

ČETRTEK, 26. NOVEMBER 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD WIELAND

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

2. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

3. Predstavitev letnega poročila Računskega sodišča – Leto 2008 (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je predstavitev letnega poročila Računskega sodišča.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, predsednik Računskega sodišča. – Gospod predsednik, spoštovani poslanci, gospe in gospodje, v čast mi je, da lahko sodelujem v vaši današnji razpravi o letnem poročilu Evropskega računskega sodišča o izvrševanju proračuna za proračunsko leto 2008, ki sem ga vam, gospod predsednik, in Odboru za proračunski nadzor že predstavil 10. novembra 2009.

Letošnje letno poročilo vsebuje štiri ključna sporočila.

Prvič, Sodišče že drugo leto zapored za računovodske izkaze podaja mnenje brez pridržka. Prišlo je do sklepa, da računovodski izkazi v vseh pomembnih vidikih pošteno predstavljajo finančno stanje, rezultate in denarne tokove Evropske unije. Z drugimi besedami, čeprav končni računovodski izkazi za leto 2008 dajejo resnično in pošteno sliko, pa so bile v sistemih številnih generalnih direktoriatov Komisije vseeno ugotovljene določene slabosti, ki jim je treba posvetiti ustrezno pozornost.

Kar zadeva zakonitost in pravilnost z izkazi povezanih transakcij, drugo ključno sporočilo pravi, da se je stopnja nepravilnosti v zadnjih letih na splošno znižala. Vendar je na nekaterih področjih še vedno previsoka.

Sodišče za leto 2008 enako kot v preteklih letih podaja mnenje brez pridržka za prihodke in prevzete obveznosti. Vendar pri plačilih podoba ostaja mešana.

Za področje „upravni in drugi odhodki“ Sodišče tako kot v prejšnjih letih izraža mnenje brez pridržka. Mnenje brez pridržka podaja tudi za „izobraževanje in državljanstvo“, saj ocenjuje, da se je stopnja napak znižala pod 2 %. V veliki meri je tako zaradi velikega deleža predumov v letu 2008, pri katerih je tveganje napak manjše kot pri vmesnih in končnih plačilih. Vendar so sistemi na tem področju še vedno ocenjeni kot le delno uspešni.

Sodišče je za področje „kmetijstvo in naravni viri“ prišlo do sklepa, da so bila plačila z izjemo razvoja podeželja v vseh pomembnih vidikih zakonita in pravilna. Za to področje namesto negativnega mnenja prvič podaja mnenje s pridržkom. Skupna stopnja napak za to skupino politik je pod 2 %, kar je manj kot v prejšnjih letih. Pomanjkljivosti v nadzornih in kontrolnih sistemih, povezanih z razvojem podeželja, so močno prispevale k temu, da je Sodišče sisteme skupno ocenilo kot le delno uspešne.

Sodišče podaja mnenje s pridržkom tudi za skupino politik „gospodarske in finančne zadeve“, kar je posledica napak, ugotovljenih v transakcijah, povezanih s šestim okvirnim programom za raziskave in tehnološki razvoj.

Glede skupin politik „kohezija“, „raziskave, energetika in promet“ ter „zunanja pomoč, razvoj in širitev“ Sodišče znova podaja negativna mnenja, saj je prišlo do sklepa, da nanje vplivajo pomembne napake, čeprav v različni meri.

Kohezija ostaja področje, na katerega najbolj vplivajo napake. Po oceni Sodišča leta 2008 ne bi smelo biti izplačanih vsaj 11 % od skupno 24,8 milijarde EUR, ki je bila povrnjena za programsko obdobje 2000–2006.

Komisija je zatrdila, da mehanizmi za popravke in izterjave blažijo učinke napak. Vendar Sodišče meni, da države članice ne zagotavljajo dovolj celovitih in zanesljivih informacij o finančnih popravkih, da bi bilo

mogoče podkrepiti to trditev. Poleg tega je Sodišče ugotovilo primere, ko so države članice nadomestile neupravičene stroške, ki jih je Komisija zavrnila, z novimi odhodki, ki so bili prav tako neupravičeni.

Skoraj vsa plačila v programskem obdobju 2007–2013 so predfinanciranje, za katerega velja relativno malo pogojev. Zato je še prezgodaj, da bi lahko ugotovili, ali so spremembe pravil ali sistemov zmanjšale stopnjo napak. Vendar so zamude pri odobritvah opisov sistemov držav članic, ocen skladnosti in revizijskih strategij upočasnile izvrševanje proračuna in lahko povečajo tveganje, da kontrolni sistemi ne preprečijo ali zaznajo napak v začetni fazi.

Stopnja napak na področju „raziskave, energtika in promet“ je še vedno pomembna, vendar so popravni ukrepi Komisije pripomogli k njenemu znižanju. Kljub temu pa pravne zahteve ostajajo zapletene in kontrolni sistemi so še naprej le delno uspešni.

Tudi na plačila na področju „zunanja pomoč, razvoj in širitev“ še vedno pomembno vplivajo napake, slabosti v sistemih za zunanjo in razvojno pomoč pa so predvsem na ravni izvajalskih organov in delegacij.

Na splošno se zdi, da se stopnje napak znižujejo, vendar so pravni okviri še naprej zapleteni, v nekaterih kontrolnih sistemih pa so še vedno prisotne težave. Zato bo za nadaljnje znižanje stopnje nepravilnih plačil treba še naprej izboljševati nadzorne in kontrolne sisteme in, kjer je ustrezno, poenostaviti pravila in predpise.

Tretje ključno sporočilo letnega poročila je, da priporočila o izboljšanju nadzornih in kontrolnih sistemov, ki jih je Sodišče podalo v preteklih letih, ostajajo tehtna, saj so zadevni ukrepi del tekočega procesa in jih bo šele sčasoma mogoče šteti za uspešne.

Prednostna naloga ostaja odprava specifičnih slabosti, ki jih je Sodišče odkrilo na področjih, na katerih je bilo ugotovljenih največ težav. Številne izmed njih sem pravkar opisal.

V pričakovanju zaključka programskega obdobja 2000–2006 bi bilo treba posebno pozornost še naprej namenjati nadaljnjemu izboljševanju mehanizmov za finančne popravke in izterjave.

Poleg tega bi morala Komisija še naprej spremljati uspešnost sistemov in ugotoviti, kje bi bilo z obstoječimi odhodki za kontrole mogoče doseči več ali kje bi bilo primerno premisliti o spremembi zadevnih programov ali shem.

Glede na takšne spremembe bi morali zakonodajni organi in Komisija premisliti o tem, da se poskusi določiti stopnja preostalega tveganja nepravilnosti, ki jo mora doseči sistem, torej dopustno tveganje napak, namesto določanja števila pregledov, ki bodo opravljeni, kot se počne zdaj.

Vendar je z izboljšanjem uspešnosti nadzornih in kontrolnih sistemov mogoče doseči le omejeno zmanjšanje stopnje nepravilnosti.

S tem smo prišli do četrtega in zadnjega ključnega sporočila v tem letnem poročilu. Če naj se dosežejo nadaljnja bistvena in trajna znižanja stopnje nepravilnih plačil, ostaja poenostavitev prednostna naloga. Sodišče ugotavlja previsoke stopnje napak na tistih področjih, na katerih obstajajo zapletene in nejasne pravne zahteve, kot so pravila za upravičenost. Primer že opravljenih resnih prizadevanj za poenostavitev shem odhodkov je področje kmetijstva, na katerem je Sodišče ugotovilo glavne izboljšave.

Sodišče tudi ostaja pri stališču, da dobro zasnovana pravila in predpisi, ki jih je lahko razumeti in preprosto uporabljati, zmanjšujejo tveganje napak, obenem pa lahko znižajo stroške kontrole.

Vendar je treba poenostavitev uvesti previdno, da se vzpostavi pravilno ravnovesje med poenostavitvijo in določanjem ciljev politik ter se izogne nenačrtovanim stranskim učinkom, kot je slabše usmerjena poraba.

Poleg tega je Sodišče poudarilo tudi, da bi bilo treba pri spremembah ali reformi ureditev za porabo Evropske unije uvesti poenostavitev ob upoštevanju načel jasnosti ciljev, stvarnosti, preglednosti in odgovornosti. Priložnosti za to bodo med mandatom nove Komisije nudili načrtovani predlogi za spremembo finančne uredbe, nov finančni okvir in reformiran proračun.

Začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe bo pomenil tudi spremembe upravljanja sredstev Evropske unije in pregledovanja njihove uporabe, s čimer se bo okrepila vloga Parlamenta. Te spremembe bodo pomembno vplivale na delo Sodišča in bi morale krepiti odgovornost in preglednost, s tem pa pomagati graditi vero in zaupanje državljanov v institucije Evropske unije.

Gospod predsednik, spoštovani poslanci, to je pomemben trenutek za prenovu Evropske unije, načrtovane reforme pa nudijo veliko priložnost za nadaljnje izboljšanje finančnega poslovanja Evropske unije. Vendar

se je v časih prenove in reforme pomembno tudi spomniti naukov iz preteklosti. Prepričan sem, da Sodišče v teh razmerah igra zelo pomembno vlogo, ko zagotavlja poročila in mnenja, v katerih niso le navedeni obstoječi problemi, temveč so podana tudi priporočila za prihodnost. Zato nas veseli, da bo Sodišče še naprej sodelovalo s partnerskimi institucijami pri čim boljšem izkoriščanju sedanjih priložnosti za nadaljnje izboljšanje finančnega poslovanja Evropske unije.

Siim Kallas, *podpredsednik Komisije*. – Gospod predsednik, Komisija pozdravlja letno poročilo Sodišča za leto 2008. Imel sem že priložnost, da se Sodišču zahvalim za zelo dobro sodelovanje tudi to leto. Naš dialog je bil zelo ploden, poročilo pa je zelo konstruktivno.

Kot je ravnokar povedal predsednik Caldeira, se je stopnja nepravilnosti v zadnjih letih na splošno zmanjšala. Zadeve so se zares začele izboljševati pred petimi leti in od leta 2004 se je „rdeče področje“, kjer Sodišče najde največ napak in za katere da „rdeči karton“, zmanjšalo za polovico.

Poročilo za leto 2008 izkazuje mnenje o računovodskih izkazih brez pridržkov že drugo leto zapored, kar je posledica velikega dosežka temeljite reforme in prehoda na računovodenje na podlagi poslovnih dogodkov.

Drugič, kmetijstvo kot celota je prvič postalo „čisto in zeleno“. To je vsekakor mogoče pripisati znatnim prizadevanjem za poenostavitev v zadnjih letih. Tretjič, tudi skupina politik „izobraževanje in državljanstvo“ je postala zelena.

Zadeve se izboljšujejo za raziskave na splošno, Sodišče pa poudarja, da so nepravilnosti v osnovi povezane s šestim okvirnim programom, ki daje upanje, da bodo izboljšana in poenostavljena pravila sedmega okvirnega programa prinesla boljši rezultat.

Kot lani Sodišče tudi letos ni prižgalo nobene rdeče luči za sisteme upravljanja in kontrole. Poleg tega po mnenju Sodišča vsa letna poročila služb Komisije o dejavnostih dajejo razumno zagotovilo, s pridržkom ali brez njega, da sistemi notranjih kontrol zagotavljajo zakonitost in pravilnost z izkazi povezanih transakcij. Ob tem poročilo jasno zahteva delo, ki ga je treba še opraviti.

„Rdeče področje“ zdaj znaša okoli 30 %, kar ustreza odhodkom za kohezijo, ki je edino področje, kjer Sodišče še vedno ni ugotovilo bistvenega napredka v zvezi s stopnjo nepravilnosti. To je bilo morda pričakovano glede na to, da Sodišče leta 2008 ni revidiralo plačil po izboljšanih sistemih, vzpostavljenih za novo programsko obdobje 2007–2013. V zvezi s tem Komisija ugotavlja, da se ugotovitve Sodišča glede kohezije v veliki meri skladajo z našo splošno oceno.

Glede strukturnih skladov je imela Komisija leta 2008 zadržke zaradi pomanjkljivosti kontrolnih sistemov za Belgijo, Nemčijo, Italijo, Španijo, Bolgarijo, Združeno kraljestvo, Francijo, Poljsko in Luksemburg. Komisija odkrito navaja, kje so sistemske težave v zvezi s preglednostjo. Imena teh držav so bila objavljena junija v zbirnem poročilu Komisije.

Sodišče nas opominja tudi, kako bistvene so popolne in zanesljive informacije od vseh držav članic o finančnih popravkih. To potrebujemo v dokaz, da večletni kontrolni sistemi delujejo, in za omilitev učinkov odkritih napak.

Sodišče tudi priporoča, naj si Komisija še naprej prizadeva, da bi pridobila zagotovilo iz letnih povzetkov vseh držav članic kot tudi iz prostovoljnih pobud nekaterih držav članic v obliki nacionalnih izjav ali od vrhovnih revizijskih institucij.

Komisija se strinja, da nam mora očitno biti omogočeno, da se zanesemo na kakovostne prispevke držav članic. Opažamo izboljšave, vendar razmišljamo tudi o krepitvi pravne podlage, da bi pospešili proces.

Končno pa Sodišče poudarja pomen jasnih ciljev, preglednih in lahko razumljivih pravil ter učinkovitega nadzora. S tem se zmanjša tveganje napak in stroški kontrole. Vendar tega ne moremo doseči z danes na jutri, bližajoči se pregledi proračuna, finančnega okvira in finančne uredbe pa predstavljajo priložnosti, ki jih ne smemo zamuditi.

Zdaj moramo izboljšati zagotovila, ki smo jih prejeli od držav članic za strukturne sklade, in si prizadevati za večjo poenostavitev, ki bo terjala vse več sprememb zakonodaje, ki ureja različne programe. Trenutno poteka posvetovanje o revidiranju finančne uredbe, Komisija pa bo podala predloge spomladi leta 2010. Poleg tega moramo skupaj opredeliti sprejemljivo razmerje med stroški in tveganjem – tako imenovano „sprejemljivo tveganje napak“.

Evropski parlament je v preteklosti močno podpiral prizadevanja Komisije, da bi dosegla pozitivno izjavo o zanesljivosti. Zdaj ko je naša prizadevanja mogoče izmeriti, upam, da se lahko zanesemo na njeno neprekinjeno podporo napredka.

Postopek podelitve razrešnice za leto 2008 se začne v zadnjih dneh mandata te Komisije in naj bi se zaključil v prvih mesecih mandata naslednje Komisije. Čeprav gre za lanski proračun, naj bo postopek usmerjen v prihodnost.

Ingeborg Gräßle, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, predsednik Računskega sodišča, komisar, danes je uspešen dan za Računsko sodišče, pa tudi za Odbor za proračunski nadzor, Komisijo in predvsem za vas, gospod Kallas. Za vami so izjemno uspešni rezultati, s čimer se ne morejo pohvaliti vsi vaši kolegi.

V zadnjih letih smo bili priča očitnemu izboljšanju pri upravljanju proračuna in finančnem poslovanju, in sicer zaradi nasvetov in svetovanj Računskega sodišča. Zato bi se rada iz srca zahvalila Računskemu sodišču in mu čestitala za poročila, ki so vse bolj razumljiva. Sistem semaforja je dobra rešitev, ker pošilja jasna sporočila. Z uporabo tega sistema smo uspeli okrepiti prizadevanja vseh vpletenih. Zahvalila bi se rada tudi zadevnim službam Komisije za dobro delo in za to, ker so spoznale, da je treba na teh področjih nekaj narediti. Toda 31 % proračuna je še vedno rdeče barve. V prihodnjih letih se bomo nedvomno osredotočili na to.

Glede na razvrstitev Računskega sodišča so nekatera področja v boljšem položaju, na primer zunanja pomoč. Vemo pa tudi, seveda, da je zunanja pomoč v boljšem položaju samo zato, ker ni mogoče nadzorovati proračunske pomoči in ker si poraba sredstev, na primer prek Združenih narodov, zasluži pritožbe ustreznega generalnega direktorja, a niti zadržka v njegovem letnem poročilu. Osredotočili se bomo na prihajajoči postopek podelitve razrešnice za leto 2008 za strukturne sklade in zunanjo pomoč. V delegacijah imamo več kot 5 000 zaposlenih na področju zunanje pomoči, v Generalnem direktoratu za zunanje odnose in v oddelku za razvojno pomoč v Bruslju pa več kot 2 000. O tem bi se bilo dobro pogovoriti z novo komisarko za zunanje odnose.

V primeru strukturnih skladov smo precej napredovali s tem, ko smo poimenovali in osramotili vpletene, toda nismo še prišli do konca. Težav na tem področju se moramo lotiti pri viru. Omenili ste nekatere izmed držav članic in jaz verjamem, da mora Komisija znatno okrepiti svoja prizadevanja glede naših dveh najnovejših članic, Romunije in Bolgarije, sicer bomo imeli tam trajne težave. Dejstvo, da Komisija nima strategije za ti dve državi, povzroča precejšnjo zaskrbljenost. Potrebujeta več podpore, sicer obstaja tveganje, da bo EU kot skupnost, ki temelji na načelu pravne države, prenehala obstajati.

Rada bi vam čestitala in vam povedala, da se lahko zanesete na solidarnost in izjemno tvorno sodelovanje skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) v postopku podelitve razrešnice za proračun.

(Aplavz)

Bogusław Rogalski, v imenu skupine S&D. – (PL) Gospod predsednik, dovolite mi, da začnem zelo podobno kot gospa Gräßle, namreč tako, da izrazim veliko spoštovanje do gospoda Kallasa in Računskega sodišča zaradi njunega neprekinjenega sodelovanja, zaradi katerega smo leto za letom na podlagi statistike videli jasno izboljšanje pri upravljanju proračuna, poročanju, letnih poročilih in ocenah. Opažamo tudi prizadevanja na teh področjih, namenjena zagotavljanju pravih proračunskih postopkov v vseh pogledih. Drugič, vidimo prizadevanja, da bi se dogovorili o področjih, kjer so potrebne izboljšave, in vidimo, da se ta področja posledično izboljšujejo, najprej postopki in na koncu upravljanje, spremljanje, nadzor in oblika končnega poročila.

Zelo smo zaskrbljeni zaradi tistih področij, kjer ni zaznati nobenega bistvenega izboljšanja. Gospod Caldeira je ta področja omenil v svojem govoru. Dovolite mi, da se vrnem k dvema izmed njih, ki sta še posebej pomembni. Prvo je področje kohezijskih skladov in skladov, povezanih z regionalno politiko. Z našega stališča je izjemno pomembno, da dobimo odgovora na spodnji dve vprašanji. Prvič, zakaj ni nobenega napredka pri programih, ki jih je načrtovala in razglasila Komisija za izterjavo sredstev, ki so bila nepravilno porabljeni, ali vsaj za pojasnilo glede teh situacij? Drugič, napovedano je bilo, da bo leto 2008 nedvomno boljše. Toda leto 2008 je bilo enako kot 2007, tako da se te napovedi niso uresničile.

Imamo vprašanje, ki bi ga radi zastavili med zaslišanjem komisarjev: ali so bili predvideni ukrepi pravilno predvideni in ali so bile dane izjave pravilne in še vedno veljajo?

Pozdravljamo vsako poenostavitev, vendar ne, če to pomeni, da moramo sprejeti primitivne določbe. Pozdravljamo formulo predplačil, ker tako države prejemnice lažje uporabljajo sredstva. Konec koncev je bil cilj povsem preprost – uporabniku zagotoviti sredstva, doseči nameravane koristi, in to pravočasno.

Vendar se zdi, da so države prejemnice, zlasti zadnji dve leti, nekatera sredstva uporabile za izboljšanje tekočega rezultata na proračunski strani, vendar ne za izvajanje v skladu s področjem, za katerega je predvidena finančna podpora.

Zato sicer dobro ocenjujemo smer, v kateri se gibljemo, vendar imamo nekatere zadržke glede določenih področij, o katerih bomo z velikim zadovoljstvom razpravljali med zaslišanjem komisarjev.

Luigi de Magistris, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi izrazil dobrodošlico in se zahvalil predsedniku Računskega sodišča, s katerim smo v tem obdobju produktivno sodelovali.

Kot predsednik Odbora za proračunski nadzor sem vedno trdil, da je vloga Računskega sodišča bistvena. Bistvena je, ker Sodišče deluje v zelo občutljivem sektorju, ki ga ljudje v celotni Evropski uniji spremljajo z velikim zanimanjem in kritičnim pogledom, kar zadeva preglednost, točnost in zakonitost odhodkov ter upravljanje javnih sredstev.

Mislim, da je treba danes ponovno povedati, da je treba Sodišču pri opravljanju njegovega dela vedno zagotavljati neodvisnost in avtonomnost, saj je to ključno, če želimo ustrezno ocenjevati in sprejemati dobre odločitve. Prav tako Sodišče naprošamo, da postavi Parlament in Odbor za proračunski nadzor v položaj, ki jima bo omogočal kar se da učinkovito upravljanje njenega dela.

Najti moramo pravo ravnovesje, ki bo omogočalo učinkovito in uspešno porabo javnih sredstev, saj so ta sredstva namenjena pomembnim ciljem, kot so gospodarski razvoj in ustvarjanje delovnih mest. Obenem morajo veljati hude kazni za resne nepravilnosti in napake, ki jih je Sodišče odkrilo tudi v zadnjem proračunskem letu, izogibati pa se je treba nepotrebnim formalnostim in birokraciji. Kot je dejal tudi gospod Kallas, si mora Parlament prizadevati za ravnovesje pri sprejemljivem tveganju napak.

Poročilo, ki smo ga prebrali z velikim zanimanjem, nudi nek vpogled, vendar vsebuje tudi veliko sivih področij. Prizadevati si moramo za najboljše rezultate glede teh sivih področij.

Kot so že omenili moji kolegi poslanci, glavne težave zadevajo predvsem strukturne sklade in Kohezijski sklad. Res je, da Sodišče pri opravljanju svojega dela opozarja na napake in nepravilnosti v zvezi s temi skladi. Toda tisti, ki lahko podrobneje pogledajo in analizirajo zadeve, lahko vidijo, da so za vsemi izpostavljenimi napakami še resnejša vprašanja, kar kažejo sodne izkušnje več držav v zadnjih letih. Prisotna je lahko goljufija ali prevara. Govorim o eni ali dveh odkritih napakah, na primer o kršitvi pravil o javnih naročilih, prekomernem zaračunavanju in tako naprej. Na tem področju si moramo prizadevati za izboljšanje.

Mislim, da bi morala Komisija spodbujati države članice, ki se vedejo krepko, ter kaznovati in sankcionirati države članice, ki ne spoštujejo pravil. Poleg tega mislim, da je zelo pomembno za OLAF, da uporabi predloge Računskega sodišča kot izhodišče in dodatno izboljša svoje delo, saj je to v interesu vseh. Menim, da bomo samo s sodelovanjem med različnimi institucijami, namreč Parlamentom, Računskim sodiščem in OLAF, uspeli zaščititi finančne interese vseh državljanov EU.

Bart Staes, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Danes lahko vsekakor povemo veliko pozitivnega. Omenimo lahko drugo zaporedno mnenje brez pridržka o računovodskih izkazih. Stopnja nepravilnosti se manjša. Sistem semaforja, katerega vse luči so bile nekoč rdeče, vse pogosteje kaže jantarjevo, rumeno in zlasti zeleno. Vse to so pozitivni vidiki.

Drug pozitiven vidik je kmetijstvo, ki je včasih res povzročalo skrb. Leta in leta smo menili, da je IAKS – sistem, ki zagotavlja skupno upravljanje kmetijskih odhodkov – dober sistem. Bili smo priča, ko države članice, na primer Grčija, niso sodelovale. Vse te stvari se jasno premikajo v pravo smer.

Kljub temu obstajajo razlogi za zaskrbljenost. Mednje sodijo kohezija, raziskave in razvoj, energetika, promet in celotno poglavje o zunanji pomoči, razvoju in širitvi. Po mojem mnenju se moramo zato truditi, da bi v okviru razrešnice, o kateri govorimo danes, izbrali nekaj vidikov, ki si zaslužijo pozornost. Kohezija bo eden izmed njih. Naj opomnim Parlament glede razvpitega komentarja v odstavku 6.17, da do 11 % odhodkov v zvezi s strukturnimi skladi, Evropskim skladom za regionalni razvoj in Evropskim socialnim skladom ne bi smelo biti povrnjenih. Mislim, da moramo o tem zastaviti pristojnim komisarjem veliko vprašanj in pogledati, kakšno je dejansko stanje.

Potem so tu še zunanja pomoč, razvoj in širitev; celoten sveženj sredstev, ki jih usmerjamo k Združenim narodom. V letnem poročilu Računskega sodišča sem ponovno prebral, da Sodišče – kot druge

organizacije – nima zadostnega ali sploh nobenega dostopa do izkazov Združenih narodov, kar pomeni, da dejansko ni mogoče ustrezno nadzirati velikih zneskov evropskih sredstev, ki se namenijo tej organizaciji.

Tretje vprašanje, ki ga je treba zastaviti, je celoten sistem soupravljanja. Kot je poudaril splošni poročevalec, države članice in Komisija dejansko 80 % vseh evropskih sredstev porabijo v okviru soupravljanja. Ponovno moramo vršiti pritisk na finančne ministre držav članic, zlasti da zagotovimo, da prevzamejo svojo odgovornost in dajo izjavo, da so ustrezno opravili svojo nalogo, da je njihova administracija sredstva porabila pravilno in da je bilo to kontrolirano.

Jaz sem odgovoren za lastna sredstva v okviru Odbora za proračunski nadzor. Zaskrbljen sem zaradi celotne dokumentacije o DDV. O tej temi smo objavili različna poročila, tudi v prejšnjem parlamentarnem mandatu. Po ocenah znašajo goljufije na področju DDV v celi Evropi 80–100 milijard EUR. Računsko sodišče je podalo veliko ugotovitev tudi o tem. Zato bi pri razrešnici rad tej zadevi posvetil posebno pozornost.

Za konec bi rad omenil razrešnico za druge institucije. Sam sem poročevalec za razrešnico Parlamenta. Po mojem mnenju bi morala ključna vprašanja v zvezi s tem zajemati postopke javnih naročil, kjer so težave očitne. Za konec naj v zvezi z razrešnico Sveta povem, da smo jo podelili na začetku tega tedna. Tudi to poročilo Računskega sodišča vsebuje nekaj zelo negativnih točk o Svetu. Mislim, da moramo nenehno vršiti pritisk na Svet, da odobri dostop do svojih izkazov, kar bi Parlamentu omogočalo, da ustrezno nadzira tudi to vrsto ... *(govornik se je odmaknil od mikrofona)*.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, današnja razprava je ena izmed najpomembnejših razprav v Evropskem parlamentu, saj naše volivce, davkoplačevalce in državljane držav članic EU zelo zanima preglednost delovanja evropskih institucij in zlasti Evropske komisije. Po eni strani je to argument za evroskeptike, po drugi strani pa vemo, da je bilo na tem področju v zadnjih letih veliko nepravilnosti. Opomnil vas bom na razmere konec leta 1999 in v začetku leta 2000, ko je Računsko sodišče objavilo porazno kritiko na račun Evropske komisije, ki je bila takrat povsem utemeljena. Danes smo priča jasnemu napredku na tem področju, vendar opozarjam na pomen te razprave, kajti če iščemo vire večje veljave za Evropsko unijo in institucije EU, so ta načela preglednosti izjemno pomembna. Prejšnji teden se je ta veljava morda res zmanjšala zaradi načina, na katerega je bila izvoljena večina pomembnih voditeljev Evropske unije, vendar je bila ponovno pridobljena s prav takimi razpravami, kakršna poteka danes.

Rad bi poudaril, da bi bilo nedvomno dobro, če bi gospod Caldeira lahko povedal kaj več o nečem. Omenil je šest držav, ki napačno posredujejo nazaj informacije, in dve veliki državi, Poljsko in Veliko Britanijo. Gotovo smo upravičeni do podrobnosti o teh nepravilnostih.

Želim poudariti, da predstavljajo predplačila zelo pozitiven napredek, vendar imajo tudi določeno pomanjkljivost, saj vlade dejansko ta sredstva pogosto uporabijo za namene volitev.

Søren Bo Søndergaard, v imenu skupine GUE/NGL. – (DA) Gospod predsednik, najprej bi rad izrazil svoje zadovoljstvo nad napredkom v zvezi z nepravilnimi plačili iz proračuna EU. To je seveda dobro. Vendar je bilo obenem ugotovljeno, da obstajajo ogromne težave pri koheziji – kohezija pa je drugo največje področje proračuna, ki je leta 2008 znašalo 36,6 milijard EUR. Za navadne davkoplačevalce EU predstavlja izjemno velik problem, da se najmanj 11 % od skupnega odobrenega zneska ne bi smelo izplačati. To je ogromen problem. Kako lahko pojasnimo, da se leto za letom – in na tem področju resnično leto za letom – milijarde kron plačujejo v nasprotju s predpisi ali morda celo naravnost goljufivo?

V svojih priporočilih se je Računsko sodišče osredotočilo na izboljšanje nadzornih mehanizmov in poenostavitev pravil, kar je dobro. Toda vprašanje je, ali je to masovno tratenje res mogoče zmanjšati samo s spremljanjem in poenostavitvijo pravil ali imamo dejansko opravka z osnovnimi strukturnimi napakami. Naša skupina verjame v solidarnost. Podpiramo prerazporeditev sredstev od najbogatejših k najrevnejšim regijam in državam, tako znotraj EU kot zunaj nje, toda če preberete poročilo, se porodi vprašanje, ali je EU našla pravi način za to. Ali je učinkovit način, ko vsaka država vplača v sistem, iz katerega se nato dodeljuje subvencije najbolj nepomembnim elementom v posameznih državah, vključno z dejstvom, da to plačujejo najbogatejše? Vsi vedo, da čim daljša je vrsta, tem večje je tveganje izgube nekje spotoma. Zato moramo imeti temeljno razpravo o celotnem vprašanju denarnih tokov v EU.

Marta Andreasen, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, žal mi je, ker se ne strinjam, toda kot izkušena računovodkinja ne delim optimizma mojih kolegov o mnenju revizorjev.

Letno poročilo Računskega sodišča za leto 2008 ne kaže bistvenega izboljšanja. Deset let po odstopu Santerjeve komisije in številnih obljubljenih reformah sredstva EU še vedno niso pod nadzorom. Revizorji

pravijo, da so izkazi pošteni, vendar ne navajajo, ali so točni, in dejansko je težko reči, da so točni, ko pa izražajo zaskrbljenost glede kakovosti finančnih informacij.

Poročilo navaja, da deset let po uvedbi upravne reforme Evropska komisija ne upravlja integriranega računovodskega sistema in da direktorati v svoje lokalne sisteme uvajajo transakcije, od katerih nekatere ni odobril niti glavni računovodja Evropske komisije. Poleg tega, kar zadeva zakonitost in pravilnost odhodkov EU, so revizorji potrdili samo 9 % odhodkov za leto 2008, kar predstavlja podoben odstotek kot v preteklosti. Negativno mnenje so dali za 43 % proračuna, za del, ki se nanaša na Kohezijski sklad, raziskave, energetiko in promet, zunanjo pomoč, razvoj in širitev. Za preostalih 48 % so dali mnenje s pridržkom.

Na podlagi takega poročila bi moral odstopiti revizijski svet katerega koli podjetja, slednje bi moralo iti v likvidacijo, v našem primeru pa ni nihče zaskrbljen. Po navedbah revizorjev pa so slednji celo ugotovili, da znesek v višini 1,5 milijarde EUR ne bi smel biti izplačan.

Prva trditev, ki jo boste slišali, je, da revizorji o tem ne govorijo kot o goljufiji, temveč samo napakah. Rekli bodo, da je za goljufijo potreben naklep, kar pa moramo dokazati in nato poklicati policijo.

Druga trditev, ki jo boste slišali, je, da so pravila prezapletena. To govorijo že leta, toda pravila se niso spremenila, moramo torej kriviti Evropsko komisijo, ker ohranja zapletena pravila, ki spodbujajo napake?

Tretja trditev pravi, da bi morali za napake okriviti države članice. Toda pogodbe jasno opredeljujejo, da je Evropska komisija odgovorna za upravljanje sredstev Evropske unije in je dejansko edini organ, pooblaščen za zaustavitev plačil, če ne prejme zadostnih dokazov, da se sredstva ustrezno porabljajo.

Dejstvo je, da te napake kažejo, da se denar davkoplačevalcev zlorablja. Toda, če smo iskreni, za to ni nikomur mar. Saj gre samo za denar davkoplačevalcev. Saj gre samo za denar ljudi, ki se trudijo odplačati hipoteko in zagotoviti izobrazbo svojim otrokom. Toda vse to ni dovolj. Poleg 116 milijard EUR plačil za leto 2008, ki jih je revidiralo Računsko sodišče, je šlo dodatnih 40 milijard EUR iz blagajne Evropske unije. Petintrideset odstotkov proračuna je zdaj skritega pod kontom balance pod imenom „predfinanciranje“ in zanje revizorji ne vedo povedati evropskim davkoplačevalcem, ali so bili ustrezno porabljeni.

Ta dodatna predplačila so bila izvedena točno na področjih, kjer je Računsko sodišče našlo največ napak. Kako dolgo bo ta Parlament dovolil, da se zlorablja denar davkoplačevalcev?

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Gospod predsednik, v imenu nizozemske Stranke za svobodo bi se rad zahvalil predsedniku Računskega sodišča za letno poročilo institucije za leto 2008.

Konec koncev smo zaradi tega sporočila spoznali, da približno 11 % iz Kohezijskega sklada za leto 2008 ne bi smelo biti porabljenih. To predstavlja 4 milijarde EUR, ki so bile pomedene pod preprogo. Svet, Komisija in – z maloštevilnimi izjemami – tudi Parlament ne želijo spregovoriti. Moja stranka meni, da je to podlo.

Zanima me, kaj namerava Komisija storiti glede tega. Kako se bo prepričala, da se vrnejo tiste 4 milijarde EUR? Na primer, ali je pripravljena reči državam, ki denarja ne bile smele porabiti, naj ga vrnejo? Če ne, zakaj?

Od Evropskega računskega sodišča bi rad tudi slišal, ali zaradi preglednosti odhodkov Komisije Sodišče pregleduje tudi vse izjave, ki so jih dali člani Evropske komisije. Če da, jih lahko Sodišče pošlje Parlamentu, in če ne, zakaj ne? O tem bi rad prejel odgovor Evropskega računskega sodišča.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Gospod predsednik, razprava o potrditvi z glasovanjem je vsako leto bolj zanimiva, saj poslanci kopljejo vse globlje v podrobnosti. V tej razpravi je pomembno, da se, prvič, ugotovijo dejstva, drugič, pojasnijo vzroki zanje, in tretjič, potegnejo zaključki.

Kar zadeva dejstva, je za nas poslance zelo zanimivo opazovati metode, ki jih uporablja Računsko sodišče. Še bolj zanimivo pa je, da se pri poglavju o rezultatih Evropska komisija ne strinja z diagnozo Računskega sodišča. Med razpravo bi radi razjasnili razlike v mnenjih med Komisijo in Računskim sodiščem. Drugič, zelo pomembno je ugotoviti, ali imamo opravka z napakami, ali imamo opravka z nepravilnostmi ali imamo opravka s kaznivimi dejanji. Če zmečemo vse skupaj v en koš, dobimo nejasno sliko in zmedeno razpravo o tem, ali moramo popraviti napake ali poklicati policijo.

Kar zadeva preučitev vzrokov, bi rad pozornost vseh usmeril na dejstvo, da dokument, ki ga imamo pred seboj, kaže na zelo resne nepravilnosti v sistemu javnih naročil. S tem povezani problem ne zadeva le finančnih potez, temveč tudi pojasnjevanje in poenostavitev zadev, povezanih z javnimi naročili.

Zadnja zadeva so zaključki. Zaključki so lahko zelo različni. Prvič, zaključki glede metod kontrole, zaključki glede odgovornosti, pa tudi zaključki glede politike v prihodnje. Ti so najpreprostejši. Zelo preprosto je sklepati, da ker se denar porablja nepravilno in imamo na tem področju še vedno dvome, je najbolje zmanjšati porabo na tem področju politike. Pri takih zaključkih moramo biti zelo previdni, saj je finančno spremljanje eno, spremljanje učinkovitosti politike je drugo, odločitev o prihodnjih usmeritvah dejavnosti EU pa nekaj tretjega.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Gospod predsednik, najprej bi se rada zahvalila gospodu da Silva Caldeiri predvsem za predstavitev tega poročila Računskega sodišča, ki se je iz priložnosti za škandal in pozive k evrofobiji razvil v zares konstruktivno poročilo z jasnimi motivacijskimi sporočili glede možnosti za izboljšave tako evropskih institucij kot držav članic in ki predlaga instrumente, potrebne za te izboljšave.

Vse to se je odvijalo, ne da bi se vse večja natančnost in strokovnost Računskega sodišča sploh kaj zmanjšala, poleg tega je bilo to Sodišče prvo, ki je uporabilo vsa načela, ki jih je navedel gospod da Silva Caldeira. Bila sem članica Odbora za proračunski nadzor ob ključnem času in zahvaljujem se vam za spremembe, ki ste jih uvedli, ker so nam v veliko pomoč.

Seveda bi se rada zahvalila tudi gospodu Kallasu, ker je modro prisluhnil zahtevam Evropskega parlamenta, izraženim na Odboru za proračunski nadzor, kar ni bila enostavna naloga. Sistem kontrole upravljanja napreduje in upamo, da se bo razširil in poglobil.

Podpiram nedavno izjavo, da je bila pridobljena najboljša izjava o zanesljivosti, in čeprav je to zgodba o uspehu za tri obstoječe institucije, Računsko sodišče, Komisijo in Parlament, nas čaka še dolga pot.

Na primer, še vedno smo zaskrbljeni zaradi očitnih nasprotij v poročilu med Računskim sodiščem in Komisijo, in sicer na pomembnem področju proračunske podpore in prilagajanja nacionalnim načrtom reform.

Zelo zaskrbljujoč letos je tudi nadzor nad tretjim stebrom Evropskega razvojnega sklada, skupno upravljanje z organizacijami. Moji kolegi iz Združenih narodov, Afriške unije in drugih organizacij so o tem že govorili. Predstavlja med 6 % in 7 % ERS in seveda je treba uporabiti ali najti učinkovite formule, da se konča to nesprejemljivo pomanjkanje preglednosti.

Kar zadeva osebje, se ponovno preveč menjava in začasno osebje je preštevilno, kar pomeni, da se izgublja smisel kontinuitete, ki je tako nujna za tak program. Prav tako ni sistemizacije nazora s strani delegacij. Poleg tega Računsko sodišče pravi, da obstajajo pomembne napake in velika pogostost neizmerljivih napak, kar je treba izboljšati.

Upanje pa nam vpliva pot, na katero sta skupaj stopila Komisija in Računsko sodišče, da bi prišla do opredelitve sprejemljivega dovoljenega odstopanja, kar je po našem mnenju prava pot.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, gospod Kallas, gospod Caldeira, v predstavitvi letnega poročila Računskega sodišča o proračunu EU vidim tako dobre kot slabe stvari. Najprej bi se rad zahvalil Računskemu sodišču za jasnejše, drznejše in bolj politično poročilo, ki ga mi lažje razumemo.

Dobra področja zajemajo upravljanje proračuna kot celote. V nasprotju s prejšnjimi leti se je to izboljšalo. To je predvsem rezultat boljšega upravljanja sredstev na področju kmetijstva in naravnih virov, ki nam je v zadnjih nekaj letih povzročalo največ sivih las.

Gospod Caldeira, prvič v svojem poročilu niste podali negativnega mnenja, in to je dobra novica. Poročilo poudarja dejstvo, da kjer EU sama nadzira in upravlja sredstva, tam je upravljanje proračuna ustrezno. Ali je učinkovito, je nekaj drugega. V tem smislu bi rad iz srca čestital gospodu Kallasu. Do tega vidnega izboljšanja je prišlo po vaši zaslugi in med vašim mandatom. Čestitke!

Toda zdaj so v prvi vrsti države članice odgovorne za izboljšanje svojih kontrolnih sistemov. Če obstaja nenehen vzrok za kritiko upravljanja proračuna v EU, to ni na ravni EU – kot smo zdaj videli –, temveč na ravni držav članic. V tem je srž težav. Kohezijska politika, na primer, ki jo izvajajo države članice in za katero se namenja okoli tretjina sredstev, je poglavitno problematično področje. Pravite, da je 11 % nepravilnih, samostojni poslanec pa je povedal, da znesek znaša 4 milijarde EUR. To ne drži. Gre za 2,5 milijarde EUR davkoplačevalskega denarja, kot ste jasno povedali, ki ne bi smel biti porabljen. To moramo povedati povsem nedvoumno in uvesti jasen nadzor.

Toda posledično mora Evropska Komisija še naprej vršiti pritisk na države članice in na tem področju, gospod Kallas, vas bomo podprli. Izvajati moramo politiko imenovanja in sramotenja krivca. Javno moramo osramotiti potratne države članice, ki še vedno obstajajo, in situacijo jasno opisati.

Na splošno ste prišli do ugotovitve, da je treba predpise poenostaviti. Pri tem bi vas radi podprli in dodali še eno zahtevo. Večjo pozornost je treba posvetiti ne le pravilnosti, temveč tudi učinkovitosti, da se zagotovi pravilna poraba davkoplačevalskega denarja.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, želim omeniti poglavje 7 poročila Računskega sodišča, ki zadeva raziskave, energetiko in promet.

Najprej bi rad izrazil veliko hvaležnost Računskemu sodišču za njegovo temeljito delo. Vendar je iz tega poglavja jasno razvidno, da Računsko sodišče ne more dati dobrih ocen temu področju v svojem letnem poročilu. To je področje, kjer odhodki znašajo več kot 9 milijard EUR. Po oceni Računskega sodišča je stopnja napak med 2 % in 5 %. Z drugimi besedami, ta izračun kaže, da je bilo nepravilno porabljenih med 180 milijonov EUR in 450 milijonov EUR. Računsko sodišče prišlo do sklepa, da je to „delno uspešno“, kar po mojem ustreza šolski oceni največ minus tri. Po mojem mnenju je nenavadno, da se Komisiji ne zdi potrebno o tem podati svojega mnenja. Meni se zdi molk Komisije izredno zgovoren.

V priporočilu Računsko sodišče pravi, da bi morala Komisija nadaljevati s poenostavitvijo pravil financiranja. S tem se strinjam. Odgovorni odbor je razpravljal podobno. Vendar se ne strinjam, da Komisija v svojem mnenju o priporočilu Računskega sodišča le-to spreobrne. Računsko sodišče pravi, da mora biti cilj poenostavitve pravil združen s ciljem stroškovno učinkovitega nadzora, ki zadošča za zagotovilo o pravilnosti odhodkov. Nasprotno pa Komisija pravi, da si želi stroškovno učinkovitega nadzora, vendar obstaja sprejemljivo tveganje napak, ki ga je treba upoštevati od samega začetka. To ni razumno ravnanje z denarjem davkoplačevalcev. Komisija bi morala ponovno premisliti o tem, kar je dejala, Parlament pa bi moral podpreti Računsko sodišče v njegovih ključnih dejavnostih.

Kay Swinburne (ECR). – Gospod predsednik, pozdravljam poročilo Računskega sodišča in jasne računovodske izkaze EU, na katere prvič ni bilo podano negativno mnenje, zlasti po tolikih letih nasprotovanja temu pomembnemu procesu in misiji, ki bi v primeru vsakega zasebnega podjetja pomenilo kršilo več direktiv EU.

Vendar se želim osredotočiti na področje, kjer se nadaljujejo precejšnje pomanjkljivosti, namreč na področje strukturnih skladov in kohezijskih skladov. Medtem ko Komisija morda meni, da je dosežek, ker je samo 11 % največjega deleža proračuna – odhodki za kohezijo – vsebovalo napake, jaz menim, da je pretresljiva njena ugotovitev, da skoraj 5 milijard EUR od skupno 46 milijard EUR proračuna ne bi smelo biti izplačanih, kot je opisalo Računsko sodišče.

Moram reči, da bi moja regija Wales, ki je prejela strukturna sredstva iz tega zneska 46 milijard EUR, z veseljem porabila in upravičila porabo dodatnih 5 milijard EUR. Walesu ni bilo treba vrniti nobenih sredstev zaradi nepravilne porabe, kljub temu, da Združeno kraljestvo kot celota ni prejelo povsem sprejemljive ocene.

Napake so, kot kaže, na ravni izvedbenih institucij, zato naprošam Evropski parlament in Komisijo, da posamezne države članice pozoveta k temeljiti reviziji prejetih sredstev. V Walesu valižanska vlada prek različnih institucij upravlja strukturne sklade in Kohezijski sklad EU, zato formalna revizija ne bi bila preveč težavna.

Toda Računsko sodišče šele zdaj izvaja finančno revizijo projektov, ki jih je EU financirala pred približno sedmimi leti. Nisem prepričana, kaj se doseže s tem. Potrebujemo redno letno potrditev, s katero lahko ugotovimo napake in zagotovimo skladnost z najvišjim standardom.

Ko gre za denar davkoplačevalcev, kot je to v EU v primeru regionalnega proračuna, standardi odgovornosti ne morejo biti previsoki.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (NL) Rad bi povedal nekaj stvari o odhodkih Evropske komisije v okviru zunanjih odnosov. Računsko sodišče pravi, da je bilo leta 2008 na tem področju več napak kot leta 2007; in te napake so bile ugotovljene na vseh področjih zunanje politike.

Pretresljivo se mi zdi, da prihaja do številnih napak pri naročilih projektov. Komisija budno spremlja postopke javnih naročil v državah članicah, zato od naših predstavnikov v občinah in provincah redno prejemam pozive za pomoč pri zapletenih in nepreglednih postopkih.

Strah, da bodo zadeve storjene narobe v očeh Komisije, je velik. Toda zakaj bi Komisija spremljala naše lokalne organe, ko pa sama znova in znova dela napake pri naročilih lastnih projektov? Kaj o tem meni komisar?

Komisija se rada predstavlja kot 28. donatorka. Sprašujem se, kako učinkovito je to, in obžalujem, da sicer dobro poročilo Računskega sodišča ne vsebuje podrobnih informacij o učinkovitosti in da se ta tema omenja zgolj naključno v drugih poročilih. Ali bi lahko informacije o učinkovitosti politike bile vključene v prihodnje?

Na primer, prebral sem poročilo, kjer v zvezi s proračunsko podporo piše, da se skladnost s plačilnimi pogoji ne nadzira dovolj. Z drugimi besedami, Komisija daje državam vrečo z denarjem, ne da bi izvajala zadostno kontrolo. Toda katere pogoje Komisija dejansko nalaga? In v kolikšni meri ocenjuje, ali proračunska podpora dejansko pomaga pri razvoju držav? V poročilu o tem ne najdem ničesar, prav tako pa tudi ničesar o zavzetem stališču.

Na splošno pa se, ko berem, kako nepremišljeno Komisija troši sredstva, ki so ji dodeljena, resnično sprašujem, če bi morda ne bilo bolje prepustiti odhodkov za razvoj posameznim državam članicam. Očitno je, da se Komisija malo zmeni za priporočila Računskega sodišča, zato želim vprašati predsednika Sodišča, ali mu ne vzame volje, ko se Komisija leto za letom v tem smislu ne uspe spraviti v red.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) V zvezi s proračunskim letom 2008 je Računsko sodišče našlo številne napake glede strukturnih skladov, regionalnega razvoja in raziskovalnega programa. Razlog za to so preštevila in prezapletena pravila o subvencijah.

Evropsko računsko sodišče upravičeno poudarja pomembnost poenostavitve pravil. Oktobra so organi štirih držav članic predsedniku Evropske komisije predložili mnenje o zmanjšanju pritiska pravil EU. Predlagali so, da se oblikuje zunanja, neodvisna komisija, ki bi zmanjšala pritisk pravil na ravni EU. To predstavlja korak v pravo smer v kontekstu boljše zakonodajne strategije. Kakšno je stališče Evropske komisije o tem?

Toda prizadevanja za izboljšanje finančnega poslovanja ne smejo biti omejena na poenostavitev pravil. Potrebna sta tudi večji nadzor in kontrola. Evropska komisija in države članice morajo sestaviti akcijski načrt za ta namen. Najprej nacionalne izjave o upravljanju, ki morajo posledično privedi do pozitivne izjave o zanesljivosti s strani Evrope. Ali Računsko sodišče meni, da bi bil tak akcijski načrt koristen instrument za izboljšanje finančnega poslovanja? Po mojem mnenju bi tak akcijski načrt pripomogel k temu, da bi finančno poslovanje dobilo politično prednost, ki jo tako zelo potrebuje. Konec koncev, gospod predsednik, gospe in gospodje, je cilj zagotoviti, da odhodki EU končajo na pravem mestu ob pravem času.

Philip Claeys (NI). – (NL) Zadnje letno poročilo Evropskega računskega sodišča ponovno nudi osupljiv vpogled v način, na katerega Evropska unija ravna z denarjem evropskih davkoplačevalcev. Računsko sodišče je na podlagi realističnih vzorcev ugotovilo, da v obdobju 2000–2006 po ocenah ne bi smelo biti izplačanih 11 % skupnega zneska 36,6 milijard EUR iz Kohezijskega sklada. To pomeni, da je bilo po pomoti izplačanih več kot 4 milijarde EUR subvencij.

Glede razmer v Belgiji je Računsko sodišče dejalo tudi, da je bil velik delež sredstev, porabljenih v Valoniji – zlasti v Hainautu – porabljen nepravilno. To dejansko potrjuje, kar je eden izmed kolegov poslancev rekel v Parlamentu nekaj mesecev pred zadnjimi volitvami v Evropski parlament, namreč da evropske subvencije niso dale zelenih rezultatov v Valoniji, zlasti v primerjavi z drugimi evropskimi regijami, in da ni samo Valonija, temveč tudi Evropska unija odgovorna za končno odobritev teh projektov.

Trenutno je večina finančnih transferjev zelo posrednih, gredo skozi mnoge vmesne postaje. Reševanje tega problema mora imeti prednost, obenem pa je seveda treba izboljšati obstoječe nadzorne mehanizme.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Gospod predsednik, predsednik Računskega sodišča, gospod podpredsednik Komisije, zahvaljujem se predsedniku Caldeiri za to zelo kakovostno poročilo ter gospodu Kallasu za vse delo, ki ga je opravil, in mu čestitam za novo imenovanje v naši Evropski komisiji. To pozdravljamo.

Kar zadeva računovodske izkaze, je Sodišče enako kot lani dalo pozitivno izjavo o zanesljivosti brez pridržka. Rad bi čestital računovodji, gospodu Tavernu, in njegovemu predhodniku, Brianu Grayju, obenem pa ponavljam, da ne razumem negativnega kapitala v višini 47 milijard EUR, ki je v osnovi posledica dejstva, da ne obračunavamo terjatev, ki jih imamo do držav članic iz naslova obveznosti, ki so jih prevzele za pokojnine zaposlenih. Rad bi vas opomnil, da je skupni znesek 31. decembra 2008 znašal 38 milijard EUR, kar predstavlja letno povečanje za 4 milijarde EUR.

Predsednik Calderia, ali bi lahko glede z izkazi povezanih transakcij pojasnili Parlamentu, ali Sodišče daje pozitivno ali negativno izjavo o zanesljivosti? Mnenje Sodišča je razdeljeno v pet odstavkov, ki naštevajo mnenja po skupinah politik, in to težko ločim od izjave o zanesljivosti iz člena 248 Pogodbe, v katerem je navedeno tudi, da lahko Sodišče predloži posebne ocene za vsako večje področje dejavnosti Skupnosti.

Kar zadeva vsebino, so ugotovitve pozitivne, razen odhodkov za kohezijo. Pri odhodkih za kohezijo je preveč napak. Rad bi vas tudi vprašal, ali mislite, da je število pregledov – na primer 49 za socialni sklad, kar predstavlja na tisoče transakcij – zadostno, da oblikujete svoje mnenje. Toda poglobitni problem je še vedno v deljenem upravljanju z državami članicami in v dejstvu, da je preveč napak posledica zapletenega načina delovanja evropskih financ.

Za konec bi rad povedal nekaj o deljenem upravljanju in revizijski verigi ter ponovno izrazil svoj predlog, da se nacionalna računsko sodišča bolj vključijo v proces, saj v skladu z odločbo Sveta ne bomo nikoli imeli nacionalnih izjav vlad. Člen 287(3) Lizbonske pogodbe vas pooblašča, da se obrnete na nacionalna računsko sodišča, predsednik Caldeira. Ta predlog bi rad ponovno predložil.

Jens Geier (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospod Kallas, gospod Caldeira, gospe in gospodje, najprej bi se rad zahvalil vam, gospod Caldeira, za vaš uvod in rad bi se zahvalil vam in članom Računskega sodišča za poročilo. Parlament bo temeljito preučil informacije, ki ste jih posredovali, in na njihovi podlagi ukrepal v naslednjih mesecih. Vesel sem, da se je stopnja napak skupne kmetijske politike, ki je bila prej nesprejemljiva, znižala. Vendar imam zdaj, ko sem prebral poročilo Računskega sodišča, vtis, da je ena država članica, in sicer Romunija, odgovorna za večino preostalih nepravilnosti. Kot kaže, bomo morali v prihodnje večji poudarek nameniti usposabljanju kadrov in pravilnemu izvajanju kontrolnih sistemov v novih državah članicah, če je mogoče pred njihovim pristopom.

Evropski strukturni skladi, ki so jih omenili že mnogi kolegi poslanci, predstavljajo drug razlog za skrb. Res je, da se je število nepravilnih plačil zmanjšalo v primerjavi s prejšnjim letom, toda še vedno se izjemno težko zagotavlja, da se pomoč financira brez nepravilnosti. Evroskeptikom v tem Parlamentu bi rad povedal, da govorimo o okoli 11 % skupnih plačil in ne o 11 % proračuna. To znaša 2,7 milijarde EUR in ne 5 milijard EUR. Res je, da je to še vedno 2,7 milijarde EUR preveč, toda moramo biti natančni zavoljo poštenosti.

Te nepravilnosti so povezane večinoma s prevelikimi plačili in nepravilno uporabo sredstev. Na primer, če se iz sredstev Evropskega socialnega sklada (ESS) plačuje plača javnega uslužbenca ali če se iz sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) kupi gradbena parcela, zadevni ljudje očitno nimajo dovolj informacij o pravilni uporabi sredstev za pomoč ali pa države članice nimajo volje ali sposobnosti, da bi pravilno uporabile sredstva, ali morda oboje od zgoraj naštetega.

Pri pregledu postopka za obravnavo vlog moramo uveljaviti jasna, pregledna pravila, ki so bolj razumljiva. Države članice morajo zagotoviti, da se uporaba skrbneje spremlja na nacionalni ravni.

Jasno je, da je vsaka potrata ali nepravilnost v zvezi z denarjem evropskih davkoplačevalcev odveč. Vendar bo vsak, ki si nepristransko pogleda EU in to poročilo Evropskega računsko sodišča, težko našel kaj, kar bi ga užalilo. Nudi številne izhodiščne točke za naše delo, ki je narediti Evropo boljše in učinkovitejšo vsak dan. Na tej podlagi bomo izvedli postopek podelitve razrešnice Evropski komisiji.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Rad bi se zahvalil Računskemu sodišču za njegovo kristalno jasno letno poročilo in rad bi izrazil posebno zahvalo komisarju Kallasu za vloženi trud v zadnjih letih. Po mojem mnenju lahko upravičeno trdi, da je v tem času dosegel velik napredek.

Rad bi poudaril tri vidike letnega poročila. Prvi je dejstvo, da je največji problem še vedno v državah članicah. Številni moji kolegi poslanci so že navedli kot primer regionalno politiko, ki jo lahko jaz samo še dodatno izpostavim. Zato bi rad Komisiji zastavil naslednje vprašanje glede nacionalnih izjav, ki obstajajo v nekaterih državah članicah: ali lahko morda podate specifičen predlog, da bi bile te izjave obvezne za vse države članice Evropske unije?

Drugi vidik, ki ga želim poudariti, je obseg in zapletenost evropskih pravil: tudi to je zadeva, ki so jo omenili že mnogi poslanci. Ali lahko sprožimo osnovno razpravo o tem, kako želimo, da se porabijo naša sredstva, in o pravilih v zvezi s tem? Po mojem trenutno vse preveč temelji na sumničavosti in premalo na zaupanju in na koncu to privede le do še številnejših nepravilnosti.

Zadnji vidik je kmetijstvo. Seveda je odlično, da je celoten kmetijski sektor prvič dobil zeleno luč, toda ne smemo se preveč potrepljati po rami. Poglobitni problem je v razvoju podeželja, in naj bo to ravno tisto področje politike znotraj kmetijstva, kjer bomo v naslednjih letih pričla veliki širitvi. Pomembna pa ni samo

zakonitost, temveč tudi učinkovitost, saj na področju kmetijskih skladov še vedno zelo zaostajamo pri doseganju naših okoljskih in naravnih ciljev.

Vicky Ford (ECR). – Gospod predsednik, evropske finance povzročajo precejšnjo zaskrbljenost med moji volivci in prebivalci Britanije. Konec koncev je prispevek Združenega kraljestva v evropski proračun drugi največji, zato bi drugim državam članicam morda koristilo, da med razpravo o tem denarju ne pozabijo, da velik del prihaja iz žepov britanskih davkoplačevalcev.

Če bi lahko izpostavili kak vzrok za razkol med Britanci in Brusljem, je to vtis prvih, da se z njihovim denarjem v EU ravna lahkomišlno. Enako velja tudi za druge države. Tu ne gre za razpravo o seriji izkazov, temveč o temeljni izgubi zaupanja med institucijami, ki so zastopane tu, in ljudmi doma, ki jih zastopamo.

Mnenje revizorjev moramo upoštevati. Res je boljše kot prejšnja leta, toda tako kot poslovnež dvakrat pomisli, preden se spusti v posel s podjetjem, ki je kakor koli prejelo mnenje s pridržkom, tako bodo naši državljani dvakrat premislili o svojem odnosu z EU, dokler pridržki obstajajo.

Ne moremo se pretvarjati, da je to krivda revizorjev. Revizorji ne trošijo denarja: birokracije in vlade pa, tako tu kot v naših domačih državah. Moramo poskrbeti za njihovo učinkovitost.

Vendar tudi revizijsko mnenje brez pridržkov samo po sebi ni dovolj. Od svojega 18. leta prejemam mesečne izpiske od svoje banke. Zneski se ujemajo. Revizijsko mnenje bi bilo čisto. Vendar vem, da svojega denarja nisem vedno porabila modro.

Če si želimo zaslužiti vsaj trohico spoštovanja naših davkoplačevalcev doma, moramo v teh grozilih gospodarskih časih z njihovim denarjem ravnati spoštljivo. Moje sporočilo politikom v naših domačih državah in v vsej EU ter v tej nepotrebnih dragi drugi dvorani v Strasbourgu je, da moramo nehati zapravljati denar davkoplačevalcev.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Potrebujemo revolucijo v demokraciji! Gospod predsednik, komisar, dobrodošli v novem svetu Lizbonske pogodbe. To predstavlja priložnost za vas. Vaša poročila sem v tem Parlamentu spremljal 11 let, pred tem sem jih spremljal kot novinar in navsezadnje so vsa zelo podobna. Toda zdaj imate priložnost pogledati v prihodnost. Izkoristite strokovno usposobljenost tega Parlamenta – danes nismo zbrani tukaj zgolj naključno; vidim gospoda Søndergaarda in gospoda Chatzimarkakisa, gospoda Staesa in na naši strani mojega soborca gospoda Ehrenhauserja – in prestrukturirajte delo Računskega sodišča. Poglejte, kaj učinkuje drugje, na primer v Nemčiji, kjer je mogoče oceniti strokovno učinkovitost in smiselnost odhodkov, ter v Avstriji, in razvijte koncept, morda kot del iniciativnega poročila Parlamenta, ki opisuje, kako je mogoče stvari, ki jih delate, narediti veliko bolje, tako da boste lahko resnično izpolnili svoje obveznosti.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Gospod predsednik, gospe in gospodje, po mojem mnenju poslanci dolgujemo vsakemu evropskemu državljanu, ki plačuje davke, da s primerno pozornostjo spremljamo, ali se njegovi davki v Evropski uniji porabljajo ustrezno, upravičeno in zakonito. To dolgujemo vsakemu evropskemu državljanu, ki plačuje davke, ne glede na njegovo državljanstvo.

Kolegi poslanci, verjamem, da je Evropsko računsko sodišče opravilo popolno in strokovno nalogo, ko je pripravilo poročilo za leto 2008. Zato bi se rad zahvalil predsedniku Caldeiri in vsem članom Računskega sodišča. Mislim tudi, da se je med Evropskim računskim sodiščem in Odborom Evropskega parlamenta za proračunski nadzor razvilo primerno tehnično sodelovanje, kar zagotavlja, da lahko Parlament ustrezno opravlja svojo nalogo spremljanja. Komisarju Kallasu gre tudi pohvala za nedvomno izboljšanje, ki ga je bilo mogoče opaziti v zadnjih nekaj letih, kar zadeva dejavnosti Evropske komisije na področju finančnega poslovanja.

Obenem se strinjam s kolegi poslanci, ki pravijo, da poročilo Računskega sodišča ne vsebuje samo pozitivnih stvari, temveč tudi dobesedno grozne in zaskrbljujoče. Med take, ki jih moramo vsekakor omeniti, sodi dejstvo, da je moralo Računsko sodišče objaviti 11 % stopnjo napak pri uporabi kohezijskih sredstev. Če hočemo odpraviti napake, moramo po mojem mnenju nedvomno točno ugotoviti, kdo je odgovoren za katere opustitve, kdaj in kje, da lahko zajamčimo, da bomo te napake naslednjič popravili.

Edit Herczog (S&D). – Gospod predsednik, ko se srečam s svojimi volivci, to institucijo pogosto opišem kot računalnik, kjer so države članice strojna oprema, Komisija programska oprema, Parlament pa je verjetno tipkovnica, ki omogoča komunikacijo, in v tem smislu je kontrola s strani Računskega sodišča nedvomno nadzorna plošča tega računalnika. Računalnika nikoli ne kupimo na podlagi kontrolne plošče, toda noben računalnik ne deluje dolgo brez ustreznega sistema nadzorne plošče.

Rada bi čestitala Računskemu sodišču, ker je ustrezna nadzorna plošča za to institucijo ter iz leta v leto izboljšuje svoje delo, obenem pa nas opominja, da naredimo našo domačo nalogo na področju izboljšanja.

Po šestih letih v Parlamentu sem iz poročil Računskega sodišča ugotovila, da pogosto delamo napake in da si moramo prizadevati, da bi kolege v državah članicah opomnili, kaj morajo narediti. Vendar je zame najpomembnejše sporočilo, da moramo ob začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe zmanjšati zapletenost, zagotoviti boljše pogoje za odhodke na lokalni ravni in pravočasno priskrbeti denar tistim v naših državah, ki so zanj zaprosili, naj so to mala in srednje velika podjetja, raziskovalci ali kmetje.

Sporočilo za nas je, da moramo izboljšati sposobnosti na lokalni ravni. Dodatno moramo zmanjšati zapletenost na evropski ravni. Prizadevati si moramo za boljše sodelovanje med revizijskimi sistemi držav članic in v prihodnosti moramo delati skupaj.

Zahvaljujem se vam za zadnjih pet let sodelovanja.

(Predsednik je prekinil govornico)

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil Računskemu sodišču za odličen izdelek in tudi gospodu Kallasu – dobro je, da nadaljujete. Vse lepo in prav, da so britanski poslanci izrazili kritiko, toda kolikor sem videl v časopisih, veliko britanskih politikov ni bilo povsem poštenih, kar zadeva njihov denar. To seveda ne pomeni, da se ne moremo poboljšati, vendar bomo šele videli, ali so razmere v državah članicah res toliko boljše kot v EU.

Na področjih, kjer je EU neposredno odgovorna za proračun, je napak malo. Pomanjkljivosti so prisotne v državah članicah. Vsekakor je 2,7 milijarde EUR zelo velik znesek. Gre za nerazumno velik znesek, ki je povsem nesprejemljiv. Predstavlja velik delež proračuna EU in države članice imajo v tem smislu jasno odgovornost. Kot je dejalo že več mojih kolegov poslancev, mislim, da bi morala Komisija zagotoviti, da države, ki nočejo izdati računovodskih izkazov in predložiti revizijskega poročila, to dejansko storijo. Kot komisar ali Komisija – seveda ne morete vedeti, kakšno odgovornost boste imeli v prihodnosti – bi morali zagotoviti, da se te države dejansko poboljšajo, tako da se zberejo informacije in da se lahko spremlja nadzor. To terjajo evropski davkoplačevalci. Potreben je tudi boljši in učinkovitejši sistem za nadziranje, prek katerega je mogoče poudariti primere dobre prakse.

Gospod Sørengaard je na koncu svojega govora predlagal nekaj, kar bi lahko bila pot naprej, in sicer da se oblikuje povsem nov proračunski sistem, ki državam članicam omogoča boljšo kontrolo nad denarnimi tokovi.

(Aplavz)

Esther de Lange (PPE). – (NL) Gospod predsednik, ali poznate film *Svižčev dan* o moškem, ki se vsak dan znova in znova zbudi v isti dan? Čeprav sem šele tretje leto poslanka Parlamenta, se mi že zdi, da sem protagonistka tega filma. Vsako leto nam Računsko sodišče tu pove, da nam žal ne more dati izjave o zanesljivosti, in vsako leto si Evropska komisija po svojih najboljših močeh prizadeva poudariti vsak žarek upanja.

Napredka ni mogoče zanikati – na primer na področju kmetijstva –, vendar osnovni problemi ostajajo. Seveda bi lahko povečali dovoljeno stopnjo napak, kot predlaga Evropska komisija, toda to spominja na premikanje vratnic. Če igralci ne zadenejo gola, njihov trener ne poveča gola, marveč poskrbi, da igrajo bolje. Za to pa je potrebno skupinsko delo. Dejansko je mogoče pozitivno izjavo pridobiti samo s skupinskim delom – evropskih in nacionalnih revizorjev – in z nacionalnimi izjavami o upravljanju, kot je že bilo rečeno.

Žal nekatere države še vedno bolj svobodno ravnaajo z evropskim denarjem kot s svojimi nacionalnimi sredstvi; lažje je kupovati s tujo kreditno kartico kot z lastno. Toda prejeli boste račun, komisar. Če vi in vaš naslednik ne uspesta urediti kontrolnih dejavnosti, to ne bo slabo samo za proračunski nadzor v Evropski uniji in za vas, Evropsko komisijo, temveč tudi za legitimnost vseh nas in našega dela.

Zato ste lahko prepričani, komisar, da bo Parlament v tem pogledu vas in vašega naslednika pozorno opazoval.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospod Caldeira, gospe in gospodje, naj začnem z zahvalo gospodu Caldeiri in njegovi ekipi. Njegovo poročilo nam bo v veliko pomoč pri razpravah, ki vodijo do podelitve razrešnice.

Imam občutek *déjà vu*, kajti kolikor vem, odsotnost Sveta ponovno bode v oči, kot lansko leto. Tako kritična sem, ker Svet kot ena izmed glavnih institucij Skupnosti ne more in ne sme izostati iz te razprave.

Upravičeno pričakujemo, da bodo vse države članice zagotovile kontrolo in preglednost, vendar to pričakujemo tudi od lastnih institucij, Svet pa nosi skupno odgovornost za to, kar se zgodi ali se ne zgodi v državah članicah.

Seveda nepravilnosti v proračunih ne vplivajo na proračun Sveta tako zelo kot na kmetijski sektor, toda kljub temu bomo imeli vprašanja o javnih naročilih, zamudah pri plačilih ali neplačilih in ponavljajočem se precejevanju. O tem bomo govorili s Svetom v naslednjih tednih.

Res je, da napake niso enako kot goljufija in da je izterjava plačil uporabno orodje. Dobro orodje je tudi postopek imenovanja in sramotenja krivca na področju kmetijske politike, ki se je dokazal na Bavarskem in v preostali Nemčiji. Verjamem, da moramo to metodo še naprej uporabljati, saj je postalo jasno, da se države članice in vpletena podjetja nanjo odzivajo.

Pričakujemo, da se bo švedsko predsedstvo pripravljeno pogovarjati o tem v naslednjih nekaj dneh in tudi ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, gospod Caldeira, komisar, rada bi se zahvalila Evropskemu računskemu sodišču za njegovo občudovanja vredno delo v korist evropskih davkoplačevalcev.

V računovodskih izkazih EU je dovoljeno 2 % napak. Rekla bi, da je treba natančneje obravnavati plače in zlasti druge upravne stroške. Pri teh ne smemo dopustiti nobenih negotovosti.

Obstajajo pa tudi druge stroškovne skupine, kjer se zdi težko ali celo nemogoče doseči 2 % odstopanje. Računsko sodišče pravi, da kar 11 % skupnega zneska, porabljenega za kohezijsko politiko, ne bi smelo biti porabljenih. Razmere so bile enake tudi v zadnjih dveh letih.

Ker je situacija takšna, da ni mogoče doseči 2 % praga, bi rada vprašala, ali je Komisija ali Računsko sodišče pomislilo o spremembi teh 2 %, da nam ne bo treba leto za letom praviti, da letos nikakor ne bomo dosegli praga in da nam tudi naslednje leto ne bo uspelo. V prihodnje bomo morali biti pazljivejši in delovati bolj stroškovno učinkovito kot zdaj, postopek za obravnavo vlog pa bo treba poenostaviti.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, analiza letnega poročila Računskega sodišča o izvrševanju proračuna za leto 2008 nas pripelje do zaključka, da je stanje boljše kot v prejšnjih letih. Še zlasti zadovoljivo je dejstvo, da je bilo mogoče razširiti znatno pravilno upravljanje proračuna. Ugotovili smo izjemno opazno izboljšanje v primeru odhodkov za kmetijstvo in razvoj podeželja, ki predstavljajo več kot 40 % proračuna EU. To je ključna sprememba v primerjavi s prejšnjimi poročili. Je rezultat reforme in poenostavitve SKP. Zdaj plačila temeljijo na preprostih tehničnih zahtevah.

Po drugi strani so revizorji prikazali nekatera sporna področja, saj so ugotovili, da je 11 % vlog za sredstva, ki so jih podale države članice na področju kohezijske politike, vsebovalo napake. Poudarjam, da govorim o vlogah. Mnogim ljudem se morda zdi, da so ti neugodni podatki posledica nepremišljenosti Komisije ali držav članic. V tem je zagotovo lahko nekaj resnice, toda mislim, da je problem druge. Poglavitni razlog za tako številne finančne pomanjkljivosti na področju kohezijske politike in politike regionalnega razvoja je obstoj prezapletenih in kompleksnih pravnih predpisov, kar so v svojem poročilu priznali tudi revizorji.

Spodbujam Računsko sodišče, da še okrepi sodelovanje z računskimi sodišči v državah članicah. Na koncu bi rad povedal, da moramo več pozornosti posvetiti problemu izobraževanja in boljšega obveščanja upravičencev politik EU in institucionalnih politik, ki izvajajo in upravljajo določene programe.

V zaključek, po mojem mnenju bi si morala Komisija na vso moč prizadevati, da predvsem poenostavi finančne predpise, obenem pa ohrani osnovne mehanizme za spremljanje, ki preprečujejo zlorabo. Vendar se zelo pogosto upravičenci posameznih evropskih skladov spopadajo z množico predpisov, ki niso povsem jasni in ki v praksi onemogočajo izdelavo računovodskih izkazov, ki bi v celoti zadovoljili revizorje. To bi bilo treba spremeniti in poudarjam: poenostavite in obveščajte, a tudi nadzorujte.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Gospod predsednik, tudi jaz bi rad čestital Računskemu sodišču za njegovo odlično delo, pa tudi Evropski komisiji, in rad bi povedal, da sem zelo zadovoljen, ker vidim, da se je stanje na splošno izboljšalo. Zlasti želim poudariti, da je tokrat prvič, da kmetijska poraba ni v rdečih številkah. Na splošno so stvari boljše, vendar še vedno obstajajo težave z odhodki za kohezijsko politiko, ki jih je omenilo že več mojih cenjenih kolegov. Kljub temu sem precej optimističen glede prihodnosti.

Upoštevati moramo tudi dobre novice. Sistem za izterjavo sredstev EU deluje: leta 2008 je bilo izterjane 1,6 milijarde EUR in izterjave še potekajo, kar je dokaz, da sistem deluje ustrezno. Odstotek odkritih goljufij je izjemno nizek in predstavlja samo nekaj osamljenih primerov. Težave so le v nekaj državah članicah, kar dokazuje, da sistem kot celota deluje dobro ter da se izpolnjujejo cilji kohezijske politike.

Dolgoročno je treba preučiti sistem skupnega upravljanja in večji delež končne odgovornosti prenesti na države članice, kar bi pripomoglo k poenostavitvi pravil. Lizbonska pogodba to predvideva v členu 310, na podlagi katerega je dovoljeno sodelovanje pri izvrševanju proračuna med Evropsko unijo in državami članicami, v nasprotju z izključno odgovornostjo Komisije do sedaj.

Na koncu bi rad poudaril, da je sporočilo Računskega sodišča o potrebni poenostavitvi pravil prispelo do Sveta in Komisije ter resnično upam, da spremembe ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Poročilo za leto 2008 ponovno ponuja vzrok za prodorno analizo in ukrepanje, tudi s strani Evropskega parlamenta. Zahvaljujem se vam za to poročilo. Ta pristop – to sodelovanje – je privedel do očitnih izboljšanj v zadnjih letih.

Kljub temu želim kot koordinator Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) podati nekaj komentarjev predvsem o regionalni politiki. Ali je res, da 11 % stopnja napak v regionalni politiki temelji na tistih treh državah članicah in kako se to nanaša na vaše napovedi? Ali je res, da je bila večina pomanjkljivosti ugotovljenih v postopkih javnih naročil? Ali je res, da je bilo prezgodaj, da bi poročilo odražalo izboljšanja odhodkov po novi, obstoječi uredbi za obdobje 2007–2013? Kot veste, so bile v zadnjem letu na tem področju uvedene številne izboljšave. Če je tako, in glede na te spremembe – te izboljšave v obstoječi zakonodaji – lahko nadaljujemo z delom v enakem smislu izboljšav v obdobju do leta 2013.

Pomembno je tudi, da se te izboljšave pri prenosu evropske zakonodaje izvedejo mnogo bolj odločno v pravilih o javnih naročilih, da se izboljša sposobnost premagovanja ovir in da se izboljša uveljavljanje, zlasti v državah članicah. Konec koncev je v odnosu med organi na evropski in nacionalni ravni prisotno močno trenje. Zato moramo poimenovati zadevne države.

Teh 11 % se bo nato lahko spremenilo iz rdeče, kar je nesprejemljivo, v rumeno in končno v zeleno. Za to so nas izvolili državljani, namreč da dosežejo več rezultatov in večjo jasnost na tem področju. Z veseljem tudi sprejemam predloge za poenostavitve, ki jih vsebuje vaše poročilo.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Gospod predsednik, Računskemu sodišču se srčno zahvaljujem za temeljito in zelo koristno poročilo. Ob poslušanju današnje razprave sem se spomnila na danski pregovor o tem, ali je kozarec na pol poln ali na pol prazen. Z drugimi besedami, ali ste optimist ali pesimist. Zdi se mi, da je danes tukaj morda veliko preveč ljudi, ki so bili veliko preveč optimistični. Tudi komisar je bil preveč optimističen. Preprosto menim, da to ni dovolj dobro. Če bi bil danski finančni minister odgovoren za ta proračun, od katerega je manj kot polovico mogoče sprejeti kot brez napak in katerega manj kot polovica – 47 % – je v zelenih številkah, bi bil ta minister brez službe.

Zdi se mi nadvse obžalovanja vredno, da je še vedno treba narediti toliko stvari, in zdi se mi nadvse obžalovanja vredno, da se stvari premikajo tako počasi. Zavedam se, da je težko, in vem, da so lahko pravila zelo zapletena. Vem tudi, da je bil dosežen napredek, toda to ni dovolj dobro. Če pogledamo, kako hitro smo izboljšali zeleni del proračuna, lahko vidite, da se stvari premikajo prepočasi. Komisijo pozivam, da prevzame svoj delež odgovornosti. Vi imate orodja. Vi morate ukrepati hitreje.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, do zdaj smo bili osredotočeni na Kohezijski sklad, kar je zagotovo upravičeno zaradi velikosti proračuna. Vendar bi rada zdaj vašo pozornost usmerila na področje, kjer smo lani porabili samo 2,7 milijarde EUR, vendar povzroča pomembne težave.

Evropsko računsko sodišče, ki bi se mu ob tej priložnosti rada toplo zahvalila, je izdelalo napol mojstrovino, saj je razdrobljeno upravljanje uspelo narediti pregledno in je jasno opredelilo težave, ki se še vedno pojavljajo. Ne želim iti tako daleč in reči, da na tem področju ni univerzalnega načela in preglednih struktur, so pa precejšnji problemi.

Prišlo je do izboljšanj, na primer pri plačilih za projekte, vendar nekaterih projektov še vedno ni mogoče revidirati, ker manjkajo računi, če sploh ne omenjam dejstva, da se nekateri računi prvotno sploh niso izdali ali da ni priložnosti za naknadno revizijo. Tema proračunske pomoči ponovno zajema določene probleme, ker ni mogoče spremljati ali slediti denarju in namenom, za katere se rabi. Po mojem mnenju bi morali

temeljito razmisliti o tem, da bi Evropski razvojni sklad (ERS) končno vključili v splošni proračun zaradi razlogov preglednosti, sledljivosti in upravljivosti. Tako bi lahko združili in uskladili ERS z drugimi področji, kot so razvojna pomoč, zunanja politika, sosedska politika in druge politike na istem področju, tako da bi dobili popoln in pregleden pregled. To je moj predlog.

Andrea Cozzolino (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot je bilo že rečeno, nam poročilo Evropskega računskega sodišča za leto 2008 prinaša predvsem nekatere pozitivne novice: odstotek odhodkov EU, pri katerih je bila stopnja nepravilnosti visoka, se je zmanjšal s 60 % v letu 2005 na 31 % v letu 2008. To je pomemben rezultat; kaže na pozitiven pristop, ki mu moramo slediti.

Kar zadeva strukturne sklade in natančnejše kohezijske politike, še vedno obstajajo problemi in težave. Mislim, da bi se morali v naslednjih mesecih in letih osredotočiti na ta področja.

V primerjavi z analizo Sodišča za obdobje 2000–2006 so zaradi sistemov upravljanja in nadzornih sistemov za obdobje 2007–2013 v zvezi s strukturnimi skladi predpisi strožji ter zanesljivost in preglednost odhodkov večja, večja pa je tudi odgovornost držav članic.

Računsko sodišče močno poudarja potrebo po večji poenostavitvi. Zato je treba opraviti veliko dela, da bi dodatno poenostavili pravila.

Kakovostna gospodarska rast in preglednost pri uporabi sredstev Skupnosti sta dva cilja v isti bitki, na katera moramo postaviti. Mislim, da moramo to storiti tudi tako, da dosežemo, da se naše razprave tičejo nas in predvsem državljanov, da so javnejše.

Kohezijske politike, strukturni skladi in regionalne politike so in bodo ostale ključen element evropskega projekta. Dale so vsebino temeljnim vrednotam Evropske unije. Sodelovati moramo, da zagotovimo učinkovitost in preglednost v prihajajočih letih.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, zahvaljujem se Računskemu sodišču zlasti zato, ker je danes zjutraj zelo jasno predstavilo vsebino obsežnega poročila, tako dobro kot slabo – in na srečo ne grdo, kajti v določeni meri smo uredili najhujše vidike naših računovodskih praks.

Rada bi se osredotočila zlasti na kmetijstvo, ki je bilo zaradi razmeroma sprejemljive ocene tako rekoč izključeno iz te razprave. S tem bi rada opozorila, da se morda vračamo v prihodnost.

To jutro ne smemo pozabiti, da se je kmetijstvo izboljšalo, ker smo v veliki meri ločili plačila od proizvodnje. Plačila dajemo neposredno aktivnim kmetom, aktivnim proizvajalcem in zato se je možnost napak precej zmanjšala.

Toda prek orodja modulacije zdaj jemljemo ta denar in ga uporabljamo na področju razvoja podeželja, o čemer je bila izražena precejšnja zaskrbljenost, zato sem komentirala, da se morda vračamo v prihodnost.

Skrbi me tudi, kako lahko prikažemo vprašanja, kot so gospodarjenje z vodami, podnebne spremembe in biotska raznovrstnost. Pomislite, kako zapletena pravila bodo spremljala vse to – in upravičeno –, če se bodo v ta namen porabljala javna sredstva, ter na težave in stroške, ki bodo nastali pri izpolnjevanju teh pravil.

Zahvaljujoč bivšemu britanskemu predsedniku vlade, Tonyju Blairu, čigar vlada tudi ni zagotovila povsem neoporečnih izkazov, nas čaka pregled proračuna.

V okviru tega pregleda bomo preučili porabo denarja na področjih, ki očitno skrbijo tudi Računsko sodišče, zlasti na področju raziskav in inovacij. Zato bodimo zelo previdni, da dobro delo, ki smo ga opravili, ne bo propadlo zaradi tega, kar nameravamo narediti.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ko sem bil v šoli, so učitelji pogosto dejali: Zaupanje je dobro, nadzor je boljši.

(Govornik se strinja, da bo odgovoril na vprašanje drugega poslanca v skladu s členom 149(8) Poslovnika)

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Gospod predsednik, želela sem vas vprašati, ali ste opazili, da je med to pomembno razpravo gospod Martin, ki nam je dal veliko nasvetov, vstopil v dvorano ob 10.00, govoril ob 10.09 in dvorano zapustil ob 10.12?

Peter Jahr (PPE). – (DE) Ob tem se spomnim na dve osnovni pravili iz mojega otroštva. Nekoč so mi rekli: „Če nekdo govori s tabo, ga pusti, da konča. Če postaviš vprašanje, vsaj počakaj na odgovor.“ Glede na to načelo bi bilo lepo, če bi ostal v Parlamentu, da bi lahko spremljal razpravo. To je moje mnenje.

Kontrole in izboljšave, ki jih predlaga Računsko sodišče, so pomemben prispevek k učinkovitejši in gospodarnejši porabi sredstev EU. Kot član, ki ima zanimanje za kmetijstvo, sem zlasti zadovoljen, da je bila poraba sredstev na področju kmetijstva pozitivno ocenjena, in da v povprečju niso bile ugotovljene bistvene nepravilnosti. Vendar je to v povprečju in točno v tem je težava. V kmetijstvu obstaja rek, da je bilo jezero v povprečju globoko en meter, toda krava se je vseeno utopila. Z drugimi besedami, ko je v povprečju vse pravilno in lahko velika večina držav uveljavlja upravne predpise ustrezno, se moramo zlasti takrat ukvarjati z državami, ki se ne uklanjajo pravilom, to je negativcem. V tem pogledu je pomembno, da jih poimenujemo. Gospod predsednik, ne popustite. Lahko ste izrecnejši in Parlament vas bo podprl.

Razmere v zvezi s stopnjo napak na področju razvoja podeželja so precej drugačne. Čeprav je stopnja napak nižja kot v prejšnjih letih, je še vedno precej višja kot pri kmetijskih odhodkih. Vendar moram v tem trenutku reči, da je večina ugotovljenih težav posledica nepravilne uporabe in nerazumevanja zapletenih predpisov EU. To ne pomeni nujno, da se z denarjem razsipava. Vsi skupaj si moramo prizadevati za spremembo in izboljšanje predpisov EU, da jih bodo lahko države članice preprosteje uporabljale.

PRESEDSTVO: GOSPA DURANT

podpredsednik

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, poročilo Računskega sodišča za leto 2008 ugotavlja splošno izboljšanje zakonitosti in pravilnosti proračunskih transakcij Evropske unije. Kljub temu je v njem navedeno, da so odhodki, povezani s kohezijsko politiko, še vedno problematični, saj je tam največ napak.

Sredstva, ki so na voljo za kohezijsko politiko, predstavljajo skoraj tretjino evropskega proračuna. Gre za eno izmed najosnovnejših in najbolj simboličnih politik evropske integracije in za načelo solidarnosti, ki je njen srž.

Zato moramo biti zahtevni in zagotoviti, da se postopki ustrezno uporabljajo. Moramo pa upoštevati posebne značilnosti kohezijske politike, ki je zelo decentralizirana in jo zato upravljajo regionalni organi v državah članicah. Napake, ki jih je ugotovilo Računsko sodišče, niso nastale zato, ker bi predlagatelji projektov poskušali goljufati, temveč zaradi zapletenosti pogojev za upravičenost.

Po mojem mnenju rešitev torej ni narediti postopke še okornejše, temveč jih poenostaviti, tako na ravni Skupnosti kot na ravni držav članic. Na ravni Skupnosti o ukrepih za poenostavitev razpravlja Svet in Parlament. Na nacionalni ravni si jaz osebno prizadevam za poenostavitev francoskih postopkov v tesnem sodelovanju z izvoljenimi predstavniki ter nacionalnimi in lokalnimi nosilci odločanja.

V tem obdobju upočasnitve gospodarske rasti bi bilo zelo neugodno za predlagatelje projektov, ki jih je še mnogo, če bi jim bila razpoložljiva evropska sredstva težko dostopna.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Gospa predsednica, oprava imamo s pomembno zadevo in najprej bi rad povedal, da se je upravljanje proračuna precej izboljšalo. Vendar obstajajo težave in nekaj bi jih rad omenil.

Prva je politika institucij o zgradbah in zemljiščih. Ko sem pripravljal proračun za leto 2008 za Parlament in druge institucije, sem opazil, da zadeve na tem področju niso povsem pravilne. Upam, da lahko sprožimo temeljito preiskavo glede tega, zakaj je cena, ki je bila plačana za zemljišča in stavbe institucij, višja kot povprečna tržna cena. Ko bo raziskava zaključena, bomo vedeli, ali je pri tem kaj sumljivega ali je vse v redu.

Druga zadeva, na katero bi vas rad opozoril, so razmere v zvezi z Romunijo in Bolgarijo, kar je bilo tu že omenjeno. Vemo, katere težave obstajajo in najti moramo načine, da pomagamo Romuniji in Bolgariji, da se stvari lahko uredijo. To je tudi politično vprašanje. Konec koncev, v čem je smisel širitve, če sprejmemo za članice države, ki ne morejo ustrezno organizirati upravljanja svojih proračunov?

Tretja zadeva se nanaša predvsem na zunanje ukrepe, povezane z Združenimi narodi, čeprav moramo biti v vsakem primeru sposobni izvesti preverjanje, da javnost zagotovo ve, da je vse tako, kot mora biti.

Vendar bolj kot vse drugo se moramo zavedati, da je število področij brez napak večje, in za to se moramo zahvaliti komisarju Kallasu in Evropskemu računskemu sodišču. Oba sta opravila odlično delo.

(Aplavz)

Seán Kelly (PPE). – Gospa predsednica, preprosto vprašanje. Rečeno je bilo, da so mnoge kršitve posledica nerazumevanja postopkov in predpisov.

Ali se s tem strinjate? Če da, kakšen odstotek kršitev je posledica te neugodne situacije in ne namerne kršitve pravil?

Ivaylo Kalfin (S&D). – (BG) Tudi jaz bi rad najprej čestital predstavnikom Evropskega računskega sodišča za poročilo, ki so ga predstavili, in komisarju Kallasu za opazno veliko večja prizadevanja Evropske komisije v zvezi z odhodki evropskih skladov. Prihajam iz Bolgarije, zato lahko na lastne oči vidim, da je Komisija izredno stroga, kar zadeva porabo sredstev, njeni ukrepi pa nedvomno imajo vpliv. Rad bi izpostavil eno vprašanje, povezano z dejstvom, da je to zadnje poročilo Evropskega računskega sodišča po obstoječih pogodbah. Poročilo naslednje leto bo temeljilo na Lizbonski pogodbi. To zajema številna vprašanja, ki so bila zastavljena in na katere še niso bili podani ustrezni odgovori, vključno glede oblikovanja proračuna in postopkov za porabo proračuna. Verjamem, da bi morale vse institucije, vključno z Evropskim parlamentom in sveta Svetom in Evropsko komisijo, če sploh ne omenjam aktivnega sodelovanja Evropskega računskega sodišča, storiti vse, kar je v njihovi moči, da posredujejo odgovor na ta vprašanja, tako da bi lahko uskladili mnenje o njih.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Gospa predsednica, ne prevzemam besede po postopku „catch the eye“; želim le izraziti obžalovanje, ker je klop Sveta brezupno prazna. Svet je proračunski organ in zavedamo se, da imamo številne probleme v državah članicah. Želel sem izraziti to obžalovanje, gospa predsednica.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Prisoten sem bil ves čas razprave. Eno izmed najbolj ključnih vprašanj, ki sem jih slišal – in izrecno bi prosil gospoda Caldeira, da to skrbno pojasni –, je bilo vprašanje, kakšno je stanje, kar zadeva 11 % iz kohezijske politike, ki ne bi smeli biti izplačani? V razpravi so bile podane različne razlage za to. Nekateri so rekli 4 milijarde EUR, drugi 2 milijardi EUR in tako naprej. Mislim, da je izjemno pomembno za začetek postopka razrešnice, da nam nazorno in nedvoumno pojasnite, za kaj res gre pri tem. Rad bi se tudi posebej zahvalil komisarju Kallasu za delo, ki ga je opravil v zadnjih letih. Mislim, da je Odbor za proračunski nadzor sodelovanje z vami vedno videl kot zelo produktivno. Nismo se vedno strinjali, toda verjetno boste kmalu dobili drug mandat v novi Komisiji, novo delovno mesto, in pri tem vam želim vse najboljše.

Predsednica. – Gospodu Martinu bi rada povedala, da sem videla, da je zaprosil za besedo o osebni zadevi, in da mu bom dala besedo, vendar v skladu s Poslovnikom bom to storila na koncu razprave in po Komisiji.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Gospa predsednica, povsem se strinjam z gospodom Audyjem. Odsotnost Sveta kot tudi vodij političnih strank zelo bode v oči. Kot podpredsednica Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu sem dobila občutek, da se tudi predsednikom drugih skupin ta razprava ni zdela pomembna. Vendar najbolj bode v oči odsotnost Sveta.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, predsednik Računskega sodišča. – (FR) Gospa predsednica, najprej bi se rad zahvalil vsem poslancem, ki so govorili. Njihovih komentarjev bodo zelo veseli vsi, ki delajo na Računskem sodišču in ki so sodelovali pri poročilu, ki je bilo predloženo danes.

V času, ki mi je bil namenjen v tako napeti in zanimivi razpravi, težko odgovorim na vsa vprašanja, ki so bila naslovljena neposredno name. Najprej bi se rad lotil vprašanja, ki ga je zastavil gospod de Jong, ki me je vprašal, ali sem razočaran, ker kot predsednik Računskega sodišča ne morem dati pozitivne izjave o zanesljivosti? Moj odgovor je, da bi kot revizor z veseljem dal takšno mnenje, ko pride čas za to, vendar naloga revizorjev ni, da bi bili zadovoljni z mnenji, ki jih dajejo. Njihova mnenja morajo temeljiti na trdni osnovi, ki izhaja iz obstoječih dokazov.

Če sem povsem odkrit, kot revizor raje dam mnenje, kakšno je bilo dano letos. Gospodu Audyju ne bom povedal, ali je pozitivno ali negativno, je pa realno mnenje, ki poudarja, kje je bil dosežen napredek. Videli smo, da je število napak na nekaterih področjih strmo padlo, zlasti na področju kmetijstva, obstajajo pa tudi področja, ki jim je treba posvetiti več pozornosti. Zato sem kot revizor raje realističen kot optimističen ali pesimističen.

Mislim, da bi bilo treba tako razumeti naše sporočilo o obetih za prihodnost. Več poslancev je vprašalo, kako je mogoče rešiti te težave. Računsko sodišče je s tem in prejšnjimi poročili prispevalo tako, da je izpostavilo pomen svojih priporočil v zvezi z izboljšanjem nadzornih in kontrolnih sistemov v državah članicah, in s tem, ko je glede Komisije izjavilo, da je ravno tako pomembno poenostaviti regulativni okvir, kar pomeni, da stvari ne smejo biti bolj zapletene, kot je treba. Ne moremo preiti iz stanja, ko počnemo vse, kar želimo, in vse kontroliramo – za kar so potrebne pretirane kontrole –, v stanje brez vsakršnega nadzora. Sicer ne bomo zmogli najti pravega ravnovesja, da bi izpolnili cilje politik.

Več izmed vas je dejalo, da to poročilo ne govori o tem, kako učinkovito so porabljena sredstva. Ali so maloštevilne ugotovljene napake ali nepravilnosti preprečile zaključek projektov? Očitno se od Računskega sodišča pričakuje, da bo v svojih poročilih podalo nedvoumno pozitivno mnenje o računovodskih izkazih in o transakcijah, povezanih z njimi. Tu gre za to, ali so transakcije skladne s pravili, po katerih naj bi potekale.

Vendar Računsko sodišče posreduje vam in zlasti pristojnim parlamentarnim odborom, Odboru za proračunski nadzor, vsa naša poročila glede učinkovitosti politik in glede tega, ali se sredstva na različnih področjih pravilno uporabljajo. Upam, da boste v teh poročilih našli dovolj informacij o tem, kaj bi lahko bilo narejeno bolje v okviru teh politik. Toda kot piše v našem poročilu – in to sem poudaril v svojem govoru –, je pomembno zgrabiti priložnost, ki nam jo za prihodnost ponujata reforma finančne uredbe in novi okvir za finančne perspektive, ter priložnost, ki nam jo ponuja proračunska reforma, da preučimo nekatera osnovna vprašanja.

Dovolite mi, gospa predsednica, da za konec povem, da je naša metodologija skladna z mednarodnimi revizijskimi standardi. Menimo, da so naši vzorci primerni, da na njihovi podlagi oblikujemo zaključke. Gospod Audy je postavil naslednje vprašanje: ali so naši vzorci dovolj veliki? Odgovor je da. Seveda bi lahko, če bi imeli več sredstev, morda opravili več dela, toda naša sredstva so omejena in z njimi moramo ravnati skrbno.

Na koncu še beseda o vlogi, ki jo lahko imajo Računsko sodišče in računska sodišča v državah članicah v prihodnosti. Vedno sodelujemo z računskimi sodišči v državah članicah in z nacionalnimi revizorji, tako da sodelujemo med seboj in si zaupamo. Ta pristop je opredeljen v Pogodbi – in potrjen v Lizbonski pogodbi – in s tem, ko mu sledimo, delamo vse v naši moči, da bi na splošno zagotovili naš doprinos dodane vrednosti k vlogi zunanjega revidiranja v Evropski uniji.

To so moje končne pripombe zelo na kratko, gospa predsednica, ker nisem želel porabiti preveč vašega časa.

(Aplavz)

Siim Kallas, *podpredsednik Komisije*. – Gospa predsednica, hvala za to razpravo in za dobre besede, naslovljene na Komisijo. Omenil bi dve točki v zvezi s preteklostjo, iz leta 2008 in zadnjih let. Prvič, poudarjena je bila ena pomembna zadeva: preglednost. Rad bi vas opomnil, da smo skupaj dosegli velik preboj. Vse informacije o upravičencih skladov EU so zdaj javne in to je ena izmed pglavitnih sprememb v tem obdobju.

Drugo dejstvo iz preteklosti je, da smo med drugim razpravljali, koliko denarja je bilo izgubljenega in koliko bi ga bilo treba biti izterjanega. To bi rad ponazoril z eno številko, ki jo najdemo pod zelo zapletenim naslovom. Naveden je v Prilogi VI k našemu zbirnemu poročilu, in sicer „povzetek oprostitev izterjav“, ki dejansko predstavlja znesek denarja, ki je povsem in nepreklicno izgubljen. V zbirnem poročilu za leto 2008 je znašal 18 380 363,22 EUR, kar je manj kot 0,01 % proračuna EU. To je izgubljeno. Razpravljali smo o vseh teh milijardah, s katerimi se ni ustrezno ravnalo v strukturnih skladih, vendar je končno nekaj izterjano. Proces ni popoln in na tem moramo trdo delati in včasih se napake popravijo. To je dolg proces in vzeti ga moramo zelo resno.

Zdaj pa nekaj glede prihodnosti. V zelo bližnji prihodnosti bomo začeli razpravljati o novi finančni uredbi in novih proračunskih perspektivah. S tem procesom so povezane zelo številne zadeve. Nacionalne izjave in sodelovanje držav članic potrebujejo trdnejšo pravno podlago. Očitno lahko nadaljujemo s to poenostavitvijo, o kateri smo tukaj toliko in tako pogosto razpravljali. Kot je že dejal predsednik Caldeira, cilje opredeljuje več kot 500 programov, ki so jih sprejeli Komisija, Parlament in Svet. Vsak program ima svojo pravno podlago, svoje cilje in vse je treba izmeriti, vključno z denarjem, ki je bil porabljen skladno s temi cilji. To je ključno vprašanje.

Na zadnjem plenarnem zasedanju, ko smo razpravljali o razrešnici za leto 2007, je padla zamisel, da bi zmanjšali število programov ter uvedli večje projekte in večje programe, ki jih je mnogo preprosteje pregledovati. To je ključno vprašanje in, kot je dejal eden od poslancev glede razvoja podeželja, ciljev ni mogoče meriti – zlasti pri zunanjih ukrepih, kjer so cilji zelo politični – in reči, da so ti cilji doseženi. To je ključno vprašanje, vendar v okviru prihodnjih razprav o finančnih uredbah.

Kar zadeva dialog, ki je bil tu izpostavljen kot pomemben, moram reči, da smo se po najboljših močeh trudili za dober dialog s Parlamentom, Odborom za proračunski nadzor in Računskim sodiščem. Jaz rad razpravljam o vsem z ljudmi, ki imajo drugačna mnenja, nazore in ocene. To je normalno življenje. Ni pa mi všeč, da nekateri ljudje namenoma in nenehno uporabljajo netočna dejstva. Ne moreš imeti dialoga, če so dejstva netočna. Lahko imamo različne ocene, razlage in mnenja, dejstva pa morajo biti točna. Trdno upam, da se bo tudi to načelo upoštevalo v našem prihodnjem dialogu.

(Aplavz)

Predsednica. – Gospod Martin, ali želite besedo na koncu te razprave?

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospa predsednica, žal mi je, da moram ob tej priložnosti podati osebno pripombo, za katero mi po dnevnem redu pripadajo tri minute. Vendar ne bom potreboval treh minut.

V svojem govoru sem zavzel zelo konstruktiven pristop in v razpravi sem zelo konstruktivno izpostavil, kaj bi bilo zdaj mogoče narediti na tej novi podlagi. Da bi lahko prišel do te ocene, sem zelo pozorno spremljal razpravo danes zjutraj. V dvorani sem bil veliko prej, kot je navedel moj kolega poslanec, in spet sem tukaj. Zelo obžalovanja vredno se mi zdi, da gospa Gräßle očitno meni, da so potrebni osebni napadi, ki so zares pod pasom. Rad bi, da bi bila konstruktivna in rad bi videl manj njenih neresničnih zgodb v nemškem časopisu *Bild Zeitung*. Raje bi slišal konstruktivne predloge o tem, kako bi lahko rešili situacijo in kako bi lahko to omogočili Računskemu sodišču. Poleg tega je res obžalovanja vredno, da je predvsem gospa Gräßle tista oseba, ki po nepotrebnem otežuje delo samostojnih poslancev, nas diskriminira, nam preprečuje dostop do informacij, nam ne omogoči priložnosti, da bi delali z zaposlenimi, zatem pa meni, da nas je vredno napasti na podlagi netočnih dejstev. Naučiti se morate o demokraciji, gospa Gräßle.

Predsednica. – Tu bomo prenehali. Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Elisabeth Köstinger (PPE), v pisni obliki. – (DE) Res je, da so na nekaterih področjih še vedno precejšnje pomanjkljivosti, zlasti v primeru kohezijske politike, toda zaradi znižanja stopnje napak na področju kmetijstva in naravnih virov pod 2 % sem optimistična glede prihodnosti. Še zlasti zato, ker to področje predstavlja večino porabe Evropske unije, lahko razmeroma nizko stopnjo napak v višini 2 % štejem za zadovoljivo. V prihodnosti moramo vsa naša prizadevanja usmeriti v dve področji. Prvo je sodelovanje med Komisijo in državami članicami. Tu je cilj opredeliti netočne in nepravilne podatke na vseh različnih področjih porabe in popraviti napake. Drugo področje zajema izboljšanje metod EU za izplačilo sredstev EU državam članicam in njihovo izterjavo.

Véronique Mathieu (PPE), v pisni obliki. – (FR) Rada bi čestitala Računskemu sodišču za njegovo letno poročilo o izvrševanju proračuna EU za proračunsko leto 2008. Želim opozoriti na odstavek o agencijah Evropske unije, v katerem Računsko sodišče navaja, da je podalo mnenja brez pridržkov za vse revidirane agencije, razen za Evropsko policijsko akademijo.

Na tej stopnji se velja spomniti, da smo bili soočeni s podobno situacijo pri razrešnici za leto 2007. Računsko sodišče je objavilo poročilo, ki je vsebovalo izjavo o zanesljivosti s pridržki glede izkazov in z njimi povezanih transakcij Cepola, ki je navajala predvsem, da so bila odobrena proračunska sredstva uporabljena za financiranje zasebnih odhodkov. Poročevalec je prosil, da se podelitev razrešnice za Cepol preloži, sledil je Odbor za proračunski nadzor. Vendar je bil ta predlog na glasovanju na plenarnem zasedanju 23. aprila 2009 zavržen z 226 glasovi za in 230 glasovi proti, z masivno mobilizacijo skupine Socialdemokratov v Evropskem parlamentu in skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze.

Glede na to, da je Računsko sodišče danes izpostavilo dodatne težave v zvezi s Cepolom, je nujno, da priznamo očitno napako, ki je bila storjena s podelitvijo razrešnice aprila ob glasovanju v nasprotju z mnenjem poročevalca in odgovornega odbora.

4. Googlov projekt za digitalizacijo svetovne literarne dediščine (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o vprašanju za ustni odgovor o Googlovem projektu za digitalizacijo svetovne literarne dediščine, ki ga je za Komisijo predložil Klaus-Heiner Lehne v imenu odbora za pravne zadeve (O-0101/2009 – B7-0224/2009).

Angelika Niebler, namestnica vlagatelja. – (DE) Gospa predsednica, predsednik Sveta, gospod komisar, gospe in gospodje, najbrž ste vsi seznanjeni s spletnim iskalnikom Google. Verjetno veste tudi za projekt Googlovega iskalnika knjig, o katerem zadnjih nekaj mesecev vsi razpravljamo. Cilj tega projekta je, da bi se skenirale knjige iz knjižnic in bi tako postale dostopne preko interneta, da bi bralci lahko hitro in enostavno dostopali do velikega števila del na spletu.

Z vidika bralcev in uporabnikov interneta je to čudovita zamisel. Vendar, kaj pa to pomeni za avtorje, za ustvarjalce, umetnike in založnike? Kakšno vlogo bodo igrali pri objavi njihovega dela na spletu? V naslednjih

nekaj mesecih moramo podrobno obravnavati ta vprašanja. Morda že veste, da so založniki in avtorji v ZDA že sprožili sodne postopke proti Googlu v zvezi s skeniranjem in objavo del na spletu. Kolikor vem, je bil pravni spor rešen in sta se stranki dogovorili izven sodišča. Vendar pa ostajajo nerešena vprašanja in ta se ne nanašajo le na položaj z Googlom, ker se bodo v prihodnosti pojavljali določeni podobni primeri. Ta vprašanja moramo rešiti čim prej.

Ali je treba v digitalni dobi prilagoditi avtorske pravice? Ali moramo spremeniti obstoječe strukture? V tem smislu imam v mislih zlasti vlogo avtorskih agencij, o katerih smo v Parlamentu pogosto razpravljali. Ali se na spletu ustvarjajo novi monopoli? Kako bi se morali odzvati na to? Kako bo to spremenilo strukture v naših državah, na primer v zvezi k knjigarnami v regijah? Kakšni so nasprotni interesi v tem primeru in kako lahko najdemo ustrezno ravnotežje med njimi?

Avtorji in založniki želijo prejeti finančno nagrado za svoje delo. To seveda velja tudi, ko so njihova dela na voljo na internetu. Knjižnice želijo dati svoje arhive na splet ne da bi morale pred tem najprej podpisati licenčno pogodbo z vsakim lastnikom avtorskih pravic. Interesi potrošnikov so jasni. Zelo radi bi imeli hiter in enostaven dostop do vsebine na spletu. Nismo še prišli do točke, ko bi lahko razpravljali o možnih rešitvah, a postaviti si moramo veliko vprašanj in to je namen vprašanja za pisni odgovor, ki ga je Komisiji predložil Odbor za pravne zadeve.

Ali moramo opredeliti razlike v zvezi z vsebino, da bi lahko rešili na primer vprašanja avtorskih pravic? Če je tako, kakšne razlike je treba opredeliti? Zdi se, da se Komisija premika v tej smeri, saj se osredotoča predvsem na položaj knjižničnih zalog. Naj bo v prihodnosti postopek množične digitalizacije ali pa zadostuje naš obstoječ sistem izdajanja dovoljenj za rešitev te težave? Kako je mogoče v dobi interneta poenostaviti neugotovljeno lastništvo avtorstva? Kakor veste so avtorske pravice v prvi vrsti nacionalna pravica in v zvezi s tem se moramo ponovno vprašati: ali je to še vedno aktualen pristop? Kako bi morali v prihodnosti reševati vprašanje osirotelih del, z drugimi besedami, knjige, katerih lastništva avtorskih pravic ni mogoče identificirati ali najti? Ali bi morda morali razlikovati med literarnimi deli in znanstvenimi ali akademskimi deli? Na primer, avtorji romanov služijo svoj kruh z objavo svojih knjig, a ko dajejo znanstveniki svoja dela na razpolago na spletu, so v prvi vrsti zainteresirani za to, da si ustvarijo ime na področju raziskav in da so manj odvisni od denarja, ki ga zaslužijo s svojim delom. Obstajajo številna vprašanja, ki si jih moramo postaviti, in vesela sem, da lahko o njih razpravljam z vami.

Rada bi obravnavala še zadnjo pomembno točko in ta se ponovno nanaša na avtorske agencije. Poglejte kako preprosto je v današnjem času prenesti glasbo z interneta. Preprosto greste na iTunes in kupite pesmi za 20, 30, 40 ali 50 centov. Kakšne so posledice za avtorske agencije? Ali jih še potrebujemo? Vesela bi bila, če bi nam Komisija lahko še enkrat prikazala kakšne so sedanje razmere.

V Parlamentu Komisijo že več let prosimo, naj obravnava avtorske agencije. Da povem nenatančno, obstajajo tudi monopolistična telesa, ki so bila ustanovljena skozi več desetletij. Zanima me, kaj Komisija načrtuje. Nazadnje pa bi poudarila, da bo, če vzamete platformo, kot je Google, ki daje vse na voljo brezplačno, posledično na spletu ustvarjen monopol. Premisliti moramo o tem, kako je treba reševati položaj, da zagotovimo, da ne bomo imeli na koncu le enega dobavitelja, ki bo potem določal pogoje za dostop do spletne vsebine. Veselim se razprave z vami v naslednjih nekaj tednih in mesecih in z zanimanjem bom poslušala odgovor Komisije na prvo vprašanje Odbora za pravne zadeve.

Siim Kallas, *podpredsednik Komisije*. – Gospa predsednica, rad bi se zahvalil Odboru za pravne zadeve, ker je načel ta vprašanja. Načeli ste toliko pomembnih in temeljnih vprašanj, o katerih je treba vsekakor razpravljati v prihodnjih mesecih. To vprašanje je vsekakor intenzivno, zanimivo, razburljivo in zelo usmerjeno v prihodnost. Najprej bom podal pregled, ki se nanaša na to konkretno vprašanje.

Najprej projekt Googleovega iskalnika knjig. V osnovi gre za pobudo, katere cilj je zagotavljanje orodja za iskanje in kupovanje knjig za široko skupino uporabnikov. Za lastnike pravic lahko to predstavlja dodatno trgovinsko sredstvo in tako dodaten vir zaslužka. Naj dodam, da se v Evropi projekt Googleovega iskalnika knjig uporablja v sodelovanju s knjižnicami in zadeva le knjige, ki so v javni domeni. Knjige, ki so v avtorski lasti, so v projekt vključene le preko programa Google Partner, ki je naslovljen na založnike, ki so pripravljeni sklopiti sporazume z Googlom.

Poravnava v skupinski tožbi v zvezi z Googlevim iskalnikom knjig se nanaša le na projekt Googleovega iskalnika knjig v Združenih državah, njen cilj pa je končati pravdni postopek, ki poteka že več kot 4 leta. Če bo odobren, bo zagotovil dodatni vir zaslužka za lastnike pravic, a tudi, in najpomembneje, dal na razpolago dela, ki se ne tiskajo več ali za osirotela dela, za iskanje na spletu in dostop uporabnikom ZDA. Nadalje, njegove finančne spodbude lahko pripeljejo na plan lastnike pravic osirotelih del.

Zdaj, ko gre za projekt Googlovega iskalnika knjig, Komisija vidi Googlovo pobudo kot demonstracijo, ki jo razvijajo novi poslovni modeli, da bi omogočili skoraj takojšnji dostop do velikih količin del vse večjemu številu potrošnikov. Ker je Evropska komisija naklonjena digitalizaciji knjig v evropskih knjižnicah in izven njih in ker je digitalizacija knjig naloga herkulskih razsežnosti, kjer je potrebna pomoč zasebnega sektorja, je Komisija naklonjena pobudam, kot je projekt Googlovega iskalnika knjig, vse dokler spoštujejo pravice intelektualne lastnine in ne vodijo do izkrivljenja konkurence.

Ko gre za sporazum o Googlovem iskalniku knjig, se Komisija aktivno pogaja z evropskimi založniki in z Googlom. Septembra 2009 je Komisija organizirala javno obravnavo, na kateri so bile zbrane evropske zainteresirane strani in stranke sporazuma in te so izmenjale stališča ter iskale pojasnila v zvezi z različnimi elementi sporazuma.

A medtem je prišlo do pomembnih sprememb. Zaradi številnih ugovorov, ki so bili sproženi glede začetnega dogovora s strani Googlove konkurence, tujih vlad (francoske in nemške) in pravosodnega ministrstva ZDA, so bili revidirani pogoji sporazuma in te revizije so bile 13. novembra 2009 predložene sodišču ZDA.

Najprej, revidiran sporazum je bil po vsebini bistveno zožan. Sedaj so v sporazumu zajete le knjige, ki so bile registrirane pri Uradu ZDA za avtorske pravice ali pa objavljene v Združenem kraljestvu, Avstraliji ali Kanadi do 5. januarja 2009. Vse druge knjige so zunaj obsega sporazuma. Posledično bodo v prihodnosti v odboru Registra pravic knjig, organa, ki vodi pogoje sporazuma, zastopani le avtorji in založniki Združenih držav, Združenega kraljestva, Avstralije in Kanade.

Drugič, založniki iz držav, ki niso Združene države, Združeno kraljestvo, Avstralija in Kanada, se bodo morali sedaj pogajati individualno, da bodo lahko postali del storitev Googlovega iskalnika knjig v Združenih državah.

Nova različica sporazuma sproža dve pripombi. Najprej, to, da nisi vključen v sporazum, ni vedno prednost. Ko nisi, ne moreš več nadzirati, kaj počne Google s kopijami, ki so jih že skenirali do zdaj.

Drugič, založniki iz držav članic EU – poleg Združenega kraljestva – ne bodo več sodelovali pri velikem preoblikovanju knjižnega trga. Projekt Googlovega iskalnika knjig v Združenih državah bo potisnjen močno naprej, saj evropski založniki ne bodo več v njem. Čeprav bodo storitve, o katerih so se pogodili v okviru tega sporazuma, na voljo le uporabnikom iz Združenih držav, bi lahko bila ta odsotnost škodljiva za kulturno raznolikost.

V tem pogledu je Komisija pozivala in bo še naprej pozivala države članice: najprej, naj okrepijo svoje politike v zvezi z digitalizacijo, naj raziščejo možnosti za javno-zasebna partnerstva za digitalizacijo, in tretjič, naj zagotovijo, da bo vse digitalizirano gradivo na voljo na Evropi. Če bodo države članice to storile, se lahko zgodi, da bo sporazum o Googlovem iskalniku knjig katalizator in ne grožnja za evropske pobude na področju dostopa do digitalizirane kulture.

To me pripelje do vašega drugega vprašanja. Razprava o sporazumu o Googlovem iskalniku knjig je pokazala, da si Evropa ne more privoščiti, da bi zaostala na novem digitalnem področju. Evropa mora ukrepati hitro. Za ta namen je Komisija popolnoma predana delu v zvezi z okvirom avtorskih pravic, ki bo poenostavil digitalizacijo evropskih knjižničnih zbirk v velikem obsegu.

Verjamemo, da morajo biti pravila o avtorskih pravicah dovolj prožna, da ne bodo preveč zapletla ustvarjanja spletnih knjižnic.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein, v imenu skupine PPE. – (PL) Gospa predsednica, rada bi se vam zahvalila za vašo izjavo, Odboru za pravne zadeve za njegovo vprašanje, gospe Niebler za njene pripombe in gospodu komisarju za njegov odgovor. To so izredno pomembne zadeve tudi za Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov. Postopek digitalizacije knjig odpira veliko novih priložnosti, a služiti mora – in to poudarjam – interesom založništva in bralcev, tj. evropskih podjetij in potrošnikov.

Prejšnja različica sporazuma z Googlom je pretela, da bo imela ena zasebna firma monopol nad celotno literarno produkcijo, nevarnost, ki še ni popolnoma odpravljena. Google je skeniral več milijonov naslovov avtorskih del z vsega sveta. Do danes je te odčitke uporabljal nezakonito in je uporabljal le načelo ZDA glede *poštene rabe* ne da bi za privolitev vprašal avtorje in založnike.

Novi sporazum še naprej zanemarja osnovno načelo Bernske konvencije, ki pravi, da je treba lastnike avtorskih pravic prositi za dovoljenje, preden se uporabljajo njihova dela in jim ne le dati možnost, da se odločijo proti,

vse to pa bi odgovornost, prizadevanja in stroške preneslo na rame avtorjev. Sporazum velja za knjige iz celega sveta, ki so bile objavljene v angleškem jeziku v državah, ki jih zajema konvencija.

Ko je Google skeniral knjige, je črpal iz kategorij del, ki se *ne tiskajo več*, in iz *osirotelih* del. Obe kategoriji sta ohlapno opredeljeni. Če se potrudimo, je pogosto mogoče najti avtorje osirotelih del. Knjige, ki se ne tiskajo več, so pogosto dela, ki so jih avtorji ali založniki namenoma prenehali tiskati. Ali ne obstaja posledično nevarnost, da Google morda prikrajša založnike za svobodo ustvarjanja njihove lastne politike in avtorje za morebitne zasluge?

Glede vprašanja potrošnikov: projekt Google morda dolgoročno uničuje založniško industrijo, če se lastnikom avtorskih pravic ne plačuje avtorskih honorarjev, ki jim pripadajo. Da bi jim omogočili konkurenčnost, bodo založniki prenehali proizvajati vredne, dragocene knjige, ki jih pregledajo strokovnjaki. Za potrošnike bo to v resnici pomenilo, da bodo visokokakovostne objave zamenjale poceni, nepotrjene objave brez domišljije, ki jih bo dodatno spremljalo še povsod navzoče oglaševanje.

Zato pričakujem, da bo Evropska komisija oblikovala politiko, ki bo omogočila razvoj nadaljnje digitalizacije, a brez negativnega vpliva na ustvarjalnost in na interese trga in evropskih bralcev.

Sergio Gaetano Cofferati, v imenu skupine S&D. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, mislim, da sporazum med Googlom in založniki ZDA vsebuje nekatere nedvomno zanimive elemente in nekatere pomembne obete za nove stvari tudi za nas. Vendar pa je skupaj s pozitivnimi vidiki pomembno oceniti tudi sporna vprašanja, ki jih vsebuje.

Da bi bil ta sporazum pozitiven, moramo spremeniti način, kako gledamo na celotno zapleteno vprašanje avtorskih pravic, ter tako premagati navzkrižje med zahtevo za prost dostop do kulturnih izdelkov na spletu in do ekskluzivne zaščite avtorskih pravic, brez izjem.

Res je, da bi sistem, ki ga je izumil Google, kot celota dal uporabnikom veliko možnost dostopanja do del, zlasti tistih, ki se ne tiskajo več ali jih je v bibliografskem smislu težko najti, in bi hkrati dal avtorjem in založnikom možnost, da osvežijo svojo lastno kulturno ponudbo in povečajo število svojih bralcev. Vendar pa drži, da se je zaradi dejstva, da sporazum zajema le knjige in dela, registrirane pri Uradu ZDA za avtorske pravice ali objavljene v Združenem kraljestvu, Kanadi ali Avstraliji, in da ni predviden nikakršen poseben ukrep za evropska dela ali za dela iz preostalega sveta – še več, do zdaj je Google edino izjavil svojo splošno pripravljenost, da bi dosegel podobne sporazume tudi z ostalimi državami –, Google zaradi tega sporazuma znašel v monopolnem položaju, nenazadnje zaradi ogromnih oglaševalskih virov, ki se bodo izkoriščala za ta novi sistem.

Ta vpliv bo najprej in predvsem pustil posledice tudi na evropski kulturni industriji zaradi zamude, na katero bi naletela Evropa v smislu celotnega projekta digitalizacije knjižničnega gradiva. Še več, mnogo evropskih knjig je že od 1980-ih registriranih pri Uradu ZDA za avtorske pravice. Posledično bodo predmet novih pravil za dostop do Googlovega sistema. V knjižnicah ZDA, ki so Googlu ponudile možnost digitalizacije svojih katalogov, je še mnogo več evropskih del.

Evropska komisija je začela z izvajanjem evropskega projekta, ki je imel do danes manj vpliva kot pričakujemo, da ga bo imel projekt Googlovega iskalnika knjig. Sporazum med Googlom in kulturno industrijo ZDA tako sproža vprašanje potrebe po sintezi med zaščito avtorskih pravic in proizvodnjo ter dostopnostjo za druge, nenazadnje ob upoštevanju tehnoloških revolucij zadnjega desetletja. Obstaja nevarnost, da bo Evropa zaostajala pri razvoju tega morebitnega novega modela.

Gospod komisar, povem vam naravnost: Menim, da predlogi, ki so bili navedeni tu, niso primerni za reševanje težave, s katero se spopadamo. Potrebujemo rešitev, ki združuje države Evrope in ne prenaša bremena odgovornosti za potrebno ukrepanje na države članice.

Liam Aylward, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, pozdravljam ukrep Odbora za pravne zadeve, ko je to pravočasno vprašanje predložil Komisiji. Projekt digitalizacije knjig vpliva na več političnih področij Evrope in držav članic, kot so avtorske pravice, konkurenca, digitalizacija knjižnic in kultura, in kot takšen zahteva razpravo in tudi pretehtano obravnavo.

Digitalizacija knjig ima mnogo jasnih koristi v kulturnem in tudi gospodarskem smislu. Literatura in učenje bosta bolj dostopna za digitalno generacijo. Prispevala bo k širjenju znanja in kulture. Študentom, akademikom in univerzam bo omogočila večji dostop do informacij in raziskav.

Da bi bila Evropa v ospredju uspešnega gospodarstva, ki temelji na znanju, se moramo pomakniti naprej z novimi tehnologijami in ostati v ospredju te tekme znanja. Naša država članica, Irska, je bila znana kot otok svetnikov in učenjakov s pomembno tradicijo ustvarjanja literature; in spodbujanje in podpiranje branja in literature je vedno dobrodošlo. Žal moram reči, da večine svetnikov ni več. Vendar pa se projekt digitalizacije ne sme nadaljevati na račun ustvarjalnega procesa za literaturo in to ne sme negativno vplivati na preživetje mnogih zainteresiranih strani. Pomembno je poudariti, da je treba digitalizacijo sprejeti le, če bodo zastopane in zaščitene pravice zainteresiranih strani, med njimi avtorjev, založnikov, ilustratorjev, grafičnih oblikovalcev in literarnih prevajalcev.

Glede na morebitno grožnjo digitalizacije za trg tiskanih knjig je nujno, da zagotovimo, da bodo pošteno plačane pravice lastnikov, in to je vprašanje, ki sem ga lani oktobra postavil neposredno Komisiji. V njihovem odgovoru ugotavljam, da je Komisija že začela z javnim posvetovanjem in da je izvajala obravnave za izmenjavo stališč z zainteresiranimi stranmi. Pozdravljam pozitivne korake in, če bo sprejeta zakonodaja Evropske unije o avtorskih pravicah, je potrebno okrepljeno sodelovanje z zainteresiranimi stranmi, da bodo spremembe odražale njihove interese hkrati pa bodo pospešile gospodarstvo, ki temelji na znanju.

Eva Lichtenberger, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, zaradi dejavnosti projekta Googlevega iskalnika knjig je evropsko strategijo počasnega in ciljno usmerjenega pristopa in izpostavljanja mnogih skrbi, ki so bile pri tem izražene, preprosto prehitela resničnost. Pred nami je Googleva obsežna digitalizacija knjig, tudi knjig evropskih avtorjev, ki niso dali svojega soglasja in so sedaj presenečeni in jih moti, da so del projekta Googlevega iskalnika knjig, kjer nočejo biti.

Glede te teme bi rada najprej povedala, da ko govorimo o avtorskih pravicah, ne gre preprosto le za denar. Prav tako gre za neodvisnost avtorjev, ki bi morali imeti pravico udeležbe pri odločitvah o tem ali, kako in kaj iz njihovih knjig se digitalizira in uporabi. To je osrednje vprašanje in glavna potreba. S tem je povezano zelo odločilno vprašanje tako imenovanih osirotelih del, katerih avtorjev ni mogoče najti. Najti moramo učinkovito in praktično rešitev te težave.

Vsak med nami je doživel, da je komu posodil knjigo, ki jo je imel zelo rad, in je ni dobil nazaj in je potem ni mogel več kupiti, ker se ni več tiskala. V takšnih primerih bi bil Googlev iskalnik knjig seveda zelo dobra rešitev, ker bi ohranil zaklade iz sveta literature in drugih sorodnih področij, ki bi drugače izginili iz naše kulturne dediščine. Vendar pa mora biti rešitev oblikovana tako, da bo vse skupaj smiselno. Googlev iskalnik knjig ne more preprosto zanemariti vseh vprašanj na podlagi domneve. Treba je poskusiti najti avtorja in zaščititi njegove ali njene pravice. Tu začnejo ukrepati avtorske agencije in rada bi, da se predstavi poštena rešitev. Kot je dejala gospa Niebler, o vlogi avtorskih agencij moramo razpravljati v tem okviru.

Vsakdo ima pravico zavrniti nove tehnologije, a mora seveda tudi živeti s posledicami in morda bodo v prihodnosti ugotovili, da niso del obsežnega kroga znanja, ki je bil ustvarjen. To je danes osrednje vprašanje. Morda so potrebne zakonsko predpisane izjeme, da bi zagotovili sorazmerno učinkovito rešitev te težave.

Emma McClarkin, v imenu skupine ECR. – Gospa predsednica, za ljubitelje knjig v mojem volilnem okrožju v regiji East Midlands in po vsej Evropi je to dobra novica. Menim, da je to knjižna revolucija, ki se bo ravno začela, in pozdravljam izjavo Komisije.

Pobuda Googleja je neizogiben in logičen korak naprej glede na napredek digitalnega gospodarstva z novimi trznimi gonili in novimi zahtevami potrošnikov. Menim, da bi bilo treba takšno inovacijo zasebnega sektorja pozdravljati dokler v prihodnosti dopušča prostor za konkurenco in pošteno zaščito.

Knjižnice, ki so na eni strani pomembna zaloga informacij, so močno premalo uporabljani viri, saj se devet od desetih knjig ne uporablja, in obstaja več tisoč knjig, ki potrošnikom niso na voljo, ker se ne tiskajo več ali niso dovolj rentabilne za objavo.

Spletne knjige bodo avtorjem zagotovile možnost, da bodo pridobili del razpoznavnosti in da jim bo seveda povrnjenega nekaj denarja za njihova dela.

Vendar pa je dejstvo, da takšen sporazum, ki zagotavlja množično digitalizacijo knjig, ne more biti uporabljen za EU, eden najbolj nazornih primerov razdrobljenih zakonov o avtorskih pravicah v EU. Poskrbeti moramo, da bo evropski okvir avtorskih pravic v 21. stoletju ustrezal svojemu namenu. Evropa mora zgrabiti priložnost, da prevzame vodstvo in zagotovi, da bo digitalizacija knjig v Evropi pospešena, a prav tako, da bo v sporazumu o Googlevem iskalniku knjig upoštevano tudi evropsko pravo o avtorskih pravicah.

Spodbujati bi morali evropske akterje v tem prostoru pa tudi v drugih jezikih in žanrih. Za ljudi, kot sem jaz, ki jim je všeč občutek listov med prsti, to ne bo nadomestilo potrebe po pravih knjigarnah, kot je tista

v volilnem okrožju East Midlands. Zagotovo nam daleč od tega, da odpravimo knjigarne, možnost, da dostopamo do spletnih knjig, omogoča popolnoma nov način učenja in dostopanja do kulture.

Daleč od uničevanja naših knjižnic jim bo to pomagalo, da bodo arhivirane in zaščitene in da bodo našim potrošnikom zagotovile večji izbor načinov dostopanja do knjig za izobraževanje in razvedrilo.

To je priložnost, da avtorji razširijo svoj trg in svoje občinstvo. Mislim, da je to začetek ponovnega odkritja pomembnih del in razkritje kulturne eksplozije. To je nekaj, kar bi morali pozdraviti in pozitivno spodbujati.

Patrick Le Hyaric, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, mnogi med nami smo dejali, da je Google dejansko globalni monopol, ki si poskuša prilastiti kulturno, literarno in novinarsko dediščino celega sveta. Evropa si ne bi smela dovoliti, da jo kontrolira Google. Nadalje, Googlova strategija nujenja brezplačnih storitev je zgolj fasada, saj ustvarja blago iz intelektualnih del v zameno za več kot 23 milijard USD vsakoletnega dohodka iz oglaševanja.

Kakor ste dejali, gospod Kallas, se mora Evropa lotiti programa digitalizacije. Vendar pa postopki, ki jih avtorji sprožajo v Združenih državah proti Googlovemu iskalniku knjig zaradi plagiata njihovih del, ne bi smeli pomeniti, da bo tu ustvarjen model digitalizacije, ki bi iz originalnih literarnih, novinarskih in znanstvenih del prav tako ustvaril blago.

S tega stališča bi radi vedeli kaj natančno Komisija misli s pogosto uporabljenim izrazom „kolektivna licenca“. Zamisel ustvarjanja evropskega trga za avtorske pravice nas s tega stališča zelo skrbi. Ne smemo mešati intelektualnih del, ki so skupna dediščina, s poslovnim duhom, v katerega sodi spreminjanje kulture v blago.

Po našem mnenju bi morala Evropska unija skupaj z državami članicami zagotoviti svojim avtorjem pravice, pravice intelektualne lastnine pisateljev, novinarjev in znanstvenikov. Javne sisteme digitalizacije, ki so se začeli v številnih državah članicah, bi morali podpreti in kombinirati z evropskim projektom Europeana, da bi preprečili zasebno prisvojitve javne kulturne lastnine.

Pred sprejetjem kakršnih koli odločitev, mislim, da bi moral Parlament začeti evropsko strateško konferenco, na kateri bodo združene evropske institucije, države članice, sindikati avtorjev, knjižnice in celo javni telekomunikacijski operaterji, da bi ustvarili evropski model javne digitalizacije, ki spoštuje avtorje in njihova dela in jih daje na razpolago čim več ljudem. Ta projekt bi moral skupaj z Europeano delati bok ob boku drugim sistemom, ki obstajajo na svetu.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospa predsednica, naloge digitalizacije evropske literarne dediščine za namene ne le ohranjanja in spomina nanjo, ampak tudi za njeno distribucijo in spodbujanje njenega vpliva ter zagotavljanje dostopa Evropejcem do njihove čudovite kulture, so glavni izzivi, v katere bi morale biti bolj vključene javne oblasti.

Trenutno je Google na bojni črti, ker njegova poslovna strategija vključuje poskus pridobitve ključne dolgoročne meje z ustvarjanjem monopola ne nad vsebino globalne virtualne knjižnice, ampak nad dostopom do njene vsebine, in v zameno tudi s podpisom računa za ta proces digitalizacije.

Pridružujem se svojim kolegom iz evropskih desnih strank, ki popolnoma nasprotujejo vsakemu ekskluzivnemu položaju, katerega posledica je monopol. Lahko premagamo druga glavna vprašanja, ki zadevajo intelektualno lastnino in skladnost z avorskimi pravicami za dela, ki se ne tiskajo več, in za osiromašena dela. Za njihovo prilagoditev je mogoče prilagoditi zakonodajo.

Vendar pa je pravo vprašanje tole: kakšne druge možnosti obstajajo v Evropi? Spletna stran Europeana, ki deluje nekaj mesecev, ima na spletu le 5 % evropskih del. Polovica njene vsebine prihaja iz virov, ki jih zagotavlja Francija, ki vsaj enkrat vodi z Galicijo, portalom francoske nacionalne knjižnice, in z inštitutom INA (nacionalnim avdiovizualnim inštitutom).

Vendar pa je zagotovljeno financiranje glede na potrebe miloščina. Google je pripravljen vložiti 15 milijonov EUR na leto za hitro digitalizacijo in dajanje na voljo do 20 milijonov del v 10 letih. Koliko smo pripravljeni ponuditi mi? Če ne moremo odgovoriti na to vprašanje, se bojim, da bo Google edini akter, ki bo lahko zadovoljil potrebe knjižnic.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Gospa predsednica, morebitnim koristim in možnostim, ki jih projekt Googlovega iskalnika knjig nudi potrošnikom, raziskovalcem in večini založnikov za ohranjanje kulturne dediščine, resnično ni mogoče oporekati. Vendar pa ne smemo na lahko obravnavati pravnih posledic in na te bi se rad osredotočil kot predstavnik Odbora za pravne zadeve.

Najprej, pogoji, ki jih je treba izpolniti, so seveda jasni. V mislih imam potrebo po spoštovanju avtorskih pravic in vzpostavitvi primerne sistema za plačevanje avtorskih honorarjev avtorjem. Žal projekt Google temelji na anglosaškem pravnem sistemu in na severnoameriških razmerah na trgu, ki so popolnoma neustrezne za sistem Evropske unije. V povezavi s tem se Googlova dejavnost v Evropski uniji srečuje z ovirami, ki niso le pravne, ampak tudi etične narave. Google domneva, da ga je lastnik avtorske pravice, ki ne želi biti del sporazuma, dolžan o tem obvestiti. To seveda ni v skladu z našim pravom, ki zahteva, da je treba pred skeniranjem knjige in njenim dajanjem na razpolago nujno pridobiti soglasje avtorja in za to plačati ustrezen honorar.

Druga zadeva se nanaša na tako imenovane „osirotele knjige“ ali z drugimi besedami knjige, za katere ni bilo mogoče identificirati lastnika avtorskih pravic. V večini držav članic predstavljajo avtorske agencije interese znanih lastnikov avtorskih pravic in tudi trenutno neidentificiranih lastnikov avtorskih pravic, na primer z zagotavljanjem dohodka od prodaje za določeno obdobje, če se v prihodnosti najde lastnik avtorskih pravic.

Rad bi izpostavil potrebo po prilagoditvi evropskih pravnih določb na področju avtorskih pravic na izzive digitalne dobe. Hkrati pa popolnoma podpiram mnenji gospe Reding in gospoda McCreevya in tudi to, kar je danes povedal gospod Kallas, da je treba pri digitalizaciji del, zaščitenih z avtorskimi pravicami, v celoti spoštovati načelo avtorskih pravic in pošteno plačilo avtorjem, da bodo imeli v največji meri korist od dostopa širše evropske javnosti do njihovih del. V Evropi seveda ne smemo zapraviti te priložnosti.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Gospa predsednica, priložnosti, ki jih nudi internet, so Google navdihnile, da ponovno v kibernetnem prostoru oživi knjige, ki se ne tiskajo več, so pozabljene, ali pa so izginile skozi čas. Ta velika zamisel ustvarjanja sodobne različice aleksandrijske knjižnice pa je povzročila spore v zvezi z vprašanjem avtorskih pravic.

Sporazum, ki je bil dosežen pred dvema tednoma, je zadovoljil združenje avtorjev Authors Guild in združenje ameriških založnikov Association of American Publishers in nekatere njihove evropske kolege. Omogoča skeniranje naslovov, objavljenih v štirih državah, in njihovo dajanje na razpolago proti plačilu. Te države so Združene države, Združeno kraljestvo, Avstralija in Kanada. Uporabniki interneta iz teh držav bodo lahko 20 % spletnih knjig brali brezplačno (stroške bodo krili oglaševalci), za branje preostalih 80 % knjig pa bodo morali plačati.

S stališča avtorjev in založnikov bo imelo to dvojno korist. Najprej bo ustvarilo enkratno plačilo s strani Googla v višini 60 do 300 USD za pravico do skeniranja knjige in drugič 63 % dobička, ustvarjenega od e-knjige preko storitve Googlovega iskalnika knjig. Z drugimi besedami bodo lahko avtorji služili tudi z objavo ene same strani svoje knjige na internetu.

A le malo ljudi upošteva dejstvo, da nebritanski evropski uporabniki Googlovega iskalnika knjig, na primer belgijski in poljski internetni uporabniki, ne bodo imeli dostopa niti do tistih 20 % e-knjig. Storitve zajemajo v glavnem naslove v angleškem jeziku in vsi evropski založniki ali avtorji, ki bi se želeli pridružiti programu, bodo morali sami reševati zadeve z Googlom. Evropejci bomo imeli prost dostop le do najmanj zanimivih kategorij knjig – naslovov, ki so v javni domeni in katerih avtorske pravice so že zdavnaj potekle, na primer knjige v *Bibliothèque nationale de France*, ki si jih nihče ni izposodil že 200 let. Tako ne bo zgrajena popolna elektronske knjižnice evropskih naslovov.

Poleg določenih pridržkov glede Googlovega projekta, kot sta monopol podjetja pri pripravi in distribuciji e-knjig in potreba po plačilu deleža dobička in oglaševanja, menim, da bo pomanjkanje poenotene sistema avtorskih pravic v Evropski uniji povzročilo, da bo nezadosten. Pravni nemiri v zvezi z Googlom so pokazali posledice pomanjkanja enotnega prava o avtorskih pravicah v Evropski uniji pa tudi nezmožnost dajanja poenotene odziva na pobude v zvezi z Googlovim iskalnikom knjig. Vsem je jasno, da je postalo usklajevanje avtorskih pravic v Evropski uniji nujno potrebno.

Nessa Childers (S&D). – Gospa predsednica, Google je ameriško podjetje, ki ga vsi poznamo in zagotavlja spletne storitve, ki jih mnogi med nami uporabljamo vsak dan. Ker se njihov evropski sedež nahaja na Irskem, vem, da so odlični delodajalec in so resnično vodilni na področju najsodobnejše internetne tehnologije.

Digitalizacija knjig, kot je projekt Googlovega iskalnika knjig ima možnosti, da odpre vrata do velikih količin svetovnega zbranega znanja in kulturne dediščine. Podpreti bi morali prizadevanja, da bo knjige mogoče iskati, brati in prenašati. Vsi se strinjamo, da bo digitalna knjižnica v obsegu, ki ga predlaga Google, pomenila resnične koristi. To velja še zlasti za naše knjižnice v Evropi, ki hranijo knjige, ki segajo vse do 17. stoletja. Le redki imajo možnost videti te knjige, a njihova objava na spletu bo svetu omogočila njihovo preučevanje in uživanje njihove vsebine.

Vendar pa je vprašanje, ki si ga moramo kot Evropejci zastaviti, ali bi moralo imeti nad to obsežno zbirko denarja in kulture monopol eno zasebno ameriško podjetje. Ne dvomim v željo Googla, da ohranja svoj slaven moto „ne povzročaj zla“. Vendar pa, kakšno jamstvo bi imeli, da ne bodo tega monopola izkoristili za cenovno ovrednotenje teh knjig, ki bo izven dosega navadnih državljanov? Javni dostop do takšnih virov je najpomembnejši.

Dejansko moramo storiti vse, kar lahko, da podpremo svojo lastno digitalno knjižnico. Europeana daje na spletu na razpolago skoraj pet milijonov del. Njena misija je ponuditi najširši možen javni dostop do kulturnih zbirk iz celotne Evrope. Obžalujem dejstvo, da je do sedaj resno prispevala le Francija in da so druge države, med njimi tudi Irska, prispevale malo. Glede na to, da ima naša država tako bogato in vplivno literarno zgodovino, pozivam irsko vlado, naj obširneje sodeluje v projektu Europeana.

Skrbeti moramo za javni dostop do naše skupne evropske kulture in dediščine. Jasno sporočilo vsem evropskim kulturnim ustanovom mora biti, naj digitalizirajo in naj to storijo zdaj.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospa predsednica, načelna stvar je, da moramo spodbujati dostop do informacij in izobraževanja. Istočasno pa moramo prav tako poenostaviti dostop do evropske in svetovne kulture, v kateri pisna beseda zagotovo zavzema posebno mesto. V tem smislu sta zaželeni digitalizacija knjig in prost dostop do njih, a le pod pogojem, o katerem razpravljamo danes, namreč s popolno zaščito intelektualne lastnine.

Vendar pa imamo v Evropski uniji podobne institucionalizirane instrumente. Zlasti imam v mislih Europeano, ki jo moramo okrepiti in nadalje spodbujati. Europeana je knjižnica, šola, filmska knjižnica in glasbeni arhiv vse v enem in seveda spoštuje pravice intelektualne lastnine in omogoča prost dostop vsem državljanom. To torej pomeni obstajati. Vprašanje je, kako lahko kot Evropska unija izkoristimo svoje pristojnosti in postanemo pionirji in ne le nekdo, ki spremlja razvoj dogodkov v zasebnem sektorju.

Edit Herczog (S&D). – (HU) To je še en primer naše selitve iz Gutenbergove galaksije v digitalno. Počasen tempo zakonodajnega procesa je vzrok za to, da nas je poslovni svet prehitel. Zakonodajni postopek je treba pospešiti. Preprečiti moramo anarhijo in preprečiti moramo tvorjenje monopolov. Zagotoviti moramo enako svobodo bralcem, pisateljem in prodajalcem na drobno. Prav tako moramo zagotoviti kulturno raznolikost in enakost za manjšinske jezike. Storiti moramo največ, kar lahko, da odpravimo digitalno nepismenost. To moramo storiti in to ni nepomembna naloga.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – Gospa predsednica, odgovorna sem za novo poročilo o Europeani in prepričana sem, da moramo najti zelo dobro ravnotežje za spoštovanje pravic intelektualne lastnine in na drugi strani omogočiti enostaven dostop vsem našim uporabnikom.

To pomeni, da potrebujemo zelo jasne opredelitve o tem, kako reformirati avtorske pravice, in zato mora Komisija opraviti delo v zvezi z vrstami evropske poštene uporabe, ki jo želimo, in z jasnimi opredelitvami osirotelih del. Od Komisije bi rada izvedela, ali bi morali, če ne želimo res zaostati za Združenimi državami, financirati digitalizacijo evropskih umetniških del in v večji meri financirati projekt Europeana iz nove lizbonske strategije. Drugače bomo to prepustili Googlu in to ne bo najboljša rešitev, da se izognemo monopolni strukturi, ki jo že imamo.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Gospa predsednica, to je zelo ironično, kajne? Kar je storil Google, ko je intelektualno lastnino reproduciral za zasebno uporabo, je bilo na začetku, po sklepih, ki jih je sprejelo samo pravosodno ministrstvo ZDA, jasno nezakonito. V manjšem merilu to imenujemo piratstvo. Zakaj bi morali razlikovati med posameznimi uporabniki, ki to počnejo, in med ogromnim podjetjem kot je Google?

Zato bi moralo biti naše prvo načelo, da glavni akterji ne bi smeli imeti nikakršnih posebnih privilegijev.

Naše drugo načelo je, da ne moremo biti odvisni od dobre volje monopola. Kot mnogi med tistimi, ki ste tu prisotni, mislim, da je Google zanimivo podjetje. Mislim, da je njihova zamisel inovativna in dobra. A kaj če bodo pozneje dvignili cene, kakor na primer počnejo založniki akademskih revij, ter povečali cene več stokrat? Kaj če bodo omejili dostop do določenih knjig? Imajo 15-odstotno kvoto za knjige, ki jih je mogoče cenzurirati.

Potrebujemo digitalno knjižnico, ki bo resnično globalna, ki jo bo urejal globalni konzorcij, vključno z univerzami, da bi zagotovili, da ne bo zavirana kakovost, in nacionalnimi knjižnicami; konzorcij, v katerem bo Evropa seveda imela veliko večjo moč vodenja in odločanja, ko pa jo ima sedaj. Začelo se je s knjigami, naslednja bodo na vrsti umetniška dela v evropskih muzejih. Evropa si ne more privoščiti, da v tej zadevi zamudi svojo priložnost.

Zoltán Balczó (NI).

– (HU) Medtem ko trenutno govorimo o digitalizaciji svetovne knjižne dediščine s strani zasebnega podjetja, v tem primeru Googla, se zdi, kot da obravnavamo samo sedanjost.

V enem od govorov je bila podana izjava, da bomo tisti med nami, ki smo tu, v vsakem primeru še naprej uporabljali natisnjene knjige. Vendar pa ne glede na to, za katero možnost utremo pot, bo to za prihodnje generacije pomenilo priložnost in tudi slabost, s katero se moramo očitno spoprijeti. Zato glavno vprašanje tu ni le, kakor je bilo povedano, da bo to vplivalo na evropsko kulturno industrijo. Ne, takšna odločitev bo vplivala na evropsko kulturo. Dejansko obstaja izredna nevarnost, da bo imelo podjetje v lasti svetovno kulturno dediščino, in če pogledamo v prihodnost, njegovo kulturno sedanjost. Zato je nujno, da Evropa oblikuje svojo lastno jasno strategijo na tem področju.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Gospa predsednica, najprej, digitalizacija je velika priložnost, da damo našo kulturno, evropsko in svetovno dediščino na voljo čim večjemu številu Evropejcev. To se vsekakor zelo dobro ujema s cilji nove lizbonske strategije.

Vendar pa se zdi, najprej, da je za to potrebna standardizacija celotnega vprašanja osirotelih del. Najprej in predvsem na tem področju bi morali uskladiti evropske rešitve za upravljanje dohodkov, ki izhajajo iz osirotelih del. Države članice imajo različne tu različne rešitve.

Drugič, za objavo del, ki se ne tiskajo več, je potreben poseben nadzor. Po mojem mnenju bi bilo treba vprašanje del, ki si ne tiskajo več, uskladiti. Ne moremo dovoliti, da nastanejo razmere, v katerih dela, ki se ne tiskajo več, ne bodo strogo urejena. Tretjič, v evropskem pravnem sistemu ne moremo sprejeti metode izvetja, ker to Googlu omogoča digitalizacijo del brez soglasja avtorjev.

Mislim, da bi morali na tem področju sprejeti širše ukrepe za Evropsko unijo. Prav tako mislim, da če želimo v pozitivnem pomenu besede tekmovali z Googlom ali s podjetjem tudi sodelovati, potem bi morali zagotovo pospešiti delo, ki se nanaša na Europeano, zlasti pa delo na tem področju v državah članicah.

Seán Kelly (PPE). – Gospa predsednica, da vam ponazorim, kaj mislim, vam bom povedal kratko zgodbo.

Verjetno je prišlo do prvega primera avtorskih pravic v zgodovini sveta na Irskem pred 1 500 leti, ko je menih po imenu Finnian povabil drugega meniha z imenom Columcille v svoj samostan. Finnian je takrat pisal rokopis. Columcille ga je odkril in vsako noč vstajal in ga prepisoval.

Finnian s tem ni bil zadovoljen in je hotel prepis nazaj. Ker ga ni dobil nazaj, se je pritožil visokemu kralju. Visoki kralj je obravnaval zadevo in razsodil, in sicer – najprej bom to povedal v irskem jeziku – „*do gach bó a lao, do gach leabhar a chóip*“ ali „kot kravi pripada tele, tako knjigi pripada njena kopija“.

To je ravno toliko ustrezno danes, kot je bilo pred 1 500 leti, ker je treba zagotoviti avtorske pravice in intelektualne pravice. Zato pravim „kot kravi pripada tele, tako knjigi pripada njena kopija“ in vsakemu avtorju in umetniku pripadajo avtorske in intelektualne pravice.

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospa predsednica, Komisija se po svojih najboljših močeh trudi, da bi v naši družbi razvila digitalno področje. Zdi se mi, da se je Google – in zlasti njegov knjižni projekt – pojavil kot velik povezovalni dejavnik za Evropsko unijo, ker, kot dobro veste, so bile do zdaj – in to je vse dokumentirano – avtorske pravice izključno v domeni držav članic in nacionalnih zakonodaj.

Zdaj potrebujemo nekakšen skupni pristop, za katerega Komisija z veseljem zagotavlja predloge. Naslednja Komisija bo zagotovo zelo resno jemala vsa ta vprašanja in to bo pomembna prednostna naloga. Strinjamo se s tem, da morajo iti knjige na splet in to hitro. Na splet bodo šle v vsakem primeru, naj si to želimo ali ne. Najpomembnejše je, da je treba avtorjem za spletne knjige plačati. Načrtujemo okvirno direktivo v zvezi s temi vprašanji – vključno s kolektivnimi organizacijami, ki morajo biti za svoje člane pregledne in do njih odgovorne. Okvirna direktiva bo nastala nekje med jesenjo 2010 in pomladjo 2011.

Ne smemo zaostati in predlagamo preprosta pravila EU za osirotela dela in tudi dela, ki se ne tiskajo več. S predlogom EU bomo zagotovili, da bodo knjige digitalizirane s predhodnim dovoljenjem, prav tako pa bo potekalo resno iskanje osirotelih del.

Nadaljujmo s to razpravo. Ponovno bi se zahvalili Odboru za pravne zadeve in spoštovanima poslancema gospe Niebler in gospodu Lehneju za njuno pobudo za začetek te zanimive razprave.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Bogusław Sonik (PPE), v pisni obliki. – (PL) Googlov iskalnik knjig, nova storitev, ki jo ponuja Google, je nedavno sprožila številne polemike. Projekt temelji na prostem dostopu do velikega števila skeniranih knjig, pri čemer je štiri milijone teh skeniranih knjig last evropskih avtorjev. Ta položaj sproža vprašanja o omejevanju internetne svobode in o izzivih, s katerimi se spopadajo zakonodajalci zaradi dinamičnega razvoja informacijske družbe.

Kakor po pravici izpostavlja Evropska komisija, je treba pri digitalizaciji avtorskih knjig v celoti upoštevati načelo avtorskih pravic in ustrezno plačati avtorjem, ki imajo največjo korist od tega, da evropska javnost dostopa do njihovih del. Vendar pa je Komisija hkrati sprožila vprašanje primernosti evropskega sistema avtorskih pravic za doseganje izzivov digitalne dobe: ali sedanji pravni red dopušča evropskim potrošnikom, da dostopajo do digitaliziranih različic knjig? Ali zagotavlja plačilo njihovim avtorjem?

Projekt Googlovega iskalnika knjig omogoča dostopnost knjig mnogo širšemu bralstvu kot pa bi jo konvencionalna knjižnica. Vendar pa je prosta distribucija knjig na spletu naletela na omejitve, podobne tistim, ki so se pojavile pri glasbenem založništvu. Zakon ne dohaja razvoja digitalnih komunikacij, zato je treba ustvariti nov pravni okvir, ki omogoča urejanje spreminjajoče se realnosti. Prav tako je treba doseči kompromis med prednostmi projektov, kot je Googlov iskalnik knjig, in med avtorskimi pravicami v smislu plačila za njihovo delo.

(Seja je bila prekinjena ob 11.50 in se je nadaljevala ob 12.00)

PRESEDSTVO: GOSPA WALLIS

podpredsednica

5. Podpis aktov, sprejetih v postopku soodločanja: gl. zapisnik**6. Čas glasovanja**

Predsednica. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

6.1. Evropsko leto prostovoljstva (2011) (A7-0077/2009, Marco Scurria) (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Marco Scurria, poročevalec. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, zelo na hitro bi se rad zahvalil Parlamentu, vsem odborom, poročevalcem in poročevalcem v senci za njihovo delo v zvezi s tem poročilom.

Pripravili smo poročilo, v katerem je izpostavljen profil področja prostovoljstva. Po vsej Evropi je 100 milijonov ljudi, ki delajo na tem področju, in vsak dan nesebično dajejo svoj čas za dobro drugih in naše skupnosti.

To je delo, ki smo ga opravili in povečuje proračun ter izboljšuje lokalne dejavnosti ter dejavnosti na ravni EU v korist združenj.

Rad bi se zahvalil gospodu Šefoviču in švedskemu predsedstvu za odlično delo, ki smo ga dosegli skupaj.

Mislím, da bo to delo zaznamovalo začetek resničnega izkazovanja zanimanja Parlamenta za to področje, ki ga je nekdo poimenoval hrbtenica naše družbe.

Ponovno bi se rad zahvalil vsem tistim, ki so delali na tam pomembnem poročilu.

6.2. Sporazum o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med ES in Ukrajino (A7-0074/2009, Herbert Reul) (glasovanje)**6.3. Mandat za mednarodno partnerstvo za sodelovanje na področju energetske učinkovitosti (IPEEC) in Memorandum o ustanovitvi sekretariata mednarodnega**

partnerstva za sodelovanje na področju energetske učinkovitosti pri Mednarodni agenciji za energijo (A7-0075/2009, Herbert Reul) (glasovanje)

6.4. Strategija širitve 2009 glede držav zahodnega Balkana, Islandije in Turčije (glasovanje)

7. Dobrodošlica

Predsednica. – Kolegi, zdaj imam posebno naznanilo, ki je morda zelo primerno, saj smo ravno glasovali o našem poročilu v zvezi s strategijo širitve 2009.

Z velikim zadovoljstvom vas obveščam, da je danes tu z nami delegacija poslancev iz hrvaškega parlamenta, Sabora.

(Aplavz)

Vodi jih Mario Zubović, ki je ravno zaključil z desetim srečanjem skupnega parlamentarnega odbora EU-Hrvaška.

Dragi poslanci Sabora, pozdravljamo vas v Evropskem parlamentu tu v Strasbourgu. Kakor vidite, smo ta teden razpravljali o širitvi in želimo, da se Hrvaška čim prej pridruži Evropski uniji.

(Aplavz)

Seveda se spopadate z zadnjimi in zahtevnimi krogi pogajanj in toplo vas spodbujamo, da pospešite svoja prizadevanja pri pripravih.

Spoštovani kolegi, veselimo se, da bomo kmalu pozdravili hrvaške opazovalce v Evropskem parlamentu, in veselimo se, da bomo skupaj z vami sedeli v tem Parlamentu v času tega parlamentarnega mandata.

Najlepša hvala za vaš današnji obisk.

8. Čas glasovanja (nadaljevanje)

8.1. Boj proti nasilju nad ženskami (glasovanje)

8.2. Politična rešitev za piratstvo v obalnih vodah Somalije (glasovanje)

8.3. Okolje brez tobačnega dima (glasovanje)

8.4. Ratifikacija in izvajanje dopolnjenih konvencij Mednarodne organizacije dela (glasovanje)

8.5. Svetovni vrh FAO o varni prehrani – Izkoreniti lakoto po svetu (glasovanje)

9. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

– Predlog resolucije: Strategija širitve 2009 glede držav zahodnega Balkana, Islandije in Turčije (B7-0185/2009)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Predvsem želim izpostaviti kakovost prizadevanj gospe Gabriele Albertini pri pripravi tega predloga. Prav tako sem želel povedati, da sem, glede na to, da je širjenje pomembna politična poteza EU, glasoval za ta predlog. Prav tako bi rad poudaril, da sem glasoval drugače kot moja politična skupina pri več vprašanjih, ki so v osnovi povezana s Kosovom, saj imam glede Kosova drugačno stališče kot večina evropskih držav. Zato sem glasoval drugače v zvezi s predlogom spremembe 17 v členu 19, predlogom spremembe 24 in tudi po navedbi sklicevanja 4 in točki 10.

Še vedno menim, da je širitev zelo pomembna, prav tako pa menim, da je treba upoštevati razlike, ki jih izraža pet držav članic.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Gospa predsednica, glasovi španske socialistične delegacije o podpori Kosovu, pomenijo podporo mednarodnemu nepriznavanju enostranske razglasitve neodvisne države s strani Kosova.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Glasoval sem proti strategiji širitve, ker vsebuje mnogo laskavih besed o napredku Turčije v okviru kopenhavskih meril. Ne vidim nikakršnega znaka tega napredka. Kolegi poslanci, prosim razumite enkrat in za vselej, da je Turčija država, ki je pred manj kot 100 leti zakrivila genocid nad ljudmi znotraj svojih meja in ljudmi, ki so se nedavno osvobodili turške vladavine. Danes Turčija še naprej zakrivila genocid in njeno prebivalstvo in politični razred so ponosni na ta dejanja, ki jih zakrivila njihova država. Pred dvajsetimi leti je bila Turčija pokroviteljica terorističnih organizacij in je izvažala terorizem. Celo danes še naprej goji tesno povezavo s terorističnimi organizacijami. Če hočemo imeti to državo, ki je še vedno ponosna na genocid in podpira terorizem, v Evropski uniji, potem to sprejmite. Vendar pa sem sam definitivno proti temu.

PREDSEDSTVO: GOSPOD WIELAND

podpredsednik

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, glasoval sem za to poročilo, ampak rad bi izpostavil pomembno vprašanje v zvezi s tem.

Po mojem mnenju, moramo v Evropskem parlamentu in Evropski uniji zagotoviti, da bodo vse države, ki si prizadevajo za članstvo v Evropski uniji, kazale skladnost s kopenhavskimi merili. Zelo pomembno je poskrbeti, da je mogoče izvajati človekove pravice, demokracijo, svobodo mnenja in pravno državo.

Danes smo glasovali tudi za pravice žensk in za pravico žensk do življenja, v katerem jim ni treba prenašati nasilja. Mislim, da je zelo pomembno v zvezi s tem zagotoviti, da se pravice žensk in otrok izvajajo v vsaki državi, ki se želi pridružiti Evropski uniji.

Ob upoštevanju vsega tega govorim v glavnem o Turčiji. Turčija mora izvesti hitre reforme in spremembe, če želi biti pripravljena, da se pridruži Evropski uniji, čeprav nisem mnenja, da se bo to zgodilo v času našega življenja. Vseeno pa je najpomembnejše, da se v Evropski uniji skupaj trdno držimo dogovorjenih pravil, kopenhavskih meril.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz sem glasoval proti, ker menim, da mora Turčija najprej izpolniti vsa merila, preden lahko tu dajemo tako pozitivne izjave. Zlasti bi rad izpostavil mejni spor med Ciprom in Turčijo, ki letos še vedno ni bil rešen, in tudi nezakonito zasedbo Cipra, ki se še ni končala. Vendar pa nisem želel glasovati proti ostalim državam pristopnicam. Zlasti bi rad izpostavil kot izjemo balkanske države, ki bi jih rad čim prej pozdravil tu v tem Parlamentu.

– Predlog resolucije: Boj proti nasilju nad ženskami (B7-0139/2009)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Gospod predsednik, vzdržal sem se glasovanja o tej resoluciji, čeprav je vprašanje pomembno, celo zelo pomembno. Vendar pa ne vidim razloga, zakaj bi moralo biti vprašanje nasilja nad ženskami obravnavano skupaj z vprašanjem reproduktivne izbire. Med včerajšnjo razpravo o tej temi so nekateri govorniki govorili neumnosti. Gospa Senyszyn je katoliško cerkev obtožila zatiranja žensk.

Težko bi bilo reči kar koli bolj nesmiselnega. Na Poljskem ne obstajajo uboji iz časti, obrezovanje deklet ni splošna praksa, ne obstaja selektivna umetna prekinitev nosečnosti, ni začasnih zakonskih zvez in ljudi ne kamenjajo zaradi dejanskega ali domnevnega prešuštva. Ženske na noben način ne trpijo zaradi zakonske diskriminacije in vse primere nasilja nad ženskami splošno obsoja javnost in tudi katoliška cerkev. K sreči skrajne izjave kot je ta, niso prišle v resolucijo, zato sem se le vzdržal.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za predlog resolucije o boju proti nasilju nad ženskami. Svoj glas posvečam skoraj sedem milijonom italijanskih žensk, ki so vsako leto podvržene nasilju moških. Seveda ga posvečam tudi vsem ženskam v Evropi, ki so se znašle v enakem položaju.

Včasih nas mika, da bi verjeli, da je to pojav, ki se dogaja na robu naše družbe, ko pa se v resnici nasilje nad ženskami izvaja zlasti doma. Tako je to pojav, ki vpliva neposredno na nas.

Starejše ženske se težje zaščitijo, zato ne smemo pozabiti nanje, ker nasilje ni le fizično, je tudi kulturno. Pomeni lahko tudi odrekanje svobode gibanja.

Poleg tega so ženske, preden odrastejo, mlada dekleta in nasilje nad mladim dekletom ji bo za vedno preprečilo, da bi uživala življenje.

Zato upam, da bo Parlament od tu naprej sprejel konkretne ukrepe za zagotavljanje, da to ne bo ostalo le dober namen.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, nasilje nad ženskami je zelo razširjena težava povsod po Evropi in zagotovo v svetu. Samo na švedskem, kjer je devet milijonov prebivalstva, je vsak dan zlorabljenih 380 žensk. Petina ženskega prebivalstva je izpostavljena nasilju in 45 % vseh žensk med 16 in 64 letom je bilo kdaj v življenju žrtev nasilnih dejanj. To je absolutno grozno. Izpostavljenost nasilju doma je strašanska kršitev osebne integritete. Moški in ženske bi morali imeti enako možnost telesne integritete.

Nasilje, ki se dogaja po naši celini je dokaz, da je treba narediti še mnogo na področju spodbujanja enakosti. EU ne more še naprej zanemarjati teh dejstev. Zato pozdravljam resolucijo o boju proti nasilju nad ženskami in pozivam novo Komisijo in Svet, da pri tej zadevi prevzmeta svoj del odgovornosti. Zagotoviti nameravam, da bo Komisija prisiljena predložiti predlog za izboljšanje razmer v zvezi z nasiljem nad ženskami.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Gospod predsednik, z vsem srcem sem glasovala za to resolucijo, ker mislim, da moramo združiti sile po vseh političnih skupinah za skupni cilj – da javno obtožimo vse oblike nasilja nad ženskami, o njem izboljšamo ozaveščenost in se borimo proti njemu.

Zlasti sem občutljiva za ženske v sporih, ker sem bila tudi sama del vseh sporov v Bosni in Hercegovini in deloma tudi pri Rdečem križu v Darfurju, ki sem ga preživljala, ko sem zagotavljala pomoč. Mislim, da imamo sedaj s stockholmskim programom čudovit instrument, ki nam bo omogočil, da besede udejanjimo. Rada bi se zahvalila švedskemu predsedstvu, ker je v stockholmski program vključilo krepitev vloge žensk in boj proti nasilju nad ženskami. Vsekakor bom delala na tem, da bo pri izvajanju stockholmskega programa prednostna naloga boj proti nasilju nad ženskami.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Gospod predsednik, rad bi poudaril, da je tema nasilja nad ženskami izredno pomembna, in zelo sem vesel, da se je Evropski parlament lotil tega problema. Posebno pozornost velja posvetiti problemu najagresivnejših in surovih spolno motiviranih kaznivih dejanj, zagrešenih nad ženskami, na katera se pravosodni sistem v nekaterih evropskih državah ne odzove vedno primerno. Kazni, ki jih nalagajo sodišča v takih primerih so pogosto zelo blage, kar v nekaterih primerih povzroči, da ženske izgubijo motivacijo, da bi organom pregona prijavile drastične incidente, ki so se jim zgodili. S tem se ustvarja nevidna statistika kriminala. Zato bi morali v primerih teh najbolj drastičnih in resnih kaznivih dejanj nad ženskami, kjer se uporablja nasilje in so spolno motivirana, posvetiti večjo pozornost prizadevanjem za standardizacijo obsodb, da bi dali občutek varnosti in tudi določen občutek pravice in moralnega zadoščenja ženskam, ki so bile prizadete na tak krut način.

Rad bi poudaril, da nisem mogel glasovati za končno besedilo resolucije zaradi njenega ideološkega in radikalnega odnosa do vprašanja splava, odnosa, ki je v nasprotju s krščanskimi vrednotami.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, rad bi pojasnil glasovanje v zvezi z vprašanjem boja proti kajenju tobaka, če je to mogoče. Zelo kratka izjava.

Predsednik. – Gospod Wojciechowski, v pravilih je navedeno, da moramo obravnavati eno temo za drugo. Ravno smo razpravljali o odpravi nasilja nad ženskami in sedaj bomo prešli na temo politične rešitve za piratstvo v obalnih vodah Somalije. Lepo po vrsti!

– Predlog resolucije: Politična rešitev za piratstvo v obalnih vodah Somalije (RC-B7-0158/2009)

Louis Bontes (NI). – (NL) Nizozemska stranka za svobodo (PVV) je glasovala proti predlogu resolucije o Somaliji in rad bi pojasnil zakaj.

PVV zavzema stališče, da spremljanje plovil na somalijski obali ni naloga EU; namesto tega je to stoddstotna naloga Nata. Evropa nima vojske niti nima pravice biti tam. To je stoddstotna naloga za Nato.

PVV prav tako zavzema stališče, da bi morali biti na trgovskih ladjah prisotni marinci, da bi omogočili, da se zaustavi neposreden napad piratov. Naj ponovim, piratstvo na morju, ki obkroža Somalijo, je treba ustaviti, a ne na ta način.

– Predlog resolucije: Okolje brez tobačnega dima (B7-0164/2009)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Namen priporočil Sveta v zvezi z okoljem brez tobačnega dima je pomagati državam članicam pri njihovih prizadevanjih, da učinkoviteje zaščitijo ljudi pred tobačnim dimom. To je v skladu z mednarodnimi obveznostmi, ki izhajajo iz Okvirne konvencije Svetovne zdravstvene organizacije za nadzor nad tobakom.

To priporočilo podpiram. Kajenje je še naprej najpogostejši vzrok za bolezni, ki vodijo do prezgodnjih smrti. Med te sodijo bolezni srca in ožilja in kronične bolezni dihal in v manjši meri zmanjšana plodnost mladih žensk in moških.

V času demografske krize in razvoja novih metod za plodnost, ki so finančno drage, bi se morali bolj osredotočiti na spodbujanje ozaveščenosti. Da bi zaščitili svoje otroke pred negativnimi vplivi kajenja, moramo nujno začeti v družini.

Rada bi zaključila s pomembno zahtevo, da bi dosleden nadzor vključeval odzive na dejavnosti tobačne industrije, ki so ciljno usmerjene v preprečevnje protikadilskih ukrepov.

Axel Voss (PPE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi govoril o dveh vidikih okolja brez tobačnega dima. Najprej, glasoval sem za to, da države članice dobijo pooblastila na tem področju, in sicer na eni strani zaradi koncepta subsidiarnosti in na drugi strani, ker mi nimamo nikakršnih pristojnosti. Čeprav sem zelo za okolje brez tobačnega dima, menim, da bi morali v tem primeru ravnati po pravilih.

Drugi vidik pa je, da menim, da je morda, da Evropska unija subvencionira pridelovanje tobaka. To bomo postopoma odpravili in prav tako sem glasoval v prid temu, ker tega ne morem povezati z drugo zamisljivo popolne prepovedi kajenja. Zato moramo biti dosledni. Če se želimo boriti proti kajenju, potem ne smemo subvencionirati pridelovanja tobaka.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, nemška konservativna skupina (CSU) želi, da se povsod po Evropi uvedejo jasna in praktična pravila za zaščito nekadilcev. Vendar pa po mojem mnenju „povsod po Evropi“ ne pomeni nujno „znotraj Evrope“. Mnoge države članice že imajo predpise za zaščito nekadilcev in druge so v postopku uvajanja takšnih predpisov.

Tako kot večina kolegov poslancev v Evropskem parlamentu, kar je zelo razveseljivo, ne verjamem, da bi morali mi v Bruslju uveljavljati predpise za zaščito nekadilcev ali da smo sposobni to storiti učinkoviteje. Evropska unija ni pristojna za to zadevo. Odgovorni smo le za zdravje in varnost pri delu. Tu je problem, ker je zame najpomembnejše vprašanje zaščita otrok in mladih in ta skupina, ki še zlasti potrebuje zaščito, ne bi bila zajeta v predpisih, ki se nanašajo le na zdravje in varnost pri delu.

Zato morajo države članice na tem področju ukrepati. Glasovala sem za in vesela sem, da je bil ta predlog spremembe sprejet.

Marian Harkin (ALDE). – Gospod predsednik, prihajam iz države, ki je uvedla prepoved kajenja na delovnem mestu. Seveda sem bila takrat poslanka v irskem parlamentu in sem popolnoma podprla prepoved.

Vendar pa smo tu v Evropskem parlamentu v nekoliko drugačnem položaju, saj moramo upoštevati načelo subsidiarnosti. Medtem ko seveda lahko obstaja vprašanje glede zaščite zdravja delavcev – na tem področju že imamo zakonodajo, kot je zakonodaja o izpostavljenosti elektromagnetnemu sevanju – pa ne moremo zahtevati, kot smo to storili v odstavku 7, da države članice, v katerih prepoved kajenja že obstaja, spoštujejo načelo enakosti med različnimi vrstami ustanov v sektorju gostoljubnosti. Včeraj smo glasovali o vlogi nacionalnih parlamentov in njihovih pristojnostih pri predlagani zakonodaji EU na področju subsidiarnosti v okviru nove Lizbonske pogodbe, zato moramo biti zelo previdni, da bomo glasovali skladno.

Nazadnje, na začetku sem govorila s svojim kolegom in sem zamudila glasovanje o evropskem letu prostovoljstva. Rada bi izjavila, da popolnoma podpiram predlog Parlamenta za to leto, ki je vodil kampanjo, da se zagotovi, da bo leto 2011 imenovano v zadnjem parlamentarnem mandatu.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, nekoliko sem čustven pri pojasnjevanju tega glasovanja, saj se je moja mati rodila v tobačni tovarni ravno v tem mestu Strasbourgu, kjer je delal moj ded. Ta tovarna je bila ravno zaprta.

Ko se je služba za proizvodnjo tobačnih izdelkov in vžgalic v Franciji, ki je bila takrat javna služba, spremenila v družbo z omejeno odgovornostjo, je bilo njihovim delavcem rečeno, da to ne bo imelo nikakršnih posledic

za njihova delovna mesta. Danes lahko prav tako razumemo skrb drugih sektorjev javnih služb, ki se spopadajo z istimi težavami.

Kot dejansko dejstvo lahko vsekakor razumemo in upravičimo kampanjo proti kajenju z njenimi škodljivimi vplivi na zdravje ljudi. Vendar pa je žal francoska proizvodnja tobačnih izdelkov izginila. Tobačna tovarna v Strasbourgu je bila zaprta, a ljudje še vedno kadijo. Nadaljujejo s tobakom, uvoženim iz tujine.

Zato osebno podpiram cene, določene za evropske pridelovalce tobaka, vsaj dokler bodo ljudje v Evropi kadili. Raje vidim, da ga gojijo tu, kot pa da ga uvažajo od drugod.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, hvala, ker ste mi dovolili, da govorim. Podpiram ukrepe, ki jih izvaja Evropska unija za zmanjšanje porabe tobaka, a mislim, da ti ukrepi ne bi smeli temeljiti na zmanjšanju podpore za pridelovalce tobaka. To je zato, ker pridelovanje tobaka ni povezano z njegovo potrošnjo. Če bomo zmanjšali ali odpravili proizvodnjo, ali če bomo umaknili podporo kmetijam, ki pridelujejo tobak, bo potrošnja še vedno obstajala, le da bo to potrošnja uvoženega tobaka. Boj proti pridelovalcem tobaka ni vedno način za zmanjšanje kajenja. To bi bilo podobno poskusu zmanjšanja potrošnje piva med mladimi tako, da bi začeli boj proti pridelovalcem hmelja. Zato sem s svojim glasom potrdil stališče, ki pravi, da pridelovanje tobaka ne vpliva na njegovo potrošnjo.

- Predlog resolucije: Svetovni vrh FAO o varni prehrani - Izkoreniti lakoto po svetu (RC-B7-0168/2009)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Kriza s hrano ni le gospodarski in humanitarni problem, ampak je tudi vprašanje svetovnega miru in varnosti.

Z veseljem sem podprla odobreno resolucijo, čeprav imam pridržke glede reševanja vprašanja svetovne lakote. Srečanje svetovnega vrha o varni prehrani ni šlo v smeri, ki so si jo želeli organizatorji. Čeprav je boj proti lakoti problem socialno-gospodarskih, finančnih in kulturnih razsežnosti, so bile razprave na srečanju omejene le na tehnično raven. Celo generalni direktor FAO Jacques Diouf je bil razočaran nad srečanjem in nad dejstvom, da na srečanju niso bili udeleženi predstavniki zahodnih držav. Predstavniki razvitega sveta niso sprejeli nikakršnih konkretnih zavez.

Ne morem si pomagati, da ne bi videla vprašanja reševanja lakote in revščine kot medijsko temo in ne kot dejanski problem, ki ga je treba nujno rešiti. Temelj solidarnosti pomeni pripravljenost sprejeti resnično odgovornost, ko se srečujemo z drugimi, ki so pomoči potrebni.

Pisne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Marco Scurria (A7-0077/2009)

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton, Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage, Mike Nattrass in Nicole Sinclaire (EFD), v pisni obliki. – UKIP občuduje prostovoljstvo in priznava prispevek, ki ga lahko da družba. Vendar pa je to poročilo pozivalo h goli politizaciji prostovoljstva za namene EU in za uporabo denarja britanskih davkoplačevalcev za doseganje te politizacije. Zato nismo mogli podpreti tega predloga.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Pojem prostovoljstva ima ključni pomen v sodobnih družbah. Gre za nekaj, kar se počne po prosti volji zadevne osebe in lahko ima neverjetno pozitiven vpliv na življenje mnogih. Evropsko leto prostovoljstva je zato pomembna pobuda. Strinjam se s poročevalcem. Iz teh razlogov sem se odločil glasovati za to poročilo.

Diane Dodds (NI), v pisni obliki. – Glasovala sem za ta predlog v priznanje mnogim prostovoljcem, ki opravljajo neprecenljivo delo brez priznanja, ki si ga zaslužijo. Brez njihovega prispevka družbi, za kar ne prejmejo denarnega plačila, bi bilo Združeno kraljestvo manj vreden kraj. Medtem ko sem proti celotnemu načelu evropskega državljanstva, pa priznavam vrednost storitev, ki jih zagotavljajo prostovoljci. Zato sem podprla ta predlog.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospoda Scurrie o Evropskem letu prostovoljstva (2011), ki zagovarja večjo podporo institucij EU za ta sektor, v katerega je vključenih več milijonov evropskih državljanov in je bistvenega pomena za spodbujanje solidarnosti in socialne vključenosti. Mislim, da je treba na ravni Skupnosti povečati proračun in tudi usklajevanje, da bi utrdili pobude, ki so del evropskega leta prostovoljstva, kot so kampanje za ozaveščanje in nadnacionalne izmenjave, osredotočene na zamisli in dobro prakso.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Najosnovnejša opredelitev prostovoljstva je dobrohotnost. Nudi se brezplačno in je radodarno, prosto in brez omejitev. Prav tako je temeljni steber naše družbe, saj delo več tisoč prostovoljcev, mladih in starih, ki delajo uradno ali neuradno na področjih zdravstva, blaginje, izobraževanja, okolja ali kulture, vsak dan spremeni več tisoč življenj.

Ob upoštevanju tega bi morali pozdraviti pobudo za začetek evropskega leta prostovoljstva, ki bo dalo ustrezen pomembnost neimenovanim obrazom teh prostovoljcev in nas ozavestilo o njihovem izrednem delu, njegov namen pa bo poskusiti ustvariti ugodnejše pogoje, da bodo lahko prostovoljci izvajali svoje dejavnosti.

Ta zamisel se sklada z zamislimi Demokratičnega in socialnega centra – Ljudske stranke, prve in edine portugalske politične stranke, ki je obravnavala vprašanje prostovoljstva in podala praktične predloge za pomoč prostovoljcem ter jim dala dostojanstvo in priznanje, ki si ga zaslužijo.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo za to poročilo, čeprav se z nekaterimi protislovji in delčki le-tega ne strinjamo.

Prostovoljstvo nedvomno igra pomembno vlogo v družbi ter spodbuja vrednost solidarnosti in medsebojne pomoči, kar med drugimi vidiki prispeva k socialni vključenosti in pomaga pri premagovanju diskriminatornih stališč.

V poročilu so obravnavani osnovni vidiki, kot je socialna podpora za prostovoljca, osredotočanje na vprašanja, kot so zdravje, varnost in usposabljanje in razlikovanje med plačanim delom in prostovoljnimi dejavnostmi.

Vseeno pa verjamemo, da je treba zagotoviti, da prostovoljno delo ne bo zamenjalo ukrepov držav članic in da ga ne smemo uporabljati kot način izpolnjevanja potreb, za katere so odgovorne socialne službe. Zagovarjamo potrebo po spodbujanju dejavnosti neprofitnih organizacij z učinkovito in zadostno podporo. Med takšne organizacije sodijo: združene skupine, kolektivne in lokalne družbe, združenja lokalnega prebivalstva, športne, prostovoljne, kulturne in mladinske organizacije ter organizacije, usmerjene k otrokom.

Prav tako moramo poudariti, da je prostovoljno delo ravno tako odvisno od prostega časa delavcev in da je nezdružljivo z izkoriščanjem, nerednim ali presežnim delovnim časom, nizkimi plačami in negotovostjo delovnih mest.

Seán Kelly (PPE), v pisni obliki. – Z velikim zadovoljstvom sem glasoval za imenovanje leta 2011 za evropsko leto prostovoljstva. To je velika usluga številnim prostovoljskim organizacijam v vseh državah članicah EU. Rad bi izpostavil, da igrajo športne organizacije osrednjo vlogo v prostovoljstvu in kljub temu, da to ni izrecno določeno v zakonodajnem besedilu, je treba to priznati. Zagotovo je največje prostovoljno združenje na Irskem Keltsko atletsko združenje. Prizadevanja vseh, ki so udeleženi v tej pomembni ustanovi, je treba ustrezno priznati in pohvaliti.

Barbara Matera (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, prostovoljstvo predstavlja izražanje evropskih socialnih vrednot, kot sta solidarnost in nediskriminacija. Medtem ko na eni strani prispeva k osebnemu razvoju prostovoljcev, pa na drugi ustvarja socialno kohezijo. Zato ga morajo ustrezno priznati in podpreti evropske institucije, države članice, lokalne in regionalne oblasti in različni člani civilne družbe, vsak glede na svojo posamezno stroko.

Evropsko leto prostovoljstva (2011) bo omogočilo, da bodo dejavnosti, organizirane na tem področju, dobile evropsko razsežnost in zato obstaja upanje, da bo imelo to velik vpliv na civilno družbo.

Ocenjenih 3 milijone EUR za pripravljalne pobude v letu 2010, povečanje dodeljenih sredstev, ki jih odobri Evropski parlament, na 8 milijonov EUR za leto 2011 in visok odstotek – da smo natančni 1,8 % – sofinanciranja za projekte, vse to bo zagotovo omogočilo, da bodo doseženi zastavljeni cilji, pri tem pa bodo različne ravni delale skupaj.

Nazadnje pa velja omeniti vlogo, ki jo ob ustrezni podpori v zvezi z upokojenimi delavci lahko igra prostovoljstvo, glede na vse večje število starejših ljudi v civilni družbi.

Iosif Matula (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za osnutek poročila o evropskem letu prostovoljstva, in sicer zaradi številnih razlogov. Dobro je znano, da prostovoljne dejavnosti nudijo dvojno korist: za posameznike in za družbo. Na eni strani prostovoljstvo nudi državljanom možnost, da se učijo in pridobivajo nove veščine in da se razvijajo. Po drugi strani pa ima tudi socialno funkcijo, ki prispeva k ustvarjanju občutka solidarnosti in pripadnosti. Ob upoštevanju vedno večje soodvisnosti lokalnih skupnosti v globaliziranem

svetu in hkrati vse slabšega obsega individualističnega vedenja postaja nujno spodbujanje socialne vključenosti državljanov. V tem primeru imam v mislih dejavnosti, ki enako vključujejo mlade in stare. Nadalje, mislim, da ima izmenjava izkušenj iz prve roke med prostovoljskimi organizacijami iz najbolj različnih delov Evropske unije pomemben vpliv, glede na to, da so vrednote, ki jih vse spodbujajo, enake. Namen je popolnoma enak: dvigniti življenjski standard in izboljšati kakovost življenja, zagotoviti visoko stopnjo zaposlenosti, izboljšati socialno kohezijo in se boriti proti izključenosti. Z drugimi besedami, to so ravno tiste vrednote, na katerih temelji Evropska unija.

Emma McClarkin (ECR), v pisni obliki. – Kljub zahtevi za povečanje proračuna, ki sem ji nasprotovala in glasovala proti njej na ravni odborov, pa vseeno popolnoma podpiram celotno poročilo o evropskem letu prostovoljstva. Prostovoljci so pogosto neopevani junaki. Imajo neizmeren vpliv v svojih skupnostih in na življenja ljudi. V težkih gospodarskih časih, kot so ti, postane prostovoljstvo toliko pomembnejše in zato smo jaz in ostali, ki so pripravili to poročilo, željni ne le krepitve ozaveščenosti o koristih prostovoljstva, ampak tudi ustvarjanja evropskega leta, kjer bodo ustrezno financirane pobude zagotovile prostovoljskim organizacijam možnost, da bodo spodbujale prihod novih prostovoljcev.

Poskrbeti moramo, da se bo evropsko leto prostovoljstva uporabljalo kot platforma za priznanje prispevka prostovoljcev našim skupnostim, pa tudi, da bomo to izkoristili kot priložnost za boljše razumevanje preprek v prostovoljstvu in kaj lahko storimo, da jih odpravimo in potisnemo prostovoljstvo naprej. To je primer tega, kaj bi morala delati EU – izmenjevati najboljšo prakso na področjih, kot je prostovoljstvo, in ne ustvarjati vse več nepotrebne birokracije.

Robert Rochefort (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Podprl sem poročilo o evropskem letu prostovoljstva v letu 2011, ki je namenjeno spodbujanju dialoga in izmenjave dobre prostovoljske prakse med oblastmi in zainteresiranimi stranmi v naših državah članicah. S širjenjem individualističnega vedenja v zadnjih letih, prizadevanj za nove načine individualnega izražanja ali celo spreminjajočega se demografskega razvoja, je državljanska udeležba prestala velike spremembe.

Zato se mora prilagoditi tudi prostovoljstvo, da bo omogočilo večjemu številu ljudi, da se na različne načine in v različnih obdobjih življenja vključijo vanj. To lahko pomeni vključevanje potenciala, ki ga nudijo starejši, in opredelitev novih oblik vključevanja z večjo prožnostjo v smislu trajnosti in načinov sodelovanja.

Evropa, ki ima dolgo tradicijo v prostovoljstvu, mora pomagati sprostiti možnosti, ki jih le-to nudi. Prostovoljstvo udeležencem nudi sredstvo za učenje (očitno je, da sodelovanje v prostovoljnih dejavnostih državljanom zagotavlja nove veščine, prispeva k njihovem osebnemu razvoju in povečuje njihov občutek pripadnosti družbi). Prav tako uteleša takšne evropske vrednote, kot so solidarnost, državljanska udeležba in nediskriminacija v sektorjih, ki so tako različni kot izobraževanje, kultura, okolje, socialno varstvo in zdravje.

Joanna Senyszyn (S&D), v pisni obliki. – (PL) Podprla sem poročilo o evropskem letu prostovoljstva (2011). V državah članicah Evropske unije moramo dati več pomembnosti vprašanju prostovoljstva in načrtovati bi morali politične ukrepe, ki podpirajo delo prostovoljcev. S spremembami, ki jih predlaga Evropski parlament, se uvaja mnogo pomembnih sprememb glede predloga Komisije in te bi moral vključiti Svet. Proračunska vsota, namenjena za doseganje ciljev evropskega leta prostovoljstva (2011), ki znaša 6 milijonov EUR, ni zadostna (če primerjamo, proračun za evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti je skoraj trikrat večji).

Prostovoljstvo je prostovoljna in neplačana dejavnost, a to ne pomeni, da ne ustvarja nikakršnih stroškov. Prostovoljstvo potrebuje finančno in politično podporo vseh zainteresiranih strani: nevladnih organizacij, vlad, upravnih organov nacionalnih in tudi lokalnih vlad in podjetij. Politična zaveza bi se morala pokazati v obliki ugodne politike, ki podpira razvoj in infrastrukturo prostovoljstva. Ta zadeva je še zlasti pomembna za Poljsko, ki bo leta 2011 predsedovala EU. Poljsko vlado bi prosila, naj sledi zgledu, ki ga je postavil Evropski parlament, in naj ukrepa, da bi povečala finančno podporo za evropsko leto prostovoljstva. Popolnoma podpiram predlog za namenitev finančnih sredstev, da se ustvari interaktivna podatkovna zbirka za prostovoljce in prostovoljske organizacije, ki bodo na voljo vsem zainteresiranim stranem in bodo delovale tudi po letu 2011.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Leto 2011 bo evropsko leto prostovoljstva in bo namenjeno izkazovanju spoštovanja prostovoljcem in njihovem prispevku družbi ter njihovem odlikovanju. Predlog je čudovit. Prostovoljstvo se povsod po Evropi pojavlja v mnogih različnih oblikah, a povsod, ne glede na kraj, je zanj značilno dejstvo, da želijo ljudje pomagati drugim ne da bi bili za to plačani ali pa se

prostovoljno vključijo v zaščito okolja ali delajo z namenom, da bi zagotovili, da lahko vsak državljan živi dostojanstveno.

Velja poudariti dejstvo, da ima prostovoljstvo nedvomno pozitiven vpliv na razvoj identitete Evrope, ki izvira iz vrednot, in to je dobra podlaga za razvoj razumevanja med državljani različnih družbenih skupin in držav celotne evropske družbe. Poleg tega je prostovoljstvo pomembno pri povezovanju, socialni politiki in izobraževanju. Prav tako bi si morali zapomniti, da je to zelo pomembno za medkulturni dialog in dialog med generacijami in da to prispeva k razvoju socialne odgovornosti.

Prostovoljstvo ima tudi gospodarsko vrednost in tega ne smemo pozabiti. Seveda je to neplačana in prostovoljna dejavnost, vendar pa to ne pomeni, da niso vključeni nikakršni finančni izdatki. Zaradi tega je pomembno, da prostovoljstvo dobi podporo Evropske skupnosti. Za prostovoljstvo je potrebna politika, ki temelji na prijateljskih odnosih, kar bo podprlo njen razvoj in infrastrukturo. Mislim, da bo podpora nagrade in priznanja prostovoljnih dejavnosti z uporabo določenih finančnih sredstev spodbudila posameznike, podjetja in organizacije.

Oldřich Vlasák (ECR), v pisni obliki. – (CS) Rad bi pojasnil svoje glasovanje v zvezi s poročilom gospoda Marca Scurrie o predlogu za sklep Sveta o evropskem letu prostovoljstva. Osebnostno menim, da so prostovoljne dejavnosti pomemben del naše družbe. V naši državi, Češki republiki, so najštevilčnejše in dolgo uveljavljene prostovoljske organizacije prostovoljni gasilci. Njihova tradicija seže daleč nazaj v obdobje, ko je potreba po preprečevanju katastrofalnih elementarnih nesreč, kot so požari, vedno združila več deset prostovoljcev, katerih cilj je bil zaščititi njihovo lastno imetje in imetje njihovih sosedov. Med najbolj razširjene in najstarejše organizacije, vključene v prostovoljno delo, sodijo tudi češki Rdeči križ, češki turistični klub, gimnastično združenje Sokol, mladinska organizacija Junák in prostovoljna gorska reševalna služba. Vsi ti ljudje, ki pomagajo v šolah, bolnišnicah, športnih klubih ali v gorah ali ki potujejo v tujino, da bi nudili pomoč, si zaslužijo priznanje. V zvezi s tem bo zagotovo v celoti koristno, da leto 2011 posvetimo tej temi. Iz tega razloga sem glasoval za poročilo.

- Poročilo: Herbert Reul (A7-0074/2009)

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), v pisni obliki. – (CS) Običajno je mogoče pozdraviti kakršen koli sporazum, ki izboljšuje sodelovanje z državami, ki mejijo z Evropsko unijo. Če primerjamo ta položaj držav, ki mejijo na EU, potem vidimo, da je – za Rusijo – najpomembnejša partnerica Ukrajina. Izmenjava informacij na področjih znanosti in tehnologije, skupno izvajanje programov, izmenjava delavcev in izmenjava strokovnih znanj na področju upravljanja znanstvenih in raziskovalnih institucij, to so cilji, ki jih je mogoče le podpreti.

Vendar pa bi rad izpostavil poseben pridržek glede metode ocenjevanja tega sporazuma. Če bodo avtorji uvedli kazalnike učinkovitosti, kot sta „število poslovnih potovanj in sestankov“ in celo „število različnih področij prizadevanj za sodelovanje“, potem močno dvomim v seznanjenost avtorja poročila z zadevnim vprašanjem. Oddelek 7, „Ukrepi proti goljufijam“ naredi precej drzen vtis, pri izjavi 8.2.2 pa podvomim v svojo zdravo pamet. V dobi elektronskih komunikacij ne morem razumeti, zakaj so v „poročilu“ o sporazumu potrebna poslovna potovanja in udeležba na sestankih s strani strokovnjakov in uradnikov iz EU in Ukrajine. Končno pa z veseljem podprem ta okvirni sporazum, ker vem, da je bil razvoj na področju znanosti in raziskav v šestem okvirnem programu že zelo aktivno vključen in je prinesel resnično dobre rezultate. Kljub prej omenjenim pridržkom pa skupina GUE/NGL podpira sklep Sveta.

- Poročilo: Herbert Reul (A7-0075/2009)

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton, Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage, Mike Nattrass in Nicole Sinclaire (EFD), v pisni obliki. – Skupina UKIP ne nasprotuje sodelovanju na področju energetske učinkovitosti, a vztraja, da morajo takšno sodelovanje izvajati demokratično izvoljene vlade in ne njihovi neodgovorni namestniki v protidemokratični nadsocijalni organizaciji kot je EU.

- Predlog resolucije: Strategija širitve 2009 glede držav zahodnega Balkana, Islandije in Turčije (B7-0185/2009)

Anne Delvaux (PPE), v pisni obliki. – (FR) Ko se spopadamo s poplavami prijav za članstvo v EU, glasovanje o tej resoluciji ne bi moglo priti ob primernejšem času. EU je kamen stabilnosti na tej celini. Ne more ostati klub, ki je zaprt za druge evropske države, a prav tako ne more v neskončnost odpirati svojih vrat. Evropska unija mora predvsem poskrbeti za uspešnost širitve, ki jih je že izvedla za nove države članice. Glede drugih držav, ki pa trkajo na njena vrata, pa predpogoj za začetek kakršnih koli pristopnih pogajanj ostaja stroga

skladnost s kopenhavskimi merili (demokracija, pravna država, človekove pravice, enakost med spoloma, tržno gospodarstvo, itd) skupaj z brezpogojnim spoštovanjem mednarodnega prava. Pristopna pogajanja z državami kandidatki morajo temeljiti na objektivno izmerljivih merilih, kot so spoštovanje pravic in gospodarskih meril, in treba se je izogibati kakršnim koli subjektivnim referencam, ki temeljijo na vrednotah, veri ali kulturi. Po mojem mnenju moramo zato storiti naslednje: potrditi primernost Balkana za članstvo v EU; zapomniti si, da sta širitev in združevanje nerazdružljivo povezana; v primeru Turčije vztrajati na skladnosti s pristopnimi merili; in v primeru neuspeha pogajanj, predlagati poseben pristopni sporazum.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Kljub vsem kritikam, ki jih lahko usmerimo vanjo, se je jasno pokazalo, da se mnoge države neznansko želijo pridružiti Evropski uniji. Okrutna in nemirna zgodovina več teh držav, zlasti na Balkanu, je okrepila njihovo prepričanje, da bi se osvobodile širitvenih teženj sosed in vpliva Rusije, če bi jih pod svoje okrilje vzela Evropska unija.

Če pogledamo države na seznamu, je sorazmerno enostavno opaziti neenakost med različnimi državami v smislu njihovega navdušenja in zavzemanja za pogoje za pridružitve Evropski uniji. Sam menim, da iz te skupine izstopa Islandija, saj jo njena tradicija demokracije, visok življenjski standard njenih državljanov in spoštovanje pravnega reda skupnosti postavljajo na prvo mesto v vrsti za pristopni proces.

Evropska unija, ki se zaveda potrebe po strogem izpolnjevanju meril, določenih v Københavnu, in po izpolnjevanju zavez, ki izhajajo iz njega, ne bi smela s slepo trmo zavračati sprejetja tistih, ki kažejo svojo pripravljenost, da storijo enako.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ta resolucija je še en primer, kjer v povezavi s širitvijo in izjavo, ki jo je objavila Evropska komisija z naslovom „Širitvena strategija in njeni glavni izzivi 2009–2010“, večina v Parlamentu želi priznati Kosovo in celo pravi, da „pozdravljajo namen Komisije, da okrepi svoje odnose s Kosovom, tudi z raziskovanjem možnosti sodelovanja Kosova v programih Skupnosti“.

To spodbuja prihodnjo pridružitve ozemlja, ki je svojo neodvisnost razglasilo z očitno kršitvijo mednarodnega prava, brez upoštevanja dejstva, da je to država, ki je nastala zaradi nezakonite vojne, država, ki deluje na podlagi nezakonitega statuta, ki ga ne priznavajo ZN.

Tudi vprašanje Turčije ni ustrezno pokrito glede na to, da ta država še vedno nadaljuje z vojaško zasedbo države članice EU – Severnega Cipra – in ne spoštuje pravic Kurdiv, kot bi jih morala.

Ob upoštevanju tega, čeprav verjamemo, da je to vprašanje širitve EU v prvi vrsti odločitev ljudi vsake države, ki se želi pridružiti, smo glasovali proti sedanjí obliki poročila zaradi negativnih vidikov strategije, ki ji poskuša slediti, čeprav to nima pravne vrednosti.

Tunne Kelam (PPE), v pisni obliki. – Glasoval sem za predlog spremembe 4. Močno verjamem, da moramo poudariti, da z nemuslimani v prvi vrsti mislimo na kristjane, zato je treba poleg drugih verskih skupnosti izrecno omeniti kristjane. Kristjani so še vedno preganjani v Turčiji in to ostaja ena naših največjih skrbi. Kristjani in njihove skupnosti še vedno ne morejo prosto uveljavljati svojega prepričanja, kakor bi moralo biti v demokratični državi. Prepričan sem, da bo Turčija pripravljena za pristop k EU v trenutku, ko bo postalo tako enostavno zgraditi krščansko cerkev v Turčiji, kot je enostavno zgraditi mošejo v Bruslju.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Proces širitve EU bi bilo treba vedno previdno obravnavati in pri vsakem novem pristopu bi bilo treba vedno spoštovati skupne referenčne točke med državami, ki sestavljajo EU.

Razumem, da se pristop Turčije šteje za razlog za predhodno razpravo, a vseeno to kaže, da obstajajo dvomi, ki najmanj opravičujejo to razpravo. V to razpravo bi sodila vprašanja, kot so: ali je mogoče Turčijo v geografskem smislu obravnavati kot del Evrope, ali je njena posvetnost le rezultat vojske, ki jo ima v šahu, ali bi bilo pametno, da bi se meje EU raztezale do iraškega Kurdistan, in ali bi Turški pristop zaradi njene ogromne demografske mase vrgel EU iz ravnotežja.

Poleg tega pa imamo tudi obveznost, o kateri se ne da pogajati, in sicer spoštovanje kopenhavskih meril, prvo od njih pa se nanaša na človekove pravice.

Francisco José Millán Mon in José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE), v pisni obliki. Glede resolucije o dokumentu Komisije glede strategije širitve za leto 2009 bi radi v imenu španske delegacije skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) jasno povedali, da dejstvo, da smo jo v celoti podprli, nikakor ne pomeni, da se strinjamo s priznanjem Kosova kot neodvisne države. Menimo, da je Kosovo izjemen primer, in radi bi poudarili, da ga ni priznala Španija niti štiri druge države članice.

Posledično smo v Odboru za zunanje zadeve in tudi danes na plenarnem zasedanju podprli predloge sprememb, ki so v skladu z našim stališčem.

Naš glas za resolucijo je posledica dejstva, da nočemo, da se naše stališče glede Kosova razume kot negativen odnos do procesa širitve, v katerega so sedaj vključeni Zahodni Balkan, Turčija in Islandija.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Ostro nasprotujem strategiji širitve, ki jo ima Komisija glede Turčije. Jasna večina državljanov EU je proti pridružitvi Turčije EU in vseeno morajo pomagati financirati plačila več milijrd EUR Turčiji v njeni vlogi uradne kandidatke za pridružitev. Turčija ni evropska država, niti v geografskem niti v kulturnem smislu ali v smislu zaščite človekovih pravic, demokracije in pravne države. Širitvena strategija skoraj ne upošteva skrbi državljanov Evrope. Namesto tega spoštuje geostrateške interese ZDA. Poleg tega bodo postali nerešeni spori na turških mejah težave EU, če bi se Turčija pridružila. Obžalujem dejstvo, da smo o celotni širitveni strategiji, ki vključuje Islandijo in zahodni Balkan pa tudi Turčijo, razpravljali kot o celoti in to nam je onemogočilo izvedbo ustrezne selektivne in razlikovalne razprave. Nadutost, s katero se obravnava tema pristopa Turčije, se kaže v tem postopku. Nedobrodošli glasovi tistih, ki nasprotujejo širitvi in predstavljajo večino populacije, so v veliki meri prezrti.

Justas Vincas Paleckis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasoval sem za resolucijo Evropskega parlamenta o dokumentu Komisije v zvezi s strategijo širitve 2009 glede držav zahodnega Balkana, Islandije in Turčije, saj je bila pred 6–15 leti Litva skupaj z baltskimi državami in drugimi državami osrednje in vzhodne Evrope v podobnem položaju kot države kandidatke. Članstvo Evropske unije je dalo naši državi in drugim novim državam članicam EU ter njihovim državljanom mnogo novih priložnosti in je pomagalo dvigniti gospodarstvo ter okrepiti demokracijo in človekove pravice. Z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe bo imela Evropska unija nov, močnejši motor, ki bo našo ladjo pogнал naprej uspešneje in skozi vode finančne in gospodarske krize, ter nas popeljal do nove stopnje širitve EU. Šele, ko se bodo pridržile EU, bodo balkanske države, razvpit sod smodnika Evrope, kjer sta se zanetili svetovni vojni, lahko odpravile ovire za sodelovanje med državljani, poslovnimi strukturami in strokovnjaki na kulturnem in znanstvenem področju različnih držav, ki so se tam pojavili v zadnjih letih. Pomembno je, da ne zapremo vrat Turčiji, za katero lahko rečemo, da je evropska povezava do muslimanskega sveta. Približevanje Turčije EU to državo spreminja v pozitivnem smislu in obstajajo dokazi o mnogih pozitivnih korakih za okrepitev demokracije in človekovih pravic. Čeprav še ne razpravljamo o članstvu Ukrajine, Moldavije ali držav južnega Kavkaza v EU v konkretnem smislu, pa lahko takšen obet v prihodnosti prispeva k stabilnosti, gospodarski krepitvi, zmanjšanju korupcije in krepitvi pravne države v teh državah.

Rovana Plumb (S&D), v pisni obliki. – (RO) Proces širitve EU poteka v času ostre daljnosežne recesije, ki je zadela EU in tudi države, vključene v proces širitve. Pozdravljam napredek, ki ga je Turčija dosegla pri izpolnjevanju meril za pridružitev Evropski uniji, zlasti dejstvo, da je ta država podpisala medvladni sporazum za plinovod Nabucco.

Izvajanje tega sporazuma ostaja ena največjih prednostnih nalog na področju varnosti oskrbe z energijo v EU. Podpiram zahteve, ki so bile podane turški vladi, da nadaljuje z reformami svojih socialnih politik, da izboljša socialni dialog na trgu dela pa tudi da pospeši prizadevanja na področju pravic žensk in enakosti med spoloma, zlasti ko gre za boj proti spolnemu nasilju.

Nikolaos Salavrakos (EFD), v pisni obliki. – Glasovali smo proti predlogu resolucije o „strateškem dokumentu Komisije za leto 2009 o širitvi na države Zahodnega Balkana, Islandijo in Turčijo“ gospoda Gabriela Albertinija, ker menimo, da niti Turčija niti nekdanja jugoslovanska republika Makedonija nista pokazali nikakršnega napredka pri doseganju kopenhavskih meril niti nista pokazali nikakršnega političnega vedenja, ki bi jima omogočilo postati članici EU. Upamo, da bosta izboljšali svoja prizadevanja za izpolnjevanje pristopnih meril, dejstvo, ki bo preverjeno v prihodnosti. V nobenem primeru nočemo glasovati za predlog resolucije, ki bo vzbudil prazne upe in bo uporabljen izključno za domačo porabo.

Renate Sommer (PPE), v pisni obliki. – (DE) Predlog resolucije o sedanji strategiji Evropske komisije za širitev je zelo uravnotežen. Nagraduje napredek, ki so ga naredile kandidatke za pristop, hkrati pa jasno določa težave. Zlasti Turčija je naredila velik korak nazaj. Zato pozdravljam jasno kritiko resnih groženj in resničnih omejitev svobode govora in tiska. Popolnoma nesorazmerna davčna kazen, ki je bila naložena opozicijski medijski skupini Dogan, je ciljno usmerjen napad proti tistim, ki kritizirajo vladu. Po pravici so bili podani ugovori proti diskriminaciji verskih manjšin in zavrnitvi Turčije glede izvajanja ankarskega protokola. Poleg tega je pomembno tudi, da skrbno obravnavamo zunanjo politiko Turčije. Njena odprtost do Armenije in Kurdov do sedaj ni bila nič več kot le gesta politike in ji je nasprotoval turški parlament in veliki deli prebivalstva. Izjave, ki jih je podal turški predsednik vlade, prav tako pod vprašaj postavljajo vlogo Turčije,

na katero upamo, in sicer posredovalke med Vzhodom in Zahodom. Turško laskanje iranskemu predsedniku, njeno povabilo sudanskemu predsedniku, ki ga iščejo zaradi genocida, da se udeleži konference, in njeno ravnanje z Izraelom, vse to se zdi, da kaže, da se obrača stran od Zahoda. Zato je naš poziv turški vladi, naj uskladi svojo zunanjo politiko s politiko EU in naj ovrže svoje nasprotovanje glede sodelovanja med Natom in EU, preprosto dosleden.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – Sem za to, da je EU odprta za države, ki izpolnjujejo merila za članstvo. Skrbi me, da ta resolucija predstavlja širitev kot obvezno za zadevne države pa tudi za EU. Ne predstavlja možnosti, da bi bilo morda v najboljšem interesu zadevnih držav, da ostanejo zunaj EU zaradi vrste družbenih, gospodarskih in drugih razlogov. Članstvo EU je velik korak za zadevne države in si zasluži največjo možno razpravo in posvetovanje, v katera so vključeni državljani v teh državah. Zaradi tega sem se vzdržala.

- Predlog resolucije: Boj proti nasilju nad ženskami (B7-0139/2009)

Regina Bastos (PPE), v pisni obliki. – (PT) Mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami je pobuda ZN in Sveta Evrope, katere cilj je razpravljati in povečati prepoznavnost žrtev nasilja v družini in drugih vrst zlorabljanja.

Razmere v zvezi s tem vprašanjem na Portugalskem so zaskrbljujoče. Število kaznivih dejanj nasilja v družini, ki jih je zabeležilo portugalsko združenje za podporo žrtvam (APAV), se je glede na enako obdobje v letu 2008 povečalo za 9 %. Po podatkih APAV so se v primerjavi s številkami iz leta 2008 najbolj povečali fizične in psihološke zlorabe, grožnje in spolni napadi. Letos je na Portugalskem že umrlo šestindvajset žensk, ki so bile žrtve nasilja v družini. Vseeno pa velika večina nasilnih dejanj ni prijavljena zaradi strahu in sramu.

EU mora pospešiti prizadevanja za boj v zvezi s tem vprašanjem. Strinjam se s potrebo po spodbujanju držav članic, naj pripravijo nacionalne akcijske načrte za boj proti nasilju nad ženskami. Podpiramo pobudo, ki bi lahko pomagala spremeniti odnose v povezavi z organizacijo evropskega leta za boj proti nasilju nad ženskami, da bi ga izpostavili in opozorili javnost pa tudi organe oblasti na ta zaskrbljujoč položaj.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog resolucije o odpravi nasilja nad ženskami, saj menim, da morata Komisija in Svet združiti ukrepe EU na tem področju. EU nujno potrebuje bolj celovito politiko za boj proti nasilju nad ženskami, zlasti s tem, da Komisija pripravi osnutek direktive, s katero bo zagotovila jasno pravno podlago za boj proti vsem vrstam nasilja nad ženskami, vključno s trgovino z ljudmi. Priznati in pozdraviti bi morali dejstvo, da si je špansko predsedstvo to vprašanje v svojem akcijskem načrtu določilo za prednostno nalogo.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) V tednu, ko so na Portugalskem grozljive številke primerov nasilja v družini prišle na naslovnice, menim, da je nasilje nad ženskami in otroki tema, ki jo morajo države obravnavati in v zvezi z njo resno ukrepati.

Obsojam vsakršno nasilje, a zlasti, ko gre za nasilje nad tistimi, ki so v najbolj ranljivem položaju – družbeno, gospodarsko ali čustveno – kar pogosto velja za otroke in ženske. Države članice bi lahko zato poskušale odpraviti vsako obliko nasilja nad ženskami in otroki, zlasti trgovino za namene spolnega izkoriščanja, spolno motivirane napade in nasilje v družini.

Spoštovanje človeškega življenja in dostojanstva ni v skladu z zločini, katerih žrtev je mnogo evropskih žensk in otrok, zaradi česar so nujne odločne politike glede preprečevanja nasilja in glede kaznovanja storilcev.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ob mednarodnem dnevu odprave nasilja nad ženskami želimo povečati ozaveščenost glede te resne družbene, gospodarske in politične težave, ki spodbuja pravice žensk na mnogih različnih področjih, med njimi na delovnem mestu, v družinah in na splošno v družbi. Nasilje nad ženskami je kršitev človekovih pravic in ovira za njihovo udeležbo v družbenem in političnem življenju in v njihovem javnem in poklicnem življenju, kar jim preprečuje, da bi delovale kot polnopravne državljanke.

Čprav se mnoge vrste nasilja razlikujejo glede na kulturo in tradicije, gospodarske in socialne krize kapitalizma povečujejo ranljivost žensk, v kolektivnem in individualnem smislu ter pripomorejo k njihovem izkoriščanju in jih ženejo v revščino in marginalizacijo, zaradi česar pa uspeva trgovina z ženskami in prostitucijo.

Zato je ključnega pomena, da združimo finančne ukrepe in politike, ki so resnično zavezani h krepitvi vloge žensk v družbi s spodbujanjem enakih pravic na ravni Skupnosti in tudi na nacionalni ravni ter z izvajanjem

pravih ukrepov za boj proti vsem oblikam nasilja nad ženskami, skupaj z odpravo preostale diskriminacije in zaščito ter podporo žrtvam,

Marine Le Pen (NI), v pisni obliki. – (FR) Ko beležimo 10. obletnico mednarodnega dneva boja proti nasilju nad ženskami, je treba povedati, da preprečevalni ukrepi, ki smo jih izvajali s tem namenom v mislih, niso dosegli pričakovanih rezultatov. Kako lahko pojasnimo ta pojav? Če sodimo po razpravah, ki so potekale v tej dvorani, ga lahko označimo: neenakost med spoloma.

Če je ta neenakost temeljni vzrok za ta pojav, bi morale imeti najboljše rezultate države v severni Evropi, ki so slavne po svoji zelo napredni kulturi in običajih. Dejansko pa ni tako, če že, je ravno nasprotno. Po podatkih norveškega dnevnika *Aftenposten* je bilo na Švedskem v enem letu posiljenih 6 % mladih žensk med starostjo 15 in 25 let.

Potreben je pogum, da lahko rečemo, da porast nasilnih dejanj nad ženskami sovpada z množičnim prihodom priseljencev izven Evrope, katerih kultura in tradicije so popolnoma drugačne od naših. Burka, prisilne poroke, poligamija, pohabljanje ženskih spolnih organov, zločini iz časti in druge oblike vedenja iz neke druge dobe niso sprejemljivi.

Popolnoma nesmiselno je zato še naprej spodbujati to priseljevanje in se hkrati hoteti boriti proti nasilju nad ženskami.

Astrid Lulling (PPE), v pisni obliki. – (FR) Popolnoma smiselno je, da nas Odbor za pravice žensk in enakost spolov spomni, ko beležimo mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami, da smo kljub neštetim pravnim instrumentom in deklaracijam ZN, da ne omenim številnih resolucij v tem Parlamentu, ki so bile ustvarjene skozi mnoga desetletja, še vedno daleč od položaja nične tolerance glede nasilja nad ženskami. Ne gre zanikati, da je nasilje moških nad ženskami kršenje človekovih pravic in ga je treba kot takšnega kaznovati.

Ta Parlament mora zato države članice spomniti na njihove obveznosti za okrepitev njihove zakonodaje in politike, da jim bodo omogočale učinkovit boj proti vsem vrstam nasilja nad ženskami.

Žal smo predloženo resolucijo, ki je pred nami, spet preveč popravljali in smo zanemarili zlasti načelo subsidiarnosti.

Zahteva Svetu in Komisiji, naj ustvarita pravno podlago za boj proti vsem oblikam nasilja nad ženskami, kaže razsežnost nepoznavanja pogodb. Pravne podlage ne moremo ustvariti. Ta že obstaja ali pa ne.

Zahteva za izvedbo konference na višji ravni bo povzročila samo stroške, ki bi jih bilo bolje dodeliti posebnim ukrepom.

Véronique Mathieu (PPE), v pisni obliki. – (FR) Pozdravljam glasovanje v Evropskem parlamentu o resoluciji za odpravo nasilja nad ženskami na ta mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami. Razglasitev tega dne s strani ZN leta 1999 in sprejetje te resolucije danes sta dragocena instrumenta, da spomnimo nacionalne vlade na njihove obveznosti, ki so nastale iz mednarodnih pogodb, ki zadevajo odpravo vseh oblik diskriminacije žensk. Zato podpiram to resolucijo z neposredno zahtevo, da države članice okrepijo svoje nacionalne zakonodaje in politike za boj proti vsem oblikam nasilja nad ženskami. Na ravni Evropske unije je posebno pomembno, da se zagotovi pomoč in podpora vsem žrtvam nasilja, zlasti tistim, na katere vpliva trgovina z ljudmi, ne glede na njihovo narodnost, pa tudi da bi zagotovili zaščito za ženske, ki so žrtve nasilja v družini, katerih pravni status je lahko odvisen od njihovega partnerja.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ko govorimo o nasilju nad ženskami, razpravljamo o nečem, kar je vsekakor resničnost v vseh državah članicah, saj je ena od štirih žensk žrtev nasilja.

V EU, ki se šteje za zagovornico pravic in svoboščin za vse svoje državljane, moramo vložiti ves trud, da bi prekinili to nadlogo. Sprejetje tega osnutka resolucije je zelo pomemben korak na poti, da najdemo nove rešitve, in zato sem glasoval tako.

Rovana Plumb (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za to resolucijo, saj je nasilje nad ženskami še vedno težava, ki mnogo preveč prevladuje v Romuniji in po svetu, in zato je nujno, da se sprejmejo nujni ukrepi za boj proti tej nadlogi. Zakonodaja ni več težava, ampak njena uporaba v položajih, kjer mnoge ženske nočejo prijaviti oblastem nasilnih dejanj, ki so jim podvržene, in raje trpijo v tišini.

Menim, da je v celotni družbi potrebna močna kampanja, ki temelji na neprestanih, dolgoročnih dejavnostih, ki so ciljno usmerjene v vplivanje na odnose, da bodo vsi spoznali, da nasilje nad ženskami ni dovoljeno in

opravičeno. Strinjam se, da so istočasno potrebni usklajeni ukrepi oblasti in civilne družbe, da bi podprli žrtve nasilja v družini.

Peter Skinner (S&D), v pisni obliki. – Pozdravljam zavezo Pralamenta za ta cilj. Zlasti je nujno, da zagotovimo, da bodo do te pomoči upravičene ženske v nekaterih najranljivejših položajih, kot je „trgovina z ženskami“.

Osupel sem, da je skupina ECR, ki ji pripadajo britanski konzervativci, predložila predlog spremembe tega predloga, ki zmanjšuje njen obseg. Poudaril bi, da je med žrtvami mnogo tistih, ki živijo v revščini, so priseljenke ali prihajajo iz manjšinskih skupin naših prebivalstev. Umik pomoči tem ženskam, katere cilj je pomoč tem najranljivejšim ljudem, je nelogičen prav tako pa tudi nehuman.

Enako sem osupel, da se Zeleni ne strinjajo in spodbujajo izbris smiselnega besedila, ki se nanaša na strpnost do prostitucije, kjer je jasno, da se pojavlja mnogo nasilja nad ženskami.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Ženske so lahke žrtve za kakršno koli obliko nasilja zaradi svojega neenakopravnega položaja v vseh razrednih družbah, kjer so dovzetne za razredno in spolno zatiranje.

Fizične zlorabe, posilstva, trgovina z ljudmi in tako dalje so oblike nasilja, ki kažejo spolno razsežnost razrednega vidika neenakosti žensk.

Vendar pa je nasilje družbeni pojav s posebnimi gospodarskimi, političnimi in družbenimi vzroki. Teh vzrokov, ki so zakorenjeni v kapitalističnih odnosih proizvodnje, ne moremo odpraviti dokler obstajajo ti odnosi. Ljudska gibanja morajo zahtevati ukrepe za preprečevanje tega pojava in razrešiti žrtve, ženske in otroke, z iskanjem radikalnih sprememb v korist ljudem na družbeni in politični ravni.

Nikakor se ne strinjamo z ustvarjanjem svetovalnih centrov in agencij za podporo trpinčenim ženskam s strani nevladnih organizacij in zasebnih posameznikov. Samo država mora biti odgovorna za te.

Ne le, da s temi predlogi, predlaganimi v resoluciji, ne bomo mogli odpraviti težave, ker se ne dotikajo vzrokov, prav tako poskušajo upravljati s težavo in jo tako ohranjajo.

Marina Yannakoudakis (v imenu skupine ECR), v pisni obliki. – Skupina ECR popolnoma podpira in poudarja veliko potrebo po povečanju ozaveščenosti in ukrepanju za boj proti nasilju nad ženskami. Vendar pa ne podpiramo pozivov za pravno podlago EU in nadaljnje direktive (kot v odstavkih 10, 11 in 27), za reševanje te težave.

Medtem ko priznavamo, da je treba delati na tem področju, pa verjamemo, da je to vprašanje, za katerega morajo zakonodajci urejati nacionalne države. Nadalje skupina ECR meni, da so vprašanja spolne in razmnoževalne izbire in zdravstvenih pravic vprašanja vesti vsakega posameznega poslanca in države članice, da o tem odloči. Zaradi tega se je skupina ECR odločila, da se bo vzdržala glasovanja.

- Predlog resolucije: Politična rešitev za piratstvo v obalnih vodah Somalije (RC-B7-0158/2009)

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Somalija je eden najbolj kričečih primerov popolnega zloma osrednje oblasti in vrnitve v vojskujoč plemenski način življenja, saj je država epicenter nasilja in nestabilnosti, ki se širi mnogo dlje od njenih meja. Somalijskim obalam neprestano grozijo oborožene skupine, ki se ne borijo le za nadzor nad obalnimi območji, ampak izvajajo tudi nevzdržna piratska dejanja proti drugim plovilom, zlasti trgovskim, tovarnim, ribiškim, humanitarnim in počitniškim ladjam.

Resnost in pogostost teh dogodkov zahtevata brezkompromisen odziv celotne mednarodne skupnosti, v katero mora biti vključena Evropska unija. EU se mora zavezati za boj proti piratstvu in storiti vse, kar je v njeni moči, da ne bo le analizirala vzrokov in posledic, pač pa da bo mobilizirala vse somalijske in mednarodne sile, ki so na voljo in opremljene za spopadanje z njim.

Prav tako moram pohvaliti celotno portugalsko posladko fregate *Corte-Real* preko njihovega kapitana, ki so se odlikovali v boju proti tej nadlogi in se jim je nedavno poklonila Mednarodna pomorska organizacija.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ko razpravljamo o vprašanju Somalije, ne smemo pozabiti, da za reševanje tamkajšnje krize ni vojaške rešitve in prav tako moramo upoštevati pomanjkanje finančnih sredstev v državi, ki ga je na mednarodni ravni povzročila kriza na področju dolgov, ki pa je ustvarila vakuum, ki je bil izkoriščen za nezakonit lov v teritorialnih vodah in to je eden glavnih razlogov, zakaj so somalijski ribiči izgubili svoj vir za preživetje, saj je bila somalijska vlada prisiljena odstaviti državno obalno stražo zaradi pomanjkanja sredstev.

Eno izmed bistvenih vprašanj je zato zagotovitev tehnične in finančne pomoči, vključno s podporo procesa usklajevanja in mediacije med stranmi, vključenimi v civilno vojno.

Komisija in Svet bi morala tako pregledati svojo politično strategijo za Somalijo, vključno z Operacijo EUNAVFOR Atalanta, in bi se morala osredotočiti na bolj splošne sedanje razmere v državi, zlasti na potrebo po obravnavanju humanitarnih razmer na tem ozemlju, in pomagati izkoreniniti vzroke, ki so v ozadju teh katastrofalnih razmer, ki povzročajo trpljenje milijonov Somalcev.

Nazadnje bi radi poudarili, da se sredstev, namenjenih za pomoč in razvoj, ali Evropski razvojni sklad, ne sme pod nobenim pogojem uporabljati za vojne namene.

Richard Howitt (S&D), v pisni obliki. – Zelo sem ponosen, ko vidim, da Združeno kraljestvo vodi delo prve pomorske misije EVOP, Operacijo Atalanta, z britanskim kapitanom na čelu in z operativnim sedežem v Združenem kraljestvu. Delo Atalante pri zaščiti plovil, ki dostavljajo pomoč v obliki hrane razseljenim ljudem v Somaliji, in pri zaščiti ranljivih plovil na somalijski obali, je zelo pomembno.

Laburistični poslanci EP ponavljajo pozive za brezpogojni izpust vseh talcev, med njimi dveh Britancev – Paula in Rachel Chadler iz Kenta –, ki jih zadržujejo somalijski pirati. Z mislimi smo še naprej z njihovimi družinami in hvalimo neprestana prizadevanja ministrstva Združenega kraljestva za zunanje zadeve, ki uporablja vse mogoče povezave v vzhodni Afriki, da bi s pogajanjem doseglo hitro izpustitev para.

Nazadnje, glede obsega delovanja misije Atalanta v resoluciji opazamo pozive, da bi bilo treba premisliti o njeni širitvi. Vendar pa želim, da se uradno zabeleži, da menimo, da v sedanjem času to ni možnost, in naj poudarim, da se moramo osredotočiti na neprekinjen uspeh te misije.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Sedanje razmere na obali Somalije so napačne na vseh ravneh in vplivajo na vse države.

Mislim, da je zato ključnega pomena, da, dokler ne najdemo rešitve težav Somalije in dokler je na tem območju še vedno nestabilnost, sledimo strategiji okrepljene varnosti za operacijo Atalanta, da jo celo okrepimo v smislu ukrepov, odprtih za sile, razmeščene v tej operaciji.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Glasoval sem proti resoluciji RC-B7-01 58/2009, ker mislim, da piratstvo ni vojaški problem, ampak razvojni problem. Zato mislim, da bi morali ta problem reševati pri njegovem vzroku in da rešitev ne more biti vojaška, niti na kopnem niti na morju. Častnik, odgovoren za operacijo Atalanta, je izjavil, da je rešitev na morju nemogoča in da je treba razmere na tem območju stabilizirati. Mislim, da se moramo lotiti problema upravljanja, stabilnosti ustanov in gospodarskega razvoja na tem območju. Ne glede na to, koliko papirologije bomo pripravili glede vrzeli, bo problem ostal. Z glasovanjem proti tej resoluciji bi rad obsodil tudi privatizacijo ukrepov, ki sodijo v delokrog oboroženih sil, saj se v Španiji zasebnim varnostnim podjetjem dopušča, da izplujejo z ladjami in vojaškim orožjem. Mislim, da moramo odpraviti pirate v Somaliji, prav tako pa tudi tuje pirate, ki ropajo po somalijskih vodah.

Charles Tannock (ECR), v pisni obliki. – Sorazmeren uspeh operacije Atalanta, ki je bila sedaj obnovljena za eno leto, poudarja dejstvo, da čeprav obstajajo možnosti, da evropska varnostna in obrambna politika doseže pomembne rezultate za države članice, še vedno ni jasno, zakaj temu ne bi bil kos le sam Nato in bi se tako izognili podvajanju. A piratstvo ostaja jasna nevarnost v sedanosti na morjih okoli Afriškega roga. Ponovno moramo podvojiti prizadevanja, da porazimo to nadlogo, ne le da zaščitimo svoje ladje, ampak, da pošljemo jasno sporočilo o naši odločnosti agentom Al Kaide, ki trenutno uživajo varno zatočišče v Somaliji.

Nacionalna varnost se ne konča na nacionalnih mejah. Če ne bomo preverjali nadloge piratstva, se bodo dolgoročno povečale varnostne skrbi EU. Prav tako pozivam Komisijo, naj ponovno premisli, kako bi lahko večja politična podpora za sorazmerno stabilno, bogato in demokratično odcepljeno nekdanje britansko ozemlje Somaliland pomagala pri reševanju grožnje piratstva v regiji.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta o politični rešitvi problema piratstva na somalijskih obalah, ker je piratstvo na morju resnična težava in bo še naprej težava v obalnih vodah Somalije. EU mora zaščititi morska plovila, ki plovejo skozi to regijo, z mednarodnimi pogajanjem in zaščitnimi ukrepi. Za del rešitve je potrebna mednarodna podpora pri ustvarjanju stabilnosti v Somaliji. Drugi del rešitve je operacija Atalanta, ki jo je nedavno začela EU, da bi zautavila piratstvo na obalah Somalije. V operaciji bo sodelovalo šest fregat, tri pomorska patrolna letala in 1 200 uslužbencev iz Združenega kraljestva, Francije in Grčije. Druge države bodo pri operaciji pripomogle v prihodnosti. Operacija Atalanta je uspela zagotoviti zaščito za izjemno ogrožene tovore tako, da jih spremlja.

Prestreženih je bilo šestintrideset piratskih plovih in izognili smo se 14 neposrednim napadom. Vendar pa, da bi lahko uživali koristi te spremljave, morajo odgovorni nacionalni organi in morska plovila o tem obvestiti operacijo Atalanta in zahtevati zaščito. Nujno je, da se morska plovila izogibajo nepotrebnim tveganjem in uradno in pravočasno zahtevajo zaščito s strani operacije Atalanta.

Geoffrey Van Orden (ECR), v pisni obliki. – Smo za za odločno nednarodno ukrepanje za reševanje piratstva in ne dvomimo, da bodo kraljeva morarica in zavezniške mornarice iz ZDA in drugih evropskih narodov opravile dobro delo. Vendar pa ne vidimo razloga, zakaj bi EU morala izobesiti svojo zastavi za pomorsko operacijo. Smo proti vmešavanju EU kot institucije v obrambnih zadevah. To ne prinaša dodatne vojaške zmogljivosti in le podvaja ali še bolj zapleta dobro preizkušene sporazume v okviru Nata. Operacija Atalanta se je začela kot politična priložnost, da bi EVOP dodali pomorsko razsežnost med francoskim predsedstvom. Kljub prisotnosti Skupne projektne skupine 151, ki jo vodijo ZDA, in Natove pomorske skupine v vodah Afriškega roga, je bilo odločeno, da se zasnuje še ena flota in še ena linija poveljevanja. Zelo nas skrbijo predlogi za misijo usposabljanja EVOP za Somalijo v času, ko je bila misija EUPOL v Afganistanu neuspešna in mnoge evropske države niso pripravljene zagotoviti čet in policije za nujne misije usposabljanja v Afganistanu. Posledično ne priznavamo takšne terminologije kot je „ribiška plovila EU“

- Predlog resolucije: Okolje brez tobačnega dima (B7-0164/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam to resolucijo, ki Parlamentu omogoča podporo zelo prostovoljne protikadilske politike Komisije. Izpostavljenost cigaretnemu dimu je glavni vzrok za smrt in bolezni v Evropi, kajenje pa močno obremenjuje tudi sisteme zdravstvenega varstva. Upam, da bodo šli ukrepi Komisije naprej in da bomo imeli v prihodnosti pravico do zdravega okolja v vseh zaprtih prostorih in na delovnem mestu. Ne smem pozabiti omeniti, da imamo v Evropi še vedno hinavsko politiko. Radi bi imeli manj zdravstvenih težav, ki jih povzroča kajenje, vendar pa podpiramo ohranjanje subvencij za proizvajalce, čeprav se te postopoma zmanjšujejo. Mislim, da bi bilo treba opredeliti skupno kmetijsko politiko, da bi nagrajevala izdelke, ki ohranjajo in izboljšujejo zdravstveno stanje ljudi in ga ne ogrožajo. Upam, da bo Svet na sestavku, ki ga bo imel decembra, razpravljal o zaščiti otrok, zlasti v primerih, ko jih odrasli izpostavljajo dimu v zasebnih avtomobilih in zaprtih prostorih. Mislim, da so v tem pogledu odgovorni odrasli in, kjer lahko zakonodajalec posreduje, mora to tudi storiti.

Anne Delvaux (PPE), v pisni obliki. – (FR) Mislim, da moramo zaščititi nekadilce pred množičnim kajenjem, prav tako moramo kadilce ozaveščati o vplivu njihove odvisnosti na njih in na druge. O tem ne smejo dvomiti. V Belgiji smo korak pred drugimi v zvezi s tem vprašanjem, ker je naša država že podprla popolno prepoved kajenja v gostinskem sektorju in na vseh delovnih mestih do leta 2012.

Glede na povedano pa bi vseeno rada izrazila dve skrbi. Najprej, ali se giblemo proti družbi, ki uveljavlja splošne prepovedi? Kaj storiti glede odgovornosti posameznikov? Čutim bojazen do družbe, ki je podobna tisti, ki jo je George Orwell opisal v svojem romanu „1984“. Drugič, če je treba kadilce prisiliti, da prekinejo svojo škodljivo navado zase in za druge, je treba to storiti z največjim spoštovanjem. Tobak je droga. Njegova popolna prepoved bi bila enakovredna zanikanju tega, da je večina kadilcev v stanju odvisnosti. Popolno prepoved je mogoče obravnavati kot dejanje izključevanja, kar se lahko izkaže kot kontraproduktivno. Zakaj torej nismo zagotovili možnosti, da se določena območja rezervira posebej za njih.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Kljub glasovanju v skladu s skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), moram izraziti nekatere skrbi, ki jih imam glede tega predloga resolucije.

Najprej, menim, da bi morale o politikah brez dima odločati države članice in da mora ostati vloga evropskih institucij ob spoštovanju načela subsidiarnosti na ravni nezavezujočih priporočil. Po drugi strani pa menim tudi, da bi morale države članice spodbujati politike brez dima, ampak ne bi smele uveljavljati nikakršnih omejitev svobode izbiranja organizatorjev, zlasti na področju hotelov, kjer morajo imeti lastniki možnost, da so nekadilski, ali pa ne. Glede na to je bil zakon, ki je bil nedavno sprejet na Portugalskem, dobro uravnotežen.

Moja druga skrb pa se nanaša na predlagan konec neposrednih subvencij, povezanih s proizvodnjo tobačnih izdelkov. Ker je Portugalska tudi proizvajalka tobačnih izdelkov, mislim, da je treba takšno politiko izredno previdno analizirati, drugače bi lahko bila zelo škodljiva za kmetovalce, ki ne bodo mogli nadaljevati s pridelavo, ne da bi dobili uspešno alternativo. Takšno je moje mnenje o točki 9 te resolucije.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Varstvo človekovega zdravja in kakovost življenja zaposlenih na njihovih delovnih mestih in splošne javnosti tvorita podlago te resolucije in zato sem glasoval za njo.

Nujno je, da povečamo zaščito nekadilcev tako, da preprečimo pasivno kajenje, pa tudi da ustvarimo nujne pogoje za spremljanje in spodbujanje kadilcev, naj opustijo to navado. V položajih, kjer se to izkaže za potrebno, bi bilo treba uvajati politiko prepovedi.

Glede neposrednih subvencij, povezanih s proizvodnjo, zagovarjamo pobude za preoblikovanje obratov za proizvodnjo tobaka. Vendar pa menimo, da ne smemo ustvariti razmer, ko bomo morali spodbujati uvažanje tobaka iz držav, ki niso v EU, in tako prinesli koristi velikemu poslu večnacionalnih tobačnih podjetij.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za izbris točke 13 iz izvirnega besedila, ki se je glasila: „poziva Komisijo, naj predloži predlog Parlamentu in Svetu za zakonodajo o prepovedi kajenja do leta 2011 v vseh zaprtih delovnih prostorih, tudi v vseh zaprtih javnih stavbah in prevoznih sredstvih v EU, na področju varstva zdravja delavcev;“ Izbris je bil odobren skladno z načelom subsidiarnosti v tej zadevi.

Menim, da mora vsaka država članica storiti še mnogo, da bo ustvarila okolja brez tobačnega dima, in izvesti učinkovite kampanje za ozaveščanje ter uporabljati najboljše prakse za uvajanje člena 14 (ukrepi za zmanjšanje povpraševanja so odvisni od ravni odvisnosti in tistih, ki opuščajo kajenje).

Vendar pa mislim, da bi morala te ukrepe najprej izvesti vsaka posamezna država članica. V prvotnem predlogu resolucije je bila proizvodnja tobačnih izdelkov zamešana z njihovo potrošnjo. Zato pozdravljam sprejem predloga spremembe, ki ga je predložila skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), ki odpravlja del točke 9 iz prvotnega predloga besedila z izbrisanjem sklicev na proizvodnjo tobaka. Ti dve spremembi sta izboljšali končno resolucijo. Menim, da so preostale točke pozitivne, zato sem glasoval za predlog.

Robert Goebbels (S&D), v pisni obliki. – (FR) Vzdržal sem se glasovanja o resoluciji o kajenju. Nikoli v življenju nisem kadil, a menim, da je to neprestano nadlegovanje kadilcev popolnoma proti svobodi. Sedanje prepovedi so več kot zadostne.

Odmikam se od tega neprestanega kontraproduktivnega nadlegovanja. Posledica želje, da se znebimo plantaž tobaka v Evropi, bo povzročila povečan uvoz iz tretjih držav.

Elisabeth Jeggle (PPE), v pisni obliki. – (DE) Zdravstvena politika in zato zaščita nekadilcev sta jasno v pristojnosti držav članic in ne bi smela biti predmet osrednjih predpisov. Države članice morajo svobodno odločati, do kakšne mere želijo zaščititi nekadilce. Jasno je treba pokazati, da EU nima pristojnosti na tem področju. Zaradi tega sem glasovala za resolucijo Parlamenta za vrh ministrov EU za zdravstvo, ki bo naslednji teden.

Eija-Riitta Korhola (PPE), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, glasovala sem za resolucijo, vendar pa bi rajši videla strožjo resolucijo. Kajenje je največji posamezen vzrok za prezgodnje smrti v Evropi. Tobačni dim, ki vsebuje sto sestavin, ki škodujejo zdravju, onesnažuje okolje. Kljub temu pa deli Evrope dopuščajo ne le uporabnikom tobačnih izdelkov, ampak tudi tistim okoli njih, da so mu izpostavljeni. Pasivno kajenje je moralni problem, ker tisti, ki trpijo, nimajo izbire. Zlasti je nujno, da zaščitimo otroke.

Študije kažejo, da otrok, katerega starši kadijo, dejansko „pokadi“ vsako četrto cigareto, ki jo pokadijo njegovi starši. Vsako leto vodi kajenje do prezgodnje smrti skoraj 100 000 Evropejcev. Mnoge države članice so že uvedle nekatere odlične ukrepe. Ko je tudi Finska končno prepovedala kajenje v restavracijah in lokalih, je prišlo do protesta. Sedaj, dve leti kasneje, so ljudje le hvaležni. To odraža naravo politike javnega zdravja: trajne rezultate je mogoče doseči s preprečevanjem in ozaveščanjem, a za reševanje odpora je potrebna odločenost zakonodajalcev. Ne strinjam se z nekaterimi poslanci, da Skupnost ne potrebuje zavezujoče zakonodaje na področju zdravja in varnosti pri delu. Priznati je treba, da priporočila niso povsod zadostovala. Podpiram odstavek 13 resolucije, v katerem je Komisija pozvana, naj predloži zakonodajni predlog za prepoved kajenja v zaprtih delovnih prostorih in tudi javnih prevoznih sredstvih.

Kajenje je za družbo drago in še več, na koncu plača dolg tistih 70 % Evropejcev, ki ne kadijo. Zato se strinam s stališčem, ki ga je Parlament izrazil leta 2007, da mora biti vsebina Direktive o tobačnih izdelkih strožja in mora vključevati odgovornost proizvajalcev za stroške zdravljenja zaradi potrošnje tobačnih izdelkov. Unija mora najprej odstraniti trn iz svojega očesa. Skrajni čas je že, da zaključimo s postopnim odpravljanjem subvencij za gojenje tobaka.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), v pisni obliki. – (FR) Gospod predsednik, glasovala sem za resolucijo, ki podpira okolja brez tobačnega dima, ker verjamem, da je bistvenega pomena spremljati napredek, ki poteka k široki uvedbi okolja brez tobačnega dima v Evropski uniji, in poenostaviti izmenjavo dobre prakse med državami članicami in usklajevanjem politike za zaščito državljanov pred tveganji kajenja. Prav tako sem

glasovala za ohranitev odstavka 9, s katerim je leto 2010 razglašeno za konec neposrednih subvencij, povezanih s proizvodnjo, za gojenje tobaka zaradi njegovih posledic na zdravstvena vprašanja. Prav tako podpiram svoje kolege poslance iz Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, ki so nas spomnili, da ostaja kajenje glavni prepoznani vzrok za smrt in bolezen v Evropski uniji. Hvala, gospod predsednik.

Mariya Nedelcheva (PPE), v pisni obliki. – (BG) Gospe in gospodje, glasovala sem za odpravo izrecne navedbe leta 2010 v odstavku 9 predloga resolucije. V moji državi je gojenje tobaka življenjskega pomena in ključna industrija za velik del prebivalstva v regijah, kjer je to njihova lastna oblika preživetja. Iz ene od teh regij prihajam tudi sama, iz Blagoevgrada.

Naša država je ena od osmih največjih pridelovalk tobaka v Evropi, ki so pred letom dni želele, da se zdajšnje subvencije podaljšajo do leta 2013 kljub temu, da sporazum določa, da se povezava med količino dodeljenih sredstev in količino proizvodnje preneha z letom 2010. Vsakič, ko se srečamo s pridelovalci tobaka, je eno od vprašanj, ki ga najpogosteje zastavljajo: Kaj se bo zgodilo z nami?

Ne morem jim obljubiti čudeža, a sodelujemo z našo vlado, da bi izdelali ukrepe, ki ne bodo dovolili, da bi ostali brez izbire z izgubo svojih glavnih sredstev za preživetje. Kolegi poslanci, razumem argumente tistih, ki se borijo proti kajenju. Vendar pa vas pozivam, da zagotovite, da ne bomo zamešali boja proti kajenju s tveganjem, da uničimo pridelovanje tobaka v Evropi. V času gospodarske krize vas pozivam, da zagotovite, da ostanemo preudarni in modri.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Strinjam se z vsemi razumnimi ukrepi, ki so ciljno usmerjeni v boj proti kajenju in v zaščito nekadilcev in zato sem glasoval za to resolucijo. Vendar pa moram izraziti nekoliko dvoma o učinkih, ki bi jih lahko imeli kakršni koli ukrepi, usmerjeni proti pridelovalcem tobaka. Romunija ima sedaj približno 1 600 hektarov plantaž tobaka, ki zagotavljajo proizvodnjo približno 3 000 ton tobaka. Vendar pa se v Romuniji v primerjavi s količino, ki jo potrebujejo romunski pridelovalci in je ocenjena na 30 000 ton, goji majhna količina tobaka.

Razliko v količini, ki znaša približno 27 000, pokrije uvoz, v glavnem iz regij v Afriki in Aziji. Če bomo odvrčali pridelovanje tobaka v državah članicah, bomo le spodbujali še več teh uvozov iz tretjih držav v škodo evropskim pridelovalcem.

Frédérique Ries (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Resolucija, s katero se ukvarjamo, je proaktivna in ambiciozna. Vendar pa sem zgrožena nad odločilnim glasom večine svojih kolegov poslancev, zlasti Krščanskih demokratov, ki so po intenzivnem lobiranju skupin in zainteresiranih strani, zavrnil člen 13.

Tako menijo, da za Evropo ni prostora v tej razpravi in ne zagotavlja nikakršne dodane vrednosti v smislu zagotavljanja zdravih območij na javnih mestih, na delovnih mestih in na javnih prevoznih sredstvih za evropske državljane. Z drugimi besedami, ne moti jih diskriminacija, ki se ustvarja med delavci v Evropi. Naj dam le en primer, ljudje na Irskem bodo zelo dobro zaščiteni z nacionalno zakonodajo, medtem ko se lahko le sprašujemo, če bodo imeli ljudje v Grčiji ali Češki republiki to možnost, ali bolje, to pravico.

Nadaljnji dokaz za „pranje možganov“ s strani lobijev je, da so zavrnil člen 9, ki se preprosto nanaša na eno od reform skupne kmetijske politike, o kateri je že bilo odločeno, in sicer o koncu neposrednih subvencij, povezanih s proizvodnjo, za gojenje tobaka, do leta 2010.

Vilja Savisaar (ALDE), v pisni obliki. – (ET) S predlogom v resoluciji glede nekadilskih območij je predvidena pomembna sprememba – uveljavljanje prepovedi kajenja v vseevropskih javnih ustanovah in na javnih mestih. Namen resolucije je bil, da se Komisijo zadalži, da pripravi potreben zakonodajni akt, ki bi začel veljati leta 2011. Čeprav je zelo veliko delegatov, tudi jaz, glasovalo za prepoved kajenja v javnih prostorih (zlasti na delovnih mestih), je žal Ljudska stranka zavzela stališče opozicije. Večina v Parlamentu ni pokazala nikakršnega premisleka glede zaščite zdravja vsakega evropskega državljana in zlasti tisti ljudje, ki sami ne kadijo, a so vseeno prisiljeni dihati v dimu v javnih prostorih in posledično tudi sami trpijo zdravstvene težave. Upam, da ta tema ne bo pozabljena in da se bo še enkrat pojavila na tem dnevnem redu, saj mnogo držav članic do sedaj še ni uveljavilo prepovedi glede kajenja na javnih mestih, čeprav so imele to priložnost storiti.

Marc Tarabella (S&D), v pisni obliki. – (FR) Strinjam se s obveznostjo iz te resolucije, da bi napredovali v boju proti pasivnemu kajenju, ki se vsiljuje tistim, ki ne kadijo. Vendar pa nekateri ta položaj izkoriščajo, da bi v to resolucijo vključili določbo, ki nasprotuje subvencijam, ki se plačujejo pridelovalcem tobaka. Osebo sem za zagotavljanje te podpore tistim, ki izvajajo umetnost v izumiranju. Zavedati se morate, da tobak

pomeni manj kot 10 % vsega, kar je v cigaretah; ali postavljamo toliko vprašanj glede dodatkov, ki znašajo več kot 90 % njihove vsebine in o njihovi škodljivosti?

- Predlog resolucije: Svetovni vrh FAO o varni prehrani - Izkoreniti lakoto po svetu (RC-B7-0168/2009)

Liam Aylward (ALDE), v pisni obliki. – Glede na to, da vsako leto zaradi lakote in revščine umre 40 milijonov ljudi, med njimi vsakih šest sekund en otrok, in da je globalna kriza na področju hrane ena od glavnih groženj za mir in varnost na svetu, sem glasoval za podporo tej primerni resoluciji. Resolucija poziva Komisijo, naj izvede celotno oceno vpliva politik in programov EU na področjih kmetijstva, razvoja in trgovine, da bi zagotovila skladen, trajnostni politični pristop k varni preskrbi s hrano v globalnem merilu. Kakor je navedeno v resoluciji, ima vsakdo pravico do varne in energijsko bogate hrane, Evropska unija pa mora ukrepati in zagotoviti, da bo mogoče s temi politikami ustvariti trajnostno varnost preskrbe s hrano.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose in Britta Thomsen (S&D), v pisni obliki. – (DA) Danski socialni demokrati verjamemo v postopno odpravo kmetijske pomoči EU. Danes podpiramo resolucijo „Vrhunsko srečanje FAO o varnosti preskrbe s hrano“ – resolucija, ki je osredotočena na velike izzive, s katerimi se spopadamo v zvezi z izkoreninjenjem lakote in zagotavljanjem boljših priložnosti za razvoj držav v prihodnosti – a močno zavračamo izjave povečevanja, ki so navedene v resoluciji o kmetijski politiki in pomoči, med drugim v odstavkih 3, 9 in 14.

Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE), v pisni obliki. – (SV) Švedski konzervativci smo danes glasovali proti resoluciji (B7-0168/2009) o vrhunskem srečanju FAO o varnosti preskrbe s hrano. Skrbi nas lakota po svetu in menimo, da je pomembno osredotočiti se na varnost preskrbe s hrano. Vendar pa v nasprotju s to resolucijo švedski konzervativci menimo, da je skupna kmetijska politika (SKP) del težave in ne rešitev in da jo je treba reformirati.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt in Cecilia Wikström (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Danes so na svetu čudne razmere: milijarda ljudi trpi zaradi debelosti, hkrati pa milijarda ljudi trpi lakoto. Te razmere so porazne in potrebni so učinkoviti ukrepi, zlasti s strani bogate Evropske unije. Vendar pa ne verjamemo, da je sedanja skupna kmetijska politika EU, kakršna je, rešitev. Naša kmetijska politika je bila uspešna v preteklosti, a ne sodi v prihodnost. Ker ta resolucija nasprotuje pregledu sedanjega evropskega sistema za kmetijsko pomoč (nekaj, kar bi lahko koristilo podnebjju, revnim in evropskim kmetom), nismo videli druge možnosti, kot da se glasovanja vzdržimo.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za skupni predlog resolucije Svetovni vrh FAO o varni prehrani - Izkoreniti lakoto po svetu, ker menim, da so nujno potrebni nujni ukrepi za prekinitev te nadloge, ki vpliva na šestino svetovnega prebivalstva. V smislu vpliva podnebnih sprememb na kmetijstvo, zlasti zmanjšana produktivnost zaradi pomanjkanja vode, predvsem v državah, ki se že borijo s temi težavami, moramo zagotoviti, da bomo razvili skladne kmetijske politike, ki so združljive z zaščito podnebja in boja proti lakoti.

Göran Färm (S&D), v pisni obliki. – (SV) Mi, Švedski socialni demokrati, smo se danes odločili glasovati za skupni predlog resolucije o vrhunskem srečanju FAO o varnosti preskrbe s hrano. Več kot milijarda ljudi zdaj trpi lakoto. Ekstremna nihanja cen in dramatična povišanja cen hrane na svetovnem trgu so prav tako povzročila svetovno krizo zaradi pomanjkanja hrane, ki je revnim ljudem sveta še otežila dostop do hrane.

Vendar pa bi radi poudarili, da se ne strinjamo s stališčem Parlamenta, da ne bi smeli zmanjšati ukrepov za podporo trgu in izplačil pomoči kmetom v okviru skupne kmetijske politike EU. Ne verjamemo, da bodo ti podporni ukrepi in plačila dolgoročno pomagali pri povečanju varnosti preskrbe s hrano v državah v razvoju. Nasprotno, ti ukrepi bodo imeli nasproten učinek. Subvencionirana in poceni evropska hrana se izvaža v države v razvoju in zaradi njenih konkurenčnih cen pogosto s trga spravi proizvodnjo hrane teh držav ter tako tem državam odvzema možnost dolgoročneje samozadostnosti.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Nihče ne more ostati nepristranski, ko gre za to težavo v svetovnem merilu, ko ve, da vsako leto zaradi trpljenja lakote umre 40 milijonov ljudi in da vsakih šest sekund zaradi podhranjenosti umre otrok.

Evropska unija je glavna donatorka razvoja in humanitarne pomoči, a le majhen del tega je usmerjen proti kmetijskemu sektorju, ki bi lahko izpolnjeval potrebe po hrani več tisoč ljudi, ki še naprej trpijo zaradi podhranjenosti. Evropska unija bi morala zato nujno pregledati svoje politike v zvezi s pomočjo in razvojem

in dati večjo prednost podpori kmetijstva v državah v razvoju, sektorju, ki je vir dohodka za več kot 70 % delovne sile.

Skupno kmetijsko politiko je treba tudi interno prilagoditi krizi, ki jo preživljamo in vključuje višje stroške pridelave za evropske kmetovalce, in sicer s tem, da se vzdržimo odprave njenih podpornih ukrepov za trg in/ali z zmanjšanjem kmetijskih subvencij, pri čemer se posebna pozornost posveča podpori za male in srednje velike kmetovalce in njihovu dostopu do kreditov, da bodo lahko še naprej dosegali svoje ravni proizvodnje kljub stopnjevanju stroškov surovin, ki so potrebne za proizvodnjo.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Čeprav se ne strinjamo z vsemi podanimi točkami, smo se odločili, da odobrimo to resolucijo, saj izpostavlja pomembnost načel, za katera menimo, da so temeljnega pomena za resničen boj proti svetovni lakoti, zlasti:

- poudarku, da „mora boj proti lakoti temeljiti na priznavanju pravice do neodvisnosti pri preskrbi s hrano“,
- priznavanju, „da imajo prebivalci posameznih držav pravico do nadzora nad kmetijskimi zemljišči in drugim naravnimi viri, izjemno pomembnimi za njihovo varnost preskrbe s hrano“.

Resolucija prav tako pozornost pritegne k pomenu kmetijstva v boju proti lakoti in poudarja pomembnosti dohodkov kmetovalcev. V prihodnosti bomo še videli, ali bo ta Parlament izpolnjeval, kar je danes tu odobril, ali, kot se pogosto dogaja, izpostavlja te dobre točke, a kasneje, ko jih je treba dejansko uresničiti v praksi, pozabi na dano besedo in odobri zakonodajo, ki krši ta načela.

Ne smemo pozabiti, da so zaporedne reforme skupne kmetijske politike po liberalizaciji kmetijskih trgov, ki jih je izvedla svetovna trgovinska organizacija, in s sovpadanjem le z interesi velikih kmetijsko-živilskih podjetij, prispevale k osiromašenju svetovnega kmetijskega sektorja. Kmetijska proizvodnja bi se morala v prvi vrsti uporabljati za oskrbovanje ljudi s hrano in ne v korist izvoznim monopolom.

Anne E. Jensen in Jens Rohde (ALDE), v pisni obliki. – (DA) Mi, poslanci EP Danske liberalne stranke, smo glasovali za resolucijo o varnosti preskrbe s hrano, ker želimo poudariti pomembnost tega, da EU sprejme globalno odgovornost v boju proti lakoti in revščini. Vendar pa nasprotujemo odstavku 9 resolucije, ki postavlja pod vprašaj nadaljanjo liberalizacijo kmetijske politike EU. Danska liberalna stranka želi, da pride do postopne odprave kmetijske pomoči pa tudi do postopne vzpostavitve skupnih pravil, ki zagotavljajo enakovredne pogoje za evropske kmetovalce v smislu konkurence.

Elisabeth Köstinger (PPE), v pisni obliki. – (DE) Dolgoročna varnost preskrbe s hrano je eden osrednjih izzivov skupne kmetijske politike. Posebno v luči primankljajev na področju hrane moramo poudariti pomen močne SKP, ki bo v prihodnosti prevzela ključno vlogo pri premagovanju globalnih izzivov. To pomeni, da je potrebno ustrezno dolgoročno financiranje SKP. SKP je pomemben element politike EU na področju hrane in varnosti in po letu 2013 bo igrala pomembno vlogo v razvojni politiki in v zunanji politiki na področju varnosti preskrbe s hrano.

Zato so popolnoma delujoči ekosistemi, plodna tla, stalni viri vode in nadaljnja raznolikost podeželskega gospodarstva najpomembnejše prednostne naloge. Mednarodno sodelovanje in solidarnost skupaj z uravnoteženimi trgovinskimi sporazumi, ki spodbujajo in ne ogrožajo varnosti preskrbe s hrano, so temeljni element varne preskrbe s hrano v globalnem smislu in tu lahko pomembno prispeva močna SKP. Neto uvoznice hrane so najhuje prizadele višje cene hrane, a mnoge od teh držav so med najmanj razvitimi na svetu. EU mora ukrepati, da bi to preprečila.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Lakota je nadloga, ki vpliva na vse večje število ljudi. Ker je EU kraj solidarnosti, mora biti v ospredju pri boju proti tej vse večji težavi. Svetovna kriza na področju hrane je ena največjih groženj za svetovni mir in varnost, zato je treba pospešiti vse svetovne in evropske politike glede varnosti preskrbe s hrano.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Avtorji te resolucije, čeprav so prisiljeni k izpostavljanju problema lakote in problemov, na splošno izpostavljenih na vrhu za prehrano in kmetijstvo, so kljub temu prikrili glavni vzrok problema, namreč kapitalistični sistem izkoriščanja in strategijo, ki ji EU prav tako zvesto služi, da bo lahko imel korist kapital. Proizvodnja hrane in distribucijske multinacionalke uničujejo kmetovalce in koncentrirajo zemljo, ter s tem močno prizadevajo revne in povprečne kmetovalce. Delovni in ljudski razredi, celo razvite kapitalistične države, vse težje varujejo zdravo in varno hrano, medtem ko prehranske multinacionalke grabijo ogromne dobičke in kupujejo velike kose zemlje, zlasti v Afriki, kjer preračunavajo, da bi se morala proizvodnja hrane do leta 2050 podvojiti. EU je vodilna pri liberalizaciji in

privatizaciji vseh dejavnikov v proizvodnji hrane – voda, energija, transport in tehnologija – in isto vsiljuje tretjim državam preko STO in dvostranskih sporazumov.

SKP podpira politiko uničevanja malih in srednje velikih podjetij in podpira monopole in njihove dobičke. Kmetovalci in delavci se borijo proti tej politiki, borijo se, da bi strmoglavili ta sistem izkoriščanja in si zagotovili zadostne količine zdrave in varne hrane za vse.

10. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 12.55 in se je nadaljevala ob 15.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD ROUČEK

podpredsednik

11. Sprejetje zapisnika predhodne seje: gl. zapisnik

12. Razprava o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (razprava)

12.1. Nikaragva

Predsednik. – Naslednja točka se nanaša na tri osnutke resolucij o Nikaragvi⁽¹⁾.

Bogusław Sonik, avtor. – (PL) Gospod predsednik, politika sedanjega predsednika Nikaragve, Daniela Ortege, dokazuje nadaljevanje pomembnosti starega komunističnega pravila: „ko enkrat dobimo oblast, se ji ne bomo nikoli odrekli“. V 80-ih letih prejšnjega stoletja Sandinisti niso mogli ohraniti oboroženega diktatorstva in so morali pod prisilo mednarodnega mnenja sprejeti demokratična pravila igre.

Ortega je bil izvoljen za predsednika na volitvah leta 2006. Sandinisti so se vrnili na oblast. Od samega začetka je začel uporabljati preverjene in preskušene metode zastraševanja in izločevanja kakršne koli politične konkurence pod vrsto psevdo-zakonitih pretvez. Aparat Sandianistov je začel podvajati državni aparat po zgledu kubanskih odborov za obrambo revolucije. Decembra 2008 je Evropski Parlament pritegnil pozornost h kampanji nadlegovanja, ki so ga zagrešile državne oblasti, stranke in ljudje, povezani s Sandianisti, nad organizacijami za človekove pravice in njihovimi člani, novinarji in predstavniki medijev. Amnesty International je pisal o nasilju, ki je sledilo volitvam lokalnih oblasti. Napadi in pretepi novinarjev so se pomnožili.

Sedaj poskuša Ortega z manipulacijo vrhovnega sodišča spremeniti ustavo, ki bi mu omogočila, da bi imel možnost kandidiranja za ponovno izvolitev. Z veliko mero gotovosti lahko predvidimo, da bo naslednji korak, da se bo razglasil za predsednika do konca življenja, saj je Fidel Castro vzor populistom iz Manague in Caracasa in pod Castrovo vladavino še ni bilo svobodnih volitev.

Evropsko Komisijo pozivam, naj potegne sklepe iz teh razmer in naj v položaju kršenja mednarodnih standardov človekovih pravic, preveri, če ni morda treba ponovno premisliti o obstoječih sporazumih o sodelovanju s to državo, da se ne bodo klavzule o človekovih pravicah izkazale le za prazne besede.

Adam Bielan, avtor. – (PL) Gospod predsednik, prejšnjo soboto je v odgovor na pritožbo opozicijskih politikov več deset tisoč državljanov Nikaragve protestiralo proti politiki predsednika Daniela Ortege, politiki, ki vodi neposredno v uvedbo diktature v Nikaragvi.

Spomnil vas bom, da je 19. oktobra vrhovno sodišče odločilo, da bo odpravilo ustavne ovire, ki so predsedniku Ortegi preprečevale, da bi kandidiral za naslednji mandat Samo dejstvo o tej spremembi ni nezaslišno, ker seveda v mnogih evropskih državah ni takšnega zakona, nezaslišen pa je način, kako je bilo to izvedeno. Kakor vsi vemo, predsednik Ortega nima dvotretjinske večine v Parlamentu in zato se je moral zateči h kršenju ustave, da bi odpravil prepoved ponovne izvolitve. Če dovolimo Danielu Ortegi, da ponovno kandidira za predsednika v letu 2011, se bomo morda znašli v položaju, ko bo v Nikaragvi vladalo resnično diktatorstvo.

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

Zato bi Evropsko komisijo prosil, naj pritegne pozornost k tem problemu v nadaljnjih pogajanjih o Pridružitvenem sporazumu med EU in Srednjo Ameriko in naj uporabi vsa mogoča sredstva, da se predsednika Ortego odvrne od poti.

Johannes Cornelis van Baalen, *avtor*. – Gospod predednik, zelo sem hvaležen za podporo v tem Parlamentu delegaciji Liberalne internacionale, ki sem jo vodil v Managuo. Prišli smo v miru na povabilo parlamentarne večine, da bi govorili o ustavi, o volitvah, volivni kampanji in človekovih pravicah, ter državljskih svoboščinah. Prekleli so nas, klicali so nas pirati in podobno. Grozili so nam z izgonom iz države, grozili so nam, da bomo postali nezaželena oseba, in govorilo se je, da izvršujemo *golpe* – državni udar.

A pomembneje kot to, prekleli so našo državo in zatirajo svoje ljudi. Mislim, da bi morala Evropska unija spremljati, kaj se dogaja v Nikaragvi, in da bi morala poslati opazovalce na volitve, ki bodo leta 2011, ter podpreti demokracično opozicijo. Prav tako upam, da bomo mi storili enako in da bomo objektivni glede izida volitev v Hondurasu. Poglejmo, ali bodo volitve v nedeljo svobodne in poštene, in potem sprejmemo odločitev. Mogoče bomo, če priznamo rezultat volitev, končali ustavno krizo v tej državi.

Tunne Kelam, *v imenu skupine PPE*. – Gospod predsednik, v današnji Latinski Ameriki obstaja zaskrbljujoča težnja, da se krepijo populistični režimi s podaljševanjem mandatov sedanjih predsednikov – po možnosti za vedno. To je bil Hitlerjev način, kako do oblasti. Leninu je bilo vseeno, rezultati pa so bili enaki.

Ti predsedniki z razširjenimi pristojnostmi niso mogli ali pa niso hoteli izboljšati kakovosti življenja svojih državljanov. Kuba je temačen in boleč primer, kako so bila življenja običajnih ljudi za več desetletij okrnjena in uničena. V Nikaragvi lahko vidimo swareč primer, da se takšne vrste vladarji ne spreminjajo. Na oblast se vračajo le s tem namenom, da jo ponovno zlorabijo.

Zato je sedaj naša naloga, da ostro obsodimo te kršitve ustave Nikaragve in da to vprašanje povežemo z mnogo učinkovitejšim nadzorom nad uporabo sredstev, ki jih dajemo Nikaragvi za razvoj. Veliko razočaranje je, da se Organizacija ameriških držav ni odzvala na te sramotne kršitve ustave v eni izmed njenih držav članic.

Véronique De Keyser, *v imenu skupine S&D*. – (FR) Gospod predsednik, zelo sem vesela, da se je gospod van Baalen varno vrnil v Evropo in da je bil izgnan šele, ko je bil že na letalu.

Po povedanem in v resnejšem tonu pa bi rada v imenu svoje skupine povedala, da se ne bomo vpletali v to igro. S tem mislim, da medtem ko nam je skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) odrekla nujno razpravo o Ugandi glede zakonov proti homoseksualcem in še eno nujno razpravo o Iranu o usmrčitvah, ki se tam izvajajo, pa bi sedaj rada, da se vpletemo v igro, kjer smo za ali proti Ortegi ob protestih, ki tam potekajo.

To res ni prav! Mislim, da nujnih razprav, ki jih imamo v tem Parlamentu, da dejansko zagotovimo pomoč ljudem ali ciljem, pri katerih se pojavljajo težave, ne smemo izkoriščati z namenom, da bi služili osebnim političnim interesom poslancev EP. Zato se je moja skupina odločila, ne le da ne bo podpisala te resolucije, ampak da ne bo glasovala in nasprotovala temu, kar se tam dogaja. To spravlja Evropski parlament na slab glas.

Raül Romeva i Rueda, *v imenu skupine Verts/ALE*. – (ES) Gospod predsednik, podobno mislim, da ni le žalostno, ampak očitno sramotno, da se s tako pomembnim zasedanjem, kot je to o nujnih zadevah, manipulira na tak način in tako nisem presenečen le, da je današnja tema Nikaragva, ampak tudi, da se ob drugih priložnostih, ko bi morali razpravljati o mnogo pomembnejših zadevah, to ni zgodilo. Nadalje imamo danes dodani dejavnik, da so bile umaknjene druge teme, ki so bile na dnevnem redu, ravno zato, ker je bila ta vključena. To je popolnoma neprimerno s stališča vsebine razprav o nujnih zadevah.

Na primer, lahko in morali bi razpravljati o Zahodni Sahari. Morali bi razpravljati o trenutnem položaju ljudi, kot je Aminatou Haidar, ki zdaj trpi zaradi očitne kršitve in odvzeta njenih najbolj temeljnih pravic. Prav tako bi morali razpravljati o položaju mnogih ljudi, ki so v begunskih taboriščih ali na zasedenih območjih Maroka, kontekst, v zvezi s katerim resnično potrebujemo jasno stališče.

O vsem tem bi lahko razpravljali danes, in tako ni zato, ker nas je skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) prilila, da govorimo o temi, ki mislim, da si ne zasluži premisleka oziroma nima pomena, ki bi ustrezal takšnemu zasedanju.

Ilda Figueiredo, *v imenu skupine GUE/NGL*. – (PT) Gospod predsednik, to je obžalovanja vredna razprava o lažni nujnosti, katere učinek je edino ta, da spravlja na slab glas Evropski parlament.

Nujno bi bilo razpravljati o nedavni tragediji, ki jo je povzročil orkan Ida, ko je v začetku novembra zadel Salvador. Ta orkan je povzročil več kot 200 smrtnih žrtev in pogrešanih oseb, uničil infrastrukture in osnovno opremo, zlasti na področjih zdravstva, izobraževanja, vode in sanitarij, ter s tem povečal revščino v državi.

Nujno bi bilo razpravljati o razpoložljivosti izrednih sredstev in o preusmeritvi razpoložljivih sredstev EU na nujne razmere, začeti načrt za obnovo in zmanjšanje tveganja ter podpreti ljudi Salvadorja.

Nujno bi bilo, da bi ta Parlament obsodil vojaški udar v Hondurasu in zahteval vrnitev oblasti predsedniku Zelayi, ki ga je zakonito izvolilo ljudstvo Hondurasa.

Nujno bi bilo zahtevati spoštovanje temeljnih pravic ljudi Zahodne Sahare.

Žal nič od tega ni bilo mogoče zaradi nasprotovanja skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov). Zato, kot so že izjavili moji kolegi, zavračamo sodelovanje s to lažno nujnostjo, ki je sramota za Evropski parlament.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Gospod predsednik, popolnoma se strinjam s predhodnimi govorniki. Rad bi vse spomnil, da je kolumbijski predsednik prav tako poskušal podaljšati svoj mandat in s tem kršil sedanje kolumbijsko pravo in zato bi bilo to zadevo prav tako potrebno obravnavati.

Vendar pa bi kot najpomembneše rad izpostavil dejstvo, da je bil pri državnem udaru v Hondurasu vpleten sklad Friedricha-Naumanna v Nemčiji, sklad, ki je tesno povezan z nemško svobodno demokrasko stranko. O tem je potekala razprava vsaj v Nemčiji. Štipendisti iz sklada so se od te politike oddaljili v odprtem pismu. Ne smemo pozabiti, da je gospod van Baalen predsednik Liberalne internacionale in da je na spletni strani sklada Friedrich-Naumann navedeno, da je razpravljal o možnosti državnega udara z oboroženimi silami Nikaragve. Mislim, da je ustrezno, da je v teh okoliščinah – in temu nismo nasprotovali – država, kot je Nikaragva, dovolj drzna, da izžene takšnega politika. Popolnoma iskreno moram priznati, da bi bil položaj v Evropi popolnoma enak.

To, kar se dogaja tu, ni nič več kot le prozoren poskus diskreditacije in javne osramotitve tistih dežel, držav in vlad v Latinski Ameriki, ki poskušajo uvesti socialnejše politike. V imenu Konfederalne skupine Evropske združene leve – Zelene nordijske leve bi rad ponovno jasno povedal, da tega ne bomo podprli.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Gospod predsednik, ne razumem odziva naših spoštovanih kolegov na moji desni v tej polkrožni dvorani glede izbora tem, o katerih razpravljamo danes.

Ne razumem, zakaj ni nujno, da se razpravlja o vprašanju ravnanja z enim od poslancev tega Parlamenta, ki je obiskal državo, pri čemer je uveljavljal svojo pravico predsednika Liberalne internacionale. Ne razumem, zakaj ne moremo govoriti o tem vprašanju in govoriti tudi o tej novi težnji v Latinski Ameriki, da se poskuša samovoljno spremeniti ustavo države in prekiniti tradicijo, ki je vedno obstajala v zvezi z enim ali dvema mandatoma vodje države v tej državi.

Naši spoštovani prijatelji so že govorili o štirih drugih temah, in rad bi vedel, kdaj bomo razpravljali o tej zadevi, glede na to, da so na dnevnem redu le tri teme.

(Predsednik je prekinil govornika)

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Popolnoma podpiram mnenje svoje skupine, da te zadeve ne bi smeli vključiti na dnevni red, ker so po svetu mnogo pomembnejše in nujnejše težave. Če bomo razpravljali o Nikaragvi, moramo najprej govoriti o dejstvu, da je to država z najvišjim dolgom na svetu in da je to ena najrevnejših držav v Latinski Ameriki. Komunistični poskus tam ni bil odgovor, prav tako pa tudi ne neoliberalni poskus. To je država, kjer so se preveč vmešavale velesile, Amerika in Sovjetska zveza, in zato je ta država neprestano na robu državljanske vojne. Razumljivo je, da tam obstajajo nasilne težnje in te je treba obsoditi. Vendar pa ne pozabimo, da imamo tudi v Evropi nasilne težnje. Zato se raje osredotočimo na mnogo pomembnejše zadeve.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, o tej zadevi je bilo povedanih že več različnih stvari. En govornik je pojasnil, da to ni tema, o kateri bi morali razpravljati, ker obstaja mnogo nujnejših vprašanj, ki pomenijo pomembnejše kršitve človekovih pravic. Morda je res tako, vendar menim, da moramo mi, Evropejci, ki delamo zato, da bodo vrednote, kot so človekove pravice in svoboščine – na primer svoboda tiska – spoštovane povsod, braniti to svobodo, kadar koli spoznamo, da je ogrožena.

Prav tako je nekdo na primer rekel, da je bil v državni udar vpleten sklad Friedrich-Naumann. Kot članica FDP to trditev izrecno zavračam. Širijo se govorice, ki so popolnoma neutemeljene.

Moja tretja točka pa je, da je bilo rečeno, da je bil gospod van Baalen obtožen razpravljanja o državnem udaru in je bil zato izgnan iz države. Če ne moremo odprto razpravljati o kakršni koli temi – to je za nas del svobode tiska in govora, dveh svoboščin, ki ju imamo tu in imata visoko vrednost – ali je to resnično razlog za izgon nekaterih iz države preprosto zato, ker je potekala razprava o kakršni koli temi? Dejstvo, da se to dogaja v javnosti, ni nikakršno opravičilo, da se nekoga izžene iz države, preprosto zato, ker je potekala razprava. To je popolnoma napačen pristop.

Charles Tannock (ECR). – Gospod predsednik, Nikaragva ostaja ena najrevnejših držav v obeh Amerikah. Dejstvo, da predsednik Daniel Ortega ni uspel izboljšati položaja svoje države, kljub neštetim socialističnim utopičnim obljubam ob začetku predsedovanja, bi pomenilo, da Nikaragva potrebuje spremembo vodstva zdaj.

Državna ustava dopušča vodjem države le en mandat, kar je včasih modra politika v regiji, ki je nagnjena k nestabilnosti, a Ortega ponovno kaže svoje zaničevanje parlamentarne demokracije in pravne države z zlorabo pristojnosti ustavnega sodišča.

V tem smislu ni nič drugačen od svojega levičarskega kolega Huga Cháveza iz Venezuele. Oba sta si ustvarila imeni z javno obtožbo *caudillos*, a sama postajata *caudillos* levice in kot takšna predstavljata pravo grožnjo za regionalno demokratično stabilnost, zlasti glede na kaos v bližnjem Hondurasu. Daniel Ortega je mnogokrat vedno znova izneveril svoje ljudi in svojo državo. Če resnično verjamemo v demokracijo in svobodo, ne smemo zanemariti mučnega stanja državljanov Nikaragve.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, iz te precej težke razprave se je izkazalo eno. Poslanka iz Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo je posredno potrdila, da je bilo vprašanje udara resnično predmet teh razprav. Dogodek je zagovarjala z argumentom, da mora biti mogoče razpravljati o čemer koli, celo o državnem udaru. To je pomemben izid te razprave, ki pomaga pojasniti položaj, in za to sem zelo hvaležen.

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospod predsednik, spoštovani kolegi, kakor veste, je Evropska unija začela težaven dialog s to državo, katerega namen je bil ohraniti demokracijo in njenim državljanom povrniti zaupanje v demokratične ustanove države.

Hkrati pa EU poskuša ohraniti ravnotežje z našo dolgotrajno zavezo, da podpremo razvoj in stabilnost te države v razvoju in na splošno regije Srednje Amerike.

Od lokalnih volitev, ki so bile izvedene novembra 2008 in so jih zaznamovale domneve močno razširjene prevare, je zaupanje mednarodnih donatorjev v sedanjo vlado padlo najnižje doslej. Nespoštovanje temeljnih demokratičnih načel, med njimi svobodnih in poštenih volitev, je vodilo skupnost donatorjev, da je sistematično pregledovala svoje portfelje o sodelovanju in v določenih primerih preusmerila ali pa prekinila dejavnosti sodelovanja dokler se pogoji ne izboljšajo.

Komisarka Ferrero-Waldner je sprejela odločitev, da od 1. januarja 2009 prekine vsa plačila iz proračunske podpore Nikaragvi. Pred to odločitvijo je bila izvedena razprava z državami članicami v Svetu.

Po številnih stikih z oblastmi Nikaragve, ki so podale verodostojne zaveze, da bodo izvedeni popravljalni ukrepi, je Komisija v začetku oktobra nadaljevala z enotnim plačilom v višini 10 milijonov EUR iz našega programa proračunske podpore za področje izobraževanja. To predstavlja majhen del sredstev, ki so bila prekinjena in znašajo dodatnih 46 milijonov EUR.

Prejšnji teden je bila na svetu za razvoj podana kritika, da o tem z državami članicami niso potekale razprave. Ne da bi šel v podrobnosti glede tega mislim, da je zelo pomembno, da imamo, ko se odločamo o takšni zadevi, nekakšen postopek, s katerim vsaj poskušamo poskrbeti, da Evropska komisija in države članice glede posameznih držav zavzemajo ista stališča. Če to na koncu ni mogoče, potem je seveda vsakomur dovoljeno, da stori, kar misli, da je nujno.

Vlada Nikaragve je naznanila, da bodo na naslednjih regionalnih volitvah v letu 2010 in na splošnih volitvah leta 2011 prisotne nacionalne in mednarodne opazovalne skupine. Vlada je že uradno povabila EU k izvedbi opazovalne misije. Vlada se je med drugim tudi zavezala, da bo izboljšala svoj register prebivalstva in volilno vlogo s podporo projekta ES in da bo naslednje leto imenovala verodostojne in profesionalne volilne svete.

Po drugi strani pa so nedavni razvoji dogodkov, kot je sodba ustavnega oddelka zagotovo vrgla senco na resnost vlade Nikaragve, da se bo držala svojih zavez. EU je ob mnogih priložnostih izrazila skrb glede tega poteka dogodkov, nedavno na lokalni demarši trojke v ponedeljek 21. novembra.

Na koncu bo za napredno nadaljevanje naših programov proračunske podpore ključnega pomena izvajanje teh zavez. Kot kaže ta razprava, še naprej tesno sodelujemo z državami članicami pa tudi z Evropskim parlamentom. Če o tem razpravljamo v pravem trenutku, pa je zadeva, o kateri bi moral premisliti sam Parlament.

Predsednik. – Točka je s tem zaključena.

Glasovanje bo potekalo na koncu razprave.

12.2. Laos in Vietnam

Predsednik. – Naslednja točka so štirje osnutki resolucij o Laosu in Vietnamu⁽²⁾.

Véronique De Keyser, *avtorica*. – (FR) Gospod predsednik, ponovno imamo nujno razpravo o Vietnamu in Laosu. V Evropskem parlamentu smo res imeli druge podobne razprave, vendar ne smemo dovoliti, da se ta nujna razprava ne upošteva.

Dejansko smo precej zaskrbljeni. Od leta 2006, ko je bil Vietnam odstranjen s črnega seznama Združenih držav v zvezi z zatiranjem in kršenjem človekovih pravic, se raven zatiranja borcev za človekove pravice povečuje.

Rada bi omenila le en primer, ki mislim, da je značilen, in sicer je to primer gospe Tran Khai Thanh Thuy. Je pisateljica, blogerka, novinarka in borka, ki je zdaj v zaporu zaradi nejasnih razlogov, med njimi je najverjetnejši ta, da je v svoji državi zagovarjala svobodo izražanja in človekovih pravic. Je diabetik in je v slabem zdravstvenem stanju. Bojimo se za njeno življenje in zahtevamo ne le ustrezno zdravstveno nego zanj v zaporu, ampak tudi njeno takojšnjo izpustitev.

Rada imam Vietnam. Vietnam je imenitna država in bo leta 2010 prevzela predsedovanje združenju ASEAN. Menim, da bi sprejetje ukrepov, ki so bolj v skladu z mednarodnimi demokratičnimi standardi, lahko le pomagalo še bolj okrepiti njeno moralno veljavo.

Thomas Mann, *avtor*. – (DE) Gospod predsednik, stanje človekovih pravic v Vietnamu je moteče. Versko preganjanje, zlasti kristjanov in budistov, je na dnevnem redu. Vsakdo, ki spregovori v prid svobodi in človekovim pravicam, je zastraševan in sistematično nadzorovan. Konec septembra je bilo napadenih več sto menihov iz samostana Bat Nha. Celoten kompleks samostana je bil močno poškodovan, policija pa je le sedela in gledala. Menihi, ki so iskali zatočišče v bližnjem templju Phuoc Hue, so bili pretepeni. Takšnega zlorabljanja ne smemo prenašati. Nezaslišano je, da so bili številni pozivi Evropske unije in drugih delov sveta za izboljšanje položaja na področju človekovih pravic preprosto zanemarjeni. Obstaja na stotine razlogov vsaj za uvedbo sprememb, zlasti zato ker bo naslednje leto Vietnam predsedoval skupini držav ASEAN.

Razmere v Laosu niso dosti boljše. Na začetku novembra je več kot 300 miroljubnih protestnikov, ki so pozivali k večjemu pluralizmu in demokraciji, okrutno pretepla tajna policija. Vsa prizadevanja za doseg političnega dialoga v tej državi takoj zatire edina vladajoča stranka.

5 000 beguncev iz Hmonga, ki zdaj živijo v taboriščih severne Tajske in so preganjana manjšina, je prav tako v groznem položaju. Niso dobili statusa beguncev. Organizacija „Zdravniki brez meja“, katere predstavniki so bili ta teden tu v Parlamentu, je dejala, da je skoraj nemogoče, da bi nudila humanitarno pomoč v taboriščih, ker se neprestano in na splošno popolnoma samovoljno izvajajo aretacije ljudi, ki so se prisiljeni vrniti v Laos. Vsaka trditev, da se ti ljudje vračajo prostovoljno, preprosto ne drži.

Mi, poslanci Parlamenta, pozivamo Komisijo in Svet, da nam zagotovita točne podatke o tem, kateri od sporazumov, doseženih s tema dvema državama, o človekovih pravicah in demokraciji se upoštevajo. Kateri od sporazumov se vztrajno blokirajo? Zaradi državljanov Vietnama in Laosa mora biti mogoče izvajati pritisk na vladi teh dveh držav.

(Aplavz)

Heidi Hautala, *avtorica*. – (FI) Gospod predsednik, dobrodošla novica je, da je Zveza držav jugovzhodne Azije ustanovila regionalno komisijo za človekove pravice. Glede na to ozadje je neverjetno srečati vietnamske

---

⁽²⁾ Glej zapisnik.

menihe, ki so bili žrtve nasilnega napada. V Pododboru za človekove pravice smo jih imeli čast nedavno srečati.

Zdi se, da se položaj verskih skupnosti v Vietnamu vse bolj slabša. Resnično moramo obsoditi dejstvo, da je moralo več kot 300 menihov in nun iz dveh samostanov zaradi nasilja oditi in da so verske skupnosti neprestano nadlegovane. Pomembno je, da Vietnam upošteva priporočila Komisije Združenih narodov za človekove pravice, v katerih je na primer predlog, da je treba v državo povabiti posebne poročevalce Združenih narodov, ki bodo spremljali izvajanje svobode izražanja mnenja in vere, pa tudi drugih osnovnih človekovih pravic.

Cristian Dan Preda, v imenu skupine PPE. – (RO) V Vietnamu je več sto ljudi zadržanih v priporu zaradi njihovih političnih in verskih prepričanj. Seveda menim, da nasilni napad budističnih menihov konec septembra jasno kaže, da Vietnam noče izboljšati položaja človekovih pravic.

V Laosu, državi, ki ji vlada vojaška diktatura, so vodje gibanja študentov in profesorjev, ki je bilo ustanovljeno pred desetletjem, še vedno v skrivnem priporu. Nedavne mirne proteste, ki so potekali v podporo spoštovanju človekovih pravic, je zatrla tajna policija, medtem pa je skupnost Hmongov še vedno predmet preganjanja.

Laos in tudi Vietnam morata v celoti izpolnjevati mednarodne standarde v smislu zaščite človekovih pravic. Prenehati se mora preganjanje pripadnikov verskih skupnosti, manjšin in na splošno državljanov, ki le zagovarjajo svoje politične pravice.

Dolžnost Evropske unije je, da budno spremlja razvoj človekovih pravic in uporabi ves svoj vpliv, da to negativno težnjo obrne.

(Aplavz)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, v imenu skupine S&D. – (PL) Gospod predsednik, pogajanja, ki potekajo o novem Sporazumu o partnerstvu in sodelovanju med EU in Vietnamom, morajo vključevati tudi spoštovanje človekovih pravic in državljanskih svoboščin. Informacije, ki jih dobivamo, pa kažejo, da je položaj v zvezi s tem v Vietnamu izredno moteč, zlasti v zvezi z zatiranjem, ki se izvaja nad uporabniki interneta. Internet je medij, ki temelji na prosti izmenjavi informacij in stališč o vsaki temi in to na svetovni ravni. Medtem pa vietnamski pravni predpisi o uporabi interneta kaznujejo svobodo govora na področjih, ki štejejo za občutljiva, kot so človekove pravice in širjenje demokracije.

Pravila v zvezi z blogi, uvedena v letu 2008, zahtevajo, da se njihova vsebina omeji na osebne zadeve, in prepovedujejo širjenje protivladnih gradiv in gradiv, ki slabijo nacionalno varnost.

(Predsednik je pozval poslanko, naj govori počasneje)

Tuje nevladne organizacije poročajo, da so blogerji, ki izpostavljajo politične teme, priprti v zaporu. Institucije Evropske unije ne smejo biti brezbrizne glede teh motečih dejstev, ki prihajajo iz Vietnama in poleg političnih ukrepov so potrebni tudi pravni ukrepi. Zato pozivam, da se v novi sporazum med EU in Vietnamom vključi zavezujoča klavzula o človekovih pravicah.

Johannes Cornelis van Baalen, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, skupina ALDE meni, da Laos in Vietnam nista demokraciji. Človekove pravice niso zagotovljene v nobeni od obeh držav, pa tudi ne verske in druge pravice. To pomeni, da popolnoma podpiramo to resolucijo in prosimo Svet in Komisijo, naj enako tudi ukrepata.

Ryszard Antoni Legutko, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, ponovno bi rad pouradil dramatičen položaj kristjanov v Laosu in Vietnamu. V obeh državah je bila celotna struktura države in represivnega aparata usmerjena v uničenje krščanstva – katoliške cerkve in tudi protestantskih skupin.

V Laosu je to rezultat programa vladajoče komunistične stranke, ki grozi krščanstvu kot veri, ki predstavlja zahodni imperializem. To, kar se dogaja v Vietnamu, je v nasprotju z obstoječim uradnim pravom. Zatiranje se dogaja v različnih oblikah: aretacije, mučenja, odvzem prostosti, zastraševanje in zaprtje v psihiatrične ustanove.

Ne smemo dovoliti, da se takšne prakse izvajajo brez močnega odziva Evropskih institucij. Čeprav se precejšnje število ljudi v Evropi bori proti krščanstvu s pravnimi sredstvi, je naša dolžnost, dolžnost vseh nas, da ukrepamo proti barbarstvu, ki smo mu priča v nekaterih azijskih državah.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Gospod predsednik, Laos je septembra naredil pomemben korak naprej pri izboljševanju človekovih pravic z ratifikacijo Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah. V paktu so zajeta področja, kot je svoboda vere, združevanja in govora, in daje posameznikom pravico do izražanja njihovih političnih mnenj.

Vendar pa sta teorija in praksa včasih močno oddaljeni druga od druge in potovanje od prve do druge je lahko zelo dolgo. Ponovno je potrebne ogromno politične volje. Vodje študentskega gibanja, ki so bili aretirani na protestih oktobra 1999, in ostali zaporniki vesti morajo biti takoj osvobojeni, prav tako pa tudi tisti, ki so bili aretirani na mirnih protestih, ki so potekali 2. novembra letos.

Še zlasti pomembno je, da oblasti Laosa čim prej pokažejo svojo demokratično naravnost z oblikovanjem in izvajanjem zakonodajnih reform. Nacionalna zakonodaja mora biti usklajena z mednarodnimi sporazumi, h katerim se je zavezal Laos. Le zakonodajna reforma in večstrankarske volitve lahko prinesejo demokracijo in hkrati spoštovanje človekovih pravic v Ljudski demokratični republiki Laos.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospod predsednik, julija 2007 sem v tej dvorani slavil dejstvo, da je bilo leto 2006 leto politične odprtosti za Vietnam. Vietnam sem pozval, naj ugotovi vsem veram, ki so zastopane na njegovem ozemlju, in svojemu prebivalstvu dovoli, da svobodno izbira svojo obliko čaščenja.

Več kot dve leti kasneje opažam, da položaj ni napredoval v pravo smer. Svoboda čaščenja v Vietnamu še vedno ni resničnost, pri tem pa se na primer večja število aretacij budističnih menihov, da ponazorim le z enim primerom.

Ravno zdaj, ko se Vietnam bliža prevzemu predsedovanja združenju ASEAN – in v tem Parlamentu moram pozdraviti njegova prizadevanja na področju zdravja, izobraževanja in zmanjševanja neenakosti –, pa želimo uporabiti to resolucijo, da to državo spomnimo na pomembnost človekovih pravic in od nje zahtevamo, naj bo za zgled kot prihodnja predsedujoča država združenju ASEAN.

Nadalje pozdravljam dejstvo, da je vlada Laosa ratificirala Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah. Zato upam, da bo lahko popolnoma upoštevala ta pakt, zlasti glede svobode izražanja in združevanja.

Nazadnje pa zahtevamo od vlade Laosa, da si po najboljših močeh prizadeva za izpust vseh, ki so bili aretirani 2. novembra 2009 med poskusom mirnih protestov, pa tudi vodij študentskega gibanja, ki je potekalo 26. oktobra 1999.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospod predsednik, v tem Parlamentu smo govorili o Vietnamu, zlasti v okviru verskega preganjanja budistov v prejšnjem parlamentarnem mandatu. Danes je prišel čas, da ponovno spregovorimo o kršitvah verskih pravic v obeh državah, tokrat proti kristjanom. Žal je to trajna lastnost politične stvarnosti v teh dveh državah. Evropski parlament, ki je tako občutljiv za kršenje človekovih pravic in pravic manjšin, mora podati izjavo glede te zadeve.

Obstaja še ena stvar, danes nisem prišel sem le kot politik, ampak tudi kot bloger, kot precej dobro poznan bloger na Poljskem. Kot bloger bi rad protestiral proti preganjanju naših kolegov uporabnikov interneta in blogerjev v Vietnamu. Odločno jih moramo zagovarjati.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, preganjanje in diskriminacija na podlagi vere nista v Vietnamu nič novega. Dogajata se ne le en dan ali en mesec, pač pa že 50 let.

Omejil se bom na najbolj nedavne epizode, kot je rušenje katedrale v mestu Vinh Long, ki jo je zamenal javni park, ali uporaba policije in buldožerjev za umik kipa device Marije iz katoliškega pokopališča v Hanoju. Še več, duhovnik in njegovi verniki so bili ovađeni, ker so pripeljali na policijsko postajo nekoga, ki je grozil duhovniku. Tako se kristjani iz žrtev spreminjajo v zločince.

Širjenje avtoritarizma dosega zaskrbljujoče razsežnosti. Hanojska vlada je dejansko zahtevala, da se 10 spletnih strani, ki redno širijo nevarno politično gradivo, blokira zaradi varnostnih razlogov in boja proti tistim gibanjem, ki nasprotujejo stranki.

V Laosu so prav tako izredno zaskrbljujoče razmere, kjer so neizprosno preganjani kristjani z aretacijami in grožnjami do točke, ko jih včasih celo izganjajo iz njihovih vasi.

Gospod predsednik, verska svoboda je naravna človekova pravica za vsakogar. To ni usluga, ki jo zagotavljajo tisti, ki imajo v rokah oblast. Zato sta nujna naše posredovanje in zaveza.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Gospod predsednik, z zadovoljstvom bi morali upoštevati vsak ukrep, ki je namenjen poudarjanju pomena človekovih pravic in izpostavljanja primerov, kjer se ne upoštevajo v nekaterih delih sveta, v državah, kjer so kršene temeljne pravice ljudi. Vendar pa, ko bomo svojo pozornost preusmerili h kršitvam teh pravic, moramo posebno pozornost nameniti tistim razmeram v določenih državah, kjer prihaja do kršitev človekovih pravic različnih ver in njihove pravice do svobodnega izražanja njihove vere in predanosti na področju verske svobode, in pokazati svoja prepričanja na tem področju. Zato bi morali sprožiti preplah v vsakem primeru drastičnih kršitev na tem področju.

Prav tako bi si morali zapomniti, da bi morali biti tu v Evropi vedno primer kraja na svetovnem zemljevidu, ki ostaja vzor velike tradicije, neodvisnosti, svobode in spoštovanja drugih ver. Zato z določenim nezadovoljstvom opažam nekaj. To je nekaj, česar seveda ne moremo primerjati z dejstvi, ki so bila navedena tu v tem Parlamentu. V mislih imam težnjo, ki se pojavlja v pravnih odločitvah Evropskega sodišča za človekove pravice, ki se zdi, da posega v področje verske svobode in tradicije določenih držav, v tem primeru sodba o Italiji in križih. Mislim, da lahko takšna sodba ustvari določeno slabo vzdušje, kjer je mogoče nekatere simbole in poudarke napačno interpretirati.

Če povzamem, vsaka gesta oziroma vsako dejanje, ki povečuje pomembnost človekovih pravic, je pomembno in o tem bi morali odprto govoriti, zlasti ko gre za države, kjer so kršene temeljne človekove pravice.

Charles Tannock (ECR). – Gospod predsednik, Vietnam in Laos žal poleg Kube in Ljudske republike Kitajske ostajata edini preostanek enostrankarskih komunističnih diktatur, kjer so parlamentarna demokracija, pluralizem na področju razpravljanja – tudi svoboda medijev in internetnih blogov – ter mirno izvajanje vere tuji pojmi.

V Vietnamu hanojska vlada ne prenaša odkritih budističnih menihov in katoličanov, v Laosu pa je preganjano ljudstvo Hmong in mnogi med njimi so pobegnili na Tajsko. Strinjam se, da kljub vsej dobri volji na svetu in kljub neskončnim mednarodnim zavezam in zavezam ZN, vključno s tistimi, ki so bile nedavno podane EU v trgovinskih sporazumih, komunistične diktature ne morejo biti nikoli liberalne demokracije.

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospod predsednik, Komisija upošteva, da se je splošen politični položaj v Laosu v zadnjih letih močno izboljšal, in se strinja s Parlamentom, da je ratifikacija Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah (ICCPR) dobrodošel korak v smeri proti spoštovanju pravic vere, združevanja, govora in tiska. Komisija prav tako pozdravlja ratifikacijo Konvencije o pravicah invalidov in Konvencije ZN proti korupciji.

Aprila je vlada Laosa odobrila odredbo, ki dopušča ustanavljanje in registracijo nacionalnih organizacij civilne družbe. To pomeni pomemben korak k doseganju svobode združevanja in dopuščanju vloge civilne družbe v razvoju države.

Vendar pa se strinjamo s skrbmi Parlamenta glede političnih zapornikov. Kar zadeva tri posameznike, ki so bili omenjeni v Parlamentu, so oblasti oktobra 2009 ponovile svojo predhodno izjavo naši delegaciji v Vientianu, in sicer, da je bil gospod Keochay že izpuščen leta 2002. Dva od preostalih treh, gospod Seng-Aloun Phengphanh in gospod Tongpaseuth Keuakaoun, pa naj bi bila po poročanju v dobrem zdravstvenem stanju. Oblasti trdijo, da ne vedo ničesar o gospodu Bouvanhu Chanmanivongu.

Komisija se je posvetovala z diplomati, ki tam živijo, in z drugimi o domnevnih aretacijah več sto protestnikov v začetku decembra 2009. Vendar pa nismo mogli potrditi navedenih informacij.

Komisija je enakega mnenja kot Parlament, da je za pripor 158 ljudi, pridržanih v Nongkhaiu potrebna nujna rešitev. Komisija poziva Laos in tajsko vlado, naj zapornikom dovolita, da se naselijo v tretjih državah, ki so jim ponudile azil.

V zvezi z drugimi laoškimi Hmongi v taboriščih na Tajskem se je treba lotiti ustreznega pregleda, da bi določili status kaznivih dejanj.

Naj se zdaj posvetim Vietnamu. Komisija se strinja s skrbmi Parlamenta glede nedavnih znakov tršega odnosa vietnamske vlade do človekovih pravic. Nedavne aretacije in sojenja miroljubnim bloggerjem in zagovornikom človekovih pravic, pa tudi napetosti do verskih skupin, kot sta miroljubna budistična skupnost in samostan Batna, so povzročile upravičeno zaskrbljenost v Evropi.

Vietnam kot podpisnico Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah pozivamo, naj spoštuje svoje mednarodne zaveze glede človekovih pravic in izpusti vse tiste zapornike, zlasti odvetnika za človekove

pravice Le Cong Dinha, zagovornice demokracije in pisateljica Tran Khai Thanh Thuy, in katoliškega duhovnika, očeta Nguyena Van Lya.

Prav tako se strinjamo, da bi morali bolj neodvisni mediji igrati koristnejšo vlogo za miroljubno usmerjanje družbenega nezadovoljstva v časih gospodarskega stresa. Zato Vietnam spodbujamo, naj sprejme zakon o tisku, ki bo v skladu s členom 19 ICCPR o svobodi izražanja.

Kljub vsemu pa smo prepričani v naš zrel dialog o človekovih pravicah in sodelovanje z Vietnamom. Verjamemo v konstruktivno sodelovanje. Vendar pa morata, da bi takšno sodelovanje ostalo trajnostna možnost, dialog in sodelovanje pokazati otipljive rezultate.

Najboljši dokaz, da je dialog najboljša možnost, bo lastna uspešnost Vietnama.

Predsednik. – Točka je s tem zaključena.

Glasovanje bo potekalo na koncu razprave.

12.3. Kitajska: pravice manjšin in izvajanje smrtne kazni

Predsednik. – Naslednja točka je pet osnutkov resolucij o Kitajski: pravice manjšin in izvajanje smrtne kazni⁽³⁾.

Véronique De Keyser, avtorica. – (FR) Gospod predsednik, naša skupina je umaknila svoj podpis z resolucije o Kitajski. Zakaj? Ne zato, ker menimo, da so človekove pravice drugotne in podrejene poslovnim interesom – nenazadnje smo predložili resolucijo Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu brez vsakega popuščanja, kar je poudarilo našo zavezo –, ampak, da bi dosegli spremembo vedenja Kitajske, potrebujemo dialog in ta brezciljna resolucija, ki nima nikakršne strukture, uničuje vsako možnost dialoga. Zagotovo je v njej vse: Tibet, Dalai Lama in njegovo nasledstvo, verski pohodi in celo, če bi bilo slučajno kaj izpuščeno, kritika vsakega sedanjega, preteklega in prihodnjega komunističnega režima.

Ali je to način, kako odpreti vrata? Ne. Tragično je, da se bodo zaprla ravno ljudem, ki jih želimo v tem trenutku rešiti, z drugimi besedami, Uighurom in Tibetancem, ki jim grozi usmrtitev.

Kitajsko pozivam, naj se preneha bati svobode izražanja, da se bo lahko odprla svetu, ne le preko poslovanja in kulture, pač pa tudi z izmenjavo temeljnih vrednot.

Pozivam, da se na naslednjem vrhu EU-Kitajska, ki bo 30. novembra, na dnevni red uvrsti odprava smrtne kazni. Prav tako prosim Komisijo in Svet, naj v novem partnerstvu v pogajanja še naprej poskušata vključiti klavzulo o spoštovanju človekovih pravic na Kitajskem.

Joe Higgins, avtor. – Gospod predsednik, podpiram pozive za odpravo smrtne kazni na Kitajskem, še posebno, ker se smrtna kazen uporablja za teroriziranje manjšinskih etničnih skupin in narodov v kitajski državi.

Vendar pa so Evropska unija, Združene države in druge svetovne sile, v tej kritiki kršenja človekovih pravic na Kitajskem zelo popustljive. V primeru kršitev pravic delavcev pa te kritike sploh ne obstajajo. To je zato, ker želijo zgraditi poslovne povezave s kitajskimi podjetji in birokracijo, ki nadzira državo, da bodo lahko imeli koristi od groznega izkoriščanja delavcev na Kitajskem.

Kitajska je ogromna potilnica izkoriščanja delavcev. Na primer, več deset milijonov migrantskih delavcev živi v sramotni revščini; njihovi otroci trpijo zaradi posledic groznih pogojev, v katerih živijo. Multinacionalke s sedeži v EU in ZDA sodelujejo v tem izkoriščanju, da bi pospešile svoje ogromne dobičke.

Kitajski režim še povečuje svoje zatiranje in to zatiranje se je povečalo odkar so se kitajski stalinisti odločili, da bodo za razvoj gospodarstva izbrali kapitalistični trg. Novinarje in zagovornike pravice, skupnosti in delavcev množično zatirajo.

Nedavno je bil mojemu socialističnemu kolegu prepovedan vstop v Kitajsko. Laurence Coates, socialist, ki piše pod imenom Vincent Kolo in je urednik spletne strani „chinaworker.info“, je bil pridržan na meji in mu je bil prepovedan vstop v Kitajsko. „Chinaworker.info“ se zavzema za pravice delavcev in svobodne sindikate.

⁽³⁾ Glej zapisnik.

Morali bi biti na strani delavcev na Kitajskem. Zavzemati bi se bilo treba za neodvisne in demokratično vodene sindikate in pravico do stavke, pa tudi za izpustitev vseh političnih zapornikov in pridržanih borcev za delavce.

Morali bi pozivati k svobodi izražanja in združevanja in k mednarodni solidarnosti z delavci na Kitajskem za boj proti temu strahotnemu birokratskemu režimu, katerega mnogi člani si očitno prizadevajo, da bi bili oligarhi, kakor so počeli že prej z istim sistemom v Rusiji.

Laima Liucija Andrikiene, *avtorica*. – Gospod predsednik, medtem ko se približujemo Kitajski v smislu trgovine in okoljskega sodelovanja, in Kitajska je lani gostila čudovite olimpijske igre, pa Kitajska očitno drsi nazaj v smislu zagotavljanja človekovih pravic svojim državljanom.

Odziv kitajskih oblasti na lanske mirne proteste v Tibetu in letošnje v Xinjangu je bil milo rečeno popolnoma nesorazmeren. Ljudje povsod po svetu bi morali imeti pravico protestirati proti vladnim politikam, ki jim niso všeč. Namesto tega so kitajske oblasti nad protestanti reagirale nasilno in brutalno in ubitih je bilo več sto ljudi.

Sedaj je bilo še devet ljudi, ki so v glavnem Uighuri, usmrčenih brez milosti v dokaz, da bo vsak nasprotni glas pričakala surova in smrtonosna sila kitajskega državnega aparata.

Medtem ko občudujemo kitajsko kulturo in napredujemo na področju izmenjave blaga in investicij, pa smo dolžni glasno in jasno spregovoriti in obsoditi poboje in usmrtitve. Zato še enkrat ponavljamo svoj poziv kitajskim uradnikom, naj razglasijo moratorij na smrtno kazen in zagotovijo več svobode svojim provincam, ki stremijo k večji neodvisnosti, hkrati pa naj spoštujejo politiko „enotne Kitajske“.

Barbara Lochbihler, *avtorica*. – (DE) Gospod predsednik, zadnja leta je Kitajska doživela veliko gospodarsko rast. Kakovost življenja mnogih kitajskih ljudi se je izboljšala. Žal pa na Kitajskem ni bilo takšnega napredka pri zaščiti in spoštovanju človekovih pravic in to velja za vse njene državljanke, ne glede na to v katero versko ali etnično skupino spadajo.

Nasprotno, zatiralni ukrepi proti Uighurom in Tibetancem so se razširili. Kar zadeva smrtno kazen, je pozitiven znak, da je najvišje kitajsko sodišče ponovno pregledalo vse kazni od leta 2007, in domnevamo, da bodo nekatere smrtne kazni preklicane.

Vendar pa je Kitajska na žalost vodilna država na svetu v smislu usmrtitev. Samo leta 2008 je bilo usmrčenih 1 718 ljudi. Ocenjeno število neprijavljenih primerov pa je še mnogo večje. Celo najnižja številka pomeni, da je Kitajska odgovorna za več kot 70 % vseh usmrtitev po svetu. Poleg tega pa je Kitajska povečala število zločinov, za katere je zagrožena smrtna kazen. To pomeni, da obstaja več kot 68 zločinov, zaradi katerih so lahko usmrčeni kitajski ljudje. Zato v tej resoluciji pozivamo Kitajsko, naj prekine svoje načrtovane usmrtitve in takoj sprejme moratorij na smrtno kazen.

(Aplavz)

Crescenzo Rivellini, *v imenu skupine PPE*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, moje stališče glede tega predloga resolucije je podobno zamislim človeka, ki je pripadnik teh diskriminiranih manjšin, človeka, ki je dobil Nobelovo nagrado in ki predseduje vodilni svetovni sili: Baracka Obame.

Z načeli te resolucije se strinjam. Vendar pa menim, da nikakor ne smemo ponoviti napak levih političnih strank, ki raje navajajo pravice, kot pa da bi si jih dejansko zaslužile.

Na Kitajskem je treba zagovarjati manjšine tako kot povsod drugje po svetu, a preden predložimo tako zahtevno resolucijo, moramo imeti strategijo, uskladijev vseh različnih strani in celotnega Parlamenta, da se bomo izognili zamudnim in zahtevnim pogajanjem s kitajsko vlado.

Ne moremo misliti, da lahko rešimo težave, povezane z manjšinami in s smrtno kaznijo na Kitajskem, ne da bi upoštevali kitajsko vlado. To je nemogoče. V tem smislu je predsednik Obama storil pravilno; nikakor ni popuščal, a še vedno ohranja dober odnos s kitajsko vlado, ki moramo priznati, da poskuša začeti boljši dialog v vseh pogajanjih z zahodnim svetom.

Želel bi vedeti, zakaj predložiti resolucijo – čeprav je hvalevredna – le nekaj dni pred srečanjem v Nanjingu brez previdnostne uskladije vseh vključenih strani? Zakaj predložiti resolucijo, ki je že bila predložena ob mnogih drugih priložnostih, ravno takrat, ko k sreči začnemo napredovati s kitajsko vlado? Zakaj predložiti resolucijo, ki lahko morda škoduje začetkom novega odnosa s kitajsko vlado?

Zaradi tega, čeprav podpiram načela resolucije, ki so enaka mojim, se bom vzdržal glasovanja, ker menim, da bi lahko v strateškem smislu škodovala in ne pomagala na novi poti, na katero se podajamo s kitajsko vlado.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod predsednik, povedano je bilo, da je to govor v imenu naše skupine. Po posvetovanju, ki je potekalo prejšnji teden, je naša skupina na konferenci predsednikov predlagala, da bi morala biti ta točka vključena na dnevni red. Želimo razpravljati o tej točki in želimo, da se jo da na glasovanje. V govoru je izraženo osebno mnenje mojega kolega in to ni mnenje skupine.

Predsednik. – Gospod Posselt, to razumem, vendar smo se dogovorili, da imamo na voljo določeno količino časa in vsaka skupina ima eno minuto za govore.

Ana Gomes, v imenu skupine S&D. Na Kitajskem so tisti, ki želijo izvajati svoje delavske, socialne, državljske in temeljne politične pravice, še naprej zatirani. To zatiranje je zlasti kruto in samovoljno, ko se uporablja proti etničnim manjšinam, kot so Uighuri ali Tibetanci, a tudi Han Kitajci ne ubežijo, kot je to v primeru dobitnika nagrade Saharov, Hua Jie, in odvetnikov ter borcev, ki jih preganjajo po obisku predsednika Obame v Pekingu.

Upravni pripor več sto tisoč ljudi, sistematično mučenje v zaporih, versko in politično zatiranje, usmrtnitve – vse te metode niso združljive z obveznostmi Ljudske republike Kitajske kot članice Združenih narodov. Nadalje so to neučinkovite metode, ki ne bodo uspele utišati ali zadržati tistih, ki glasno zagovarjajo svobodo in človekove pravice. Tako je na Kitajskem, tako kot drugod po svetu, saj Kitajci niso Marsovci; nič drugačni niso kot ljudje drugod.

Johannes Cornelis van Baalen, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, kot liberalci na splošno nasprotujemo smrtni kazni, a tu na Kitajskem se smrtna kazen uporablja za zatiranje manjšin kot so Tibetanci, Uighuri in drugi. Nadalje, Kitajska ni demokracija. Človekove pravice se ne spoštujejo. Kitajska ima ostro politiko proti Tajvanu. Na Kitajsko bi bilo pritisniti. Vem, da je to težko. Je ogromen trg, a boriti bi se morali za svoja načela. Zato podpiramo to resolucijo.

Heidi Hautala, v imenu skupine Verts/ALE. – (FI) Gospod predsednik, tukaj je nekdo vprašal, zakaj je bila predložena ta resolucija za spodbujanje dialoga. To je bilo storjeno ravno zato, ker sedaj potekajo priprave za vrh EU-Kitajska, dialog o človekovih pravicah pa je predpogoj za to.

Naša dolžnost v Evropskem parlamentu in v Pododboru za človekove pravice je spomniti Svet in Komisijo, da rezultati dialogov o človekovih pravicah prav tako igrata zelo pomembno vlogo na samih vrhunskih srečanjih.

Žal mi je, da komisar de Gucht niti ne posluša, kaj govorim, ampak se namesto tega raje pogovarja s svojim kolegom.

Pomembno je, da EU in Kitajska začneta dialog, in verjamem, da bo tudi Kitajska spoznala, da lahko država napreduje le, če poskrbi, da so njeni postopki odločanja preglednejši in če zagotovi svojim državljanom pravico do izražanja njihovega mnenja.

Dejansko si je nemogoče predstavljati, da bi Kitajska v tem smislu ravnala kakor koli drugače kot kateri koli narod, ki je moral priznati dejstvo, da za razvoj svoje družbe potrebuje vse tiste ustvarjalne sile, ki jih sedaj zatira in tiranizira. Če verjamemo, da so človekove pravice univerzalne, Kitajske ne smemo obravnavati kot izjeme, kot je pripomnila gospa Gomes, in z njo se strinjam. Zato uporabimo tudi za Kitajsko enaka merila kot za ostale države.

Charles Tannock, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, že dolgo sem kritik v tem Parlamentu glede pomanjkanja človekovih pravic v Ljudski republiki Kitajski. Kritiziral sem zastraševanje miroljubnega Tajvana z izločevanjem iz vseh mednarodnih organizacij, vključno s Svetovno zdravstveno organizacijo. Kritiziral sem zatiranje miroljubne tibetanske kulture, preganjanje Falun Gong pa tudi drugih verskih manjšin in prisotnost široko razširjene cenzure na Kitajskem, vključno z mediji, pa tudi internetom in Googlom.

Prav tako obsojam kruto in široko razširjeno uporabo smrtne kazni za manjše zločine – kot je gospodarska korupcija in zvodništvo, če verjamete ali ne. Vseeno pa naša skupina ECR vprašanje, ali je smrtna kazen upravičljiva v najresnejših zločinih terorizma in umorov, obravnava kot zadevo osebne zavesti. Ni dvoma o tem, da je bilo v nedavnih nemirih v provinci Xinjiang kruto umorjenih mnogo nedolžnih Han Kitajcev.

Vseeno pa sedaj seveda pozdravljamo željo, ki jo je izrazila Ljudska republika Kitajska, da bi imela mnogo boljše in usklajene odnose z etničnimi manjšinami in zlasti z Uighuri in drugimi muslimanskimi manjšinami. Seveda tudi jaz, kot vsi člani naše skupine, pozivam k poštenim sojenjem za vse priprte.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Gospod predsednik, skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) podpira osnutek resolucije. Priznati moram, da sem presenečen nad predlogi nekaterih kolegov poslancev iz različnih skupin, da danes ne bi smeli razpravljati o še več primerih kršitev človekovih pravic ali o razširjeni uporabi smrtnih kazni na Kitajskem. Argument v korist tega naj bi bil prihodnji vrh EU-Kitajska.

Kolegi poslanci, ne smemo podleči skušnjavi uporabe dvojnih meril ali pa zaroti tišine le zato, ker se ukvarjamo z državo, ki je pomembna trgovinska partnerka EU. Prepričan sem, da je ena od temeljnih vlog Evropskega parlamenta zagovarjati človekove pravice. Tako je ne glede na to, ali govorimo o svetovni velesili ali le o malih državah, kot sta Laos in Vietnam.

Ljudska republika Kitajska je država, ki izvede največ usmrtitev na svetu. Ne spoštuje minimalnih človekovih pravic – tistih, ki so priznane z mednarodnimi pravnimi standardi in vključujejo pravico do obrambe in poštenega sojenja. Pred nekaj dnevi smo obeležili 20. obletnico padca berlinskega zidu. Če ne bi bilo poguma za kritiko komunizma, če ne bi bilo poguma spregovoriti resnico, bi bila Evropa danes videti drugačna.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Upal bi, da bo v 21. stoletju smrtna kazen izginila in da bo instrumente za izvajanje smrtnih kazni mogoče najti samo še v muzejih. Vendar pa je treba do tega prepotovati še dolgo pot in upam, da Kitajska odločno stopa po tej poti. Več desetletij je Kitajska vodila v smislu stopnje gospodarske rasti, a žal tudi v smislu statistik usmrtitev. Seveda bi Peking dejal, da v tako veliki državi ne gre drugače in da tudi ZDA niso odpravile smrtnih kazni. Vendar pa kljub temu, če resno razmišljamo o strateškem partnerstvu med Evropsko unijo in Kitajsko, ki bi bilo zelo pomembno za obe strani, potem bi moral Peking nedvomno spremeniti svojo politiko glede izvajanja smrtnih kazni, pa tudi svojo politiko o dialogu med etničnimi manjšinami zavoljo njihovega usklajenega sobivanja.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, vprašanje človekovih pravic in spoštovanje pravic manjšin je vir nenehnih sporov že več let, če ne desetletij, v odnosu med Evropsko unijo in Ljudsko republiko Kitajsko. Položaj manjšin se je zlasti poslabšal po koncu olimpijskih iger in Tibetanci in Uighuri so bili zadnje mesece predmet hudega pritiska. Zaradi tega ne morem razumeti, zakaj kolegi poslanci ne želijo, da se v to resolucijo vključi odstavek 9, ker bi to spodbudilo miren dialog in ne prevladujočega zatiranja.

Kitajska je močna akterka na svetovnem prizorišču. Da pa bi bila na svetovnem prizorišču tudi priznana, mora Kitajska zagotoviti, da se spoštujejo človekove pravice. To ni le nekaj, kar je treba vključiti v ustavo, ampak je treba to izvajati tudi v praksi. To in nič manj je tisto, kar zahtevajo Tibetanci, Uighuri in skupine za človekove pravice na Kitajskem.

(Aplavz)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod predsednik, v tem Parlamentu sem že omenil, da ima Svetovni uighurski kongres, osrednja organizacija za svobodne Uighure, svoj sedež v Münchnu, zaradi istega razloga, kot so na srečo mnogi Čehi in mnogi drugi ljudje živeli v Münchnu: ker sta bili tam radijski postaji Free Europe in Radio Liberty. Mesto tudi danes še naprej ohranja ta duh svobode. Istočasno pa Franz-Josef Strauß, ki je vedno branil ti svobodni radijski postaji pred njunim zaprtjem, poskrbel, da smo zelo zgodaj razvili odnos s Kitajsko. Ti dve stvari se medsebojno ne izključujeta, ampak se dopolnjujeta: pozitivni stiki s Kitajsko, a jasna obramba verske svobode in človekovih pravic.

Policija je v raciji ta teden v Münchnu priskala več domov in aretirani so bili kitajski agentje, ki ne počnejo ničesar drugega, ampak le terorizirajo Uighure in vohunijo za njimi. To kaže na vrsto metod, ki jih uporablja Kitajska. Te metode so nesprejemljive. Segajo od teroriziranja ljudi v Münchnu do smrtnih kazni v Ürümqiju. Zato moramo imeti glede tega povsem jasno mnenje.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, menim, da je samoumevno, da se bo Evropski parlament oglasil, ko bo mogoče reševati ljudi pred usmrtitvijo, in zato podpiram poziv za moratorij na smrtno kazen.

Vendar pa se proces zagovarjanja človekovih pravic ne sme zlorabljati za namen predavanja Kitajski s položaja moralne vzvišenosti, postavljanja pod vprašaj kitajske integritete ali ustvarjanja smešne karikature resničnega življenja na Kitajskem. To ne pomaga tistim ljudem na Kitajskem, ki delajo v imenu človekovih pravic, svobode in družbene usklajenosti. Naš cilj mora biti pomagati tem ljudem in ne spodbujati evropsko prepričanost v svoj prav.

Prav tako nasprotujem vključitvi pozitivnega sklicevanja na memorandum o dejanski avtonomiji tibetanskega naroda v nujni resoluciji. To ni pomembno in nima nikakršne neposredne povezave s človekovimi pravicami. Poleg tega to ni splošno sprejemljivo stališče. Rad bi, da bi v prihodnosti potekala obširna razprava pred vrhom EU-Kitajska o odnosih med Kitajsko in EU, v kateri bodo zajeta vsa področja.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Gospod predsednik, rad podprl to, kar je rekel gospod Reinhard Bütikofer. Moja skupina je predlagala, da razpravljamo o bližnjih usmrtitvah Uighurov na Kitajskem in udeležencev protestov proti nelegalnim volitvam v Iranu, ki so bili obsojeni na smrt, in ker sta to državi, kjer je velika verjetnost, da se bodo usmrtitve zgodile kmalu, je potrebna nujna razprava. Drži, da so Kitajci svetovni rekorderji na področju usmrtitev, kakor ste dejali, in da je kitajski režim krivičen, ker ne upošteva človekovih pravic. Rad bi izrecno izjavil, da je to nedopusten položaj.

Vendar pa smo na konferenci predsednikov prosili, da se ločita dve stvari: nujna vprašanja, o katerih razpravljamo zdaj, z drugimi besedami, bližnje usmrtitve, in vprašanje odnosa med Evropsko unijo in Kitajsko glede gospodarskih, kulturnih, političnih in obrambnih vprašanj ter drugih področij. O tem želimo razpravljati v razpravi na vrhu EU-Kitajska in to povzeti v resoluciji. Zato zmešjava, ki je nastala iz tega, nima ničesar opraviti z nujnimi vprašanji. Zaradi tega naša skupina vztraja na glasovanju o nujni zadevi, ki smo jo predlagali, in ne o zmešnjavi, ki ste jo predložili.

László Tókécs (PPE). – (HU) Gospod predsednik, pomemben dogodek je, da je bilo to vprašanje na dnevni red vključeno zdaj. Skupina madžarskih poslancev EP iz Transilvanije je tudi predlagala razpravo o tem vprašanju. Radi bi se zahvalili nekaterim skupinam za udeležbo in podporo, a presenečeni smo, da je Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu umaknila svoj podpis s predloga odločbe. Obžalujem, da so bili iz osnutka besedila na zasedanju, ki je potekal predvčerajšnjem, umaknjeni določeni deli, in sicer tisti, ki se nanašajo na kritiko komunističnih režimov in zaščito manjšinskih skupnosti. EU bi morala končno pošteno in odprto obračunati s trdoživo zapuščino komunizma in s komunističnimi režimi, ki so preživeli še do danes, med njimi s Kitajsko.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, močno nasprotujemo smrtni kazni, ne glede na to, kje po svetu se uveljavlja. Prav tako nasprotujemo zatiranju etničnih in verskih manjšin in žal se to oboje dogaja na Kitajskem.

Mnogi ljudje so upali, da bo Kitajska pokazala več spoštovanja do človekovih pravic zaradi olimpijskih iger in da bodo zagrešili tudi manj zlorab človekovih pravic, ker se Kitajci zavedajo, da jih svet opazuje. Žal se to ni zgodilo. Usmrtitve so se nadaljevale in zato je za nas zelo pomembno, da o tem razpravljamo danes, po novembrskih usmrtitvah devetih Uighurov, ki se jih mnogi ljudje po svetu sploh ne zavedajo, pred tem pa še dveh Tibetancev.

Vrh med EU in Kitajsko ni daleč in, kakor je omenilo več predhodnih govornikov, je Kitajska pomembna trgovinska partnerka. Zaradi tega je težko vedno znova načenjati kršitve človekovih pravic, a zato je zlasti pomembno govoriti o tej temi danes, med pripravami na vrh. Radi bi, da bi bila smrtna kazen odpravljena povsod. Dobro je, da je Parlament sprejel moratorij na smrtno kazen leta 2007, in storiti moramo vse, da bomo to temo zadržali v ospredju ljudskih misli, dokler se smrtna kazen še izvaja.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, kot Poljak vedno začutim hitrejšo bitje svojega srca, ko govorimo o človekovih pravicah na Kitajskem. 4. junija 1989 so Poljaki ponovno dobili svojo svobodo, ko so volili na prvih svobodnih volitvah, na katerih smo dobili nekomunističnega predsednika vlade. Istega dne, 4. junija 1989 je kitajski režim zatrl študente, ki so protestirali, pod gosenicami svojih tankov na Trgu nebeškega miru. Svoboden svet je našel recept za premagovanje sovjetskega komunizma, a ni našel recepta za premagovanje kitajskega komunizma.

Prednost gospodarstva še naprej zmaguje nad vrednotami in človekovimi pravicami. To je bilo več kot očitno lani, ko so velikani sveta ponosno izjavili, da bodo bojkotirali otvoritveno slovesnost olimpijskih iger v Pekingu in so potem vsi med njimi sledili svojim gospodarskim interesom in se razvrstili v prvi vrsti na paradah, gluhi za klice zatiranih Tibetancev.

Bojim se, da bomo to zadevo, če bomo odlašali z izdelavo resolucije, neupravičeno omejili. Seveda je zloraba smrtni kazni grozen zločin, a tu so tudi aretacije. Ljudi ubijajo v delovnih taboriščih na Kitajskem, ljudi pretepajo z gorjanci, jih zapirajo, svoboda govora je zadušena, izvaja se cenzura. Vse to bi moralo biti v tej resoluciji. Dobro je, da je bila predložena resolucija, a najpomembneje od vsega je, da bi morala prednost vrednot človekovih pravic zmagati nad gospodarstvom. To si želim za vse.

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospod predsednik, naj najprej orišem stanje v zvezi z odnosi EU-Kitajska. Naša politika do Kitajske je politika tvornega sodelovanja. Naše strateško partnerstvo se kot partnerstvo dveh glavnih akterjev na globalnem prizorišču vse bolj osredotoča na obravnavanje globalnih izzivov. Ključni cilj 12. vrha EU-Kitajska, ki bo 30. novembra potekal v Nanjingu, bo ravno skupno delo za zagotovitev uspeha vrha v Københavnu o podnebjju in za obravnavo odnosov EU-Kitajska, vključno s človekovimi pravicami, finančno in gospodarsko krizo in z drugimi mednarodnimi vprašanji.

A strateško partnerstvo ne pomeni enakega razmišljanja glede prav vsake zadeve. Res je, da se morda Evropa in Kitajska ne strinjata in imata različne poglede glede nekaterih vprašanj, kot so človekove pravice in demokracija. Moč našega odnosa nam dopušča, da o teh zadevah odkrito razpravljamo. Vprašanja človekovih pravic, med njimi smrtna kazen in spoštovanje temeljnih pravic etničnih manjšin, se sistematično izpostavljajo ob naših rednih političnih stikih in zlasti v našem dialogu o človekovih pravicah s kitajskimi oblastmi.

Tako je bilo med nedavnim 28. krogom, ki je potekal 20. novembra v Pekingu, kjer smo odkrito razpravljali o teh vprašanjih. Načelno nasprotovanje EU smrtni kazni in poziv za njeno odpravo na Kitajskem se nepopustljivo prenaša ob vsaki priložnosti. Enako velja tudi za spoštovanje pravic etničnih manjšin. Naj temu Parlamentu zagotovim, da bomo ta vprašanja izpostavljali tudi na drugih forumih, tudi tistih na najvišji ravni.

Moja kolegica, komisarka Ferrero-Waldner, je imela marca z vami obsežno razpravo o Tibetu, kjer je orisala stališče EU. Rad bi spomnil na nekatere bistvene elemente, ki jih zajema stališče EU. Vedno smo podpirali dialog med kitajskimi oblastmi in med predstavniki Dalai Lame. Za EU so človekove pravice univerzalne in položaj v Tibetu je upravičena skrb mednarodne skupnosti. K položaju Tibeta smo vedno pristopali tako. To sporočilo smo dosledno posredovali našim kitajskim sogovornikom in pozorno prisluhnili njihovim stališčem.

Tudi komisarka Ashton je imela julija priložnost tu izraziti svojo zaskrbljenost zaradi nemirov v Xinjangu, obžalovati izgubo življenj, izraziti sožalje in sočutje družinam žrtev. EU podpira vsa prizadevanja, ki bodo pomagala pri spravi v tej regiji.

EU spoštuje pravico Kitajske, da kaznuje odgovorne za nasilna dejanja, a ponovno potrjuje svoje tradicionalno splošno nasprotovanje uporabi smrtnih kazni v vseh okoliščinah, pa tudi pomembnost, ki jo pripisuje pravici do poštenega sojenja. EU je te skrbi vedno znova izpostavljala kitajskim oblastem in svoje skrbi ponavlja v dveh deklaracijah, ki sta bili objavljeni 29. oktobra in 13. novembra, kakor vedno stori v takšnih razmerah. Z izjavama smo Kitajsko pozvali, naj zmanjša vse druge sprejete smrtne kazni v povezavi z nemiri na Tibetu in v Xinjangu. Nadalje bo EU še naprej pritiskala, da bi dobila dovoljenje za opazovanje vseh nadaljnjih sojenj, ki bi nastala zaradi nemirov na Tibetu in v Xinjangu.

Vsem nam je skupen cilj bolj odprta in preglednejša Kitajska, ki spoštuje mednarodne standarde o človekovih pravicah, in skupno delo na področju svetovnih izzivov. Vsi smo upali, da bodo olimpijske igre pomenile začetek večje kitajske prožnosti glede človekovih pravic posameznikov. Do sedaj se to ni uresničilo. Še naprej moramo delati za razvoj našega strateškega partnerstva in za spoštovanje človekovih pravic kot sestavni del našega nadaljnjega dialoga. 12. vrh EU-Kitajska v Pekingu je privilegirana priložnost, da to storimo na pomembni stopnji naše evolucije.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Sedaj bomo nadaljevali z glasovanjem.

Pisne izjave (člen 149)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), v pisni obliki. – (FI) Kitajska se je nedavno poslovila od predsednika ZDA Baracka Obame in bo kmalu pozdravila evropskega predsednika Sveta Fredrika Reinfeldta. Vendar pa moramo doživeti več ukrepanja kot le diplomatske geste. Kitajska je svojemu ljudstvu in svetu podala zavezo glede človekovih pravic, vključno s pravicami manjšin, ki prebivajo znotraj njenih meja. Vseeno pa njihova preteklost govori drugače. Zadnje čase so se zgodili številni moteči primeri, med katerimi so usmrčitve, ki so bile izvedene z vprašljivimi sojenji in nenavadno naglico. Vse te dejavnosti so bile izvedene tajno. Obstaja tudi resen primer Uighurskih manjšin, kjer kitajska vlada izvaja politike nadzora rojstev, ki to skupino postopoma iztrebljajo. S tem, ko Evropska unija govori v prid pravic manjšin in obsoja smrtno kazen, pozivamo kitajsko vlado, naj odpre procese, po katerih sodi državljanom in jih obsodi na smrt in naj ublaži obsodbe tistih, ki niso imeli poštenega in odprtega sojenja. Kitajske oblasti pozivamo, naj spoštujejo pravice

manjšin, ki živijo znotraj njihovih meja v zvezi z obema resolucijama ZN in njihovo lastno ustavo. Kitajsko prav tako pozivamo, naj izboljša človekove pravice s podporo mednarodne skupnosti.

Eija-Riitta Korhola (PPE), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, razumem nezadovoljstvo, ki ga nekateri poslanci tu čutijo, da je bila resolucija o Kitajski dejansko načrtovana dan po obisku kitajske delegacije in bi tako lahko morda dala vtis neuspešnega potovanja, čeprav je bilo vzdušje dejansko odlično.

Vsi si želimo, da bi se sodelovanje nadaljevalo v pozitivnem duhu, vendar ne smemo pozabiti dejstev. Diplomacija ne sme zanemariti človekovih pravic, a za njihovo spodbujanje potrebujemo diplomacijo in zavest.

Šele nedavno sem bila na obisku v Pakistanu, kjer sem se sestala s predsednikom, predsednikom vlade in vodilnimi ministri, da bi razpravljali o človekovih pravicah in boju proti terorizmu. Rekla bi, da moramo včasih v svojih resolucijah o človekovih pravicah omeniti tudi dobre novice. Sedaj imamo razlog za to. Pred letom dni je nova demokratično izvoljena vlada Pakistana imenovala prvega ministra za manjšine, ki sam zastopa krščansko manjšino. Dosežki vlade na tem področju so bili pomembni: država je odobrila 5-odstotno kvoto javnih funkcij, rezerviranih za manjšine, verski festivali za manjšine so postali uradni, manjšine bodo dobile 11. avgusta svoj poseben dan praznovanja in senat načrtuje tudi za to ustanovo enako 5-odstotno kvoto.

Najpomembnejši projekt se nanaša na zmanjšanje pojavov nasilja. Manjšine skupaj z muslimani tvorijo lokalne skupnosti medverske složnosti, katerih namen bo blažiti napetosti in izboljšati dialog med različnimi skupinami. Na 112 lokalnih območjih bo ena. V najboljšem primeru bodo lahko zelo učinkovito preprečile tudi novačenja s strani Talibanov. Pakistan je najpomembnejša država v smislu globalne varnosti. Če bo vlada uspela odpraviti terorizem na tako miroljuben način, kot je ta, bo to zgled, ki mu bo veljalo slediti. Moralo bi biti zanimivo spremljati ta položaj.

13. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

13.1. Nikaragva (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Véronique De Keyser, v imenu skupine S&D. – (FR) Gospod predsednik, rada bi vas spomnila, da se je naša skupina odločila, da ne bo sodelovala pri glasovanju zaradi prej omenjenih razlogov.

Zato se ne vzdržujemo, a tudi ne sodelujemo.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Gospod predsednik, po mojem mnenju je bilo v zadnji razpravi preveč poslancem dovoljeno preseči njihov čas za govor, v nekaterih primerih celo za dvakrat. Ali bi lahko vsakogar vključno spomnili na to? Če je potrebno, se lahko izklopi mikrofona. Morda je to potrebno, da ne bomo izgubljali časa za govor, ki nam je dodeljen.

Predsednik. – Da, nekateri med vami so dvakrat dobili besedo, vendar ne v enem kosu. Kar zadeva prekinitve, sem bil radodaren do vseh in danes nisem izklopil nobenega mikrofona, naslednjič pa ga bom.

Raül Romeva i Rueda, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, rad bi poudaril, da je naša skupina dejansko prisotna, a smo se zaradi istega razloga kot Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu odločili, da ne bomo sodelovali pri glasovanju, da bi izkazali svoje nasprotovanje dejstvu, da je prišlo do razprav in glasovanja.

Ilda Figueiredo, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospod predsednik, v svojem govoru zavzemamo natanko enako perspektivo. Zaradi razloga, ki smo ga pojasnili med svojim govorom, ne bomo sodelovali v tej razpravi... pri tem glasovanju. Sodelovali smo v razpravi, a ne bomo sodelovali pri glasovanju, saj gre za lažno nujnost, kakor smo že pojasnili.

Predsednik. – Gospe in gospodje, vašo pozornost moram usmeriti na majhno tehnično napako v odstavku 6. Besedi „kazenski“ in „disciplinski“ bosta izbrisani iz tega odstavka.

13.2. Laos in Vietnam (glasovanje)

13.3. Kitajska: pravice manjšin in izvajanje smrtne kazni (glasovanje)

- *Pred glasovanjem:*

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod predsednik, oprostite, a v odstavku 3 nemške različice je napaka in rad bi vas prosil, da poskrbite, da bo popravljena, in če je potrebno, tudi v vseh ostalih jezikovnih različicah. V nemški različici je napisano: „Obsoja usmrčitvi dveh Tibetancev in še drugih devetih Uighurov“. To seveda ni pravilno. Uighuri niso Tibetanci in Tibetanci niso Uighuri. Rad bi vas prosil, da se to popravi v vseh jezikovnih različicah.

Predsednik. – Hvala gospod Posselt, to bo popravljeno.

Predsednik. – S tem je glasovanje končano.

14. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

15. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

16. Pisne izjave, zabeležene v registru (člen 123 Poslovnika): gl. zapisnik

17. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

18. Datumi naslednjih sej: glej zapisnik

19. Prekinitev zasedanja

Predsednik. – Razgllašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

(Seja se je zaključila ob 16.25)

PRILOGA (Pisni odgovori)

VPRAŠANJA SVETU (Sedanje predsedstvo Sveta Evropske unije je v celoti odgovorno za te odgovore)

Vprašanje št. 1 predložil Bernd Posselt (H-0364/09)

Zadeva: Pristopna pogajanja EU v južni Evropi

Kakšen časovni razpored ima Svet za zaključek pristopnih pogajanj s Hrvaško in ali namerava še letos določiti datum za začetek pristopnih pogajanj za drugo južnoevropsko državo kandidatko, bivšo jugoslovansko republiko Makedonijo?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Pristopna pogajanja s Hrvaško dobro napredujejo in se bližajo zaključni fazi. Osmo zasedanje medvladne konference s Hrvaško 2. oktobra, kjer je bilo obravnavanih skupno enajst poglavij, je predstavljalo ključen korak v pristopnem procesu Hrvaške. Odprtih je bilo šest poglavij in pet jih je bilo začasno zaprtih, kar pomeni, da je bilo od začetka pogajanj odprtih skupno osemindvajset poglavij, od katerih je bilo dvanajst začasno zaprtih. Podpis arbitražnega sporazuma Slovenije in Hrvaške v Stockholmu 4. novembra bo obema stranema omogočil, da rešita odprto vprašanje meje, ki je oviralo uradni napredek pogajanj v letu 2009. Sporazum je velik dosežek in dokazuje zavezanost načelom in vrednotam evropskega sodelovanja.

Vendar pa predsedstvo želi poudariti, da predstavljajo pristopna pogajanja zapleten proces, s političnega in tudi s tehničnega vidika. Zato ni primerno, da bi določali kakršen koli časovni okvir za zaključek tega procesa. Napredek v pogajanjih usmerjajo prizadevanja Hrvaške v pripravi na pristop, obravnavanju meril za odprtje in zaprtje poglavij, pa tudi v izpolnjevanju zahtev iz pogajalskega okvira ter izpolnjevanju obveznosti Hrvaške v okviru Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma. Švedsko predsedstvo je popolnoma zavezano, da s tem procesom nadaljuje in namerava, če bodo izpolnjeni pogoji, sklicati še vsaj eno zasedanje konference pred koncem svojega mandata, da bi odprlo in začasno zaprlo kar največje število poglavij.

Kar zadeva možen začetek pristopnih pogajanj z Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo, predsedstvo upošteva priporočilo Komisije v letošnji Strategiji širitve, da se s prične s pristopnimi pogajanjmi. Svet o tem vprašanju še ni zavzel stališča. Ne bi bilo primerno, če bi predsedstvo vnaprej določalo stališče Sveta o tej zadevi.

*
* *

Vprašanje št. 2 predložil Gay Mitchell (H-0365/09)

Zadeva: Umik izrednih ukrepov

Na oktobrskem neformalnem srečanju sveta ECOFIN so ministri razpravljali o potrebi po „strategijah za odpravo davčnih ukrepov“, s katerimi bi omejili in umaknili izredne ukrepe, sprejete kot odziv na finančno krizo. Dogovorili so se o vrsti splošnih načrtov, med drugim tudi o potrebi po pravočasnem umiku teh ukrepov.

S kakšno strategijo namerava Svet zagotoviti pravočasen umik? S katerimi ukrepi bo poskrbel, da umik spodbude ne bo niti prehiter, kar bi podaljšalo recesijo, niti prepozen, kar bi odložilo vrnitev običajnih finančnih razmer?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Sklepi Sveta (ECOFIN) z dne 20. oktobra vključujejo zavezo za oblikovanje celovite in usklajene strategije za odpravo davčnih ukrepov. Ta strategija bo oblikovana tako, da bo vzpostavljeno ravnotežje med stabilizacijo in trajnostjo, upoštevala bo medsebojno vplivanje različnih instrumentov politike, pa tudi razprave na svetovni ravni. Svet bo podrobno te strategije razvil na prihodnjih zasedanjih. Tozadeven pomemben korak bodo predstavljala priporočila državam v postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem, ki ga bo Svet sprejel 2. decembra.

Svet se je v svojih sklepih strinjal, da bi bilo leto 2011, če bodo napovedi Komisije novembra 2009 in v prvi polovici 2010 potrdile, da je oživitev gospodarstva avtonomno, primerno za začetek umika teh ukrepov. Vendar pa to vseh držav članic ne zadeva v enaki meri, zato je treba med njimi razlikovati, ko bo določen začetek davčne konsolidacije. Razlikovanje bo opravljeno na podlagi številnih objektivnih meril ob upoštevanju vidikov, ki bodo vplivali na prihodnje prihodke, izdatke in rast posameznih držav članic.

Posledično bodo morda nekatere države članice želele začeti z umikom ukrepov davčne spodbude pred letom 2011.

Evropski svet je med 29.–30. oktobrom vsekakor poudaril, da ni prostora za samozadovoljnost, čeprav nekatera znamenja kažejo na izboljšanje svetovnega gospodarstva.

10. novembra je imel Svet še eno izmenjavo mnenj o izhodni strategiji, kar zadeva ukrepe, ki so jih države članice sprejele v podporo finančnemu sektorju, pri čemer se je osredotočil na metode in časovni okvir za odpravljanje bančnih jamstvenih shem, ki so bile uvedene v času finančne krize.

Svet je Ekonomsko-finančni odbor pozval, naj nadaljuje z delom v zvezi z načeli in neodločnim časovnim okvirom za usklajen umik podpornih ukrepov, medtem ko upošteva razmere posameznih držav članic, in da mu v zvezi s tem čim prej poroča.

Svet je tudi poudaril potrebo po vrnitvi k trajnostnim davčnim položajem, začeni z izvajanjem dogovorjenih načel za strategijo izhoda, potrjeno oktobra 2009, in naknadno s približevanjem srednjeročnim proračunskim ciljem.

Zmanjševanje javnih dolgov bo moralo izhajati iz kombinacije davčne konsolidacije in strukturnih reform za podporo morebitne rasti.

*
* *

Vprašanje št. 3 predložil Seán Kelly (H-0367/09)

Zadeva: Stališče EU v Kopenhavnu

Ali Svet lahko predstavi napredek pogajanj pred prihodnjim vrhom Združenih narodov o podnebnih spremembah v Kopenhavnu? Kako Svet ocenjuje možnosti za doseg svetovnega sporazuma, ki bi EU kot celoti omogočil 30-odstotno zmanjšanje emisij do leta 2020?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) EU je še naprej prepričana, da je v Kopenhavnu mogoče doseči globalen in celovit sporazum, da bi ohranili naraščanje globalne temperature pod 2 °C nad predindustrijsko ravno. Znanost in gospodarstvo sta glede podnebnih sprememb jasna: vsako leto zamude v dejanjih pomeni, da bo vedno težje in dražje doseči naš globalni cilj. Zagon se je v zadnjih letih okrepil in zavedanje o nujnosti tega vprašanja je na višji ravni kot kdaj koli prej.

Odločenost EU, da bo igrala vodilno vlogo in prispevala k doseganju pravno zavezujočega sporazuma za obdobje, ki se bo začelo s 1. januarjem 2013, je potrdil Evropski svet 29.–30. novembra 2009. Evropski svet je predsedstvo povabil k ohranjanju močnega pogajalskega položaja skozi celoten proces in se dogovoril, da bo preučil razmere na svojem decembrskem zasedanju.

Za zagotavljanje, da bo v Kopenhavnu dosežen ambiciozen sporazum, bo potrebna skladnost glede naslednjih bistvenih elementov:

trdne in ambiciozne zaveze za zmanjšanje emisij s strani razvitih držav do leta 2020, vključno s skupno vizijo do leta 2050;

izmerljivih in preverljivih ukrepov, o katerih bo mogoče poročati, s strani držav v razvoju, ki bodo privedli k omejevanju rasti emisij ter zmanjševanju emisij v najkrajšem možnem času;

okvira za prilagajanje podnebnim spremembam in tudi za tehnologijo in krepitev zmogljivosti;

financiranja za države v razvoju v okviru pravičnega in nepristranskega sistema.

Sedaj se približujemo začetku konference v Københavnu in slišati je bilo nekaj pozitivnih in spodbudnih signalov, tako s strani razvitih držav, kot tudi držav v razvoju. Norveška in Japonska sta povečali svoje obljube glede zmanjševanja emisij za -40 % oziroma -25 % do leta 2020 v primerjavi z letom 1990. Kitajska in Indija o tem konstruktivno razpravljata.

Še vedno nas čaka veliko dela. In najpomembnejše – ohraniti moramo pritisk na dva najpomembnejša akterja v pogajanjih, ZDA in Kitajsko. Vrh z ZDA je potekal 3. novembra; vrh EU-Kitajska je predviden za 30. november 2009.

Glede na vse bo to hud boj, a jasen in ambiciozen politični sporazum v Københavnu je še vedno mogoče doseči. Četudi nam ne uspe do zadnje podrobnosti zgladiti nesoglasij v pravno zavezujočem instrumentu, verjamem, da politično zavezujoč sporazum s posebno zavezo blaženju in financiranju zagotavlja trdno podlago za takojšnje ukrepanje v prihodnjih letih. Bolj kot bo naš politični sporazum v Københavnu trden, hitrejši bo napredek v smeri novega, pravno zavezujočega, globalnega podnebnega režima.

*
* *

Vprašanje št. 4 predložil Brian Crowley (H-0402/09)

Zadeva: Konferenca ZN o podnebnih spremembah v Københavnu

Ali lahko Svet na novo oceni napredek pogovorov v zvezi s prihodnjo konferenco ZN o podnebnih spremembah v Københavnu?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Kot sem že nakazal včeraj med razpravo o tem vprašanju, je EU še naprej prepričana, da je v Københavnu mogoče doseči uspešen izid za ohranitev naraščanja globalne temperature pod 2 °C nad predindustrijsko ravno. EU je odločena igrati vodilno vlogo v tem procesu in tudi prispevati, da se na koncu doseže pravno zavezujoč sporazum za obdobje, ki se bo začelo s 1. januarjem 2013.

V zvezi s tem bo za zagotavljanje, da bo v Københavnu dosežen ambiciozen sporazum, potrebna skladnost glede naslednjih bistvenih elementov:

trdnih in ambicioznih zavez za zmanjšanje emisij s strani razvitih držav do leta 2020, vključno s skupno vizijo do leta 2050. Nekatere države, kot denimo Japonska in Norveška, so svoje obljube presegle. Vendar pa je jasno, da se to, kar je trenutno predloženo, ne ujema s tistim, za kar znanost meni, da bo potrebno, da bi izpolnili cilj 2 °C. V zvezi s tem bo EU ponovila svoje zahteve drugim razvitim državam, da si bodo zastavile ambiciozne in primerljive cilje.

izmerljivih in preverljivih ukrepov, o katerih bo mogoče poročati, s strani držav v razvoju, ki bodo privedli k omejevanju rasti emisij ter zmanjševanju emisij v najkrajšem možnem času. V zvezi s tem bo EU pozvala države v razvoju, ki tega še niso storile, da predložijo svoje načrte glede nizkoogljične rasti in da tako opredelijo, v kolikšni meri bodo ti ukrepi privedli do omejevanja njihovih emisij. Kot veste so Indonezija, Brazilija in Južna Koreja k temu že pomembno prispevale.

okvira za prilagajanje podnebnim spremembam in tudi za tehnologijo in krepitev zmogljivosti;

financiranje v okviru pravičnega in nepristranskega sistema upravljanja za blaženje, prilagajanje, krepitev zmogljivosti in tehnologije v državah v razvoju. V zvezi s tem se bo treba že sedaj dogovoriti o znesku

zagonskega financiranja, ki bo potrebno za države v razvoju, da bodo ustvarile nujne pogoje in okvir za polaganje temeljev za izvajanje sporazuma za obdobje po letu 2012.

Predsedstvo upa, da bo v Københavnu – z vašo aktivno podporo – dosežen sporazum o vseh elementih, ki sem jih pravkar predstavil.

*
* *

Vprašanje št. 5 predložil Chris Davies (H-0369/09)

Zadeva: Pridružitveni sporazum med EU in Izraelom

Katere ukrepe je sprejel Svet, da bi zagotovil spoštovanje določb o človekovih pravicah v okviru pridružitvenega sporazuma med EU in Izraelom?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Svet pripisuje velik pomen spoštovanju človekovih pravic v vseh svojih odnosih s tretjimi državami, vključno z Izraelom. Glede na Evro-mediteranski pridružitveni sporazum med Evropskimi skupnostmi in Državo Izrael bodo njihovi odnosi temeljili na spoštovanju človekovih pravic in demokratičnih načel, ki usmerjajo notranjo in mednarodno politiko in predstavljajo bistveno sestavino sporazuma.

Svet aktivno sodeluje v rednem dialogu o človekovih pravicah z Državo Izrael prek neuradne delovne skupine o človekovih pravicah, nazadnje je bilo to 3. septembra 2009. Dialog je prežet z odprtim vzdušjem in obravnava vprašanja, ki vključujejo manjšine, pravice otrok, upravno pridržanje in svobodo izražanja.

Znotraj okvira evropske sosedске politike odnose med EU in Izraelom usmerja Akcijski načrt. V tem Akcijskem načrtu sta se EU in tudi Izrael zavezala, da bosta spodbujala človekove pravice.

Glede na bližnjevzhodni mirovni proces je Svet v svojih sklepih z dne 15. junija 2009 poudaril, da morajo spoštovanje mednarodnega humanitarnega prava zagotoviti vse strani.

*
* *

Vprašanje št. 6 predložila Marian Harkin (H-0370/09)

Zadeva: Prostovoljno delo

Ali se švedsko predsedstvo Svetu strinja, da bi zaprosili Eurostat, naj priporoči izvajanje priročnika Združenih narodov o neprofitnih institucijah v sistemu nacionalnih računov, glede na to, da ta del statističnega sistema neposredno zadeva državljane Evrope in bi s tem, ko bi ga prvič vidno prepoznali v statističnem sistemu, ovrednotili vključevanje državljanov v prostovoljne dejavnosti?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Svet lahko to vprašanje preuči le na podlagi predloga Komisije. Do sedaj takšen predlog ni bil predložen.

*
* *

Vprašanje št. 7 predložil Hans-Peter Martin (H-0375/09)

Zadeva: Grčija in pristop k euroobmočju

Grški proračunski primanjkljaj je glede na revidirane podatke v obdobju od 1997 do 2003 vedno presegel 3 % BDP. Grčija tako ni izpolnila meril za sprejem v euroobmočje.

Kaj je sledilo potem, ko je bilo ugotovljeno, da je Grčija pristopila k euroobmočju na podlagi ponarejenih podatkov? Kako bi preprečili, da se to ne bo ponovilo pri neki drugi državi oziroma kakšne bi bile posledice?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Svet pazljivo preučuje vsa vprašanja v zvezi s posredovanjem podatkov, povezanih s Paktom za stabilnost in rast, saj ti podatki predstavljajo podlago za pravilno izvajanje pakta. V tem smislu se odločitve o sprejetju evra sprejemajo po zelo pazljivi preučitvi vseh ustreznih meril, skladno z določbami Pogodbe. Svet je v svojih sklepih z dne 21. oktobra 2004 obravnaval vprašanje o reviziji grških podatkov za obdobje 1997–2003 in pozdravil pobudo Komisije za podrobno poročilo o podatkih o grškem primanjkljaju in dolgu od leta 1997 dalje z namenom oblikovanja potrebnih sklepov, da ne bo več prihajalo do tako obsežnih revizij.

Svet se zelo dobro zaveda nerešenega vprašanja o kakovosti podatkov v Grčiji in obžaluje ponovne težave v grških obvestilih za tekoče in pretekla leta. Na enem izmed prihodnjih srečanj bo vprašanje obravnaval na podlagi celovite ocene, ki jo bo podala Komisija. 10. novembra je Svet Komisijo povabil, da do konca leta 2009 izdela poročilo in predlaga ustrezne ukrepe, ki jih je treba sprejeti v teh razmerah. Prav tako je pozdravil zavezo grške vlade, da bo to vprašanje obravnavala hitro.

V okviru cilja preprečevanja ponovitve revizij pomembnih podatkov je Svet decembra 2005 spremenil Uredbo 3605/93 o uporabi Protokola o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem v prilogi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Sprememba povečuje odgovornost držav članic, da pravočasno zagotovijo točne podatke, in Evropski komisiji omogoča boljše spremljanje kakovosti podatkov, ki jih posredujejo države članice. Če je potrebno, lahko Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o svojih ugotovitvah.

*
* *

Vprašanje št. 8 predložil Nikolaos Chountis (H-0378/09)

Zadeva: Preklic namestitve protiraketnega ščita v Evropi

Svet in visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko sta glede namestitve ameriškega protiraketnega ščita na Poljskem in Češkem posredno podprla Bushevo administracijo in ameriške varnostne službe, ki so ponovno delili Evropo, kar sta storila tako, da se o tem vprašanju nista hotela izjasniti ali pa sta ga zgolj posredovala oblastem držav članic ali Natu. 17. septembra 2009 je novi predsednik Združenih držav Barack Obama podvomil o točnosti informacij, na katerih je temeljila odločitev o protiraketnem ščitu v vzhodni Evropi, in sporočil, da je njegova namestitev preklicana.

Ali se Svet lahko izjasni o spremembi ameriške politike glede protiraketnega ščita v Evropi? Ali lahko uradno izjavi, da je preklic namestitve ščita korak naprej za skupno prihodnost evropskih narodov?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Vprašanje o namestitvi ameriškega protiraketnega ščita v državah članicah EU, ki predstavlja vprašanje, povezano s teritorialno obrambo, sodi v pristojnost posameznih držav članic EU. Svet zaradi tega v preteklosti ni sodeloval pri uradnih razpravah o odločitvi glede namestitve ameriškega protiraketnega ščita v Evropi, niti se to vprašanje ne pojavlja na dnevnem redu katerega koli zasedanja Sveta.

Iz podobnih razlogov EU v uradnih razpravah z ZDA še ni načela vprašanja o strateškem raketnem obrambnem sistemu, kot takem.

Posledično nima Svet na tem mestu nobenega namena razpravljati o napovedi tega vprašanja, ki jo je podal ameriški predsednik Obama.

*
* *

Vprašanje št. 9 predložil Fiorello Provera (H-0381/09)**Zadeva: Oddajanje programa Al Aksa TV prek Eutelsata**

Francoski satelitski ponudnik Eutelsat še vedno oddaja televizijski program Al Aksa TV, čeprav vsebina njegovih oddaj neposredno krši člen 3b direktive EU o avdiovizualnih medijskih storitvah (2007/65/ES⁽⁴⁾). Takšne oddaje prispevajo tudi k naraščanju radikalizacije v Evropi, kar ogroža evropsko varnost. Program Al Aksa TV ima v lasti ter ga financira in nadzira organizacija Hamas, ki je na seznamu teroristov EU. Francoski organ za radiotelevizijo (Conseil Supérieur de l'Audiovisuel) je decembra 2008 obvestil Eutelsat, da vsebina programa Al Aksa TV krši 15. člen francoskega zakona o komunikacijah z dne 30. septembra 1986, v skladu s katerim so prepovedane vse oblike spodbujanja k sovražstvu ali nasilju na podlagi rase, veroizpovedi ali narodnosti. Eutelsat kljub sporočilu omenjenega francoskega organa še vedno prenaša program Al Aksa TV, katerega oddaje še vedno kršijo evropsko in francosko avdiovizualno zakonodajo.

Ali je Svet s tem seznanil francosko vlado? Kaj namerava storiti Svet, da bi ustavil oddajanje programa Al Aksa TV prek Eutelsata?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Svet je prav tako kot poslanec zaskrbljen glede kakršne koli uporabe medijev za spodbujanje sovražstva ali nasilja.

Kot je predsedstvo že povedalo v predhodnih odgovorih Evropskemu parlamentu na podobna vprašanja, je oddajanje televizijskih programov, ki spodbujajo rasno ali versko sovražstvo, nezdržljivo z vrednotami, ki temeljijo na naši demokraciji, in je popolnoma nesprejemljivo.

Kot veste, je Svet, skupaj z Evropskim parlamentom kot sozakonodajalcem, 18. decembra 2007 sprejel Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah. Ta direktiva posodablja pravni okvir za razširjanje televizijskih programov in avdiovizualne medijske storitve v EU. Člen 3b te direktive prepoveduje razširjanje televizijskih programov, ki spodbujajo nestrpnost na podlagi rase, spola, vere ali narodnosti.

V področje uporabe te direktive in njene posledične sodne pristojnosti so lahko vključeni programi, ki jih oddajajo organizacije, ustanovljene izven EU, kot denimo Al Aksa, vendar le, če uporabljajo satelitske naprave, ki „pripadajo državi članici“. Zadevna država članica mora prevzeti odgovornost za pravilno izvajanje direktive pod nadzorom Komisije. Zato je po prej omenjeni direktivi odvisno od zadevnih nacionalnih organov oblasti, da skrbno premislijo o vprašanju, ki ga je posatvil poslanec. Svet razume, da je francoski regulativni organ decembra 2008 izdal opozorilo („mise en demeure“) glede oddajanja Al Akse prek Eutelsata in sedaj razmišlja o nadaljnjih ukrepih.

*
* *

Vprašanje št. 10 predložil Martin Ehrenhauser (H-0383/09)**Zadeva: operacija ATALANTA - aretacije piratov**

Evropska unija je 8. decembra 2008 začela izvajati vojaško misijo EVOP za boj proti piratstvu in oboroženim roparskim napadom.

Med zaslišanjem 3. septembra 2009 pred Odborom za varnost in obrambo je general Henri Bentégeat, predsednik varnostnega odbora EU, izjavil, da „je bilo v zadnjem letu aretiranih 68 piratov, ki so bili predani Keniji“.

Zakaj so bile aretirane osebe predane Keniji?

Kakšna pravna podlaga omogoča tovrstne aretacije?

Ali lahko aretacije izvajajo vse ladje, ki sodelujejo pri operaciji ATALANTA?

(4) UL L 332, 18.12.2007, str. 27.

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Tisti, ki so bili aretirani, so bili izročeni Keniji v skladu s členom 12 Skupnega ukrepa Sveta o vojaški operaciji Evropske unije kot prispevku k odvratanju, preprečevanju in zatiranju piratstva in oboroženih ropov pred somalijsko obalo.

Ta Skupni ukrep omogoča, da se osebe, ki so zagrešile piratstvo, izroči pristojnim organom pod zastavo države članice ali tretje države, ki sodeluje v operaciji, plovila, ki jih je ujelo, ali državi članici ali kateri koli tretji državi, ki želi izvajati svojo sodno pristojnost nad prej omenjenimi osebami.

Ker v teh primerih niti tiste države, ki so sodelovale v operacijah in so pirate ujele, niti druge države članice EU niso mogle ali niso hotele izvajati svoje sodne pristojnosti nad osumljenimi pirati, so bili ti izročeni Republiki Keniji.

Glede na Skupni ukrep Sveta se nobene osebe ne sme izročiti tretji državi, če niso bili določeni pogoji za izročitev s to tretjo državo na način, ki je skladen z zadevnim mednarodnim pravom. V tistem času je bila Kenija zgolj država, s katero je Evropska unija sklenila sporazum o pogojih izročitve oseb, osumljenih piratstva.

Pravno podlago za aretacijo predstavlja člen 105 Konvencije Združenih narodov o mednarodnem pomorskem pravu (UNCLOS). Ta omogoča, da lahko na odprtem morju ali na katerem koli drugem kraju, ki je izven sodne pristojnosti katere koli države, vsaka država zaseže piratsko ladjo ali zrakoplov in aretirajo osebe ter zaseže lastnino na krovu.

Države članice EU, ki so vse podpisnice konvencije UNCLOS, so v skladu z že omenjenim Skupnim ukrepom Sveta pooblastile pomorske sile EU, da izvedejo pooblastila po členu 105 konvencije UNCLOS. Na podlagi Resolucije Varnostnega sveta ZN 1816 in kasnejših resolucij se takšna pooblastila lahko izvajajo pri oboroženih roparjih znotraj ozemeljskih voda Somalije.

V zvezi z vprašanjem, ali so ladje, ki so sodelovale v operaciji Atalanta, pooblašene za aretacije, lahko potrdim, da Skupni ukrep velja za vse države članice EU, ki sodelujejo v operaciji.

Načini aretacije so določeni v dokumentih za načrtovanje, ki je sprejel Svet, in jih izvajajo vse ladje, ki sodelujejo v operaciji, razen če jim to preprečujejo njihova nacionalna pravila.

*
* *

Vprašanje št. 11 predložila Vilija Blinkievičiūtė (H-0384/09)

Zadeva: O spremembi pravil Evropskega socialnega sklada o sofinanciranju in o drugih ukrepih za premostitev socialne recesije

Gospodarska recesija je na države Evropske unije vplivala različno. Ene bodo hitro in z lahkoto premagale težke čase, druge pa bodo za to morale plačati višjo ceno. Najslabše je, da bodo to ceno morali plačati tudi ljudje z najnižjimi dohodki. To lahko dodatno poveča revščino in socialno izključenost. Litva je ena tistih držav, v katerih brezposelnost hitro narašča, pokojnine, socialne dajatve in socialni programi pa se zmanjšujejo. Vlade pozivajo vse, naj si zagledajo pasove in solidarnostno rešujejo težave, vendar pa so notranje zmožnosti držav članic omejene. Načelo solidarnosti bi moralo veljati tudi v Evropski uniji. Brez dvoma je mogoče najti načine za podporo držav članic, ki so v najhujši stiski. Kot primer želim omeniti Evropski socialni sklad. Z začasno prekinitvijo nacionalnega sofinanciranja projektov, ki jih financira Evropski socialni sklad, bi se sprostila sredstva, ki bi se lahko namenila reševanju brezposelnosti in socialnih problemov.

Kaj meni Svet o možnosti začasne prekinitve nacionalnega sofinanciranja projektov, ki jih financira Evropski socialni sklad? Katere druge ukrepe predlaga Svet, da bi zmanjšali socialno nazadovanje v državah članicah?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Svet je tako kot poslanec zaskrbljen glede resnosti sedanje finančne in gospodarske krize ter njenega učinka na ranljive skupine ljudi v EU.

Kot poslankc Parlamenta dobro vedo, je Komisija Svetu julija podala predlog, da spremeni splošne predpise, ki zadevajo strukturne sklade. Med drugim je Komisija predlagala začasno možnost, da države članice tekom 2009 in 2010 zaprosijo za vmesna plačila s strani Komisije, ne da bi jim bilo treba zagotoviti nacionalno sofinanciranje za programe, ki so upravičeni v okviru Evropskega socialnega sklada.

Seveda je postalo jasno, da ta predlog ne uživa dovolj podpore med državami članicami. To je tako še zlasti zato, ker mnoge države članice menijo, da je nacionalno sofinanciranje eno izmed temeljnih načel strukturne politike EU in da se od tega ne smemo oddaljiti.

Po drugi strani pa je Svet trdno prepričan, da so za blaženje učinkov na gospodarsko krizo v tistih državah članicah, ki jih je ta najbolj prizadela, potrebni dodatni ukrepi. Zato Svet trenutno preučuje alternativne načine, kako uporabiti strukturne sklade za ta namen – načine, ki bi bili dosti bolj usmerjeni v tiste države članice, ki jih najbolj potrebujejo. Slehera rešitev, ki jo bo Svet sprejel, bo seveda poslana v Parlament v odobritev.

Drug ukrep, katerega cilj je zmanjšati učinek krize, je spremenjena Uredba o ustanovitvi Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji. Ta Uredba je bila revidirana leta 2009 kot del Evropskega načrta za oživitve gospodarstva, da bi omogočila učinkovitejši odziv sklada pri podpori delavcev, ki so postali presežni zaradi globalizacije, da bi začasno povečala obseg sklada, ki bi pokrival odpuščanja, nastala zaradi globalne finančne in gospodarske krize, in da bi delovanje sklada bolj približala njegovemu cilju solidarnosti.

Nadalje, v Svetu in Evropskem parlamentu zdaj potekajo razprave o novem mikrofinančnem instrumentu. Cilj tega instrumenta, ki se bo upravljal skupaj z mednarodnimi finančnimi ustanovami, je povečati dostop do mikrokreditov za ranljive skupine ljudi, da bi jim omogočili zagon njihovih lastnih novih podjetij, kot tudi za mikropodjetja, in tako zmanjšati brezposelnost ter revščino kot posledici trenutne finančne in gospodarske krize.

Za delovanje instrumenta bi lahko bile uporabljene obstoječe strukture Evropskega socialnega sklada, pa tudi podporni ukrepi ostalih pobud Skupnosti, kot denimo JEREMIE in JASMINE. Pričakuje se, da bi s pomočjo prvotnega zneska 100 milijonov EUR, prerasporejenih iz programa Progress, kot je to predlagala Komisija, lahko pridobili več kot 500 milijonov EUR in tako prispevali k okrevanju gospodarstev v posameznih državah članicah.

*
* *

Vprašanje št. 12 predložila Laima Liucija Andrikenė (H-0389/09)

Zadeva: Delovanje Evropskega sodišča za človekove pravice in njegov vpliv v državah članicah Sveta Evrope

Evropska unija je najpomembnejši institucionalni partner Sveta Evrope na politični in tehnični ravni. Njuni skupni cilji so okrepiti evropski skupni pravni prostor in oblikovati usklajen sistem za varstvo temeljnih pravic, s poudarkom na merilih za človekove pravice, pravno državo in demokracijo na vsej evropski celini. Evropsko sodišče za človekove pravice je ena od institucij, ki so bile ustanovljene, da bi uresničevale te skupne cilje, njen namen pa je zlasti varovati človekove pravice državljanov držav članic Sveta Evrope.

Žal je v delu Sodišča opaziti pomanjkljivosti. Na sodbe pred omenjenim sodiščem čaka približno 100.000 nerešenih zadev, od tega jih je 60.000 iz Romunije, Ukrajine, Turčije in Rusije (samo iz slednje je 20.000 zadev). Poleg tega vsak mesec priteče 2000 novih nerešenih zadev, obdobje, ki preteče do razrešitve zadeve pri Sodišču, pa je doseglo 7 let. Zato so prosilci, katerih človekove pravice so bile v njihovih državah kršene, prisiljeni čakati na pravico vsaj 10 let. Počasni postopki na Sodišču ustvarjajo okoliščine, ki kršijo pravico prosilcev do pravočasne in pravične razsodbe. Nekateri strokovnjaki menijo, da so razmere kritične. Če v najbližji prihodnosti ne bomo našli rešitve, bo Sodišče samo krivo za izgubo ugleda.

Kako Svet ocenjuje razmere? Katere ukrepe namerava izvesti, da bi pripomogel k boljšemu/lažjemu delu Evropskega sodišča za človekove pravice? Kaj lahko na tem področju naredijo države članice?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Svet se zelo dobro zaveda težav, ki jih je izpostavila poslanka, in je še posebno zaskrbljen zaradi posledic teh razmer, ki jih je povzročila zlasti neratifikacija Protokola 14 k Evropski konvenciji o človekovih pravicah o učinkovitosti Evropskega sodišča za človekove pravice s strani Rusije. Protokol 14, ki zagotavlja poenostavitev postopkov Sodišča in katerega namen je pomagati Sodišču pri reševanju zaostankov pri primerih, lahko začne veljati šele takrat, ko ga ratificirajo vse članice Sveta Evrope.

Evropska unija redno obravnava vprašanje ratifikacije Protokola 14 na vseh ravneh političnega dialoga z Rusijo. Odziv Rusije glede možnosti ratifikacije omenjenega Protokola s strani ruskega parlamenta je v zadnjem času bolj obetaven. Glede na nekatere znake bi bila ratifikacija možna konec leta 2009.

Države članice EU nadaljujejo s prizadevanji, da bi pomagale Sodišču, vključno prek sprejetja, kot začasnega ukrepa, Protokola št. 14a ter sporazuma o začasni uporabi nekaterih določb Protokola št. 14. Protokol št. 14a velja za tiste države članice Sveta Evrope, ki so ga ratificirale, in sporazum za tiste države članice, ki so razglasile svojo pripravljenost, da jih ta zavezuje. Protokol št. 14a in sporazum o začasni uporabi uvajata ista dva postopkovna ukrepa, povezana s številom sodnikov, ki pregledujejo vloge in odločajo o dopustnosti in vsebini le-teh. Te ukrepe je Protokol št. 14 že vseboval in cilj ukrepov je povečati zmogljivost Sodišča glede reševanja sodnih postopkov. Vsekakor bi morali ti ukrepi pomagati Sodišču, da se spoprime z vedno večjim dotokom novih vlog ter nenehno naraščajočim zaostankom pri primerih.

Vendar pa se je v večini držav članic in ostalih opaziti, da je treba v zvezi s tem storiti več. V ta namen EU pozdravlja konferenco na visoki ravni o prihodnosti Sodišča, ki bo potekala v Interlaknu februarja naslednje leto med predsedovanjem Švice Odboru ministrov Sveta Evrope. EU se aktivno udeležuje priprav na konferenco in meni, da je to prednostna naloga Sveta Evrope.

*
* *

Vprašanje št. 13 predložil Justas Vincas Paleckis (H-0392/09)

Zadeva: Ratifikacija energetske listine

Čeprav je Rusija po zgledu drugih 50 držav v letu 1994 podpisala energetske listine in dokumente, ki se nanjo nanašajo, pa Moskva te listine še ni ratificirala. V avgustu je Rusija uradno zavrnila ratifikacijo pogodbe in njenega protokola o energetske učinkovitosti ter pripadajoče okoljske vidike. Energetske listine nista še ratificirali tudi Belorusija in Norveška.

Že od leta 2000 si EU zama prizadeva, da bi Rusija po ratifikaciji listine pričela potrebne naložbe v energetske razvoj in tehniko, da bi zrušila monopol v sektorju za distribucijo energije ter da bi na energetskem trgu liberalizirala naložbe.

Na ravni EU je bil večkrat poudarjen pomen, ki ga ima pogodba o energetske listini ter spoštovanje obveznosti za vse države, ki so jo podpisale.

Katere druge ukrepe bi bilo treba po mnenju Sveta sprejeti za dejansko zagotovitev izvajanja omenjenih določb?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Predsedstvo bi želelo opozoriti na stališče Skupnosti, glede na katerega bi morala Rusija ratificirati pogodbo o energetske listini brez ponovnih pogajanj. To stališče je bilo ponovljeno na vsakem srečanju v okviru dialoga o energiji med EU in Rusijo. EU obžaluje, da se je Rusija odločila premakniti v drugo smer in zavrnila podpis pogodbe o energetske listini.

Skupnost je odprta za preiskovanje ustreznih načinov, s katerimi bi se lahko Rusijo spodbudilo k sodelovanju v procesu energetske listine. V ta namen bo Skupnost nadaljevala s spodbujanjem izvajanja določb, ki jih je

omenil poslanec – in tudi ključnih načel pogodbe o energetski listini – v okviru pogajanj, ki potekajo v okviru novega Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med EU in Rusijo ter v okviru dialoga o energiji med EU in Rusijo.

Glede drugih držav, ki še niso ratificirale pogodbe in jih je omenil poslanec, pa Svet poudarja, da v primeru Norveške, njeno članstvo v Evropskem gospodarskem prostoru zagotavlja, da uporablja pravni red Skupnosti o energiji.

Kar zadeva Belorusijo pa Svet opozarja, da je to ena izmed držav, ki sodi v vzhodno partnerstvo, kjer se razpravlja o določbah, ki jih je omenil poslanec, zlasti v okviru njegove platforme o energetski varnosti.

*
* *

Vprašanje št. 14 predložila Sabine Lösing (H-0394/09)

Zadeva: Člen 41(3) Lizbonske pogodbe, zagoni sklad

Kako bo sprejetje Lizbonske pogodbe vplivalo na pristojnost nadzora nad proračunom v zvezi z oboroževanjem (zagoni sklad)? Običajno je za to pristojen Parlament.

Člen 41(3) prečiščene pogodbe omogoča zagotovitev hitrega dostopa do odobrenih sredstev iz proračuna EU. Ali se to že nanaša na sedanja odobrena proračunska sredstva?

Ali je res, da bo po začetku veljavnosti pogodbe lahko Svet s kvalificirano večino odločal o višini in uporabi zagoni sklada ter da Parlament zato ne bo več mogel opravljati proračunskega nadzora (člen 41(3) Pogodbe EU)?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Tretji odstavek člena 41 Pogodbe o Evropski uniji, ki ga spreminja Lizbonska pogodba, zagotavlja zagoni sklad za financiranje „[pripravljalnih] dejavnosti za misijo iz prvega odstavka člena 42 in iz člena 43, ki se ne krijejo iz proračuna Unije“. V tem skladu bodo prispevki držav članic.

Ta člen zagotavlja tudi, da bo Svet s kvalificirano večino sprejemal sklepe o določitvi postopkov za ustanovitev in financiranje tega sklada, zlasti zneskov, ki se prispevajo v sklad, in tudi postopkov za upravljanje tega sklada ter postopkov finančnega nadzora.

Sedanja odobrena proračunska sredstva vsebujejo nekatere postavke, ki so povezane s pripravljalnimi ukrepi za dejanja, opravljena v okviru skupne zunanje in varnostne politike. Vendar pa ne obstajajo posebne določbe o hitrem dostopu do odobrenih sredstev znotraj trenutno veljavnih finančnih pravil.

*
* *

Vprašanje št. 15 predložila Anna Hedh (H-0395/09)

Zadeva: Stockholmski program in pravice otrok

Večletni program za območje svobode, varnosti in pravice (stockholmski program), ki ga predlaga švedsko predsedstvo, ne omenja priprave evropske strategije o pravicah otrok, čeprav je posebej navedena na seznamu prednostnih nalog za spodbujanje pravic državljanov v sporočilu Komisije (KOM(2009)262). Ta prednostna naloga je bistvena za zagotavljanje izvajanja predlaganega člena 2.3.2 programa in člena 3(3) Lizbonske pogodbe, ki določa, da EU spodbuja varstvo pravic otrok. Ali obstaja kak poseben razlog, zakaj ta prednostna naloga ni vključena, in ali bo Svet preučil njeno vključitev, da bi zagotovili zadostno izvajanje zavez o pravicah otrok?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Svet se strinja s poslanko, da je treba poudariti pomembnost spodbujanja pravic otrok. Zato pozornost poslanke usmerja na dejstvo, da so „otrokove pravice“ in strategija EU o otrokovih pravicah vsekakor vključene v osnutku večletnega programa za območje svobode, varnosti in pravice (stockholmski program).

Poglavje 2.3.2. je docela posvečeno otrokovim pravicom in poudarja, da se te pravice nanašajo na vse politike EU. Otrokove pravice je treba sistematično in strateško upoštevati in sporočilo Komisije „K strategiji EU o otrokovih pravicah“ (2006) odraža pomembne preudarke v zvezi s tem. Otroci v posebno ranljivem položaju bi morali biti deležni posebne pozornosti, zlasti mladoletniki brez spremstva v okviru politike priseljevanja, otroci, ki so žrtve trgovanja, spolnega izkoriščanja in zlorabljanja.

Vendar pa je treba poudariti, da je zgoraj omenjeni predlog za večletni program še vedno predmet razprave med organi Sveta in Svet ne more predvideti njegove vsebine, dokler se delo ne zaključi.

*
* *

Vprašanje št. 16 predložil Liam Aylward (H-0396/09)

Zadeva: Inovativno financiranje

Svet je na zadnjem srečanju izjavil, da financiranje boja proti podnebnim spremembam ne bi smelo ogroziti doseganja razvojnih ciljev tisočletja. Ali lahko Svet podrobneje pojasni, kako bi bilo mogoče z „inovativnim financiranjem“ podpreti tako razvojne cilje tisočletja kot boj proti podnebnim spremembam?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Podnebne spremembe so postale globalni izziv. Njihove posledice so danes že jasno vidne in potrebno je takojšnje ukrepanje. Na oktobrskem zasedanju Evropskega sveta so voditelji držav ali vlad pripravili stališče EU glede bližnje konference v Københavnu. Evropski svet je ponovil svojo odločenost, da bo igral vodilno vlogo in prispeval k doseganju globalnega, visokopoteznega in obširnega sporazuma. Čeprav je EU pripravljena v Københavnu prevzeti velik del odgovornosti, pa ukrepi samo na strani EU ne bodo zadostovali in bo osrednji del sporazuma v Københavnu dogovor o financiranju. Prav tako smo priznali potrebo po razvoju ureditev, da se najbolje izkoristi nove in trajnostne investicije ter finančne tokove iz različnih virov, vključno z inovativnimi oblikami financiranja. Bolj na splošno je oktobrski Evropski svet izjavil, da „[i]novativno financiranje lahko prispeva k zagotavljanju predvidljivih tokov financiranja za trajnostni razvoj, zlasti v najrevnejše in najbolj izpostavljene države“.

Celotna mednarodna skupnost se sedaj zaveda, da obstaja tveganje, da vpliv podnebnih sprememb spremeni smer napredka glede doseganja razvojnih ciljev tisočletja. Zato so podnebne spremembe razvojno in tudi okoljsko vprašanje. Medtem ko so podnebne spremembe vključene v 7. razvojnem cilju tisočletja, pa je jasno, da je to povezano z drugimi razvojnimi vprašanji, namreč z revščino in lakoto. Zato bi imelo reševanje negativnega vpliva podnebnih sprememb tudi koristi v smislu izboljšanja varnosti preskrbe s hrano in zmanjšanja revščine, kakor je navedeno v 1. razvojnem cilju tisočletja.

Oktobrski Evropski svet je jasno izjavil: „Vse mednarodne pogodbenice bi se morale pri financiranju obvladovanja podnebnih sprememb zavezati, da to financiranje ne bo upočasnilo ali ogrozilo boja proti revščini in nadaljnega napredka pri uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja.“

Zlasti dejavnosti, ki smo je jih lotili v odgovor na podnebne spremembe, morajo voditi države in morajo jasno temeljiti na potrebah, stališčih in prednostnih nalogah partnerskih držav. Upoštevati je treba nacionalne strategije trajnostnega razvoja, strategije za zmanjšanje revščine ter povezane politike in instrumente glede podnebnih sprememb (kjer obstajajo).

Države v razvoju bi morale vzpostaviti in izvajati svoje nacionalne strategije o podnebnih spremembah in zagotoviti, da bodo te strategije v celoti vključene v politike, načrte in programe v vseh zadevnih sektorjih (npr. kmetijstvo in razvoj podeželja, upravljanje z vodnimi viri, itd.) Seveda bi morali biti ti s stališča donatorjev v skladu z načeli usklajenosti razvojne politike pa tudi z načeli učinkovitosti pomoči.

Vse države se morajo zato obvezati, da bodo izboljšale povezavo med podnebnimi spremembami in načrtovanjem razvoja ter da bodo v največji možni meri povečale sinergije med zmanjšanjem revščine in blaženjem podnebnih sprememb ter prilagajanjem nanje.

*
* *

Vprašanje št. 17 predložil Jim Higgins (H-0400/09)

Zadeva: Brezposelnost v EU

Ali je Svet zaskrbljen zaradi odliva delovnih mest iz EU v oddaljene vzhodne države, Kitajsko in Indijo? Ali obstaja politika za oblikovanje skladne strategije, s katero bi ustvarili konkurenčnejše in privlačnejše okolje za ustvarjanje delovnih mest v EU?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Poslanec je postavil časovno zelo primerno vprašanje, ki zadeva usklajeno strategijo, da bi ustvarili konkurenčnejše in privlačnejše okolje za ustvarjanje delovnih mest znotraj EU v globaliziranem gospodarstvu.

Svet bi rad ponovil svoje stališče, da globalno gospodarstvo ponuja priložnosti za spodbujanje rasti in konkurenčnosti tudi v Evropi⁽⁵⁾. V okviru tega bi Svet še posebno rad spomnil na svojo zavezanost, da vodi notranje in zunanje politike EU na dosleden način in tako prispeva k povečevanju koristi in zmanjševanju stroškov globalizacije⁽⁶⁾.

Člen 125 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti določa, da morajo države članice in Skupnost delati v smeri razvoja usklajene strategije za zaposlenost in še zlasti, za spodbujanje kvalificiranih, usposobljenih in prilagodljivih delavcev in trgov dela, odzivnih na gospodarske spremembe. Da bi se odzvala na to zahtevo Pogodbe, je Unija od leta 1997 razvijala evropsko strategijo zaposlovanja, ki se je vse bolj in bolj vključevala v druge strategije Unije in ki je leta 2000 postala del lizbonske strategije. Pomemben del evropske strategije zaposlovanja so tako imenovane integrirane smernice, ki jih Svet pripravlja v skladu z drugim odstavkom člena 128 Pogodbe ES in ki jih morajo države članice upoštevati v svojih politikah zaposlovanja.

Sedanje integrirane smernice potekajo do leta 2010 in zajemajo makroekonomske, mikroekonomske in zaposlitvene vidike. Medtem ko je splošni cilj rasti in zaposlenosti značilnost vseh, pa naj bi določene smernice podrobneje obravnavale vprašanje ustvarjanja konkurenčnejšega in privlačnejšega okolja za ustvarjanje delovnih mest znotraj EU, kot so denimo spodbujanje rasti in zaposlovanja s pomočjo usmerjenega in učinkovitega dodeljevanja sredstev, naložbe v raziskave in razvoj, omogočanje vseh oblik inovacij, krepitev konkurenčnih prednosti industrijskega temelja EU, več podjetniške kulture in ustvarjanje okolja, ki bo v oporo malim in srednje velikim podjetjem, delovanje trga dela, pa tudi razvoj stroškov dela in mehanizmi za določanje plač.

Pričakujemo sporočilo Komisije o prihodnji strategiji.

Glede same evropske strategije zaposlovanja po letu 2010 pa se predvideva, da bo imel Svet 30. novembra 2009 politično razpravo o „Reševanju krize in pripravi na lizbonsko strategijo po letu 2010“. Da bi se pripravili na razpravo Sveta, je Odbor za zaposlovanje že predložil mnenje o evropski strategiji zaposlovanja znotraj lizbonske strategije po letu 2010⁽⁷⁾. V tem mnenju Odbor za zaposlovanje meni, da morajo reforme na trgu dela tako na strani ponudbe kot tudi povpraševanja spodbujati več in boljša delovna mesta za vse.

*
* *

⁽⁵⁾ Glej na primer širše smernice ekonomske politike, UL 205, 6. 8. 2005, str. 28, Uvod v GL 13

⁽⁶⁾ Glej oboje sklepe Sveta z dne 3. 3. 2003 (odstavek 4) in sklepe Sveta „Dostojno delo za vse“ z dne 30. 11./1. 12. 2006

⁽⁷⁾ Dok. 15529/09

Vprašanje št. 18 predložil Ryszard Czarnecki (H-0406/09)**Zadeva: Rusija – nevarna država za novinarje**

Kako se namerava Svet odzvati na dejstvo, da je bila v nedavnih poročilih novinarskih organizacij Rusija uvrščena med države na svetu, ki so za novinarje najnevarnejše, saj so bili ti v zadnjih letih žrtve številnih umorov in napadov?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Zavezanost EU človekovim pravicam je dobro poznana. V svojih zunanjih odnosih EU vedno poudarja potrebo po popolnem spoštovanju človekovih pravic. Predsedstvo je zelo dobro seznanjeno z zaskrbljenostjo mnogih v tem Parlamentu nad razmerami v zvezi s človekovimi pravicami v Rusiji in kot smo nakazali v zadnji razpravi na tem plenarnem zasedanju o vrhu EU-Rusija, se z vašo zaskrbljenostjo strinjamo. Svet je vsekakor seznanjen z zadnjimi poročili Mednarodne zveze novinarjev, Odbora za zaščito novinarjev ter drugih mednarodnih nevladnih organizacij glede nevarnosti in nasilja, s katerimi se soočajo novinarji ter zagovorniki človekovih pravic v Rusiji, zlasti v Severnem Kavkazu.

Kot je predsedstvo že navedlo v OVSE 3. septembra, se strinjamo z oceno, da bo, dokler ti zločini ostajajo nerešeni, v Rusiji še naprej prevladovalo ozračje nekaznovanosti in storilci bodo imeli občutek, da lahko nadaljujejo z izvajanjem takšnih dejanj. Napadi na novinarje in zagovornike človekovih pravic predstavljajo grožnjo demokraciji, spoštovanju človekovih pravic in pravni državi.

Predsedstvo je v imenu držav članic Evropske unije obsodilo javne in nenehno ponavljajoče se primere groženj, napadov in umorov novinarjev ter zagovornikov človekovih pravic v Rusiji, še zlasti v Severnem Kavkazu, in ruske oblasti pozvalo, naj hitro in temeljito preučijo te primere in storilce kaznujejo.

Evropska unija redno izraža svoje skrbi glede varnosti zagovornikov človekovih pravic in ozračja nekaznovanosti v Rusiji, tako na dvostranskih kot tudi večstranskih forumih. Na vrhu EU-Rusija v Stockholmu je predsedstvo izrazilo svojo vedno večjo zaskrbljenost nad položajem zagovornikov človekovih pravic v Rusiji. Zadnji posveti o človekovih pravicah z Rusijo, ki so potekali 4.–5. novembra 2009 v Stockholmu, so bili pretežno osredotočeni na svobodo izražanja in položaj zagovornikov človekovih pravic, zlasti v Severnem Kavkazu. V okviru političnega dialoga EU-Rusija je Evropska unija zahtevala podatke o preiskavah posameznih primerov umorov novinarjev ter zagovornikov človekovih pravic. Evropska unija bo nadaljevala s spremljanjem procesov uglednih zagovornikov človekovih pravic in novinarjev v Rusiji.

Nadalje je predsedstvo priredilo več srečanj z Rusijo in mednarodnimi nevladnimi organizacijami, kjer je načela nedavno povečano nasilje nad zagovorniki človekovih pravic v Severnem Kavkazu in se udeležila konference nevladne organizacije v Stockholmu 27.–28. oktobra 2009, ki je oblikovala priporočila za dejavnost EU.

Evropska unija je predlagala sodelovanje z Rusijo pri konkretnih projektih, da bi izboljšala položaj novinarjev in zagovornikov človekovih pravic. Poslancu lahko zagotovim, da je Svet zavezan nadaljevanju s svojimi dejanji, da bi izboljšal razmere človekovih pravic v Rusiji.

*
* *

Vprašanje št. 19 predložil Sławomir Witold Nitras (H-0409/09)**Zadeva: Sprememba strategije Evropske unije za regijo Baltskega morja**

Želel bi pozvati švedsko predsedstvo Evropske unije, naj preuči možnost spremembe strategije Evropske unije za regijo Baltskega morja in z njo povezanega akcijskega načrta. Ali bi lahko odstopali od načela, po katerem lahko prejmejo podporo samo odobreni projekti, ki so se že začeli izvajati, glede na to, da je bilo to načelo oblikovano brez posvetovanja s stranmi, ki jih ta strategija zadeva. Menim, da bi morali v vodilni projekt v zvezi s prometnimi infrastrukturami vključiti prometni koridor srednje Evrope CETC-ROUTE 65, ki prek Baltskega morja povezuje Skandinavijo ter regije, sodelujoče v pobudi CETC, na Poljskem, Češkem, Slovaškem, Madžarskem in Hrvaškem z Jadranskim morjem.

Glede na povedano, kaj meni predsedstvo o vključitvi prometnega koridorja srednje Evrope v zgoraj navedeni dokument? Ali namerava Svet sprejeti ukrepe v zvezi s tem?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Na svojem zasedanju 26. oktobra 2009 je Svet sprejel sklepe o strategiji Evropske unije za regijo Baltskega morja. To strategijo je sprejel Evropski svet 29.–30. oktobra, ki je tudi podprl sklepe Sveta in povabil Komisijo, da predstavi poročilo o napredku izvajanja te strategije Svetu do junija 2011.

V svojih zaključkih je Svet med drugim povabil Komisijo, da pregleda strategijo in jo ustrezno redno posodablja ter da potrebne posodobitve vključi v akcijski načrt, ki predstavlja del strategije.

Aksijski načrt je živ dokument, projekti se bodo po uspešnem izvajanju označeni kot končani in razvijali in dodajali se bodo novi projekti.

Kakršni koli predlogi za dodajanje projektov obstoječemu akcijskemu načrtu morajo biti naslovljeni na Komisijo, ki bo takšne predloge ustrezno obravnavala.

Komisija ustanavlja skupino uradnikov na visoki ravni iz vseh držav članic EU, ki bo svetovala glede sprememb strategije in akcijskega načrta. Poleg tega bo letni forum varoval vključitev zadevnih strani iz vseh ravni v regiji. Glede omenjenega projekta pa predsedstvo zaenkrat nima stališča.

*
* *

Vprašanje št. 20 predložil Pat the Cope Gallagher (H-0411/09)

Zadeva: Bližnjevzhodni mirovni proces

Ali lahko Svet na novo oceni napredek pri bližnjevzhodnem mirovnem procesu?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Obnovitev palestinsko-izraelskih mirovnih pogajanj ostaja ključno. Svet je obe strani pozval k takojšnjim korakom za obnovitev mirovnih pogajanj, k spoštovanju prejšnjih sporazumov in dogovorov ter k izvajanju njunih obveznosti v okviru načrta. Svet meni, da morajo vsi akterji prispevati k ustvarjanju pogojev za nadaljevanje pogajanj, in še naprej podpira prizadevanja ZDA v zvezi s tem.

Svet je še naprej globoko zaskrbljen zaradi gradnje naselij, rušenja hiš in izselitev na zasedenem palestinskem ozemlju, vključno s vzhodnim Jeruzalemom. Svet vlado Izraela poziva, naj takoj preneha z gradnjo naselij, vključno s tistimi v vzhodnem Jeruzalemu in vključno s tistimi, ki so povezana z naravno prirastjo, ter da odstrani vsa oporišča, ki so bila postavljena od marca 2001. Po stališču Sveta so naselja po mednarodnem pravu nezakonita in ovirajo mir. Svet je pozval tudi palestinske oblasti, naj nadaljujejo s prizadevanji za izboljšanje zakona in reda.

Evropska unija ostaja zaskrbljena zaradi humanitarnih razmer v Gazi in poziva k takojšnjemu in brezpogojnemu odprtju meja z Gazo za pretok humanitarne pomoči, trgovskega blaga in oseb. Treba je dovoliti obnovo in oživitev gospodarstva. Tiste, ki pridržujejo ugrabljenega izraelskega vojaka Gilada Shalita pa poziva, da ga nemudoma izpustijo.

Svet neprestano izraža spodbude predsedniku Mahmudu Abasu in podporo za prizadevanja Egipta in Arabske lige za posredovanje. Premagovanje razkola med Palestinci bi pomagalo preprečiti še globljo ločenost med Zahodnim bregom in Gazo ter ohraniti možnosti za povrnitev enotnosti prihodnje palestinske države. Svet poziva vse Palestince, naj poiščejo skupne točke, ki temeljijo na nenasilju, da bi izboljšali razmere v Gazi in organizacijo volitev.

EU je pozvala arabske države in druge partnerje, naj bodo pripravljeni, politično in tudi finančno, za pomoč palestinskim oblastem v skladu z določbami načrta. Ob izpostavljanju pomembnosti arabske mirovne

pobude EU poziva Izrael in vse arabske države, naj sprejmejo ukrepe za krepitev zaupanja, da bi premagale medsebojno nezaupanje in ustvarile ozračje, v katerem je mogoče reševati spore.

Za rešitve za različne spore, med njimi trajni dogovor za spore med Izraelom in Sirijo in med Izraelom in Libanom, si je treba prizadevati hkrati, ter tako ustvariti procese, ki se medsebojno krepijo. V tem pogledu EU pričakuje, da bosta Sirija in Izrael nadaljevala z mirovnimi pogajanja.

*
* *

Vprašanje št. 21 predložil Antonio Cancian (H-0413/09)

Zadeva: Izobešanje verskih simbolov v javnih prostorih

Evropsko sodišče za človekove pravice je 3.11.2009 ugodilo pritožbi italijansko-finske državljanke, ki je zahtevala odstranitev križev v italijanskih šolah. Podobno se je zgodilo v Španiji, Nemčiji, Franciji in Italiji, kjer je državni svet leta 1988 poudaril, da križ ni zgolj simbol krščanske vere, ampak ima pomen, ki je neodvisen od posamezne veroizpovedi. Ali se Svet zaveda tveganja, da lahko načelo Sodišča v Strasbourgu postavi pod vprašaj izobešanje verskih in kulturnih simbolov v javnih prostorih, tudi evropske zastave, za katero navdih izhaja iz marijanske katoliške simbolike?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Poslanec opozarja na sodbo, ki jo je izdalo Evropsko sodišče za človekove pravice v Strasbourgu. Svet ni pristojen za pojasnjevanje sodbe, ki jo je izdalo Evropsko sodišče za človekove pravice.

Vendar pa bi v tem okviru rad citiral simbolni opis, ki ga je Svet dodal evropski zastavi:

„Na modrem nebu zahodnega sveta predstavljajo zvezde narode Evrope v krogu, simbolu enotnosti. Njihovo število je vedno dvanajst, simbol dovršenosti in popolnosti, in prav tako kot dvanajst znamenj zodiaka predstavlja celotno vesolje, predstavlja dvanajst zlatih zvezd vse narode Evrope – vključno s tistimi, ki se še ne morejo udeležiti pri izgradnji Evrope v enotnosti in miru.

*
* *

Vprašanje št. 22 predložila Mairead McGuinness (H-0415/09)

Zadeva: Nadzor EU nad evropskim bančnim sektorjem

Ali lahko Svet potrdi natančno katere pristojnosti ima sedaj Evropska unija, kar zadeva bančni sektor, kako so te pristojnosti strukturirane in ali meni, da taka struktura dobro deluje? Ali Svet meni, da so, kar zadeva nadzor bančnega sektorja, potrebne dodatne pristojnosti in katere?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Naloga prispevanja k nemotenemu vodenju politik pristojnih organov glede bonitetnega nadzora kreditnih institucij iz petega odstavka člena 105 Pogodbi o ES se pripiše Evropskemu sistemu centralnih bank. Če naj bi Evropska centralna banka dobila še nadaljnje pristojnosti nadzora, se je treba zateči h klavzuli, ki to omogoča in je vključena v šestem odstavku istega člena. Zato je do sedaj nadzor nad bančnim sektorjem v bistvu ostal v okviru držav članic.

V tem smislu Odbor evropskih bančnih nadzornikov (CEBS) svetuje Evropski komisiji glede političnih in regulativnih vprašanj, ki se nanašajo na nadzor bančništva, in spodbuja sodelovanje in zbliževanje nadzorništva po celotni Evropski uniji. Vendar pa niti ESCB (Evropski sistem centralnih bank), vključno z ECB, niti CEBS ne izvajata nikakršnih neposrednih nadzornih pristojnosti bančnega sektorja.

Junija 2009 je Evropski svet izjavil, da je finančna kriza jasno pokazala potrebo po izboljšanju urejanja in nadzora finančnih ustanov v Evropi in tudi po svetu.

Ob isti priložnosti je Evropski svet prav tako priporočil, da se vzpostavi Evropski sistem finančnih nadzornikov (ESFS), ki bo obsegal tri nove evropske nadzorne organe (ESA) in bo usmerjen v nadgradnjo kakovosti in skladnosti nacionalnega nadzora, krepitev nadzora čezmejnih skupin z ustanovitvijo kolegija nadzornikov in ustvarjanje enotnega evropskega pravilnika, ki bo uporaben za vse finančne ustanove enotnega trga. Evropski svet se je strinjal še, da bi moral imeti Evropski sistem finančnih nadzornikov zavezujoče in sorazmerne pristojnosti za sprejemanje odločitev glede tega, ali nadzorniki izpolnjujejo svoje zahteve v skladu s pravilnikom in ustrezno zakonodajo Skupnosti, in v primeru nesoglasij med domačimi in tujimi nadzorniki, vključno znotraj kolegija nadzornikov. ESA bi morala imeti nadzorne pristojnosti za bonitetne agencije.

Komisija je zdaj Svetu in Parlamentu septembra letos, kot del splošnega zakonodajnega svežnja za novo finančno nadzorno arhitekturo, predložila predlog za ustanovitev evropskega bančnega organa.

Cilj tega predloga, ki ga zdaj pregledujeta Parlament in tudi Svet, je krepitev nadzornih režimov v bančnem sektorju v skladu s priporočilom skupine strokovnjakov na visoki ravni, ki jim predseduje gospod de Larosière.

Glede na to, da zakonodajni predlogi sodijo v postopek soodločanja, bo Svet tesno sodeloval s Parlamentom z namenom, da čim prej doseže sporazum glede predlogov na prvi obravnavi.

*
* *

Vprašanje št. 23 predložil Charalampos Angourakis (H-0420/09)

Zadeva: Represivni policijski ukrepi, povezani z mednarodno konferenco o podnebnih spremembah

Da bi preprečili proteste med mednarodno konferenco o podnebnih spremembah so danski organi predvideli nove, še represivnejše ukrepe, ki očitno kršijo temeljne demokratične pravice.

Priporočila vlade vključujejo preventivni pripor do 12 ur, 40-dnevno zaporno kazen zaradi oviranja policistov pri izvrševanju njihovih dolžnosti, globo do 1000 EUR za izgrede ali sodelovanje v shodih, ki jih policija opredeli kot sumljive, ter zaporne kazni do 50 dni zaradi kaljenja miru ali povzročanja materialne škode. Predlagano je tudi, da se policistom zagotovi dodatno opremo, kot so video kamere in oprema za opazovanje, s katero bodo nadzorovali lokacije, kjer bi po mnenju policije lahko nastale težave. Prav tako se razpravlja o tem, da bi tujim aktivistom preprečili vstop v København in sodelovanje na demonstracijah.

Ali je Svet seznanjen s temi ali drugimi predlogi? Kateri ukrepi so bili sprejeti za uskladitev policijskih ukrepov ter zagotavljanja reda in miru v državah članicah EU in v tretjih državah ter do katere mere so institucije Skupnosti vključene v načrtovanje in izvajanje teh ukrepov?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu novembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

(EN) Svet ni seznanjen z ukrepi, ki jih je predlagala danska vlada in ki jih je omenil poslanec Parlamenta. Poleg tega so na podlagi člena 33 Pogodbe o Evropski uniji (člen 72 Pogodbe o delovanju Evropske unije z dne 1. decembra 2009) ukrepi, povezani z vzdrževanjem javnega reda in miru ter zagotavljanjem notranje varnosti v nacionalni pristojnosti posameznih držav članic. Svet zato meni, da mu manjka pristojnost, da bi zavzel stališče glede morebitnih policijskih ukrepov, ki jih je sprejela danska vlada na tem področju.

Vendar bi rad spomnil, da je Svet ob upoštevanju cilja Evropske unije, da z razvijanjem skupne dejavnosti v vseh državah članicah na področju policijskega sodelovanja zagotovi državljanom visoko raven varnosti znotraj območja svobode, varnosti in pravice, sprejel decembra 2007 Priporočilo⁽⁸⁾, ki zadeva Priročnik za policijo in varnostne organe o sodelovanju pri pomembnih dogodkih z mednarodnimi razsežnostmi. Svet je priporočil, da države članice med drugim pospešijo sodelovanje, še zlasti praktično sodelovanje in izmenjavo informacij.

⁽⁸⁾ Dok. 14143/3/07 ENFOPOL 171 z dne 6. decembra 2007

V tem smislu je v okviru srečanja projektne skupine vodij policije 19. oktobra 2009 Danska država članice zaprosila za podporo v smislu izmenjave informacij in posredovanje policistov. Takšno sodelovanje je redna praksa za oblasti držav članic v primeru pomembnih dogodkov. Svet ni vključen v načrtovanje in izvajanje takšnih ukrepov.

*
* *

VPRAŠANJA KOMISIJI

Vprašanje št. 32 predložila Marian Harkin (H-0371/09)

Zadeva: Evropska podjetniška mreža

Nedavna pobuda Komisije o spodbujanju podjetništva pri ženskah je odlična priložnost, da se okrepi vloga žensk v družbi in se več žensk dejavno vključi na trg dela. Žal v mnogih primerih novi podjetniki zelo težko pridobijo finančna sredstva pri tradicionalnih finančnih ustanovah, zlasti v sedanjih gospodarskih razmerah, kar je za potencialne podjetnike velika ovira. Katere ukrepe je sprejela Komisija, da bi zagotovila, da bo v svojih pobudah poleg spodbujanja podjetnic s pobudami, kakršna je program ambasadork podjetništva, ustrezno upoštevala tudi praktične zahteve za ustanovitev podjetja, na primer dostop do finančnih sredstev? Ali ima Komisija poleg tega sistem poročanja za spremljanje zmožnosti novih podjetnikov za dostop do finančnih sredstev?

Odgovor

(EN) Izboljšanje dostopa do financ malih in srednje velikih podjetij (MSP) je ključnega pomena za podjetništvo, konkurenčnost, inovacije in rast. Zato je Komisija več let priznavala pomembnost dostopa do financ, tudi za nove podjetnike.

Pomembno vprašanje v tem okviru je izboljšati razpoložljivost tveganega kapitala, zlasti za mlade MSP z velikim potencialom rasti.

Obstaja mnogo vrzeli pri ponudbi, ki jih je treba obravnavati – te privlačijo več investicij v sklade tveganega kapitala ter tako spodbujajo več investicij s strani teh skladov in s poslovnih stališč nudijo vrsto izhodnih možnosti. Po drugi strani pa obstajajo vprašanja na strani povpraševanja, ki ovirajo podjetja pri doseganju njihovega celotnega potenciala – na primer, pripravljenost podjetnikov za investiranje.

Finančni instrumenti Okvirnega programa za konkurenčnost in inovativnost prispevajo k obravnavi pomanjkanja zasebnih finančnih sredstev, zlasti v fazah začetnega poslovnega razvoja. V letih 2007–13 je danih na razpolago več kot 1 milijarda EUR, učinek tega finančnega vzvoda pa bi moral prinesiti koristi okoli 400 000 MSP zaradi posojanja ali naložb v lastniške instrumente, ki drugače ne bi bili na voljo. V okviru kohezijske politike EU so Skupna evropska sredstva za mikro in srednje velika podjetja (JEREMIE) ciljno usmerjena v izboljšanje dostopa do financ za MSP in ustvarjanje novih podjetij. Okoli 3,1 milijarde EUR od operativnih programov, ki jih sofinancira Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR), je bilo sedaj zakonito izvršenih za vlaganje v MSP v okviru JEREMIE. Evropska investicijska banka je prav tako povečala svoja posojila za MSP na 30 milijard EUR za obdobje 2008–2011, da bi povečala dostop MSP do kreditov za premagovanje krča finančne in gospodarske krize.

V Aktu za mala podjetja iz junija 2008 so vključene ključne politike Komisije, ki podpirajo MSP in podjetnike, tudi izboljšanje njihovega dostopa do bančnih kreditov in pospeševanje reform. Njegov cilj je izboljšati splošen pristop do podjetništva, utrditi načelo „najprej mali“ v pobudah Komisije in držav članic in pri ustvarjanju politik ter pomagati MSP pri reševanju preostalih težav, ki ovirajo njihov razvoj.

Akt za mala podjetja vključuje ukrepe glede pripravljenost za naložbe podjetnikov, povečanje zmogljivosti MSP ali podjetnika, da razume skrbi bank, poslovne zorne kote ali sklade tveganega kapitala – ponudnike zunanega financiranja. V delavnici o pripravljenosti za naložbe za ženske podjetnice, ki je bila izvedena septembra 2009, je bil določen obseg podpornih storitev na področju pripravljenosti za naložbe za ženske podjetnice v Evropi in potekala je razprava o tem, kako bi bilo treba prilagoditi obstoječe sheme pripravljenosti za naložbe za potrebe žensk podjetnic.

Enakost med moškimi in ženskami je prav tako poseben cilj kohezijske politike EU. Ta cilj se izvaja preko dvojnega pristopa:

S sofinanciranjem ESRR in ESS (Evropskega socialnega sklada) države članice in regije razvijejo mnogo projektov, ciljno usmerjenih v spodbujanje žensk in njihove vključenosti na trg dela. Vključujejo ukrepe in projekte za poenostavitev dostopa do finančnih sredstev za ženske podjetnice in za finančno spodbujanje in podporo njihovega podjetniškega zagona in ustvarjalnosti.

Pri oblikovanju operativnih programov kohezijske politike sta upoštevana vpliv enakosti spolov in tudi vpliv na druge posebne ciljne skupine.

Nadalje, v okviru zmanjšanja upravnega bremena Komisija prav tako zmanjšuje stroške in čas za ustanovitev podjetja. Leta 2006 je bila določena posebna časovna meja za ustanovitev podjetja v Evropi – en teden ali manj. Komisija spremlja napredek in podpira države članice pri njihovem prizadevanju za doseg tega cilja: Leta 2007 je povprečen čas znašal 12 dni, stroški pa 485 EUR, leta 2009 se je to zmanjšalo na 8 dni in 417 EUR.

Komisija še naprej pazljivo spremlja napredek politike MSP v okviru Lizbonskega partnerstva za rast in delovna mesta.

Kmalu bo predstavila poročilo o izvajanju Akta za mala podjetja.

*
* *

Vprašanje št. 34 predložil Georgios Papanikolaou (H-0373/09)

Zadeva: Soodvisnost med razvojem in trgom dela na eni strani ter politiko priseljevanja na drugi

Gospodarski razvoj je eden bistvenih ciljev EU. Njegovo doseganje je odvisno od številnih dejavnikov, med katerimi je tudi učinkovito delovanje trga dela v EU. Vzpostavitev soodvisnosti med priseljevanjem in povpraševanjem na trgu dela je eden izmed ciljev skupne politike priseljevanja, ki bi lahko odločilno pripomogel k razvoju. Medsebojna odvisnost bi koristila državam članicam, ki so pod pritiskom migracijskih tokov, pa tudi migrantom, ki so v slabšem položaju pri dostopanju do trga dela, z njo bi zakonito priseljevanje postalo bolj privlačno, hkrati pa bi prispevala k prizadevanjem za odpravo pojava nezakonitega priseljevanja.

Katere ukrepe je sprožila Komisija kot konkreten prispevek k vzpostavitvi povezave med potrebami trga dela in politiko priseljevanja? Katere ukrepe v tej smeri namerava sprejeti v bližnji prihodnosti?

Odgovor

(EN) V zadnjem desetletju je pomembnost priseljevanja delavcev za zaposlenost v Evropi narasla. V naslednjem desetletju pa se bo Unija spopadala s hitrim staranjem in čedalje manjšo količino delovne sile. Delovno prebivalstvo v EU, ki je naraslo v zadnjem desetletju, naj bi začelo v obdobju od 2010 do 2011 upadati – v povprečju več kot milijon letno. Ob odsotnosti dotokov priseljencev bi se ti trendi dramatično pospešili. Uspešno upravljanje priseljevanja postaja zato ključen dejavnik v strukturnih reformah, ki so potrebne za spopadanje z izzivi staranja prebivalstva in trajnostne gospodarske rasti.

Kljub pomembnemu prispevku priseljevanja k zaposlenosti in rasti še vedno ostajajo mnoga vprašanja o upravljanju priseljske delovne sile v EU. Stopnje zaposlenosti priseljencev in še zlasti določenih kategorij priseljencev z nizkimi izobrazbenimi kvalifikacijami, priseljenk in novih priseljencev, so pod povprečjem. Priseljevanje pogosto vključuje tudi „tratenje možganov“, pri čemer so usposobljeni delavci zaposleni na delovnih mestih nizkokvalificiranih delavcev. Poleg tega pa je v sedanji zaposlitveni krizi opaziti znamenja naraščajoče diskriminacije in ksenofobije.

S strategijo po letu 2010 bo treba načeti ta vprašanja z dopolnitvijo nedavnih pobud politike Komisije o pravilih glede sprejema in nepravilnega zaposlovanja, in sicer s političnim ukrepom za uresničitev celotnega potenciala tokov priseljevanja delavcev za zaposlovanje in rast. Da bi infrastruktura trga dela izpolnjevala pogosto posebne potrebe priseljskih delavcev, bi moral ukrep EU vključevati spodbude, da priseljenci sprejmejo delo in podporo. Evropski socialni sklad bi lahko podprl te prednostne naloge. Medtem ko se lahko osredotočenost od države do države razlikuje, pa bi bilo treba posebno pozornost nameniti vprašanju spolov in boju proti diskriminaciji ter ksenofobiji po vsej EU.

*
* *

Vprašanje št. 35 predložil Bernd Posselt (H-0374/09)**Zadeva: Demografija**

Kakšne rezultate je Komisija dosegla pri svojih dejavnostih na področju demografije, zlasti v zvezi s prijaznostjo do družin in otrok, in katere države članice glede na njene raziskave pri tem še posebej izstopajo? Ali so bile v tem sklopu preučene tudi možnosti in učinki dohodka za vzgojo, ki bi enemu od staršev omogočil, da ostane doma?

Odgovor

(EN) Ker so demografske spremembe postale skupen izziv za vse države članice EU, se je Komisija osredotočila na spodbujanje skupne, dolgoročne strategije. V svojem Sporočilu: „Demografska prihodnost Evrope – kako spremeniti izziv v priložnost“⁽⁹⁾ iz leta 2006 je Komisija opredelila pet ključnih političnih odzivov na staranje: (1) obnavljanje prebivalstva, (2) več in boljše zaposlitve, (3) večja produktivnost, (4) priseljevanje in vključevanje ter (5) trajnostne javne finance. Teh pet političnih ciljev ostaja še naprej pomembnih in so bili potrjeni v zadnjem Sporočilu o „Obvladovanju vpliva staranja prebivalstva v EU“⁽¹⁰⁾.

Cilj Komisije je, državam članicam, ki so odgovorne za izvajanje potrebnih politik kot odziv na demografske spremembe, pomagati pri obvladovanju učinkov tega pojava na najboljši možen način. Lizbonska strategija zagotavlja splošen okvir za to. Poleg tega Komisija spodbuja evropsko razpravo o demografskih spremembah in zagotavlja platformo za izmenjavo izkušenj in vzajemnega učenja prek evropskega demografskega foruma in evropskega demografskega poročila⁽¹¹⁾, ki se zgodita vsaki dve leti. Nadalje pa je Komisija leta 2007 prav tako imenovala svetovalno skupino vladnih strokovnjakov za demografska vprašanja.

Čeprav je družinska politika predmet izključne odgovornosti držav članic, pa lahko Komisija igra koristno vlogo. Z mislijo na ta cilj Komisija podpira Evropsko zavezništvo za družine, za katerega je Evropski svet sprožil pobudo pomladi 2007. Evropsko zavezništvo za družine služi kot platforma za izmenjavo znanja in dobrih praks o družini orijaznih politikah v državah članicah. Komisija je sprožila številne pobude za olajšanje izmenjave med državami članicami, kot denimo ustanovitev spletnega portala, organizacijo seminarjev o dobrih praksah, vzpostavitev mreže akademskih strokovnjakov, objavo brošure, kako financirati projekte o prijaznosti družinam prek strukturnih skladov EU in o sodelovanju z OECD glede družinske podatkovne zbirke.

Težko je opredeliti najbolj učinkovite družinske politike v Evropi, saj si države članice prizadevajo za različne politične cilje. V nekaterih državah članicah je prednostna naloga povečati nacionalno rodnost tako, da se parom pomaga pri uresničevanju njihovih družinskih načrtov. V drugih je podpora družinskemu življenju del širših projektov, ki spodbujajo enakost med moškimi in ženskami. Nekatere države smatrajo ukrepe za boj proti revščini otrok ali za zmanjševanje neenakosti pri prihodkih kot najboljši pristop. Podatke o tem, kako države članice dosegajo te različne cilje je mogoče najti v različnih poročilih, ki jih redno pripravlja Komisija (npr. Poročilo o enakosti med moškimi in ženskami⁽¹²⁾, Skupno poročilo o socialni zaščiti in socialni vključenosti⁽¹³⁾, Poročilo o socialnem položaju⁽¹⁴⁾ in Evropsko demografsko poročilo).

Za konec pa Komisija poslanca obvešča, da ni pripravila posebne študije o možnostih in učinkih „dohodka za vzgojo“.

*
* *

⁽⁹⁾ COM(2006) 571 konč.

⁽¹⁰⁾ COM(2009) 180 konč.

⁽¹¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=611&langId=en>

⁽¹²⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52009DC0077:EN:NOT>

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/spsi/joint_reports_en.htm#2009

⁽¹⁴⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=675&langId=en>

Vprašanje št. 36 predložila Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0390/09)**Zadeva: Gospodarsko okrevanje in spodbujanje zaposlovanja**

Ponovno okrevanje gospodarstva, spodbujanje zaposlovanja ter zmanjševanje brezposelnosti je trenutno glavna tema razprav.

Kako je mogoče strukturne spremembe in konsolidacijo proračuna uskladiti z ekspanzivno davčno politiko, ki je po mnenju mnogih potrebna, da bi se povečalo zaposlovanje? Ali Komisija meni, da je mogoče zaposlovanje v Evropi povečati z ukrepi, ki jih je pred nedavnim predlagala, kot so spremembe sklada za prilagoditev globalizaciji in novi mikrofinančni mehanizem, ali je potrebna nova, kohezivna evropska strategija zaposlovanja? Ali namerava Komisija na tem področju prevzeti nove pobude ali meni, da je to v pristojnosti vlad držav članic? Kako bo zagotovila skladnost različnih nacionalnih politik zaposlovanja, da ne bi škodovala enotnemu evropskemu trgu ali socialni koheziji na evropski ravni?

Odgovor

(EN) Komisija je sprejela Sporočilo o „Skupni zavezi za zaposlovanje“ junija kot odziv na učinke krize na stanje na področju zaposlovanja. Sporočilo določa tri prednostne naloge za izvajanje: ohranjanje zaposlitev, ustvarjanje delovnih mest in spodbujanje mobilnosti; nadgrajevanje spretnosti in veščin in skladnost s potrebami delovnega trga; in povečan dostop do zaposlitve. Te ključne prednostne naloge je junija potrdil Evropski svet. Sporočilo predlaga tudi aktiviranje finančnih instrumentov EU, da bi državam članicam pomagali pri prizadevanjih za oživitve, namreč evropskih strukturnih skladov in Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG).

Cilj ESPG je pokazati solidarnost in zagotavljati podporo delavcem, ki so kot posledica velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih ali (do konca 2011) kot posledica svetovne finančne in gospodarske krize postali presežni. Nedavna revizija uredbe o ESPG državam članicam olajšuje dostop do sklada in zagotavlja pomoč večjemu številu delavcem za daljše časovno obdobje.

Poleg tega je Komisija predlagala novi instrument mikrofinanciranja, da bi lahko ljudem, ki so izgubili svoja delovna mesta in bi radi ustanovili svoje lastno podjetje, dodelila mikrokredite in jamstva.

Najhujši vplivi finančne krize se zdijo za nami. Navedbe kažejo, da se je upadanje BDP izravnilo in da delniški trgi okrevajo. Vendar pa ostajajo razmere na trgu dela slabe, z napovedanim nadaljnjim naraščanjem brezposelnosti. Razprave o možnih izhodnih strategijah, ki bodo gospodarstva EU popeljala iz recesije, so se že začele. Bistveno je, da se te izhodne strategije izvajajo na takšen način in takrat, ki ne bo ogrozil okrevanja trgov dela. Ker se je gospodarstvo začelo izboljševati, se bo ključna osredotočenost na trgu dela v zagotavljanje, da krizni ukrepi učinkujejo v smislu dolgoročnega izpolnjevanja potreb po strukturnih reformah in ne ovirajo nujno potrebnega prestrukturiranja. V okviru trenutnih in prihodnjih proračunskih omejitev je še posebno pomembno oceniti in, kjer je to potrebno, izboljšati učinkovitost ukrepov na trgu dela.

Naloga Komisije je usklajevati ukrepe za oživitve gospodarstva in izhodnih strategij po vsej Evropi, pri čemer pa bo mnogo ukrepov, ki so jih države članice sprejele, najverjetneje imelo učinek prelita. Strukturne reforme, ki spodbujajo rast z višjo ravno produktivnosti in boljšo uporabo delovne sile, bodo ključnega pomena.

Izhodne strategije za politike trga dela morajo svojo osredotočenost preusmeriti iz kratkoročnih ukrepov, katerih cilj je preprečevanje nadaljnega odpuščanja delavcev, proti bolj učinkovitim strukturnim ukrepom. Cilj te preusmeritve bo spodbujanje ustvarjanja delovnih mest in rasti prek povečanja ponudbe delovne sile, olajševanje pozitivnih prehodov na trgu dela in preprečevanje dolgoročne breposelnosti zaradi zakoreninjenosti.

Izhodne strategije držav članic se bodo morale odražati v lizbonski strategiji in evropski strategiji zaposlovanja po letu 2010. Potreba po strukturni reformi bo v ospredju prihodnje strategije, ob upoštevanju makroekonomskih razmer v vsaki državi članici. V zvezi s tem Komisija poudarja, da je trenutna kriza zahtevala izjemno porodpoto makroekonomskih politik, vključno s proračunskimi politikami. Vendar pa je učinkovitost takšne podpore odvisna od njene začasnosti. Sicer pa bodo pričakovanja prihodnjih povišanj davkov privedla do večjih prihrankov. Nadalje, ob odsotnosti učinkovitih fiskalnih možnosti se lahko nadaljevanje ekspanzivnih proračunskih politik izkaže kot netrajnostno. V skladu s tem se je Svet 20. oktobra 2009 strinjal, da obstaja potreba po pravočasnem umiku davčnih spodbud. Glede na to, da napovedi Komisije še vedno nakazujejo, da se oživitve gospodarstva krepi in postaja avtonomna, bi se morala davčna konsolidacija v vseh državah članicah začeti najkasneje leta 2011. Treba je upoštevati posebnosti razmer v državi in številne države se morajo konsolidirati že prej.

24. novembra 2009 je Komisija sprejela dokument, ki predstavlja njena začetna razmišljanja glede širše politične usmerjenosti za prihodnjo strategijo EU 2020 in iskanja stališč vseh pomembnih zainteresiranih strani. Komisija namerava svoje predloge za prihodnjo strategijo EU 2020 podati v začetku leta 2010 v času spomladanskega Evropskega sveta.

*
* *

Vprašanje št. 37 predložil Justas Vincas Paleckis (H-0393/09)

Zadeva: Ohranitev delovnih mest v industriji

Strokovnjaki trdijo, da je Litva že prestala najhujšo fazo recesije. Septembra je Komisija pozitivno ocenila njene ukrepe za spodbuditev konjunkturo. Vendar pa je njen bruto domači proizvod v letošnjem tretjem četrtletju v primerjavi z istim četrtletjem preteklega leta znova padel za 14,3 %. Predvideva se, da bo BDP v Litvi letos nazadoval za 20 %. Zato ni videti znakov gospodarske stabilizacije te države, kakršni se kažejo v preostalem delu Evrope.

Kako bi lahko Komisija pomagala državam Evropske unije, tako tudi Litvi, ki jih je kriza močneje prizadela? Kateri dodatne ukrepe predlaga Komisija za ohranitev in ustvarjanje novih delovnih mest v proizvodni in predelovalni industriji?

Odgovor

(EN) Odzivi na krizo, zlasti pa na njene posledice na zaposlenost, sta predvsem odgovornost držav članic. Komisija je seveda pripravila številne pobude, da bi odvrnila učinke finančne in gospodarske krize na trg dela, od jeseni 2008 dalje, ko je udarila kriza.

Novembra 2008 je Komisija sprejela Evropski načrt za oživitev gospodarstva. Načrt poziva k usklajenemu delovanju v vseh državah članicah in k „pametnim“ naložbam, ki bi naj Uniji dolgotrajno koristile. Prav tako poudarja pomembnost izvajanja celovitih politik prožne varnosti, da bi evropske državljane zaščitila pred negativnimi vplivi gospodarske krize.

Zadnje navedbe kažejo, da se je upadanje BDP izravnilo in da delniški trgi okrevajo. Vendar pa so razmere na trgu dela še vedno neusmiljene, z napovedanim nadaljnjim naraščanjem brezposelnosti. Države članice in Komisija so zato začele razpravljati o možnih izhodnih strategijah, ki bodo gospodarstva popeljale iz recesije. Vendar je bistveno, da se te izhodne strategije izvajajo takrat, ki ne bo ogrozil okrevanja trgov dela.

Naloga Komisije je usklajevati ukrepe za oživitev gospodarstva in izhodnih strategij po vsej Evropi, pri čemer pa bo mnogo ukrepov, ki so jih države članice sprejele, najverjetneje imele učinek prelitja. Obstoječe kratkoročne ukrepe je treba nadomestiti z novimi ukrepi, ki bodo načenjali strukturne izzive. Spodbujanje ustvarjanja delovnih mest in ohranjanje delovne sile bo za doseg tega bistvenega pomena.

Evropski načrt za oživitev gospodarstva poudarja pomembnost Evropskega socialnega sklada (ESS) pri zmanjševanju učinkov krize. EU je uvedla pomembne spremembe, da bi olajšala dostop do ESS, vključno:

- s podaljšanjem datuma upravičenosti za programe 2000–2006 do 30. junija 2009, pri čemer je omogočila, da so države članice porabile neporabljena sredstva v višini 7 milijard EUR;
- s povečanjem predplačil za programe 2007–2013, ki vključujejo dodelitev dodatnih 1,76 milijard EUR iz ESS državam članicam. Skupaj je bilo torej med letoma 2007 in 2009 državam članicam v obliki predplačil dodeljenih več kot 6,1 milijard EUR;
- da bi čim prej začeli z izvajanjem programov ESS, so bile države članice obveščene, da bo ESS kril do 100-odstotne stroške za zagon morebitnih projektov, če nacionalno financiranje ne bo takoj na voljo, vse dokler bodo države članice lahko nadaljevale s financiranjem projektov same proti koncu programskega obdobja;
- z možnostjo uporabe pavšalnih plačil se je podaljšala, tako izkazujejo upravičenost za zelo majhne projekte, ki bi lahko prejeli povprečnino do višine 50 000 EUR.

Med letoma 2007 in 2013 bo Litva prejela dodelitev strukturnih skladov v višini 5,9 milijard EUR, od katerih bo 1 milijarda EUR izčrpana neposredno iz ESS. Finančna podpora bo Litvi pomagala pri spopadanju z negativnimi posledicami krize in pri pripravi na okrevanje.

Julija 2009 je po zahtevku litvanskih oblasti Komisija spremenila litvanski ESS operativni program za razvoj človeških virov. Nacionalno financiranje je bilo zmanjšano na minimum v višini 15 %, ki jih zahtevajo predpisi strukturnih skladov in finančna podpora za ustanovitev novih podjetij je bila na voljo. Ta ukrep je še zlasti pomemben za Litvo, kjer je dostop do financiranja podjetij, posebno zelo majhnih, zelo težavno.

Nadalje, Litva se je prijavila za prispevek iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG), da bi preprečila obsežna odpuščanja. Prošnjo, ki se nanaša na podjetje Alytaus Tekstile, je odobril proračunski organ leta 2008. Štiri druge prošnje iz Litve Komisija trenutno še preučuje.

*
* *

Vprašanje št. 38 predložil Liam Aylward (H-0397/09)

Zadeva: Revščina in Evropski socialni sklad

Sedanja gospodarska kriza je najhuje prizadela najbolj ranljive osebe v družbi. Kakšen je predlog Komisije za zmanjšanje ravni revščine v Evropski uniji, zlasti pa kako naj bi se borili proti visoki ravni brezdomstva v državah članicah? Kako bo Komisija zagotovila, da se bo Evropski socialni sklad uporabljal na najbolj učinkovit način za reševanje teh vprašanj? S katerimi kazalniki lahko Komisija izmeri uspeh tega sklada na področjih politike, kjer se uporablja?

Odgovor

(EN) Oblikovanje in izvajanje odzivov na krizo, zlasti pa na njene posledice na zaposlenost in socialen položaj, sta predvsem odgovornost držav članic. Komisija na splošno poziva, da države članice namenijo 27 % njihovega bruto domačega proizvoda (BDP) politikam socialne zaščite. Zaradi tega lahko EU igra pomembno vlogo in državam članicam pomaga pri njihovih prizadevanjih, da bi se spopadle z negativnimi učinki krize, prek političnega usklajevanja in uporabi finančnih instrumentov EU.

Odporna metoda usklajevanja na področjih socialne zaščite in socialne vključenosti podpira prizadevanja držav članic prek vzajemnega učenja in dejavnosti mreženja, razvoja statističnih orodij in kazalnikov in izboljšanja baze znanja za oblikovanje politik. Kot odziv na trenutne razmere so bile znotraj Odbora za socialno zaščito organizirane prostovoljne izmenjave informacij o socialnih razmerah in političnih odzivih. Nadalje, posodobitve so redno objavljene v obliki skupnih ocen Komisije in Odbora za socialno zaščito. Druga skupna ocena bo predložena Svetu ministrov 30. novembra 2009.

Trenutna kriza poziva k hitrim startegijam socialne vključenosti, ki so osredotočene na zagotavljanje ustreznih najnižjih prihodkov, krepitev povezav do trga dela in dostop do kakovostnih storitev. Odbor za socialno zaščito odgovoren za spremljanje izvajanja strategij socialne vključenosti v državah članicah. Nadalje, kot del spremljanja napredka v okviru odprte metode usklajevanja na področjih socialne zaščite in socialne vključenosti Komisija zaključuje osnutek Skupnega poročila o socialni zaščiti in socialni vključenosti za leto 2010, ki se bo osredotočila na nastanitev in brezdomstvo. Poročilo bo zagotavljalo informacije o napredku, ki je bilo doseženo do takrat in opredelilo ukrepe za prihodnje politično delo na teh poročjih.

EU priznava pomembnost boja proti revščini in socialni izključenosti in je za ta cilj namenila precejšen del sredstev iz Evropskega socialnega sklada (ESS). ESS prinaša koristi tistim, ki že trpijo zaradi socialne izključenosti in podpira dejavnosti za preprečevanje in zmanjševanje revščine s pomočjo zgodnjega posredovanja. Takšni ukrepi lahko vsebujejo razvoj spretnosti in znanja, spodbujajo prilagodljivost delavcev in se borijo proti zgodnjemu opuščanju šolanja.

Operativni programi v okviru ESS so bili določeni pe preden je udarila kriza. Vendar pa imajo države članice možnost, da Komisijo prosijo, naj odobri spremembo njihovih operativnih programov. Nekatere države članice so to storile, medtem ko je drugim uspelo uporabiti obstoječe operativne programe za odziv na negativne učinke krize.

Komisija države članice poziva, da so v celoti odgovorne za izvajanje politik in za doseganje programskih ciljev. Ocena o tem, ali so ti cilji uresničeni, se izvaja v skladu navodili Urebe Komisije, ki se uporablja za strukturne sklade. Denimo, upravičence ESSje možno razvrstiti v dve skupini glede na njihovo ranljivost, kot na priseljence ali invalide, ali glede na njihov status na trgu dela, kot dolgotrajno brezposelni ali nedejavni državljani. Vsaka država članica lahko doda več meril, ki odražajo njihove individualne okoliščine.

*
* *

Vprašanje št. 39 predložil Brian Crowley (H-0403/09)**Zadeva: Dell in Evropski globalni sklad**

Komisija je septembra letos napovedala, da bodo presežni delavci podjetja Dell prejeli pomoč iz Evropskega globalnega sklada v višini 14,8 milijona eurov. V paketu je poudarjeno, da bodo imeli delavci možnost usposabljanja in prekvalifikacije, zaposlitvenega svetovanja ter dodatka za šolanje. Ali lahko Komisija predstavi svoje mnenje o sedanjem stanju paketa?

Odgovor

(EN) Predlagani prispevek iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) k svežnju aktivnih ukrepov na trgu dela, ki so bili oblikovani za ponovno vključitev presežnih delavcev podjetja Dell in nekaterih njihovih dobaviteljev na trg dela, trenutno preučuje organ EU za izvrševanje proračuna. Če bo organ za izvrševanje proračuna prispevek odobril, se bo plačilo Irski izvedlo čim prej.

Medtem pa so dejavnosti, ki jih lahko sofinancira ESPG, že zagotovljena prizadetim delavcem. Irske oblasti so se hitro odzvale na objave podjetja Dell v zvezi z odpuščanjem in pripravile sveženj ukrepov za zagotavljanje podpore delavcem. Odhodki, ki so nastali zaradi teh ukrepov, ki so se začeli 3. februarja 2009, bodo upravičeni do sofinanciranja s strani ESPG, če bo organ EU za izvrševanje proračuna odobril prispevek.

*
* *

Vprašanje št. 40 predložil Georgios Toussas (H-0423/09)**Zadeva: Zelo hitra porast nezaposlenosti v EU**

Med septembrom 2008 in septembrom 2009 je nezaposlenost v 27 državah članicah EU narasla za 5 011 000, kar pomeni, da v celoti obsega 22 123 000 nezaposlenih, za leto 2010 pa je predvideno, da bo dosegla 12 %. Evropska unija in vlade držav članic so s svojo politiko "prožne varnosti" razširile minimalna delovna razmerja in "najem delavcev". Pod krinko "vajenskih pogodb" – sporna pripravništva – je začasno, minimalno in nezavarovano delo vse pogostejša oblika zaposlitve, celo v institucijah EU (Komisija, Parlament in druge institucije). V Grčiji je vlada Pasoka pod pretvezo zagotovitve "enakih pravic" najavila, da bo odpustila na tisoče pripravnikov v javnem sektorju, zasebni sektor pa ostaja nedotaknjen.

Kako Komisija ocenjuje ukrepe grške vlade? Kakšno je njeno stališče glede te resne težave v zvezi z zagotavljanjem pravice do polne in redne zaposlitve, glede na to, da je njena politika v nasprotju s predlogi delavcev za stabilno in redno zaposlitev za vse, pa glede odprave vseh prožnih oblik zaposlitve v javnem in zasebnem sektorju ter takojšnje redne zaposlitve pripravnikov brez kakršnih koli pridržkov in pogojev?

Odgovor

(EN) Komisija izpostavlja, da je osnovni cilj prožne varnosti doseganje pravega ravnovesja med varnostjo in prožnostjo, ki sta nujno potrebni za učinkovito podporo delavcev in za olajševanje prilagajanja podjetij.

Prožna varnost vključuje kombinacijo ukrepov, katerih cilj je ohranjanje zaposlenosti in pomoč tistim, ki so izgubili svoja delovna mesta ter pri njihovi vrnitvi na trg dela. To dosega z zagotavljanjem, da vsak prehod na novo delovno mesto poteka kar moči gladko in da je sam prehod poteza, ki izboljšuje obete za delavce.

Skupna načela prožne varnosti, ki so jih države članice sprejele decembra 2007, poudarjajo, da morajo zadostno pogodbeno prožnost spremljati varni prehodi med delovnimi mesti. Prožna varnost bi morala spodbujati bolj odprte, odzivnejše in bolj vključujoče trge dela in preprečevati segmentacijo trga dela. Tistim, katerih zaposlitev je negotova ali na robu trga dela, je treba zagotoviti boljše priložnosti, gospodarske spodbude in podporne ukrepe, da bi olajšali njihov dostop do dela.

Komisija je prepričana, da predstavlja prožna varnost pomemben vidik na področju politike trga dela, ki nam pomaga soočati se s trenutnimi gospodarskimi in socialnimi izzivi. Evropski svet je nedavno tega potrdil pomembnost prožne varnosti pri doseganju oživitve gospodarstva in zmanjševanju brezposelnosti.

Direktiva Sveta 1997/70/ES⁽¹⁵⁾ zahteva, da države članice vzpostavijo okvir za preprečevanje zlorab, ki izhajajo iz uporabe zaporednih pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij za določen čas. Grčija je uporabila

⁽¹⁵⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP, UL L 175, 10. 7. 1999, str. 43-48

možnost, ki jo predvideva stavek 2 (2) priloge k tej direktivi in je izključila pogodbe o zaposlitvi ter delovna razmerja, sklenjena v okviru posebnega programa usposabljanja, vključevanja in poklicnega preusposabljanja, kar je podrpla Organizacija za zaposlovanje delavcev na podlagi nacionalne zakonodaje, ki je povzeta po Direktivi Sveta 1997/70/ES. Kot je navedeno v njenem odzivu na vprašanje za pisni odgovor P-5452/09, ki ga je predložil gospod Tzavela⁽¹⁶⁾, je Komisija pisala grškim oblastem in zahtevala informacije in pojasnila glede delovanja takšnih shem. Do danes ni prejela nobenega odgovora.

Komisija prav tako izpostavlja, da je v stiku z grškim ministrstvom za delo glede vprašanja vajeništva v javnem sektorju. V zvezi s tem je Komisija nakazala, da lahko delovne izkušnje olajšajo prehod iz izobraževalnega sistema v svet dela, vendar pa je tudi poudarila, da te sheme zahtevajo previdno načrtovanje, natančne izbirne postopke in podrobno spremljanje, da bi zagotovili, da zadevne sheme izboljšujejo obete za zaposlitev udeležencev in da koristijo osebam v stiski.

*
* *

SLVprašanje št. 41 predložil Rolandas Paksas (H-0362/09)

Zadeva: Varstvo okolja

Ali namerava Komisija ponovno oceniti stanje kemičnega orožja, ki je bilo odloženo na dno Baltskega morja? Ali poteka redno spremljanje vpliva koncentracije nevarnih snovi v Baltskem morju na organizme, ki živijo v tem morju, in preverjanje, ali ta koncentracija zaradi uživanja rib iz Baltskega morja ogroža javno zdravje?

Odgovor

(EN) Približno 40 000 ton kemičnega orožja je bilo odloženega na dno Baltskega morja po drugi svetovni vojni – večinoma na območju vzhodno od Bronholma, jugovzhodno od Gotlanda in južno od Malega Belta. Skupnost je pogodbenica Helsinške komisije (HELCOM)⁽¹⁷⁾, ki je izvajala spremljanje in oceno v zvezi z odlaganjem kemičnega orožja na dno Baltskega morja. Helsinška komisija je poročilo o odlagališčih, o količinah in kakovosti kemičnega orožja objavila že leta 1994. Med pogodbenicami Helsinške komisije je Danska odgovorna za letno spremljanje števila incidentov in poročanje o teh Helsinški komisiji. Od leta 1995 je poročala o 101 incidentu. Med leti 1995 in 1999 je poročala o povprečju 7 incidentov na leto. Število incidentov, o katerih se poroča, se je v naslednjih letih še povečalo in je med leti 2000 in 2003 v povprečju znašalo 14 na leto; v povprečju se je med leti 2004 do 2007 poročalo o treh incidentih na leto, medtem ko se leta 2008 ni poročalo o nobenem (0) incidentu. Incidenti so bili povezani z ribolovnimi dejavnostmi. Ta nihajnja so najbrž posledica kombinacije dejavnikov, kor denimo intenzivnosti ribolovnih aktivnosti na območjih blizu odlagališča kemičnega orožja, in priporočil, ki so jih izdale Helsinška komisija ter tamkajšnje oblasti. Odlagališča so označena kot škodljiva, na pomorskih kartah označena s „sidranje in ribolov nista priporočena“. Vendar pa ribolov v teh vodah ni prepovedan in zato gospodarsko ribištvo nadaljuje. Helsinška komisija zagotavlja celovite informacije na svoji spletni strani⁽¹⁸⁾, vključno z informacijo o ravnanju takrat, ko ribiči ujamejo kemično orožje v mrežo.

Poleg tega obstaja raziskovalni projekt, ki ga financira EU, o „Oblikovanju okoljskih tveganj, povezanih s kemičnim orožjem, odloženim na dno morja“ (MERCW). Glavni cilj projekta je izvajanje usmerjenih raziskav in tehnoloških razvojev, da bi oblikovali prometne poti in slitev širjenja strupenih snovi v morske usedline in morsko okolje. Končni cilje je ocena okoljske varnosti za ekosistem in vpliva na zdravje ljudi obalnih držav blizu odlagališča. Prvo javno poročilo⁽¹⁹⁾ projekta MERCW vključuje temeljito in podrobno analizo različnih odlagališč in oblikuje izhodišče za vse ostale dejavnosti znotraj projekta. Raziskovalni projekt Helsinški komisiji redno poroča o svojih izsledkih. Trenutni sklepi pravijo, da predstavlja odloženo kemično orožje z uhajanjem strupenih snovi iz odloženega streliva zelo majhno tveganje za morsko okolje in da ni znamenj, da bi uživanje rib predstavljalo tveganje za javno zdravje.

⁽¹⁶⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=EN>

⁽¹⁷⁾ http://www.helcom.fi/Convention/en_GB/convention/

⁽¹⁸⁾ http://www.helcom.fi/environment2/hazsubs/en_GB/chemu/?u4.highlight=dumped%20chemical%20munitions

⁽¹⁹⁾ http://www.fimr.fi/en/tutkimus/muu_tutkimus/mercw/en_GB/news/

Na splošno pa je bilo veliko število projektov zasnovanih na učinkih kemikalij na človekovo zdravje v okviru okvirnih raziskovalnih programov EU.⁽²⁰⁾ Nekateri projekti, kot denimo COMPARE⁽²¹⁾, so vključevale študije o prebivalstvu akoli Baltskega morja.

29. oktobra 2009 je Komisija podala predlog Parlamentu in Svetu za skupni raziskovalni program Baltskega morja (BONUS-169). Ta pobuda združuje vseh 8 držav članic EU, ki obdajajo Baltsko morje, pri razvijanju strateške, politično motivirane raziskovalne agende in izvajanju v celoti vključenega skupnega raziskovalnega programa. Med prvo fazo skupnega raziskovalnega programa bo sestavljena strateška raziskovalna agenda. Ta bo temeljila na rezultatih obsežnega in razširjenega posvetovanja med zainteresiranimi stranmi, vključno z zainteresiranimi stranmi s področja drugih ustreznih naravoslovnih znanosti, ki niso povezane z morjem, ter s področja družbenih in ekonomskih disciplin in iz drugih geografskih območij. Kompleksni problemi, povezani z odlaganjem streliva v regiji Baltskega morja, bi lahko predstavljali enega izmed vprašanj, o katerih bi se razpravljalo z namenom namenskega financiranja javnih razpisov za raziskovalne predloge med potekom izvajalske faze pobude.

Glede na spremljanje, ki sta ga do sedaj opravili Helsinška komisija in projekt MERCW, vključuje strategije Evropske unije za regijo Baltskega morja⁽²²⁾ posebne paradne projekte, katerih cilj je „Ocena potrebe po čiščenju onesnaženih razbitin in kemičnega orožja“. Ta projekt, ki ga bo usklajevala Poljska, bo vključeval aktivnosti, ki obsegajo identifikacijo trenutno prednostnih groženj in odobritev stroškov ter ugodnosti katerega koli možnega dejanja s pomočjo dogovorjenih raziskovalnih programov. Gradil bo na obstoječem znanju in kartiranju v Baltskem morju.

Nadalje pa je cilj Okvirne direktive o morski strategiji EU⁽²³⁾, da bi imele vse evropske morske vode dobro okoljsko stanje v morskem okolju najkasneje do leta 2020. Da bi dosegli ta cilj, morajo vse države članice oceniti in spremljati koncentracije kontaminantov, vseh elementov v verigi morske prehrane, kontaminante v ribah in drugi morski hrani itd. Še zlasti bo moralo izvajanje Okvirne direktive o morski strategiji temeljiti na sodelovanju in usklajevanju držav članic na območjih zavezitve v morski regiji ali podregiji, kot denimo Baltskem morju, in bo moralo, kolikor mogoče, nadgrajevati obstoječe programe in dejavnosti, razvite v okviru mednarodnih sporazumov, kot je denimo Helsinška komisija. Ravni dobrega okoljskega stanja pa bo treba usklajevati na regionalni ravni in do leta 2012 ter 2014 odločiti, da bodo imele vse države članice svoje spremljevalne programe.

*
* *

Vprašanje št. 42 predložil Hans-Peter Martin (H-0376/09)

Zadeva: Prenehanje funkcije novih komisarjev

V skladu z Uredbo št. 422/67/EGS⁽²⁴⁾ so člani Komisije ob prenehanju funkcije upravičeni do dodatka za odselitev v višini enomesečne osnovne plače.

Prehodno mesečno nadomestilo se izplačuje tri leta, njegova višina pa se izračuna glede na trajanje funkcije in se giblje med 40 % in 65 % zadnje mesečne osnovne plače.

Trije novi komisarji – Algirdas Šemeta, Pavel Samecki in Karel De Gucht – bodo svojo funkcijo predvidoma opravljali le kratek čas in so že bili upravičeni do dodatka za preselitev v višini dvomesečne osnovne plače. Ali bodo dodatek zahtevali tudi ob odhodu s funkcije?

Kako dolgo mora komisar opravljati funkcijo, da je upravičen do prehodnega mesečnega nadomestila? Ali se to izplačuje vsa tri leta, če so pogoji izpolnjeni?

⁽²⁰⁾ http://ec.europa.eu/research/environment/themes/projects_en.htm#2;
http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/eur23460_en.pdf;
http://ec.europa.eu/research/endocrine/index_en.html

⁽²¹⁾ http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/env_health_projects/chemicals/c-compare.pdf

⁽²²⁾ COM(2009)248, 10. 6. 2009

⁽²³⁾ Direktiva 2008/56/ES, UL L 164 z dne 25. 6. 2008

⁽²⁴⁾ UL 187, 8. 8. 1967, str. 1.

Odgovor

(EN) Komisija se ne strinja s predpostavko vprašanja, namreč, da bodo trije novi komisarji – Algirdas Šemeta, Pavel Samecki in Karel De Gucht – svojo funkcijo verjetno opravljali le kratek čas.

Komisija lahko odgovori le na prvo vprašanje, če bo seveda eden izmed treh omenjenih komisarjev zahteval dodatek za ponovno preselitev, ko bo prenehal s funkcijo. Vendar lahko Komisija potrdi, da bo dodatek za ponovno preselitev plačan na podlagi odhoda, če je moral bivši komisar zamenjati bivališče in ni upravičen do podobnega dodatka za isti namen pri svojih novih dejavnostih.

Glede na drugo vprašanje pa bi Komisija rada izpostavila, da po Uredbi 422/67/EGS ne obstaja minimalno obdobje trajanja mandata za prejemanje prehodnega nadomestila. Če je mandat krajši od dveh let, potem je upravičen/a do prehodnega nadomestila za tri leta. Prehodno nadomestilo je namenjeno kot nadomestilo za pomembne omejitve (po členu 213 ES) glede dejavnosti, ki jih komisar lahko prevzame takoj po prenehanju funkcije, in tako preprečuje navzkrižje interesov. Dolžnost diskretnega ravnanja kar zadeva prihodnje zaposlitve velja v enaki meri, pa naj je komisar funkcijo opravljal 3 tedne ali pa 10 let.

*
* *

Vprašanje št. 43 predložil Nikolaos Chountis (H-0379/09)

Zadeva: Možno odpustanje v podjetju "Hellenic Shipyards S. A." iz Skaramange zaradi izsiljevanja matične družbe

Podjetje „Hellenic Shipyards S. A.“ iz Skaramange in nemško podjetje HDW (obe sta člana nemške skupine „ThyssenKrupp Marine Systems“) sta sporočili, da nameravata odpovedati pogodbo z grško vlado o izdelavi štirih podmornic in vzdrževanju treh drugih podvodnih plovil, saj naj bi jima grška država dolgovala 524 milijonov evrov. Medtem je grško ministrstvo za obrambo zaradi dokazanih težav s stabilnostjo zavrnilo izplačilo zapadlega dolga in prevzem prve izmed štirih podmornic. Opozoriti je treba še na dejstvo, da je grška država že izplačala 80 % skupnega zneska za sedem podmornic. Pri obnašanju nemškega podjetja gre za izsiljevanje, saj bi bila odpoved pogodbe močan udarec za ladjedelnico, zaradi česar bi 2000 delavcev podjetja „Hellenic Shipyards S.A.“ ostalo brez službe. Ali lahko Komisija odgovori na naslednji vprašanji: Katere ukrepe imajo na voljo države članice, da bi se zoperstavile multinacionalkam, ki brez obotavljanja postavljajo neuresničljive zahteve in pogosto spreminjajo pogodbene pogoje, s čimer ogrožajo delovna mesta? Kako lahko Komisija prispeva k ohranjanju omenjenih delovnih mest?

Odgovor

(EN) Iz podatkov, podanih v vprašanju za ustni odgovor se zdi, da se vprašanje, ki ga je načel poslanec, nanaša na pogodbo med grško državo in zasebnim podjetjem o gradnji štirih podmornic in vzdrževanju preostalih treh.

Vprašanja, ki jih je načel poslanec se nanašajo na izvajanje pogodbe in, bolj točno, na razloge za odpoved le-te s strani izvajalca in ne na oddajo javnega naročila. Na podlagi omejenih podatkov, ki jih je podal poslanec, se ta zadeva ne dotika nobenega vprašanja prava Skupnosti o javnih naročilih in kot taka sodi v obseg nacionalnih predpisov držav članic. Zato Komisija poslanca vabi, da se v zvezi s to točko obrne na pristojne nacionalne oblasti.

*
* *

Vprašanje št. 44 predložil Bendt Bendtsen (H-0380/09)

Zadeva: Državna pomoč nizozemskim vrtnarijam

Nizozemski jamstveni sklad Borgstellingsfond omogoča podjetjem iz panoge rastlinjakov pridobitev državnega jamstva, ki pokriva 85% naložbenega posojila v vrednosti do največ 2,5 milijona EUR. Ali bo Komisija pojasnila, po kakšnem premisleku je bil odobren ta načrt?

Poleg omenjenega posojilnega načrta obstajajo številni načrti denarne pomoči vrtnarijam. Ali bo Komisija glede na navedeno komentirala, ali se pri ocenjevanju skladnosti posamezne nove pobude s pravili o državni pomoči upošteva število in obseg obstoječih ukrepov?

Odgovor

(EN) Poslanec vprašuje po stališču Komisije glede jamstev, dodeljenih nizozemski panogi rastlinjakov.

Nizozemski načrt zagotavlja možnost, da jamstveni sklad dodeli državno pomoč v okviru obliki jamstev za največ 80 % zajamčenega posojila. Najvišji znesek jamstva znaša 2 500 000 EUR. Jamstva se dodelijo za pokritje posojil v naložbene namene panoge rastlinjakov in prinaša koristi zgolj malim in srednje velikim podjetjem.

Ta načrt je bil odobren s sklepom Komisije z dne 23. aprila 2009⁽²⁵⁾. Komisija je ocenila ukrep v luči pravil o državni pomoči, ki se uporabljajo za jamstva in pomoč za naložbe v kmetijskem sektorju ter zaključila, da je predlagani načrt skladen s temi pravili.

Kar zadeva subvencije, ki bi jih vrtnarije lahko pridobile poleg k zgoraj omenjenih jamstvenih shem, bi Komisija želela izpostaviti, da dodatna pomoč v okviru obstoječih načrtov ni prepovedana, dokler se spoštuje največjo intenzivnost financiranja, določeno v kmetijskih smernicah. Nizozemske oblasti so se zavezale, da bodo spoštovala ta pravila zbiranja, da bi preprečile prekoračitev največje uporabljene intenzivnosti pomoči.

*
* *

Vprašanje št. 45 predložil Fiorello Provera (H-0382/09)

Zadeva: Oddajanje programa Al Aksa TV prek Eutelsata

Francoski satelitski ponudnik Eutelsat še vedno oddaja televizijski program Al Aksa TV, čeprav vsebina njegovih oddaj neposredno krši člen 3b direktive EU o avdiovizualnih medijskih storitvah (2007/65/ES⁽²⁶⁾). Takšne oddaje prispevajo tudi k naraščanju radikalizacije v Evropi, kar ogroža evropsko varnost. Program Al Aksa TV ima v lasti ter ga financira in nadzira organizacija Hamas, ki je na seznamu teroristov EU. Francoski organ za radiotelevizijo (Conseil Supérieur de l'Audiovisuel) je decembra 2008 obvestil Eutelsat, da vsebina programa Al Aksa TV krši 15. člen francoskega zakona o komunikacijah z dne 30. septembra 1986, v skladu s katerim so prepovedane vse oblike spodbujanja k sovraštvu ali nasilju na podlagi rase, veroizpovedi ali narodnosti. Eutelsat kljub sporočilu omenjenega francoskega organa še vedno prenaša program Al Aksa TV, katerega oddaje še vedno kršijo evropsko in francosko avdiovizualno zakonodajo.

Katere ukrepe namerava sprejeti Komisija za ustavitev oddajanja programa Al Aksa TV prek evropskega satelitskega ponudnika? Ali je Komisija formalno zastavila to vprašanje francoskim organom in kako namerava zagotoviti upoštevanje evropske avdiovizualne zakonodaje?

Odgovor

(EN) Komisija se strinja z zaskrbljenostjo poslanca glede programov, ki razširjajo sovraštvo in sodijo v pristojnost države članice. Aktivno in tesno sodeluje z državami članicami in spodbuja sodelovanje med temi, da bi zagotovila popolno uporabo prava Skupnosti na tem posebno občutljivem področju.

Komisija se zaveda, da program Al Aksa TV oddaja preko satelita Atlantic Bird 4, ki je v lasti francoskega satelitskega operaterja Eutelsat. Do storitev preko satelita Atlantic Bird 4 lahko dostopajo večinoma v bližnjevzhodnih državah. Znotraj Evropske unije lahko državljani EU v južni Italiji, na Cipru, Malti in v Grčiji dostopajo do tega programa s standardno opremo. V drugih državah EU pa bi bili za sprejem programov Al Aksa TV potrebni široki satelitski krožniki. Prav tako je treba opozoriti, da Komisija do sedaj še ni prejela nobene uradne pritožbe glede programov, ki jih razširja Al Aksa TV.

Medtem ko člen 22a Direktive 89/552/EGS prepoveduje razširjanje sovraštva na podlagi spola, rase, vere ali narodnosti, je pravica do svobodnega izražanja temelj demokratične in pluralistične družbe. Včasih obstaja zelo tanka ločnica med svobodo izražanja in razširjanjem sovraštva. V zvezi s tem predstavlja popolna prepoved televizijskega programa zelo drastičen ukrep in mora ostati izjema.

Komisija je septembra 2008 francoskemu organu za radiotelevizijo „Conseil Supérieur de l'Audiovisuel“ (CSA) poslala uradno pismo glede programa Al Aksa TV. Po tej poizvedbi in ob upoštevanju namere programa

⁽²⁵⁾ http://ec.europa.eu/competition/state_aid/register/ii/doc/N-112-2009-WLWL-en-23.04.2009.pdf - UL C 190 z dne 13. 8. 2009

⁽²⁶⁾ UL L 332, 18. 12. 2007, str. 27.

Al Aksa TV, da bi dosegel vse države Evropske unije preko Eurobird 9, evropskega telekomunikacijskega satelita, ki ga upravlja Eutelsat, je CSA decembra 2008 Eutelsatu izdala opozorilo (mise en garde). Posledično je CSA zagotovil, da program Al Aksa TV ni uresničil svoje namere o doseganju občinstva celotne Evropske unije. 23. oktobra 2009 je Komisija pisala francoskim oblastem in jih prosila za spremljanje odločitve CSA iz leta 2008.

Na splošno lahko Komisija kot varuhinja pogodbe začne s postopki za ugotavljanje kršitev proti državi članici, če oceni, da zadevna država članica ne upošteva prava Skupnosti. V zvezi z ravnanjem Francije v primeru programa Al Aksa TV lahko Komisija uporabi to možnost, kar je odvisno od odgovora na zgoraj omenjeno pismo.

Poleg tega Komisija redno obravnava vprašanje razširjanja programa Al Aksa TV in ostalih radiotelevizijskih hiš v političnem dialogu z zadevnimi državami, ali z matično državo teh radiotelevizijskih hiš, z državo, v kateri je nameščena povezava do satelita ali pa z državo, katere satelitske zmogljivosti se uporabljajo za ta razširjanja.

*
* *

Vprašanje št. 46 predložil Martin Ehrenhauser (H-0385/09)

Zadeva: Financiranje ob drugem irskem referendumu

Ali Komisija meni, da veljavni irska in evropska zakonodaja dovoljujeta izvajanje informacijskih dejavnosti med referendumom?

Ali so bili v informacijskih dejavnostih (npr. brošurah), ki jih je financirala Evropska komisija, uravnoteženi argumenti za oziroma proti ratifikaciji Lizbonske pogodbe?

Kateri argumenti, kritični do Lizbonske pogodbe, so bili navedeni?

Odgovor

(EN) Vloga Evropske komisije je prispevati k informirani razpravi o Evropski uniji z zagotavljanjem dejanskih, točnih in jasnih informacij državljanom. To vključuje informacije o novi Lizbonski pogodbi, ki so jo podpisale vse države članice in ki jo je podprl Evropski parlament.

Komisija je na spletni strani Evrope (http://europa.eu/lisbon_treaty/index_en.htm) dala na razpolago podatke o Lizbonski pogodbi, vključno z vprašanji in odgovori ter z uradno prečiščenim besedilom nove Pogodbe. Poleg tega je Komisija izdelala povzetek za državljane o novi Pogodbi z naslovom „Vaš vodnik po Lizbonski pogodbi“, ki na preprost in dejanski način razlaga, kaj se spremeni po Lizbonski pogodbi. Vodnik je publikacija, namenjena državljanom v vseh državah članicah in je na voljo v 23 uradnih jezikih Evropske unije.

Obstoj pomanjkanja pomembnih informacij o EU in Irski je bilo razvidno iz izsledkov raziskave in sklepov poročila pododbora Oireachtas (irskega parlamenta) iz novembra 2008 o prihodnosti Irske v Evropski uniji.

V odziv na potrebo po dejanskih informacijah o EU sta Evropski parlament in Evropska komisija z irsko vlado januarja 2009 podpisala triletni Memorandum o soglasju (MOS) o partnerstvu za komuniciranje o Evropi.

V okviru tega memoranduma in tednega sodelovanja z irsko vlado in pisarno Evropskega parlamenta na Irskem je bilo izpeljanih več dejavnosti s ciljem spodbujanja boljšega javnega razumevanja EU in Irske.

Komisija je organizirala dejavnosti kot denimo enajst javnih razprav o EU po vsej Irski, oglaševalsko pobudo na nacionalni ravni, ki je prikazala, kaj EU stori za potrošnike, srednješolsko esejistično tekmovanje in spletne aktivnosti, kot denimo novo interaktivno spletno stran in spletno socialno mreženje. V okviru pobude pod imenom „Nazaj v šolo“, ki vključuje uradnike, ki delajo pri evropskih institucijah, da gredo na obisk v svoje nekdanje srednje šole, je približno 87 irskih uradnikov obiskalo 101 šolo v 24 državah.

Komisija je prav tako skupaj z irskim oddelkom za zunanje zadeve organizirala številna informacijska srečanja z naslovom „Dejstva o Lizbonski pogodbi“ za zainteresirane organizacije, vključno z nevladnimi organizacijami in regionalnimi oblastmi. Leta 2009 je potekalo tudi šest predavanj, ki so bila organizirana skupaj z glavno žensko organizacijo Irske.

*
* *

Vprašanje št. 47 predložil Frank Vanhecke (H-0386/09)**Zadeva: Uredba o državljski pobudi**

Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 7. maja 2009 pozval Komisijo, naj po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe nemudoma predloži predlog uredbe o državljski pobudi (P6_TA(2009)0389).

Ali je Komisija že pripravila predlog? Ali ga namerava predložiti kmalu po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe? Ali bo upoštevala okvirna navodila iz poročila Evropskega parlamenta na to temo?

Odgovor

(EN) Komisija pozdravlja uvedbo državljske pobude, ki bo državljanom Evropske unije dala več besede, dodala evropski demokraciji novo razsežnost in dopolnila sklop pravic, povezanih z državljanstvom Unije.

Komisija je prepričana, da bodo evropski državljani imeli koristi od evropske državljske pobude takoj po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe. V ta namen bo Komisija podala predlog za Uredbo na podlagi člena 24 Pogodbe o delovanju Evropske unije po začetku veljavnosti Pogodbe. Komisija bi si prizadevala omogočiti, da bi bila Uredba sprejeta pred koncem prvega leta po začetku veljavnosti Pogodbe in verjame, da bosta Evropski parlament in Svet v celoti delila ta cilj.

Glede na pomembnost prihodnjih predlogov za državljane, organizirano civilno družbo, zainteresirane strani in javne organe v državah članicah morajo državljani in vse zainteresirane strani imeti priložnost, da izrazijo svoje poglede o tem, kako bi naj državljska pobuda delovala.

Komisija je zato 11. novembra sprejela Zeleno knjigo⁽²⁷⁾, da bi poiskala stališča vseh zainteresiranih strani o ključnih vprašanjih, ki bodo oblikovala prihodnost Uredbe. Komisija upa, da bo posvetovanje spodbudilo široko paleto odzivov. Rezultat tega posvetovanja bo služil kot podlaga za pripravo predloga Komisije.

Komisija toplo podzdravlja resolucijo Parlamenta o državljski pobudi iz maja 2009 kot občutljiv prispevek k tej razpravi in se strinja z večino njenih predlogov.

*
* *

Vprašanje št. 48 predložil John Bufton (H-0387/09)**Zadeva: Elektronska identifikacija - Uredba (ES) št. 1560/2007**

V zvezi z uvedbo obvezne uporabe elektronske identifikacije 31. decembra 2009 v skladu z Uredbo (ES) št. 1560/2007⁽²⁸⁾ naj Komisija razmisli o njenem odlogu, saj oprema, ki se uporablja za skeniranje/branje, ni natančna, zaradi česar bodo imeli kmetje velike težave.

Ali bi lahko Komisija iz navedenega razloga uvedla zgolj prostovoljno uporabo sistema od 31. decembra 2009?

Odgovor

(EN) Obstoječe predpise Skupnosti o individualni identifikaciji in sledljivosti ovac in koz so spodbudili kriza v zvezi s slinavko in parkljevko v Združenem kraljestvu leta 2001 ter poznejša poročila Parlamenta in Računskega sodišča ter tako imenovano „Andersonovo poročilo“ spodnjemu domu parlamenta Združenega kraljestva, ki so pokazala, da je obstoječi sistem identifikacije in sledljivosti „skupin“ nezanesljiv. Takrat ključne zainteresirane strani kot denimo nacionalno združenje kmetovalcev ni le pozdvalo k uvedbi individualne sledljivosti in elektronske identifikacije, temveč celo „da delujemo naprej v preostali EU“.

Zaradi tega je Uredba Sveta (ES) št. 21/2004 uvedla sistem elektronske identifikacije malih prežvekovalce, ki bo postala obvezna z januarjem 2010.

⁽²⁷⁾ Zelena knjiga o evropski državljski pobudi, COM (2009) 622

⁽²⁸⁾ UL L 340, 22. 12. 2007, str. 25.

Prostovoljna elektronska identifikacija bi dejansko pomenila prostovoljno sledljivost. Prostovoljni sistem bi pomenil tudi neenakopravne pogoje, saj so številne države članice že precej daleč v procesu uvajanja elektronske identifikacije.

Tehnologija je sedaj zrela in pripravljena za uporabo v praktičnih pogojih kmetovanja.

Niti Parlament niti Svet nista nikoli izpodbijala temeljnih določb Uredbe.

Vendar pa je Komisija koliko mogoče pospešila gladko uvedbo novega sistema, da bi zmanjšala stroške in bremena za upravljavce, ne da bi pri tem izpodbijala načela Uredbe.

*
* *

Vprašanje št. 49 predložil Derk Jan Eppink (H-0388/09)

Zadeva: Odložitev predloga komisarke Neelie Kroes o možnosti odškodninskih zahtevkov oseb, oškodovanih zaradi ravnanja kartelov

Na seji Odbora za ekonomske in monetarne zadeve 29. septembra 2009 je komisarka Kroes govorila o predlogu, da bi strankam, ki so jih oškodovali karteli, omogočili več pravnih možnosti za zahtevanje odškodnine. Dejala je, da je predlog zelo pomemben in da ji je zelo pri srcu. 7. oktobra bi ga bilo treba predstaviti kolegiju komisarjev.

Toda posebni sestanek, ki naj bi potekal v petek, 2. oktobra, je bil na zahtevo predsednikovega kabineta preklican. Predlog je skrivnostno izginil z radarja.

Zakaj je predlog izginil z dnevnega reda Komisije, čeprav je komisarka Kroes v odboru ECON napovedala, da bo kolegij komisarjev hitro sprejel odločitev?

V dnevniku Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ) z dne 20. oktobra 2009 je bilo navedeno, da je predsednik Odbora za pravne zadeve Evropskega parlamenta, ki je obenem partner v nizozemski odvetniški pisarni, ki se ukvarja s kartelskimi zadevami, vplival na Komisijo, naj predlog zadrži. Ali to drži?

Kaj meni Komisija o morebitnem konfliktu interesov predsednika Odbora za pravne zadeve, o katerem poroča članek v FAZ?

Kdaj lahko pričakujemo predlog?

Odgovor

(EN) Pravilno je, da Komisija preučuje nadaljnje zakonodajne postopke v zvezi s svojo belo knjigo iz aprila 2008, kot je to predlagal Evropski parlament v svoji resoluciji o beli knjigi marca 2009. Vendar pa zaenkrat Komisija še ni sprejela končne odločitve o tej zadevi. A poslanec je lahko prepričan, da Komisija ostaja v celoti zavezana ciljem in predlogom, navedenim v beli knjigi.

*
* *

Vprašanje št. 50 predložil Jörg Leichtfried (H-0391/09)

Zadeva: Odobritev megatovornjakov

Septembra 2009 sem zastavil vprašanje za pisni odgovor (E-4313/09) o študijah o megatovornjakih, ki jih je naročila Evropska komisija. Žal moram ugotoviti, da Komisija v odgovoru na to vprašanje nikakor ni odgovorila na moja vprašanja. Veliko nevladnih organizacij je že podvomilo v rezultate in kakovost študij. Ob odzivu Evropske komisije na moje vprašanje za pisni odgovor tudi sam čedalje bolj dvomim v njihovo vrednost.

Komisijo zato naprošam, naj med časom za vprašanja konkretno odgovori na moje vprašanje.

Odgovor

(FR) V odgovoru na to vprašanje, ki izhaja iz vprašanja za pisni odgovor (E-4313/09), ki je bilo predloženo oktobra 2009 in zadeva dve študiji, ki ju je naročila Komisija v zvezi z vplivom, ki bi ga lahko imela odobritev dolgih in težkih tovornih vozil na promet znotraj Evrope, bi Komisija poslancu rada zagotovila, da je bil odgovor Komisije kolikor mogoče točen glede na podatke, ki so bili takrat na voljo.

Splošen zaključek prve študije, ki jo je na zahtevo Komisije izvedlo podjetje „Transport & Mobility Leuven“ (T&ML) novembra 2008, je bil, da bi imela obsežnejša uporaba dolgih in težkih tovornih vozil nedvomno pozitiven učinek na splošno učinkovitost prometnega sektorja v Evropi zaradi pričakovanih izboljšav v smislu varnosti in okoljske uspešnosti cestnega prometa.

Vendar so bili izsledki te študije vse od njihove objave deležni ostrih kritik zainteresiranih strani, ne le z vidika parametrov, ki so bili uporabljeni v zvezi s prožnostjo povpraševanja po prevozu, temveč tudi zaradi morebitnih posledic, ki bi jih imela obsežnejša uporaba teh vozil v smislu varnosti v cestnem prometu in razčlenitve različnih vrst prevoza.

Zaradi tega je Komisija ugotovila, da je potrebna temeljitejša analiza zadeve in v okviru tega je bila izvedena nova študija s strani Skupnega raziskovalnega centra – Inštituta za tehnološke študije v Sevilji. Kljub njihovim zaključkom, ki so mnogo manj izraziti kot tisti iz poročila T&ML, je zaključek te nove študije, da bi obsežnejša uporaba dolgih in težkih tovornih vozil v prometu znotraj Evrope zmanjšala število prevozov, ki so trenutno potrebni z obstoječim manjšim in lažjim voznim parkom.

Pomembno je poudariti, da ta hipoteza še ni bila dokazana v praksi. Komisija je zato prepričana, da je potrebna previdnost pri pripravi sklepov, ki so morali biti do sedaj začasni do izida dodatne raziskave. Vsekakor pa je previdnost, ki jo uporabljata avtorja teh dveh študij skladna s previdnostjo v drugih poročilih, ki so jih pripravile interesne skupine ali države članice.

Da bi lahko v celoti upoštevali raznolikost mnenj, ki se odražajo v vprašanju poslanca v zvezi z zadevami, kot so denimo prožnost povpraševanja, spremembe načina prevoza, ocenjene stopnje izkoriščenosti dolgih in težkih tovornih vozil ter učinka na stroške infrastrukture, je Komisija že sklicala usmerjevalno skupino predstavnikov strani, ki so vključeni v analiziranje teh vprašanj. Ta usmerjevalna skupina je prvič zasedala novembra 2009 in trenutno pripravlja številne potrjene gospodarske parametre za drugo študijo, ki bo objavljena v začetku leta 2010 (in za katero se ocenjujejo predlogi, ki jih je Komisija nedavno podala).

Komisija bi poslancu rada zagotovila, da bodo postavljena vprašanja podrobneje obravnavana kot del nove študije. In za konec, kot je bilo že večkrat povedano, Komisija se bo odločila glede potrebe po spreminjanju veljavne zakonodaje šele potem, ko bo preučila vse posledice, ki jih bo imelo prilaganje pravil na težo in mere dolgih in težkih tovornih vozil, kot je določeno v Direktivi 96/53/ES⁽²⁹⁾.

*
* *

Vprašanje št. 51 predložila Frieda Brepoels (H-0398/09)

Zadeva: Ruske uvozne dajatve

V odgovoru na pisno vprašanje E-4200/09 z dne 25. avgusta 2009 je Komisija priznala, da so ruske oblasti od konca leta 2008 sprejele celo vrsto protekcionističnih ukrepov. Povečanje carin znatno vpliva na izvoz več vrst blaga iz EU, kot so kombajni, osebna vozila, pohištvo in številni kmetijski proizvodi. Nadalje se uvozne dajatve uporabljajo za preprečevanje vstopa evropskim podjetjem v skupna podjetja, kot se je na primer zgodilo pred kratkim, ko sta nizozemsko podjetje Case New Holland in rusko podjetje Kamaz ustanovila skupno podjetje. EU si mora zato še naprej prizadevati za odpravo uvoznih dajatev na vse omenjene proizvode.

Katere nadaljnje ukrepe je sedaj Komisija sprejela s tem v zvezi?

Kaj je v povezavi s tem vprašanjem prineslo vrhunsko srečanje med EU in Rusijo 18. in 19. novembra 2009?

Ruske oblasti naj bi želele pregledati vsa začasna povečanja carin. Ali je že znan končni rezultat?

Ali so ruske oblasti pripravljene sodelovati v uradnih posvetovanjih v skladu s členom 16 sporazuma med EU in Rusijo?

Kakšna je prihodnja strategija Komisije s tem v zvezi?

⁽²⁹⁾ Direktiva Sveta 96/53/EC z dne 25. julija 1996 o določitvi največjih dovoljenih mer določenih cestnih vozil v Skupnosti v notranjem in mednarodnem prometu in največjih dovoljenih tež v mednarodnem prometu, UL L 235 z dne 17.09.1996

Odgovor

(EN) Od odgovora, ki je bil podan na vprašanje poslanca za pisni odgovor E-4200/09⁽³⁰⁾, je Komisija nadaljevala s pritiski na ruske oblasti v zvezi s protekcionističnimi ukrepi, ki jih je sprejela kot odziv na svetovno gospodarsko krizo. Komisija je najbolj zaskrbljena zaradi načrtovanja trajnega povečanja uvoznih carin po novi skupni carinski tarifi carinske unije Rusija-Kazahstan-Belorusija, ki bo pričela veljati 1. januarja 2010.

Zaradi tega so bile dejavnosti Komisije v preteklih tednih v glavnem osredotočene na opozarjanje teh treh članic carinske unije na zaskrbljenost EU in na pozive, da voditelji teh treh držav 27. novembra 2009 te skrbi upoštevajo pri sprejemanju končne odločitve glede skupne carinske tarife. Vpliv na avtomobile in na kombajne je Komisija skupaj s seznanom ostalih izdelkov opredelila kot prednostno nalogo. Razprave so se nadaljevale prejšnji teden in vprašanje je načel predsednik Komisije na vrhu med EU in Rusijo v Stockholmu 18. novembra 2009. Komisar za trgovino je o tem vprašanju razpravljal tudi ob robu vrha na dvostranskem srečanju z rusko ministrico za gospodarstvo, gospo Nabiullino.

Čeprav je bilo obetavno, da je sam predsednik Medvedev na vrhu povedal, da so se sedanji ruski protekcionistični ukrepi izkazali kot neučinkoviti, pa je bilo tudi jasno, da bo predložena skupna carinska tarifa nespremenjeno začela veljati s 1. januarjem 2010. Komisija je prejela le obljubo, da nedavna povečanja carin ne bodo trajna in da jih bodo revidirali po ustanovitvi carinske unije.

Ruske oblasti še niso privolile v uradna posvetovanja po členu 16 Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med EU in Rusijo, čeprav je Komisija zahteve večkrat ponovila.

*
* *

Vprašanje št. 52 predložil Alfreds Rubiks (H-0399/09)

Zadeva: Status borcev protihitlerjanske koalicije v Evropski uniji

V številnih državah članicah Evropske unije imajo veterani iz druge svetovne vojne, ki so se borili proti nacizmu in fašizmu, poseben status borcev protihitlerjanske koalicije.

Kakšni so načrti, da bi ta status razširili na vso Evropsko unijo?

Odgovor

(FR) Komisija nima pristojnosti kar zadeva status bivših borcev. Odgovornost za to vprašanje nosijo države članice.

*
* *

Vprašanje št. 53 predložil Ivo Belet (H-0404/09)

Zadeva: Boj proti jemanju poživil - zahteva glede obvestila o (pre)bivališču športnika („whereabouts information“)

Belgijo je zajel val osuplosti, ko so bili nekateri teniški igralci za eno leto suspendirani, ker niso ustrezno izpolnili obrazca s podatki o (pre)bivališču.

Že zahteva glede obvestila o (pre)bivališču športnika je drastičen ukrep za „nedolžne“ športnike, zaradi česar so se pojavila številna vprašanja v zvezi s poseganjem v njihovo zasebnost.

Glede na to, da zadevni športniki niso jemali poživil, nikakor ni v skladu z načelom sorazmernosti, da so bili za eno leto suspendirani, ker niso ustrezno izpolnili obrazca s podatki o (pre)bivališču.

Športniki se lahko pritožijo le na Mednarodno športno arbitražno razsodišče, kar ne olajša uporabe te možnosti.

Kako Komisija ocenjuje te razmere glede na suspenze v primeru Meca-Medina?

⁽³⁰⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=EN>

Ali se Komisija strinja, da morata biti strogost kazni za kršitev zahtev glede obvestila o (pre)bivališču športnika in pritožbeni postopek boljje usklajena na evropski in mednarodni ravni?

Ali bo Komisija v zvezi s tem sprejela ukrepe?

Odgovor

(EN) Komisija je v celoti zavezana boju proti jemanju poživil v športu in podpira razvoj učinkovitih protidopinških ukrepov v skladu z določbami prava EU o temeljnih pravicah in svoboščinah.

Komisija je v rednem stiku z zadevnimi ustanovami in organizacijami, zlasti z Evropskim parlamentom, državami članicami, Svetom Evrope in Svetovno protidopinško agencijo (WADA), da bi razpravljala o zadevah, povezanih z bojem proti jemanju poživil. Vprašanje varstva podatkov in zasebnosti posameznih športnikov je ena izmed najpomembnejših in najbolj občutljivih tem. V okviru tega je Komisija glede na mnenje, sprejeto aprila 2009, po „členu 29 Delovna skupina“, ki je bila ustanovljena po Direktivi 95/46/ES o varstvu podatkov, pozvala Svetovno protidopinško agencijo (WADA), da pregleda zadevne mednarodne standarde za varovanje zasebnosti in osebnih podatkov. WADA je kasneje nadavljjevala z obsežno revizijo standardov, da bi bili ti skladni z zakonodajo EU. Vendar pa je ostalo določeno število vprašanj predmet razprave, zlasti vprašanje sorazmernosti v zvezi s „pravilom o (pre)bivališču športnika“, posebno v luči drugih standardov in praks agencije WADA.

V zvezi s tem Komisija priznava, da boj proti jemanju poživil na ravni vrhunškega športa upravičuje izvajanje dopinškega nadzora pri vrhunskih elitnih atletih brez opozorila in izven portnih tekmovanj. Vendar pa mora ostati nadzor sorazmeren, njegovo izvajanje pa mora spoštovati posamezne pravice atletov.

Komisija bo nadaljevala s tesnim sodelovanjem z zadevnimi ustanovami in organizacijami, vključno s strokovno skupino Sveta Evrope za varstvo protidopinških pravil in podatkov. Delo te strokovne skupine bo zagotovo prispevalo h krepitvi dialoga z agencijo WADA o smernicah za izvajanje „pravila o (pre)bivališču športnika“, vključno z vprašanji, ki jih je načel poslanec v zvezi s pritožbami atletov proti odločitvam, sprejetim na nacionalni ravni, in glede sorazmernosti disciplinskih ukrepov.

*
* *

Vprašanje št. 54 predložil James Nicholson (H-0405/09)

Zadeva: Strategija EU proti organiziranemu kriminalu

Nedavna zaplomba 120 milijonov cigaret v пристanišču Greenore Port v okrožju Louth (Irska) je bila opisana kot največja zaplomba tihotapskega blaga v zgodovini Evropske unije.

Po splošnem prepričanju je bila vpletena disidentska severnoirska teroristična skupina v sodelovanju s organiziranimi hudodelskimi združbami. Uspešnost te operacije gre pripisati odličnemu sodelovanju med britansko in irsko policijo, mornarico ter carinskimi in davčnimi organi.

Bo torej Komisija spodbujala druge države EU, da bodo sprejele to strategijo kot predlogo za močnejše vseevropsko sodelovanje v boju proti tihotapljenju tobaka in drog ter organiziranemu kriminalu na splošno?

Odgovor

(EN) Primer, ki ga je omenil poslanec, je vsekakor predstavljal največjo zaplembo vseh časov na področju tihotapstva cigaret v EU in ta je bila posledica uspešne mednarodne večagencijske operacije, ki sta jo usklajevala irska carinska služba ter Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF). Mednarodne vidike nadaljnjih preiskav je prav tako usklajeval urad OLAF.

Zadevni primer jasno kaže na pomembnost in koristi tesnega, mednarodnega sodelovanja in Komisija bo nadaljevala s podporo in spodbujanjem dejanj, katerih cilj je zagotoviti sinergije ter večagencijski in večdisciplinaren pristop do boja proti nezakonitemu čezmejnemu kriminalu.

V zvezi s cigaretami je urad OLAF v zadnjih 14 letih prirejal letno konferenco za preiskovalce in obveščevalno osebje, ki delajo v tobačnem sektorju, da si izmenjajo informacije o novih nevarnostih, ki se zdaj pojavljajo, in da utrdijo operativne odnose med državami članicami, ključnimi tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami.

Da bi spodbudila to vrsto sodelovanja, ki ga je omenil poslanec, Komisija zagotavlja finančno podporo v obliki nepovratnih sredstev znotraj okvira Programa EU „Preprečevanje kriminala in boj proti njemu“, ki ga vodi Generalni direktorat Komisije za pravosodje, svobodo in varnost. Celoten proračun za ta program, ki je predviden za leto 2010, znaša 85,88 milijonov EUR. Program Hercule II, ki ga vodi urad OLAF, podpira projekte, ki spodbujajo zaščito finančnih interesov Skupnosti in katerih cilj je izboljšati nadnacionalno in večdisciplinarno sodelovanje in ustvarjanje mrež v državah članicah, pristopnicah in kandidatkah. Tihotapljenje cigaret je eno izmed področij, ki jih zajema program Hercule II, katerega proračun za obdobje 2007–2013 znaša 98,5 milijonov EUR.

*
* *

Vprašanje št. 55 predložil Ryszard Czarnecki (H-0407/09)

Zadeva: Diskriminacija poljske manjšine v Litvi

Kakšne ukrepe namerava sprejeti Komisija, da bi litvanska vlada prenehala diskriminirati poljsko manjšino v državi? V zadnjih mesecih se le še stopnjuje praksa, ki se jo izvaja že nekaj let: zniževanje števila poljskih šol in razredov, prisilna litvanizacija poljskih priimkov, nevračanje premoženja, ki so ga pred desetletji zasegle sovjetske oblasti (medtem ko so bili litvanski državljani ponovne privatizacije deležni v veliko večji meri), prepoved poljskih poimenovanj krajev in ulic na območjih, kjer prebiva poljska manjšina, kar je očitna kršitev evropskih standardov, in poskusi, da bi omejili pristojnosti poslancev, ki v litvanskem parlamentu predstavljajo poljsko manjšino. To so dejanja, ob katerih Komisija ne more molčati. Naštete primere diskriminacije je treba nemudoma preiskati in v zvezi z njimi ukrepati.

Odgovor

(EN) Spoštovanje pravic pripadnikov manjšinam, vključno s spoštovanjem načela nediskriminacije, je eno izmed načel, na katerih temelji Evropska unija. To se sedaj nanaša izključno na člen 2 Pogodbe o Evropski uniji, kot je bila spremenjena z Lizbonsko pogodbo, ki bo začela veljati 1. decembra 2009. Ta člen vključuje spoštovanje pravic pripadnikov manjšinam med temeljne vrednote Evropske unije.

Vendar pa lahko Komisija deluje le na področjih, ki so v pristojnosti EU, kot denimo na področjih, kjer Direktiva 2000/43/ES⁽³¹⁾ izvaja načelo enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost.

Vprašanja, ki jih je načel poslanec, sodijo v okvir odgovornosti držav članic, ki morajo zagotoviti varstvo temeljnih pravic z uporabo svoje lastne zakonodaje in njihovih mednarodnih zavez. Takšna vprašanja se lahko sprožijo pred sodišči držav članic in, ko so nacionalna pravna sredstva izčrpana, pred Evropskim sodiščem za človekove pravice.

*
* *

Vprašanje št. 56 predložila Laima Liucija Andriekienė (H-0408/09)

Zadeva: Tretji energetske paket in varstvo evropskih odjemalcev energije

Evropski Parlament je aprila odobril tretji zakonodajni paket o evropskem trgu z električno energijo in plinom. Eden glavnih ciljev zakonodajnega paketa je bil zaščititi evropske odjemalce energije pred velikimi energetskeimi monopoli, tako da bi zagotovil ločitev delovanja plinovodov in omrežij za električno energijo od dejavnosti zagotavljanja plina ali proizvodnje energije. Kdaj se pričakuje, da se bo tretji energetskei paket polno izvajal, tj. da bodo vse države članice EU že izbrale model ločevanja, ki jim najbolj ustreza (med popolnim ločevanjem, neodvisnim upravljavcem omrežja in neodvisnim upravljavcem prenosa), ter izvedle ustrezne določbe? Ali Komisija razpolaga z informacijami o tem, koliko držav članic EU je izbralo „najlažji“ model ločevanja, tj. neodvisnega upravljavca prenosa? Kako namerava Komisija zaščititi interese evropskih odjemalcev energije, če bodo energetske trgi v več državah članicah ostali v rokah velikih energetskeih monopolistov?

⁽³¹⁾ Direktiva Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju enakega načela obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost, UL L 180, 19. 7. 2000

Odgovor

(EN) Te direktive tretjega energetskega paketa so začele veljati 3. septembra 2009 in jih morajo države članice prenesti do 3. marca 2011. Pravila o ločevanju, ki jih vsebuje, morajo države članice uporabljati od 3. marca 2012 dalje, in v nekaterih posebnih primerih od 3. marca 2013 dalje.

V skladu z določbami tretjega energetskega paketa imajo države članice možnost izbire med tremi modeli ločevanja: ločevanjem lastništva, neodvisnim upravljavcem omrežja ter neodvisnim upravljavcem prenosa. Čeprav ti trije modeli ločevanja zagotavljajo različne stopnje strukturnega ločevanja upravljanja omrežja in dobavnih dejavnosti, mora biti vsaka izmed njih učinkovita pri preprečevanju navzkrižij interesov med proizvajalci, dobavitelji in upravljavci omrežja. V tej zgodnji fazi prenosa Komisija še nima pregleda nad tem, koliko držav članic bo izbralo model neodvisnega upravljavca prenosa za ločevanje.

Da bi zaščitili interese potrošnikov pred kakršnimi koli zlorabami na trgu s strani energetskih podjetij v državah članicah, bo Komisija izkoristila vsa svoja prizadevanja, da bo državam članicam zagotovila izvajanje in uporabo določb tretjega energetskega paketa pravilno in pravočasno tako, da bo ustvarila regulativni okvir, ki je zares sposoben ščititi interese potrošnikov.

*
* *

Vprašanje št. 57 predložil Sławomir Witold Nitras (H-0410/09)

Zadeva: Nepravilnosti v kompenzacijskem postopku v ladjedelniški industriji

V skladu z zakonom o kompenzacijskem postopku za subjekte posebnega pomena za poljsko ladjedelniško industrijo je minister za zakladnico izmed kandidatov, ki jih je odobrila Evropska komisija, imenoval opazovalca za kompenzacijske dejavnosti. Naloga opazovalca je bila nadzorovati potek postopka, zlasti pripravo in izvedbo prodaje premoženja, Komisiji pa je bil dolžan mesečna poročila o nadzoru kompenzacijskih dejavnosti.

Ali bi Komisija lahko povedala, ali je v kompenzacijskem postopku ugotovila nepravilnosti, ali je opazovalec sodeloval (in še vedno sodeluje) v tem postopku in ali je bil postopek izveden skladno s sklepom Evropske komisije z dne 6. novembra 2008 o državni pomoči, ki jo je Poljska dodelila ladjedelnicam v Szczecinu in Gdynii?

Odgovor

(EN) Skrbniki spremljanja igrajo bistveno vlogo pri izvajanju sklepa Komisije z dne 6. novembra 2008, ki zadeva ladjedelnici v Szczecinu in Gdynii⁽³²⁾.

Vsaka ladjedelnica ima enega skrbnika, katerega naloga je obveščati Komisijo o napredku procesa prodaje sredstev in vseh morebitnih težavah, s katerimi se srečujejo. Da bi dosegli ta cilj, skrbniki Komisiji posredujejo poročila o mesečnem napredku. Skrbniki spremljanja so ta poročila posredovali vse od začetka procesa prodaje in so s tem nadaljevali vse do danes. Njihova vključenost v proces je omejena na nadzorno vlogo in niso aktivno vključeni pri vodenju in/ali upravljanju samega procesa prodaje.

Skrbniki spremljanja so ob različnih priložnostih Komisiji zagotovili dragocen vpogled v proces in ji omogočili, da številne tehnične težave naslovi neposredno na poljske oblasti.

S sklepom Komisije z dne 6. novembra 2008 je bilo predvideno, da bo izvajanje sklepov zaključeno v začetku junija 2009. Po sprejetju dveh sklepov so ladjedelnice zaprle svojo gospodarsko dejavnost, ki jo lahko ponovno odprejo vlagatelji, ki bodo pridobili sredstva ladjedelnic po zaključku njihovega nakupa. Glede na to – razmeroma pozno v procesu prodaje – vodilni ni zaključil postopka pridobitve večjih delov ladjedelnic in je moral biti ta prvotni datum precej podaljšan.

Vloga Komisije v povezavi s procesom prodaje je spremljati izvajanje dveh sklepov Komisije z dne 6. novembra 2008 ter pogojev, ki jih vsebujeta. Šele ko bo proces prodaje zaključen, bo Komisija lahko dobila končno sliko o skladnosti Poljske s temi pogoji.

Komisija ni pristojna za odločanje o tem, ali so se v okviru procesa prodaje pojavile druge nepravilnosti v okviru veljavnih nacionalnih predpisov.

⁽³²⁾ Glej sporočilo za javnost IP/08/1642

*
* *

Vprašanje št. 58 predložil Antonio Cancian (H-0414/09)

Zadeva: Izobešanje verskih simbolov v javnih prostorih

Evropsko sodišče za človekove pravice je 3.11.2009 ugodilo pritožbi italijansko-finske državljanke, v kateri je zahtevala odstranitev križev v italijanskih šolah. Podobno se je zgodilo v Španiji, Nemčiji, Franciji in Italiji, kjer je leta 1988 državni svet poudaril, da križ ni zgolj simbol krščanske vere, ampak ima tudi pomen, ki je neodvisen od posamezne veroizpovedi. Ali se Komisija zaveda tveganja, da lahko načelo Sodišča v Strasbourgu postavi pod vprašaj izobešanje verskih in kulturnih simbolov v javnih prostorih, tudi evropske zastave, za katero navdih izhaja iz marijanske katoliške simbolike?

Odgovor

(FR) Komisija bi izpostavila, da so nacionalne zakonodaje v zvezi z verskimi simboli v javnih zgradbah del nacionalnega pravnega sistema.

Komisija bi prav tako izpostavila, da odgovornost za izvrševanje sodb Evropskega sodišča za človekove pravice nosi Svet Evrope.

*
* *

Vprašanje št. 59 predložila Mairead McGuinness (H-0416/09)

Zadeva: Odgovornost za varnost preskrbe s hrano v sedanji institucionalni ureditvi

Po sedanji institucionalni ureditvi je vprašanje svetovne varnostni preskrbe s hrano v pristojnosti več različnih komisarjev. Ali lahko Komisija sporoči, kdaj je njen kolegij zadnjič razpravljal o svetovni varnosti preskrbe s hrano, kaj je bilo na dnevnem redu razprave in kakšni so bili izidi pogovorov?

Ali Komisija meni, da je treba oblikovanje politik za prihodnjo svetovno varnost oskrbe s hrano obravnavati celostno in če, katere predloge bo predstavila, da bi zagotovila bolj strateški pristop na ravni EU?

Odgovor

(EN) Ker je varnost preskrbe s hrano večplastno vprašanje, zahteva odziv na ta izziv usklajen prispevek številnih politik in instrumentov. Glede dejavnosti, specifičnih za sektor, za katere si prizadevajo številni zadevni komisarji, je kolegij komisarjev podal redno oceno o razmerah glede varnosti preskrbe s hrano na svetovni ravni in, še zlasti od leta 2008 dalje, glede povišanja cen kmetijskih proizvodov.

Kolegij komisarjev je vprašanja, povezana z varnostjo preskrbe s hrano, obravnaval maja 2008, v času sprejetja sporočila „Reševanje vprašanja naraščajočih cen hrane. Smernice za ukrepanje“. Sporočilo določa program za naslednje ukrepe Komisije na različnih področjih znotraj EU in na svetovni ravni.

Julija 2008 se je Komisija udeležila koference na visoki ravni, ki jo je organiziralo francosko predsedstvo v Evropskem parlamentu („Kdo bo nahranil svet?“). Kasneje v juliju je imel kolegij priložnost, da se vrne k vprašanju varnosti preskrbe s hrano, ko je razpravljal o rezultatih vrha voditeljev G8 v Hokaidu Toyaku. V okviru tega je bilo omenjeno vprašanje „instrumenta za hrano“ EU in njegovih prispevkov k spodbujanju kmetijske proizvodnje v državah v razvoju.

Nedavno pa se je razpravljalo o globalnih prizadevanjih za boj proti nezanesljivosti preskrbe s hrano med razpravo kolegija o rezultatih vrha G8 v L'Aquili z dne 8.–10. julija, na srečanju 14. julija 2009. Ob tej priložnosti je predsednik Barroso poudaril pomembnost premika od koncepta pomoči v hrani k dejanski pomoči v hrani in pomembne finančne in konceptualne prispevke iz EU ter pozdravil zagon, ki ga je ustvaril vrh G8.

26. septembra 2009 je bila Komisija eden izmed glavnih govornikov okrogle mize „Partnerstvo za varnost preskrbe s hrano“, ki sta jo organizirala generalni sekretar Združenih narodov (ZN) Ban Ki Mun ter državna sekretarka ZDA Hillary Clinton. Ob dogodku, ki je bil organiziran ob robu Generalne skupščine Združenih narodov, je Komisija ponovno potrdila svoja načela in obljube, dogovorjene na julijemskem vrhu G8 v L'Aquili.

Minuli teden so se predsednik Komisije, komisar za kmetijstvo in komisar za razvoj in človekoljubno pomoč udeležili svetovnega vrhunškega srečanja o hrani, ki ga je sklicala Organizacija ZN za prehrano in kmetijstvo

(FAO) v Rimu in ponovno potrdili pomen, ki ga Komisija pripisuje varnosti preskrbe s hrano na svetovni ravni na mednarodnih forumih. Organizacija ZN za prehrano in kmetijstvo (FAO) je pozdravila instrument za hrano kot hiter odziv EU na krizo na področju hrane v obdobju 2007–2008.

Kar zadeva prihodnje strateške predloge je Komisija 16. novembra 2009 sprožila široko, spletno podprto posvetovanje o „dokumentu o vprašanjih“, da bi zbrala usmeritve in stališča zadevnih zainteresiranih strani glede predlagane podlage, obsega, strateških ciljev, pristopa in izvajanja revidiranega političnega okvira v a r n o s t i p r e s k r b e s h r a n o z a E U (<http://ec.europa.eu/development/how/consultation/index.cfm?action=viewcons&id=4785&lng=en>). Kot so pokazale razprave med vrhom FAO v Rimu, je celovit pristop k varnosti preskrbe s hrano ključnega pomena. Na ravni EU bo to zagotovljeno v okviru procesa skladnosti politik za razvoj (PCD).

Kar zadeva razmere v zvezi z varnostjo preskrbe s hrano same Unije, pa se je EU odzvala na nedavne izzive preko reforme procesa skupne kmetijske politike (SKP), ki poteka že 15 let. Osredotočili smo se na številne politike, kot je denimo premik podpore od izdelka k proizvajalcu, povezane z upoštevanjem osnovnih standardov upravljanja zemljišč, na določbo o tržni varnostni mreži prek posredovanja in na okrepitev razvoja podeželja z več sredstvi. Te so spodbudile pridelovalno zmogljivost evropskega kmetijstva, medtem ko so upoštevale tudi potrebno ozemeljsko uravnoteženost ter okoljsko ravnovesje kmetovanja v EU. Analiza kaže, da bi morala načrtovana raven kmetijske produktivnosti in konkurenčnosti v EU svojemu kmetijskemu sektorju omogočati, da se odzove na naraščajoče domače povpraševanje.

*
* *

Vprašanje št. 62 predložila Anne E. Jensen (H-0419/09)

Zadeva: Letna odobritev plačil za sklade TEN-T

Ali lahko Komisija pripravi razčlenbo sredstev, dodeljenih z uredbo (ES) 2236/95⁽³³⁾ v letu 2008 za vsako državo članico posebej?

Odgovor

(EN) V skladu z Uredbo (ES) št. 680/2007 (finančna perspektiva 2007–2013), ki je sledila Uredbi (ES) št. 2236/95 (finančna perspektiva 2000–2006) je Komisija podprla 63 transportnih projektov, ki skupaj znašajo 185 milijonov EUR v okviru letnega razpisa 2008 in večletnega razpisa 2008 na področjih rečnega informacijskega sistema, pomorskih avtocest in upravljanja zračnega prometa.

Razčlenitev sredstev po državah članicah je razvidna v spodnji preglednici:

Država članica	Skupno financiranje% projektov TEN / država članica (EUR)	Število projektov	
* Evropska unija	43 603 757	23,5 %	14
Belgija	2 339 298	1,3 %	2
Bolgarija	1 200 000	0,6 %	1
Češka republika in Slovaška	5 000 000	2,7 %	1
Nemčija	22 168 000	12,0 %	5
Grčija	6 715 000	3,6 %	2
Španija	30 705 958	16,6 %	8
Finska	17 190 000	9,3 %	3
Francija	11 120 000	6,0 %	3
Italija	16 574 000	8,9 %	6

(33) UL L 228, 23. 9. 1995, str. 1

Luksemburg	237 540	0,1%	1
Latvija	820 000	0,4 %	1
Nizozemska	3 564 000	1,9 %	2
Poljska	2 947 500	1,6 %	3
Portugalska	2 160 000	1,2 %	1
Švedska	15 688 000	8,5 %	5
Slovenija	700 000	0,4 %	2
Slovaška	1 055 383	0,6 %	2
Združeno kraljestvo	1 580 000	0,9 %	1
SKUPAJ	185 368 436	100 %	63

* projekti, ki vključujejo več držav članic: Avstrija, Danska, Belgija, Bolgarija, Ciper, Češka republika, Slovaška, Nemčija, Estonija, Grčija, Finska, Francija, Madžarska, Italija, Latvija, Malta, Nizozemska, Poljska, Romunija, Švedska, Slovenija, Slovaška, Združeno kraljestvo.

*
* *

Vprašanje št. 63 predložil Charalampos Angourakis (H-0421/09)

Zadeva: Grožnja, ki jo za naravno okolje predstavlja kamnolom

V občini Vianno prefektуре Heraklion (Kreta) deluje kamnolom, ki ni v skladu z določbami o ohranjanju ustrezne razdalje od naselja, o nevarnosti za zdravje in varnost delavcev, lokalnih prebivalcev in mimoidočih ter o degradaciji okolja. Ob potrditvi študije o vplivu na okolje se ni upoštevalo dejstvo, da je območje kamnoloma, imenovanega Vachos, znotraj zaščitenega območja iz programa NATURA (GR 4310006).

Delovanje kamnoloma resno vpliva na zdravje in varnost lokalnega prebivalstva, razvoj regije in naravno okolje.

Kakšno je mnenje Komisije pri obravnavi tega resnega okoljskega vprašanja in njegovega vpliva na življenje delavcev in lokalnih prebivalcev ter, splošneje, o ponovnem vzpostavljanju okoljskega ravnovesja v regiji, ki je bilo porušeno zaradi onesnaženja?

Odgovor

(EN) Grške oblasti so odgovorne za zagotavljanje, da je delovanje kamnoloma, ki ga je omenil poslanec, popolnoma skladno z veljavno nacionalno zakonodajo in zakonodajo EU.

Kar še zlasti zadeva omenjeno območje Natura 2000 („Dikti:Omalos Viannou (Symi-Omalos)“ GR4310006), mora biti odobritev in naknadno delovanje kamnoloma v skladu z okoljskimi vrednotami območja, po določbah člena 6 Direktive 92/43/EGS⁽³⁴⁾ (Direktive o habitatih). Še zlasti po členu 6(3) Direktive mora biti kateri koli načrt ali projekt, ki ima verjetno močan vpliv na območje Natura 2000, ali sam ali v kombinaciji z drugimi načrti ali projekti, ustrezno ocenjen v luči ohranitvenih ciljev območja in se ga lahko odobri le, če ne vpliva na neokrnjenost območja.

Na podlagi podatkov, ki jih je posredoval poslanec ter v okviru vprašanja za pisni odgovor E-4788/09 glede istega vprašanja bo Komisija navezala stik z grškimi oblastmi, da bi pridobila informacije o izvajanju zgoraj omenjenih določb.

Poudariti velja, da Direktiva 85/337/EGS⁽³⁵⁾ o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje ne podaja nobenega standarda Skupnosti, kar zadeva razdaljo projektov od naselij.

⁽³⁴⁾ UL L 206, 22. 7. 1992

⁽³⁵⁾ UL L 175, 5. 7. 1985, str. 40. Direktiva je bila spremenjena z Direktivo 97/11/ES (UL L 73, 14. 3. 1997, str. 5), 2003/35/ES (UL L 156, 25. 6. 2003, str. 17) in 2009/31/ES (UL L 140, 5. 6. 2009, str. 114)

Kar zadeva zaščito zdravja in varnost delavcev v dejavnostih pridobivanja surovin, je to že dalj časa označeno kot posebno območje, ki povzroča zaskrbljenost. Glede na to pa zakonodajno telo ES obstaja zato, da opredeli minimalne zahteve za zaščito delavcev. To lahko najdemo v Okvirni direktivi 89/391/EGS⁽³⁶⁾, ki predpisuje temeljne določbe za vse delavce, da spodbudi izboljšave na področju varnosti in zdravja delavcev pri delu. Bolj specifične določbe lahko najdemo v Direktivi 92/104/EGS⁽³⁷⁾, ki določa minimalne zahteve za izboljšanje varnosti in zdravja delavcev v dejavnostih površinskega in podzemnega pridobivanja rudnin. Države članice morajo prenesti te direktive v svojo nacionalno zakonodajo in nacionalne oblasti so pristojne, da uveljavijo nacionalno zakonodajo.

Kar zadeva vprašanje o javnem zdravju, je pristojnost Evropske skupnosti na tem področju omejena z določbami Pogodbe. Grške oblasti so pristojne za zagotavljanje, da zdravje in varnost državljanov nista ogrožena.

*
* *

Vprašanje št. 64 predložila Iliana Malinova Iotova (H-0424/09)

Zadeva: Zmanjšanje dopustne količine ribolova rombov za Bolgarijo in Romunijo v letu 2010

Predlog za uredbo Sveta o določitvi ribolovnih možnosti in s tem povezanih pogojev za nekatere staleže rib v Črnem morju (2010) št. 14074/09 PECH 262 je izjemno pomembna za ribištvo Bolgarije in Romunije. Sprejetje predloga Komisije bi na ribištvo učinkovala negativno. Ekološki učinki načrtovanega znižanja kvote so vprašljivi. Trenutno vsi sodelujoči v razpravi zastopajo stališče, da je stalež rombov v Črnem morju stabilen.

Na podlagi katere zbirke podatkov je Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo uvrstil rombe iz 6. v 10. kategorijo?

Ali so bila pri izpeljavi dokončne ekspertize upoštevana mnenja skupine strokovnjakov, ki vključujejo tudi bolgarske in romunske znanstvenike?

Zakaj obstaja toliko razhajanj v delovni skupini in v Znanstvenem, tehničnem in gospodarskem odboru za ribištvo?

Ali znižanje kvote ekološko vpliva na Črno morje?

Ali je v prihodnjem letu možno znova pregledati razdelitveni ključ kot izid usklajenega pristopa Bolgarije in Romunije?

Odgovor

(EN) V svojem predlogu za ribolovne možnosti za Črno morje v letu 2010⁽³⁸⁾, je Komisija predlagala, da se dopustne količine ribolova rombov v primerjavi z letom 2009 zmanjša za 24 %. Zmanjšanje je v skladu z nasvetom Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo in merili sporočila Komisije o ribolovnih možnostih za leto 2010⁽³⁹⁾.

Znanstveni strokovnjaki iz Bolgarije, Romunije, Turčije in Ukrajine v delovni skupini za Črno morje so v svojem poročilu za Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo julija 2009⁽⁴⁰⁾ jasno navedli, da je „trenutna biomasa rombov dosti manjša v primerjavi z zgodovinskimi ravnmi. Upad številčnosti je skladen z zmanjševanjem UNEN (ulova na enoto napora) in iztovarjanja. Zaposlovanje se je od leta 2002 povečalo in pozitivno vplivalo na stalež drstitvene biomase⁽⁴¹⁾, a glede na to, da ribiči ulovijo mnogo majhnih in

⁽³⁶⁾ UL L 183, 29. 6. 1989

⁽³⁷⁾ UL L 404, 31. 12. 1992

⁽³⁸⁾ Predlog za uredbo Sveta o določitvi ribolovnih možnosti in s tem povezanih pogojev za nekatere staleže rib v Črnem morju (2010), COM(2009)517 konč.

⁽³⁹⁾ Sporočilo Komisije Svetu o ribolovnih možnostih za leto 2010, (COM(2009)224 konč.

⁽⁴⁰⁾ STECF-SGRST-09-02, Brest, Francija 29. junija–3. julija 2009, v PREGLED ZNANSTVENEGA NASVETA ZA LETO 2010, I. del

⁽⁴¹⁾ Drstitvena biomasa

nerazvitih rombov, se takšen pozitiven vpliv v naslednjih letih morda ne bo širil. Smrtnost zaradi ribolova rombov je visoka.“

Glede na stališče poslanca, da je toliko razhajanj v delovni skupini in v Znanstvenem, tehničnem in gospodarskem odboru za ribištvo, drži, da je Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo menil, da izsledki zadnje ocene, ki je bila opravljena v času zasedanja delovne skupine Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo-podskupine za pregled staležev glede pravil za nadzor ulova v Brestu julija 2009, niso dovolj zanesljivi, da bi jih lahko uporabili kot podlago za nasvet o upravljanju količin za ribolovne možnosti za leto 2010. Zato je Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo v skladu z nasvetom, ki ga je ta podal v plenarnem poročilu aprila 2009, navedel, da je treba ribolov rombov v Črnem morju ohraniti na najnižji možni ravni, da bi se lahko staleži obnovili.

Na podlagi tega je Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo priporočil, da bi se dopustne količine ribolova zmanjšale za vsaj 25 % in da bi se izvedlo ukrepe za obnovo, vključno z zmanjšanjem ribolovnih prizadevanj in uvedbo bolj izbrane ribiške opreme.

20. novembra 2009 je Svet dosegel politični sporazum o dopustni količini ribolova v Črnem morju za leto 2010 z zmanjšanjem dopustne količine ribolova EU za leto 2010 na 96 ton. V okviru tega ribolov rombov ni odobren pred 15. februarjem 2010. Do tega datuma bosta morali tudi Bolgarija in Romunija Komisiji predložiti vse načrte za upravljanje in nadzor, da bosta zagotovili trajnostno upravljanje ribolova. Zadevne kvote se bodo zmanjšale na 38 ton z ustreznim zmanjšanjem dopustnih količin ribolova na 76 ton, razen če Komisija sprejme te načrte. Vendar pa je Komisija potrdila tudi svojo pripravljenost, da aktivno sodeluje z oblastmi teh držav članic, da bi dosegla cilj trajnostnega ribolova.

*

* *